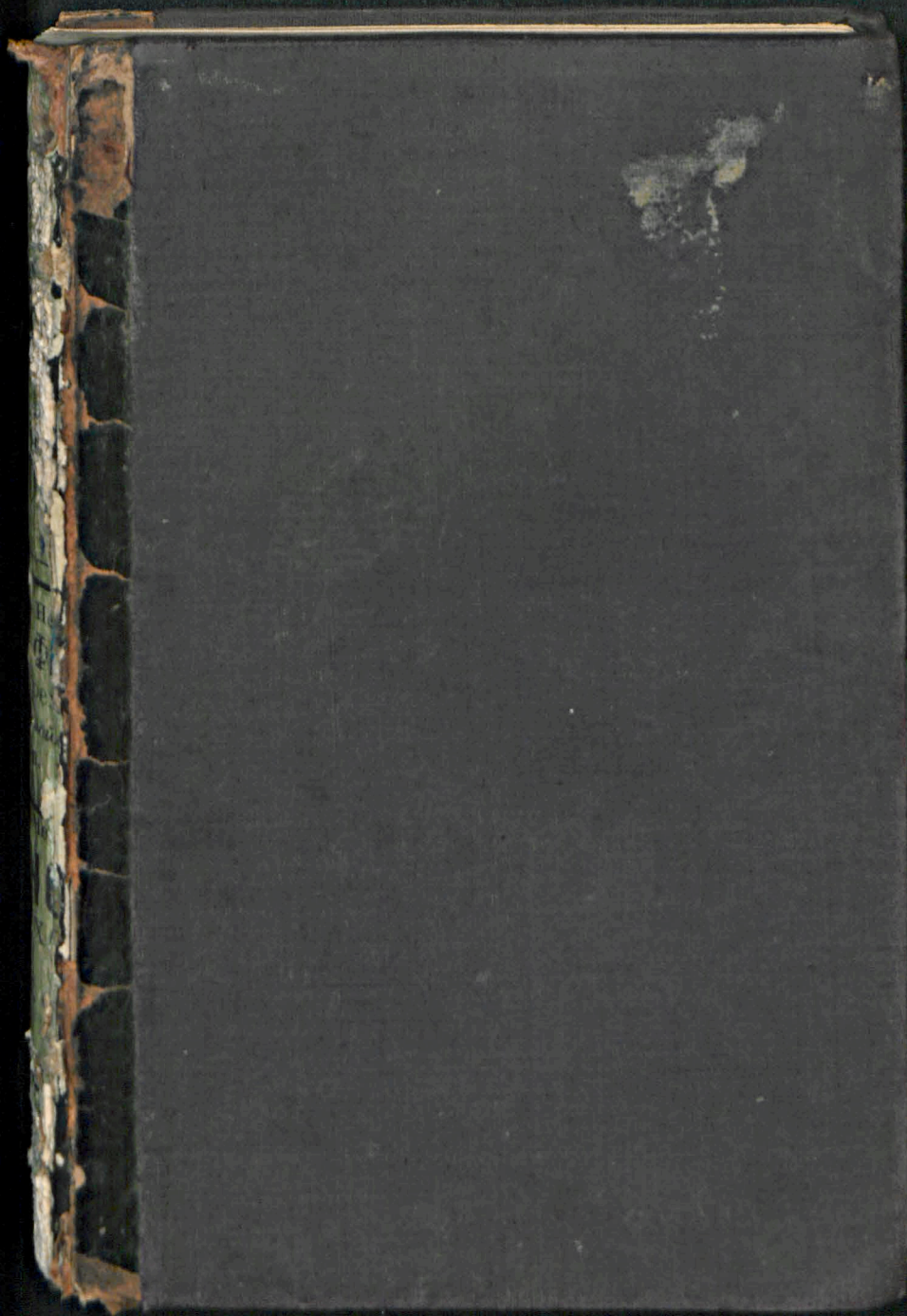




N. 3056
-3
4266
CLAUDII AELIANI

VARIA HISTORIA

EX RECOGNITIONE

RUDOLPHI HERCHERI



LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXXVII.



Delat F
Znak 3412
Je inw. 3412

Α

Δεινοὶ κατὰ κοιλίαν εἰσὶν οἱ πολύποδες, καὶ πᾶν 1
 ὅ τι οὖν φαγεῖν ἄμαχοι. πολλάκις γοῦν οὐδὲ
 ἀλλήλων ἀπέχονται, ἀλλὰ τῷ μείζονι ὁ βραχυτέρος
 ἄλους καὶ ἔμπεσὼν τοῖς ἀνδρειότεροις θηράτορις τοῖς
 5 καλουμένοις τοῦ ἰχθύος πλοκάμοις, εἴτα αὐτῷ γίνε-
 ται δεῖπνον. ἐλλοχῶσι δὲ οἱ πολύποδες καὶ τοὺς
 ἰχθῦς τὸν τρόπον τοῦτον. ὑπὸ ταῖς πέτραις κάθην-
 ται, καὶ ἑαυτοὺς ἐς τὴν ἐκείνων μεταμορφοῦσι χροῖαν,
 καὶ τοῦτο εἶναι δοκοῦσιν ὅπερ οὖν καὶ πεφύκασιν
 10 αἱ πέτραι. οἱ τολύνν ἰχθῦς προσνέουσιν οἷονεὶ τῇ
 πέτρᾳ τοῖς πολύποσιν, οἳ δὲ ἀφυλάκτους ὄντας αὐ-
 τοὺς περιβάλλουσι ταῖς ἐξ ἑαυτῶν ἄρκυσι ταῖς πλε-
 κτάναις.

Ῥφαντικὴν καὶ ὑφαίνειν, δῶρα Ἐργάνης δαί- 2
 15 μονος, οὔτε ἴσασιν αἱ φάλαγγες οὔτε εἰδέναι βού-
 λονται. ἢ τί ποτ' ἂν καὶ χρήσαιο τῷ τοιῷδε ἐσθλήματι
 τὸ τοιοῦτον θηρίον; τὸ δὲ ἀράχνιον πάγῃ καὶ οἷονεὶ
 κύρτος ἐστὶ τοῖς ἐμπίπτουσι. καὶ ἢ μὲν ἀρκυωρεῖ
 πᾶν σφόδρα ἀτρεμοῦσα, καὶ ἔοικεν ἀκινήτῳ. ** καὶ
 20 τὸ μὲν ἐνέπεσεν, ὃ τί ποτέ ἐστι τὸ ἔμπεσόν, ἢ δὲ
 ἔχει δαῖτα. τοσοῦτον δ' ἐμπίπτει, ὅσον καὶ τὸ ὕφασμα
 κατέχειν δυνατόν ἐστὶ καὶ ἐκείνη δειπνεῖν ἀπόχρη.

Σοφόν τι ἄρα κοῖμα ἦν γένος βατράχων Αἰγν- 3

πτίων, καὶ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι κατὰ πολὺ. ἐὰν γὰρ ὕδρω περιπέσῃ Νείλου θρέμματι βάτραχος, καλάμου τρύφος ἐνδακῶν πλάγιον φέρει, καὶ ἀπὸ τοῦ ἔχεται καὶ οὐκ ἀνίησι κατὰ τὸ καρτερόν. ὁ δὲ ἀμυχανεῖ καταπιεῖν αὐτὸν αὐτῷ καλάμῳ· οὐ γάρ οἱ ἐγχωρεῖ περιβαλεῖν τοσοῦτον τὸ στόμα, ὅσον ὁ κάλαμος διείργει. καὶ ἐκ τούτου περιγίνονται τῆς ῥώμης τῶν ὕδρων οἱ βάτραχοι τῇ σοφίᾳ.

4 Καὶ ἐκεῖνο δὲ κυνὸς Αἰγυπτίου σοφόν. οὐκ ἀθρόως οὐδὲ ἀνέδην οὐδὲ ἐλευθέως ἐκ τοῦ ποτα-
10 μού πίνουσιν ἐπικύπτοντες ἅμα καὶ ὅσον διψῶσι λάπτοντες (ὑφορῶνται γὰρ τὰ ἐν αὐτῷ θηρία), παρα-
θέουσι δὲ τὴν ὄχθην, καὶ παρακλέπτοντες πίνουσιν ὅσον ἀρπάσαι, πάλιν καὶ πάλιν. εἴτα οὕτως ἐκ δια-
λειμμάτων ἐκορέσθησαν, οὐ μὴν ἀπώλοντο, καὶ οὖν 15
καὶ ἠκέσαντο τὸ δίψος.

5 Ἡ ἀλώπηξ, οὐ μόνον τὸ χερσαῖον θηρίον δολε-
ρόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἡ θαλαττία πανουργός ἐστι. τὸ
μὲν γὰρ δέλεαρ οὐχ ὑφορᾷται, οὐδὲ μὴν φυλάττεται
διὰ τὴν ἀκрасίαν, τοῦ δὲ ἀγκίστρον καταφρο- 20
νεῖ καὶ πάννυ. πρὶν ἢ γὰρ τὸν ἀσπαλιέα ἀνασπάσαι
τὸν κάλαμον ἢ δὲ ἀνέθορε, καὶ ἀπέκειρε τὴν ὀρμιὰν
καὶ νήχεται αὐθις. πολλάκις οὖν καὶ δύο καὶ τρία
κατέπιεν ἀγκίστρα, ὁ δ' ἀλιεύς ἐκείνην οὐκ ἐδείπνησε
προιοῦσαν τῆς θαλάττης. 25

6 Αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι ἐν τῇ γῇ τίκτουσι, τε-
κοῦσαι δὲ παραχοῆμα κατέχωσαν ἐν τῇ γῇ τὰ φά,
εἴτα ὑποστρέψασαι ὀπίσω εἰς τὰ ἦδη τὰ ἐαυτῶν νήχον-
ται. εἰσὶ δὲ εἰς τοσοῦτον λογιστικάι, ὥς ἐφ' ἐαυτῶν
ἐκλογίζεσθαι τὰς ἡμέρας τὰς τετραράκοντα, ἐν αἷς τὰ 30
ἐκγονα αὐταῖς τῶν ὧν συμπαγέντων ζῶα γίνεται.
ὑποστρέψασαι οὖν αὐθις εἰς τὸν χῶρον, ἐν ᾧ κατέ-

θεντο κρύψασαι τὰ ἐαυτῶν βρέφη, ἀνώρουξαν τὴν γῆν,
ἣν ἐπέβαλον, καὶ κινουμένους ἤδη τοὺς νεοττοὺς καὶ
ἐπεσθαι δυναμένους αὐταῖς ἀπάγουσιν.

Ἦσαν ἄρα οἱ σῦς οἱ ἄγριοι ἰατρικῆς ἅμα καὶ θε- 7
ραπείας οὐκ ἀπαίδευτοι. οὗτοι γοῦν ὅταν αὐτοὺς
λαθόντες ὑοσκνάμου φάγουσι, τὰ ἐξόπισθεν ἐφέλ-
κουσι, παρειμένως ἔχοντες αὐτῶν· εἴτα σπώμενοι
ὁμῶς ἐπὶ τὰ ὕδατα παραγίνονται, καὶ ἐνταῦθα τῶν
καρκίνων ἀναλέγουσι, καὶ ἐσθίουσι προθυμότερα.
10 γίνονται δὲ αὐτοῖς οὗτοι τοῦ πάθους φάρμακον, καὶ
ἐργάζονται ὑγιεῖς αὐτοὺς αὐθις.

Φαλάγγιον ἐλάφοις τοσοῦτόν ἐστι κακόν, ὅσον καὶ 8
ἀνθρώποις, καὶ κινδυνεύουσιν ἀπολέσθαι διὰ ταχέων.
ἐὰν μέντοι κιττοῦ γεύσωνται, ἐλύπησεν αὐτοὺς τὸ
15 δῆγμα οὐδὲ ἔν. δεῖ δὲ εἶναι τὸν κιττὸν ἄγριον.

Λέοντα δὲ νοσοῦντα τῶν μὲν ἄλλων οὐδὲν ὄντι- 9
νησι, φάρμακον δὲ ἐστὶν αὐτῷ τῆς νόσου βρωθεὶς
πίθηκος.

Οἱ Κρητῆς εἰσι τοξεύειν ἀγαθοί, καὶ οὖν καὶ τὰς 10
αἶγας βάλλουσιν ἐπ' ἄκροις νεμομένας τοῖς ὄρεσιν·
αἱ δὲ βληθεῖσαι παραχοῆμα τῆς δικτάμνου βοτάνης
διέτρωγον, καὶ ἅμα τῷ γεύσασθαι ὅλα ἐκείναις τὰ
βέλη ἐκπίπτει.

Ἦσαν δὲ ἄρα μαντικώτατοι τῶν ζώων καὶ μύες. 11
25 γηρώσης γὰρ οἰκίας ἤδη καὶ μελλούσης κατολισθάνειν
αἰσθάνονται πρῶτοι, καὶ ἀπολιπόντες τὰς μυωπίας
τὰς αὐτῶν καὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς διατριβάς, ἢ ποδῶν ἔχον-
σιν ἀποδιδράσκουσι καὶ μετοικίζονται.

Ἔχουσι δὲ καὶ οἱ μύρμηκες, ὥς ἀκούω, μαντικῆς 12
30 τινὰ αἰσθησιν. ὅταν γὰρ μέλλῃ λιμὸς ἐσεσθαι, δει-
νῶς εἰσι φιλόπονοι πρὸς τὸ θησαυρίσαι καὶ ἐαυτοῖς

ἀποταμιεύσασθαι τοὺς πυροὺς καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σπερμάτων, ὅσα μυρμήκων δειπνόν ἐστιν.

13 Ὁ Συρακόσιος Γέλων ὄναρ ἐβέβλητο κεραυνῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἐβόα οὐκ ἀμυδρὸν οὐδ' ἀσθενές, ὡς ἐν ὄνειρῳ, ἀλλ' ἀνδρικῶς, ἅτε δεινῶς ἐκπλαγεὶς ὑπὸ τοῦ δέους. ὁ δὲ κύων, ὅσπερ οὖν αὐτῷ παρεκάθει-
δεν, ἐκ τῆς βοῆς διατεράχθη, καὶ περιβάς αὐτὸν ὑλάκει πάννυ σφόδρα ἀπειλητικὸν καὶ σύντονον. καὶ ἐκ τούτων ὁ Γέλων ἅμα τε ἀφυπνίσθη καὶ τοῦ δέους ἀφείδη.

14 Λέγει Ἀριστοτέλης τὸν κύκνον καλλίπαιδα εἶναι καὶ πολὺπαιδα, ἔχειν γε μὴν καὶ θυμόν. πολλάκις γοῦν ἐς ὄργην καὶ μάχην προελθόντες καὶ ἀλλήλους ἀπέκτειναν οἱ κύκνοι. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ μάχεσθαι τοὺς κύκνους τοῖς αἰτοῖς· ἀμύνεσθαι γε μὴν αὐτοὺς, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν ἀδίκων. ὅτι δὲ εἰσι φιλῶδοί, τοῦτο μὲν ἤδη τεθρύληται. ἐγὼ δὲ ἄδοντος κύκνου οὐκ ἤκουσα, ἴσως δὲ οὐδὲ ἄλλος· πεπίστευται δ' οὖν ὅτι ἄδει. καὶ λέγουσί γε αὐτὸν μάλιστα κατ' ἐκείνον εἶναι τὸν χρόνον εὐφρονότατόν τε καὶ φθικώτατον, ὅταν ἡ περὶ τὴν καταστροφὴν τοῦ βίου. διαβαίνουσι δὲ καὶ πέλαγος, καὶ αὐτοῖς οὐ κάμνει τό πτερον.

15 Ἐκ διαδοχῆς φασὶν ἐπφάζειν τὰς περισσεύσας. εἴτα τῶν νεοττῶν γενομένων ὁ ἄρρην ἐμπιύει αὐτοῖς, ἵνα μὴ βασκανθῶσι. τίχτει δὲ φά δύο ἡ θήλεια, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρην ποιεῖ πάντως, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ αἱ περισσεύσαι κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους· ἐνθεν τοι καὶ δεκάκις τοῦ ἔτους ὠδίνουσι. λόγος δὲ τις περὶ εἰσιν Αἰγύπτιος, λέγων δωδεκάκις τὰς ἐν Αἰγύπτῳ τίχτειν. λέγει δὲ Ἀριστοτέλης καὶ διάφορον εἶναι τῆς περισσεύσας τὴν πελειάδα· τὴν

μὲν γὰρ περισσεύσαν εἶναι μείζονα, τὴν δὲ πελειάδα βραχυτέραν, καὶ τὴν μὲν περισσεύσαν τιθασὸν γίνεσθαι, τὴν δὲ οὐ. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς μὴ πρότερον ἐπιβαίνειν τὸν ἄρρην τῇ θηλείᾳ πρὶν ἢ φιλεῖν αὐτήν· μὴ γὰρ ἀνέχεσθαι τὰς θηλείας τὴν τῶν ἄρρηνων ὁμιλίαν τοῦ φιλήματος ἔρημον. προστίθῃσι δὲ τούτοις καὶ ἐκεῖνο, ὅτι καὶ αἱ θήλειαι ἀλλήλας ἀναβαίνουσιν, ὅταν τῆς πρὸς ἄρρην μίξεως ἀτυχήσωσι· καὶ οὐδὲν μὲν ἐς ἀλλήλας προέονται, τίκτουσι δὲ φά, ἐξ ὧν νεοττοὶ οὐ γίνονται αὐταῖς. εἰ δέ τι Καλλιμάχῳ χρηρὴ προσέχειν, φάτταν καὶ πυραλλίδα καὶ περισσεύσαν καὶ τρυγόνά φησὶ μηδὲν ἀλλήλαις εἰοικέναι. Ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι περισσεύσας ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χροῖαν. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακηνὸς περὶ τὸν Ἀθῶ φανῆναι περισσεύσας λευκάς λέγει, ὅτε ἐνταῦθα ἀπόλονται αἱ τῶν Περσῶν τριήρεις περικάμπτουςαι τὸν Ἀθῶ. ἐν Ἐρυνίᾳ δὲ τῆς Σικελίας, ἐνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἀφροδίτης νεὼς σεμνὸς τε καὶ ἅγιος, κατὰ τινα καιρὸν θύουσιν οἱ Ἐρυνικοὶ τὰ Ἀναγώγια, καὶ λέγουσι τὴν Ἀφροδίτην ἐς Αἰβύνην ἐκ Σικελίας ἀνάγεσθαι. τότε οὖν ἀφανεῖς ἐκ τοῦ χώρου αἱ περισσεύσαι γίνονται, ὅσπερ οὖν τῇ θεῷ συναποδημοῦσαι. κατὰ γε μὴν τὸν λοιπὸν χρόνον πάμπολύ τι πλῆθος τῶνδε τῶν ὀρνίθων ἐπιπολάζειν τῷ νεῷ τῆς θεοῦ ὁμολογῆται. Ἀχαιοὶ δὲ αὐτὴν πάλιν λέγουσι λόγοι καὶ τὸν Αἶα αὐτὸν μεταβαλεῖν τὴν μορφήν ἐς περισσεύσαν, ἐρασθέντα παρθένου Φθίας ὄνομα. ἐν Αἰγίῳ δὲ ὦκει ἡ Φθία αὕτη.

Ὅτε ἦκεν ἡ ναὺς ἡ ἐκ Αἴλου, καὶ ἔδει Σωκράτην ἀποθνήσκειν, ἀφίκετο ἐς τὸ δεσμωτήριον Ἀπολλόδωρος ὁ τοῦ Σωκράτους ἑταῖρος, χιτῶνά τε αὐτῷ φέρων, ἐρίων πολυτελῆ καὶ εὐήτριον καὶ ἱμάτιον τοιοῦτο,

- καὶ ἡξίου ἐνδύντα τὸν χιτῶνα καὶ θοιμάτιον περι-
 βαλλόμενον εἴτα οὕτω πιεῖν τὸ φάρμακον. ἔλεγε
 γὰρ αὐτῷ καλῶν ἐνταφίων μὴ ἀμοιρήσειν, εἰ ἐν αὐ-
 τοῖς ἀποθάνοι· καὶ γὰρ οὖν καὶ προκείμεσθαι σὺν
 τῷ κόσμῳ τὸν νεκρὸν οὐ πάνν τι ἀδόξως. ταῦτα πρὸς 5
 τὸν Σωκράτην ὁ Ἀπολλόδωρος· ὃ δὲ οὐκ ἠνέσχετο,
 ἀλλ' ἔφη πρὸς τοὺς ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα καὶ Σιμμίαν
 καὶ Φαίδωνα· καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλόδωρος
 οὕτως δοξάζει, εἰ γε πεπίστευκεν ὅτι μετὰ τὴν ἐξ
 Ἀθηναίων φιλοτισίαν ἔτι ὄψεται Σωκράτην; εἰ γὰρ 10
 οἴεται τὸν ὀλίγῳ ὕστερον ἐρριμμένον ἐν ποσὶ καὶ κει-
 σόμενόν γε εἶναι ἐμέ, δηλὸς ἐστὶ με οὐκ εἰδώς.
- 17 Ταῦτα ἄρα ἐστὶ τὰ θανατοζόμενα Μυρμηκίδου
 τοῦ Μιλησίου καὶ Καλλικράτους τοῦ Λακεδαιμονίου
 μικρὰ ἔργα. τέθριππα μὲν ἐποίησαν ὑπὸ μυίας κα- 15
 λυπτόμενα, καὶ ἐν σησάμῳ δίστιχον ἔλεγετον χρυσοῖς
 γραμμασιν ἐπέγραψαν. ὧν ἐμοὶ δοκεῖν ὁ σπουδαῖος
 οὐδέτερον ἐπαινέσεται· τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ ταῦτα ἢ
 χρόνον παρανάλωμα;
- 18 Πῶς δὲ οὐ διεφθεον ὑπὸ τρυφῆς αἱ παλαιαὶ τῶν 20
 γυναικῶν; ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς κεφαλῆς στεφάνην ἐπετί-
 θεντο ὑψηλὴν, τοὺς δὲ πόδας σανδάλοις ὑπεδύντο,
 ἐκ δὲ τῶν ὧτων αὐταῖς ἐνώτια μακρὰ ἀπεκρέματο,
 τῶν δὲ χιτῶνων τὰ περὶ τοὺς ὦμους ἄχρι τῶν χειρῶν
 οὐ συνέσραπτον, ἀλλὰ περόνας χρυσαῖς καὶ ἀργυραῖς 25
 συνεχέσι κατελάμβανον. καὶ ταῦτα αἱ πάνν παλαιαί·
 τῶν δὲ Ἀττικῶν γυναικῶν τὴν τρυφήν Ἀριστοφάνης
 λεγέτω.
- 19 Ὁ μὲν δημῳδὸς λόγος καὶ ἐς πάντας ἐκφοιτήσας
 λέγει Συβαρίταις καὶ αὐτῇ τῇ Συβάρει αἰτίαν τῆς 30
 ἀπωλείας γενέσθαι τὴν πολλὴν τρυφήν. ἃ δὲ οὐκ
 ἐστὶ τοῖς πολλοῖς γνώριμα, ταῦτα ἐγὼ ἐρῶ. Κολο-

φωνίους φασὶ καὶ αὐτοὺς διὰ τὴν πάνν τρυφήν ἀπο-
 λέσθαι· καὶ γὰρ τοὶ καὶ οὗτοι ἐσθῆτι πολυτελεῖ ἐθρῦ-
 πτοντο, καὶ τραπέξης ἀσωτία καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν
 χρώμενοι ὕβριζον. καὶ ἡ τῶν Βακχιαδῶν δὲ τῶν ἐν
 5 Κορίνθῳ ἀρχή, ἐπὶ μέγα δυνάμειως προσελθοῦσα,
 ὅμως διὰ τὴν τρυφήν τὴν ἔξω τοῦ μέτρου καὶ αὐτὴ
 κατελύθη.

- Διονύσιος ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν Συρακούσαις ἱερῶν 20
 ἐσύλησε τὰ χρήματα. τοῦ δὲ ἀγάλματος τοῦ Διὸς
 10 περιεῖλε τὴν ἐσθῆτα καὶ τὸν κόσμον, ὃς ἦν φασὶ χρυ-
 σίου πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ταλάντων. ὀκνοῦντων δὲ
 τῶν δημιουργῶν ἄψασθαι, ὃ δὲ πρῶτος ἔκρουσε τὸ
 ἄγαλμα. καὶ τὸ ἄγαλμα δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος περιε-
 σύλησεν, ἔχον καὶ αὐτὸ χρυσοῦς βοστρύχους, κελεύ-
 15 σας ἀποκείραι τινα αὐτοῦς. πλεύσας δὲ ἐς Τυρρη-
 νούς, τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Λευκοθέας ἅπαντα
 ἐσύλησε χρήματα, τὴν παρακειμένην ἀργυρᾶν τῷ
 Ἀπόλλωνι τράπεζαν κελεύσας ἀφελεῖν, ἀγαθοῦ δαί-
 μονος τῷ θεῷ διδόντας πρόποσιν.
- 20 Ἰσμηνίου τοῦ Θηβαίου σοφὸν ἄμα καὶ Ἑλληνικὸν 21
 οὐκ ἂν ἀποκρυψαίμην ἔργον. πρεσβεύων οὗτος ὑπὲρ
 τῆς πατρίδος πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν, ἀφί-
 κετο μὲν, ἐβούλετο δὲ αὐτὸς ὑπὲρ ὧν ἦκεν ἐντυχεῖν
 τῷ Πέρσῃ. ἔφατο οὖν πρὸς αὐτὸν ὁ χιλίαρχος ὁ καὶ
 25 τὰς ἀγγελίας ἐσκομίζων τῷ βασιλεῖ καὶ τοὺς δεομέ-
 νους ἐσάγων ἄλλ', ὃ ξένης Θηβαῖς (ἔλεγε δὲ ταῦτα
 περὶ τῶν δι' ἐρμηνέως, Τιθραύστης δὲ ἦν ὄνομα τῷ
 χιλιάρχῳ), νόμος ἐστὶν ἐπιχώριος Πέρσαις, τὸν ἐς
 ὀφθαλμοὺς ἐλθόντα βασιλέως μὴ πρότερον λόγου
 30 μεταλαγχάνειν πρὶν ἢ προσκυνῆσαι αὐτόν. εἰ τοίνυν
 αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ συγγενέσθαι θέλεις αὐτῷ, ὦρα σοὶ
 τὰ ἐκ τοῦ νόμου δρᾶν· εἰ δὲ μή, τὸ αὐτὸ σοὶ τοῦτο

καὶ δι' ἡμῶν ἀνυσθήσεται καὶ μὴ προσκυνήσαντι.
ὁ τοίνυν Ἰσμηνίας ἄγε με εἶπε, καὶ προσελθὼν καὶ
ἐμφανὴς τῷ βασιλεῖ γενόμενος, περιελόμενος τὸν
δακτύλιον ἔρριψεν ἀδήλως παρὰ τοὺς πόδας, καὶ
ταχέως ἐπικύψας πάλιν ἀνείλετο αὐτόν· καὶ δόξαν
μὲν ἀπέστειλε τῷ Πέρσῃ προσκυνήσεως, οὐ μὴν
ἔδρασεν οὐδὲν τῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν αἰσχύνῃν φε-
ρόντων. πάντα οὖν ὅσα ἐβουλήθη κατεπράξατο, οὐδὲ
ἡτύχησέ τινος ἐκ τοῦ Πέρσου.

22 Λῶρα τὰ ἐκ βασιλέως διδόμενα τοῖς παρ' αὐτόν 10
ἤκουσι πρεσβευταῖς, εἴτε παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀφί-
κοιντο εἴτε ἐτέρωθεν, ταῦτ' ἦν. τάλαντον μὲν ἐκάστω
Βαβυλώνιον ἐπισήμου ἀργυρίου, ταλαντιαῖαι δὲ φιά-
λαι δύο ἀργυραῖ. δύναται δὲ τὸ τάλαντον τὸ Βαβυ-
λώνιον δύο καὶ ἐβδομήκοντα μνᾶς Ἀττικᾶς. ψέλια 15
δὲ καὶ ἀκινάκην ἐδίδου καὶ στρεπτόν, χιλίων δαρει-
κῶν ἄξια ταῦτα, καὶ στολὴν ἐπ' αὐτοῖς Μηδικήν·
ὄνομα δὲ τῇ στολῇ δωροφορική.

23 Ἐν τοῖς Ἑλλήσι τοῖς πάλαι μακροῇ τῇ δόξῃ διέ-
πρεπε Γοργίας ὁ Ἀσυντίος Φιλολάου καὶ Πρωταγόρας 20
Ἀθηναίον, τῇ δὲ σοφία τοσοῦτον ἐλείποντο ὅσον
ἀνδρῶν παῖδες. ἔοικε γὰρ πῶς ἡ δόξα μὴ πάνυ τι
ἀκριβὲς μῆτε ὁρᾶν μῆτε ἀκούειν· ἐνθεν τοι καὶ
πολλὰ σφάλλεται, καὶ τὰ μὲν καταχαρίζεται, τὰ δὲ
ψεύδεται.

24 Καύκωνος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυδαμείας τῆς 25
Φόρβαντος γίνεται παῖς Λεπρεὺς, ὅσπερ οὖν συνε-
βούλευσε τῷ Ἀνγέα δησαι τὸν Ἡρακλῆ, ὅτε αὐτόν
ἀπῆται τὸν ὑπὲρ τοῦ ἀθλοῦ μισθὸν Ἡρακλῆς. ἦν οὖν
οἷα εἰκὸς πολέμιος τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Λεπρεὺς ἐκ τῆς 30
τοιαύτης συμβουλῆς· χρόνῳ δὲ ὕστερον ὁ μὲν τοῦ
Διὸς παῖς ἐς Καύκωνος ἀφίκετο, δεηθείσης δὲ τῆς

Ἀστυδαμείας διαλύεται τὴν πρὸς τὸν Λεπρέα ὁ Ἡρα-
κλῆς ἐχθρᾶν. φιλονεικία δ' οὖν αὐτοῖς ἐμπίπτει νεα-
νική, καὶ ἐρίζουσιν ἀλλήλοις περὶ δίσκου καὶ ὕδατος
ἀντλήσεως καὶ τίς καταδειπνήσει ταῦρον πρότερος·
5 καὶ ἐν πᾶσι τούτοις ἡττᾶται Λεπρεὺς. καὶ ὑπὲρ πο-
λυποσίας δὲ ἀγῶν αὐτοῖς ἐγένετο, καὶ ἐνταῦθα πάλιν
ὁ Ἡρακλῆς ἐκράτει. ἀνιόμενος δὲ ὁ Λεπρεὺς, λα-
βὼν ὄπλα ἐς μονομαχίαν προκαλεῖται τὸν Ἡρακλῆ.
καὶ οὖν καὶ ἔτισε δίκας ὑπὲρ τῶν παρ' Ἀνγέα·
10 μαχόμενος γὰρ ἀποθνήσκει.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου (εἰ δὲ τῷ δοκεῖ, ὁ τοῦ 25
Διὸς, ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν διαφέρει) Φωκίῳ μόνῳ φασὶ
τῷ Ἀθηναίων στρατηγῷ γράφων προσετίθει τὸ χαί-
ρειν· οὕτως ἄρα ἡρῆκει τὸν Μακεδόνα ὁ Φωκίων.
15 ἀλλὰ καὶ τάλαντα αὐτῷ ἀργυρίου ἐπεμψεν ἑκατόν,
καὶ πόλεις τέτταρας ὠνόμασεν, ὧν ἥξιον μίαν ἦν
βούλεται προελέσθαι αὐτόν, ἵνα ἔχοι καρποῦσθαι
τὰς ἐκεῖθεν προσόδους. ἦσαν δὲ αἱ πόλεις αἶδε, Κίος
Ἑλαία Μύλασα Πάταρα. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος με-
20 γαλοφρόνως ταῦτα καὶ μεγαλοπρεπῶς· ἔτι γε μὴν
μεγαλοφρονέστερον ὁ Φωκίων, μῆτε τὸ ἀργύριον
προσιέμενος μῆτε τὴν πόλιν. ὥς δ' ἂν μὴ δοκοίη
πάντη ὑπερφρονεῖν τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἐτίμησεν αὐτόν
κατὰ τοῦτο. τοὺς ἐν τῇ ἄκρᾳ τῇ ἐν Σάρδεσι δεδεμέ-
25 νους ἄνδρας ἡξίωσεν αὐτόν ἀφείναι ἐλευθέρους αὐ-
τῷ, Ἐχεκρατίδην τὸν σοφιστὴν καὶ Ἀθηνόδωρον τὸν
Ἰμβριον καὶ Δημάρατον καὶ Σπάρτωνα. ἀδελφῷ δὲ
ἄρα ἦσθη οὗτοι Ῥοδίῳ.

Γυναικα ἀκούω σαλπίσαι καὶ τοῦτο ἔργον ἔχειν 26
30 ἅμα καὶ τέχνην, Ἀγλαΐδα ὄνομα, τὴν Μεγακλέους
παῖδα· περιέτεον δὲ εἶχε κόμην καὶ λόφον ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς. καὶ ὁμολογεῖ Ποσειδίππος ταῦτα, δεῖπνον

δὲ ἦν ἄρα αὐτῇ κρεῶν μὲν μναῖ δώδεκα, ἄρτων δὲ χοίνικες τέτταρες· ἔπινε δὲ οἶνον χοᾶ.

27 Ἀθηφάγους λέγουσιν ἀνθρώπους γερονέναι Λιτυ-
έρσαν τὸν Φρύγα καὶ Κάμβλητα τὸν Λυδὸν καὶ Θῦν
τὸν Παφλαγόνα καὶ Χαρίλαν καὶ Κλεώνυμον καὶ 5
Πείσανδρον καὶ Χάριππον καὶ Μιθριδάτην τὸν Πον-
τικὸν καὶ Καλαμόδρυν τὸν Κυζικηνὸν καὶ Τιμοκρέ-
οντα τὸν Ῥόδιον, τὸν ἀθλητὴν ἅμα καὶ ποιητὴν, καὶ
Καντίβαριν τὸν Πέρσῃν καὶ Ερυσίχθονα τὸν Μυρ-
μιδόνο· ἐνθεν τοι καὶ Αἰθῶν ἐκλήθη οὗτος. λέγε- 10
ται δὲ ἐν Σικελίᾳ Ἀθηφαγίας ἱερὸν εἶναι καὶ Σιτοῦς
ἄγαλμα Δῆμητρος. ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ἀλκμᾶν ὁ ποι-
ητὴς ἑαυτὸν πολυβορώτατον γερονέναι. καὶ Κτησίαν
δέ φησὶ τινα Ἀναξίλας ὁ τῆς κωμωδίας ποιητὴς πολλὰ
ἐσθίειν.

28 Ἀλλὰ ἐγὼγε ὑμῖν ἐθέλω εἰπεῖν Ῥοδίαν δόξαν. ἐν 15
Ῥόδῳ φασὶ τὸν μὲν ἐς τοὺς ἰχθύς ὀρῶντα καὶ θαν-
μάζοντα αὐτοὺς καὶ ὄντα τῶν ἄλλων ὀσφοφαγίστατον,
ἀλλὰ τοῦτόν γε ὡς ἐλευθέριον ὑπὸ τῶν δημοτῶν ἐπαι-
νεῖσθαι· τὸν γε μὴν πρὸς τὰ κρέα ἀπονεύοντα ὡς 20
φορτικὸν καὶ γάστριν διαβάλλουσι Ῥόδιοι. εἴτε δὲ
ὀρθῶς ἐκεῖνοι τοῦτο εἴτε φλαύρως ὑπερφρονῶ ἐξε-
τάζειν.

29 Λέγουσι Κῶων παῖδες ἐν Κῷ τεκεῖν ἐν τινι ποι-
μνῇ Νικίου τοῦ τυράννου οἶν· τεκεῖν δὲ οὐκ ἄρνα 25
ἀλλὰ λέοντα. καὶ οὖν καὶ τὸ σημεῖον τοῦτο τῷ Νικίᾳ
τὴν τυραννίδα τὴν μέλλουσαν αὐτῷ μαντεύσασθαι
ιδιῶτῃ ἔτι ὄντι.

30 Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρώμενον εἶχε Γαλέτην
ὄνομα, ἰδεῖν κάλλιστον. ἀμείνων δὲ ἦν ἄρα τούτῳ 30
τῷ μεираκίῳ ἢ γνώμῃ τῆς μορφῆς. πολλάκις γοῦν
αὐτῷ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, καὶ ἔλεγεν ὅ

ἀγαθὴ κεφαλὴ, κακοῦ μὲν οὐδεπώποτε οὐδενὶ γέγο-
νας αἴτιος, πολλοῖς δὲ καὶ πολλὰ κάραθὰ προυξένησας.
ὁ μὲν οὖν ἵππευε σὺν τῷ βασιλεῖ τὸ μεираκίον· ἰδὼν
δὲ πόρρωθεν ἀγομένους τινὰς τὴν ἐπὶ θανάτῳ, οὐ
5 ὁρατῶς εἶδεν, ἀλλ' ἔφη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον ὅ
βασιλεῦ, ἐπεὶ κατὰ τινα δαίμονα τῶν ἀγομένων ἀγα-
θὸν ἐπὶ ἵππων τυγχάνομεν ὄντες, φέρε, εἴ σοι δοκεῖ,
τὴν ἔλασιν ἐπιτείναντες καὶ συντονώτερον ἐπιδιώ-
ξαντες Διόσκοροι τοῖς δειλαίοις γενώμεθα,

10 σωτήρες ἐσθλοὶ κάραθοι παραστάται·

τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τούτων. ὁ δὲ
ὑπερησθῆεις αὐτοῦ τῇ χρηστότητι καὶ τὸ φιλοκτιριμον
ὑπερφιλῆσας καὶ ἐκείνους ἔσωσε καὶ ἐπὶ πλέον προσ-
έδθηκε τῷ φίλτρῳ τοῦ κατ' αὐτὸν ἐρωτος.

15 Νόμος οὗτος Περσικὸς ἐν τοῖς μάλιστα ὑπ' αὐ-31
τῶν φυλαττόμενος. ὅταν ἐς Πέρσας ἐλαύνη βασιλεὺς,
πάντες αὐτῷ Πέρσαι κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἑκα-
στος προσκομίζουσιν. ἅτε δὲ ὄντες ἐν γεωργίᾳ καὶ
περὶ γῆν πονούμενοι καὶ αὐτουργοὶ πεφνκότες οὐδὲν
20 τῶν ὑβρισμένων οὐδὲ τῶν ἄραν πολυτελῶν προσφέ-
ρουσιν, ἀλλ' ἢ βοὺς ἢ οἶς, οἳ δὲ σῖτον, καὶ οἶνον
ἄλλοι. παρεξιώντι δ' αὐτῷ καὶ παρελαύνοντι ταῦτα
ὑπὸ ἐκάστου πρόκειται, καὶ ὀνομάζεται δῶρα καὶ δο-
κεῖ τούτῳ. οἳ δὲ ἔτι τούτων ἐνδεέστεροι τὸν βίον
25 καὶ γάλα καὶ φοῖνικας αὐτῷ καὶ τυρὸν προσφέρουσι
καὶ τρωκτὰ ὄρατα καὶ τὰς ἄλλας ἀπαρχὰς τῶν ἐπι-
χωρίων.

Λόγος καὶ οὗτος Περσικὸς. φασὶν ἄνδρα Πέρ-32
σῃν, ὃ ὄνομα ἦν Σινάιτης, πόρρω τῆς ἐπαύλειος
30 τῆς ἑαυτοῦ ἐντυχεῖν Ἀρταξέρξει τῷ ἐπικαλουμένῳ

Μνήμονι. ἀποληφθέντα οὖν θορυβηθῆναι δέει τοῦ νόμου καὶ αἰδοῖ βασιλέως. οὐκ ἔχων δὲ ὅ τι χρή-
σαιτο τῷ παρόντι, ἡτήθη τῶν ἄλλων Περσῶν μὴ
φέρειν μηδὲ ἄτιμος δόξαι τῷ μὴ δωροφορῆσαι βασι-
λεῖ, ἀλλ' οὗτός γε πρὸς τὸν ποταμὸν τὸν πλησίον⁵
παραρρέοντα ᾧ Κύρος ἐστὶν ὄνομα ἐλθὼν σὺν σπουδῇ
καὶ ἡ ποδῶν εἶχε, ἐπικύψας ἀμφοτέραις ταῖς χει-
ρσὶν ἀρυσάμενος τοῦ ὕδατος 'βασιλεῦ' φησὶν 'Ἀρ-
ταξέρξη, δι' αἰῶνος βασιλεύεις. νῦν μὲν οὖν σε ὅπη
τε καὶ ὅπως ἔχω τιμῶ, ὥς ἂν μὴ ἀγέραςτος τὸ γοῦν¹⁰
ἐμὸν παρέλθῃς. τιμῶ δέ σε Κύρου ποταμοῦ ὕδατι·
ὅταν δὲ ἐπὶ τὸν σταθμὸν τὸν σὸν παραγένη, οἴκοθεν,
ὥς ἂν ἐμαντοῦ κράτιστα καὶ πολυτελέστατα χωρή-
σω, οὕτω τιμήσω σε, καὶ δὴ οὐδὲν ἂν ἐλάττων
γενοίμην τινὸς τῶν ἄλλων τῶν ἡδὴ σε δεξιωσαμένων¹⁵
τοῖς δώροις.' ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀρταξέρξης ἥσθη καὶ
'δέχομαι ἡδέως' φησὶν 'ἄνθρωπε τὸ δῶρον, καὶ
τιμῶμαι γε αὐτὸ τῶν πάντων πολυτελῶν, καὶ ἰσοστάσιον
ἐκείνοις λέγω· πρῶτον μὲν, ὅτι ὕδωρ ἐστὶ τὸ πάν-
των ἄριστον, δεύτερον δέ, ὅτι Κύρου ὄνομα ἐν ἑαν-²⁰
τῷ φέρει. σὺ δέ μοι καταλύοντι ἐν τῷ σταθμῷ
πάντως ἐπιφάνηθι.' ταῦτα εἰπὼν προσέταξε τοὺς
εὐνούχους λαβεῖν τὸ ἐξ αὐτοῦ δῶρον· οἳ δὲ τὴν τα-
χίστην προσδραμόντες ἐς χουσὴν φιάλην ἐδέξαντο
ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ τὸ ὕδωρ. ἐλθὼν δὲ ἔνθα κατ-²⁵
έλυε βασιλεὺς ἐπεμψε τῷ ἀνδρὶ τῷ Πέρσῃ στο-
λὴν Περσικὴν καὶ φιάλην χουσὴν καὶ χιλίους δαρι-
κοὺς, καὶ προσέταξε τὸν κομίζοντα αὐτὰ εἰπεῖν τῷ
λαμβάνοντι 'κελεύει σε βασιλεὺς ἐκ μὲν τούτου τοῦ
χρυσίου εὐφραίνειν τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν, ἐπεὶ καὶ σὺ³⁰
τὴν ἐκείνου εὐφράνας, μὴ αὐτὸν ἀγέραςτον μηδὲ
ἄτιμον ἐάσας, ἀλλ' ὥς ἡδὴ ἐχώρει ταύτῃ τιμήσας.

βούλεται δέ σε τῇ φιάλῃ ταύτῃ ἀρυτόμενον πίνειν ἐξ
ἐκείνου τοῦ ὕδατος.

Ῥόαν ἐπὶ λίκνου μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξη τῷ³³
βασιλεῖ ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα προσεκόμισε. τὸ μέ-
γεθος οὖν αὐτῆς ὑπερεκπλαγεὶς βασιλεὺς 'ἐκ ποίου
παραδείσου' φησὶ 'λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;
τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς αὐτοῦ γεωρ-
γίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα μὲν αὐτῷ βασιλικά ἐπεμψε
καὶ ἐπεῖπε 'νῇ τὸν Μίθραν, ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπι-
μελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν κατὰ γε τὴν
ἐμὴν κρίσιν ἐκ μικρᾶς μεγάλῃν ποιῆσαι.' εἶκε δὲ ὁ
λόγος ὁμολογεῖν οὗτος ὅτι πάντα ἐκ τῆς ἐπιμελείας
καὶ τῆς διαρκοῦς φροντίδος καὶ τῆς σπουδῆς τῆς
ἀνελλιποῦς καὶ τῶν κατὰ φύσιν δύναται ἂν κρείττονα¹⁵
γενέσθαι.

Ἀνὴρ γένει Μάρδος, ὄνομα Ῥακώκης, παῖδας³⁴
εἶχεν ἐπτά. τούτων ὁ νεώτατος ἐκαλεῖτο Καρτώμης,
κακὰ δὲ πολλὰ τοὺς ἄλλους εἰργάζετο. καὶ τὰ μὲν
πρῶτα ἐπειράτο αὐτὸν ὁ πατήρ παιδεύειν καὶ ὀυθμί-
²⁰ζειν λόγῳ· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπείθετο, τῶν δικαστῶν τῶν
περιχώρων ἀφικομένων ἔνθα ᾧκει ὁ τοῦ νεανίσκου
πατήρ, ἀλλ' ἐκεῖνός γε συλλαβὼν τὸ παιδίον καὶ τῷ
χείρῃ ὀπίσω περιαγαγὼν αὐτοῦ, πρὸς τοὺς δικαστὰς
ἤγαγε καὶ ὅσα αὐτῷ ἐτετόλμητο πάντα ἀκριβῶς κατ-
²⁵ηγόρησε, καὶ ἤτει παρὰ τῶν δικαστῶν ἀποκτεῖναι τὸν
νεανίσκον. οἳ δὲ ἐξεπλάγησαν, καὶ αὐτοὶ μὲν ἐφ'
ἑαυτῶν οὐκ ἔκριναν τὴν καταδικάζουσαν ἀγαγεῖν ψή-
φον, ἀμφοτέρους δὲ ἐπὶ τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν
τὸν Ἀρταξέρξην ἤγαγον. τὰ αὐτὰ δὲ λέγοντος τοῦ
³⁰Μάρδου ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς ἔφη 'εἴτα τολμήσεις
τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῖς σεαυτοῦ τὸν υἱὸν ἀποθνήσκοντα
ὑπομεῖναι;' ὃ δὲ ἔφη 'πάντων μάλιστα· ἐπεὶ καὶ ἐν

τῷ κήπῳ ὅταν τῶν θριδακινῶν τὰς ἐκφύσεις τὰς
 πικρὰς ἀποκλῶ καὶ ἀφαιρῶ, οὐδὲν ἢ μήτηρ αὐτῶν
 λυπεῖται, ἀλλὰ θάλλει μᾶλλον καὶ μεῖζον καὶ γλυ-
 κίων γίνεται. οὕτω καὶ ἐγώ, ὦ βασιλεῦ, τὸν βλάπ-
 τοντα τὴν ἐμὴν οἰκίαν καὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν βίον 5
 θεωρῶν ἀπολλύμενον καὶ τῆς κακουργίας τῆς ἐς
 αὐτοὺς παυόμενον καὶ αὐτὸς αὐξηθήσομαι καὶ τοῖς
 λοιποῖς τοῖς κατὰ γένος συνέσομαι τὰ αὐτὰ ἐμοὶ εὖ
 πάσχουσιν. ὦν ἀκούσας Ἀρταξέρξης ἐπήνεσε μὲν
 τὸν Ῥακώκην καὶ τῶν βασιλικῶν δικαστῶν ἐποίησεν 10
 ἓνα, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας ὅτι ὁ περὶ τῶν ἰδίων
 παίδων οὕτω δικαίως ἀποφαινόμενος πάντως καὶ ἐν
 τοῖς ἀλλοτρίοις ἀκριβὴς ἔσται δικαστὴς καὶ ἀδέκαστος.
 ἀφῆκε δὲ καὶ τὸν νεανίαν τῆς παρούσης τμωρίας,
 ἀπειλῶν αὐτῷ θανάτου τρόπον βαρύντατον, ἐὰν ἐπὶ 15
 τοῖς φθάσασιν ἀδικῶν φωραθῇ ἕτερα.

B

1 Καὶ ταῦτα Σωκράτους πρὸς Ἀλκιβιάδην. ὁ μὲν
 ἡγωνία καὶ ἐδεδίδει πάννυ σφόδρα ἐς τὸν δῆμον παρ-
 ελθεῖν τὸ μειράκιον. ἐπιθαρσύνων δὲ αὐτὸν καὶ 20
 ἐγείρων ὁ Σωκράτης· οὐ καταφρονεῖς, εἶπεν, ἐκείνου
 τοῦ σκυτοτόμου; τὸ ὄνομα ἐπειπὼν αὐτοῦ. φήσαν-
 τος δὲ τοῦ Ἀλκιβιάδου ὑπολαβὼν πάλιν ὁ Σωκράτης
 ἔτι δὲ ἐκείνου τοῦ ἐν τοῖς κύκλοις κηρύττοντος ἢ
 ἐκείνου τοῦ σκηνογράφου; ὁμολογούντος δὲ τοῦ μει- 25
 ρακίου· οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ὁ δῆμος ὁ Ἀθη-
 ναίων ἐκ τοιούτων ἡθροισται· καὶ εἰ τῶν καθ' ἓνα
 καταφρονεῖς, καταφρονητέον ἄρα καὶ τῶν ἡθροισμέ-

νων, μεγαλοφρόνως ταῦτα ὁ τοῦ Σωφρονίσκου καὶ
 τῆς Φαιναρέτης τὸν τοῦ Κλεινίου καὶ τῆς Λεινομάχης
 διδάσκων.

Μεγαβύζου ποτὲ ἐπαινοῦντος γραφὰς εὐτελεῖς 2
 5 καὶ ἀτέχνους, ἐτέρας δὲ σπουδαίως ἐκπεποιημένας
 διαφέροντος, τὰ παιδάκια τὰ τοῦ Ζεύξιδος τὰ τὴν
 μηλιάδα τρίβοντα κατεγέλα. ὁ τοίνυν Ζεῦξις ἔφατο
 ὅταν μὲν σιωπᾷς, ὦ Μεγάβυζε, θαυμάζει σε τὰ παι-
 δάρια ταῦτα· ὁρᾷ γάρ σου τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν θερα-
 10 πείαν τὴν περὶ σέ· ὅταν γε μὴν τεχνικόν τι θέλῃς
 εἰπεῖν, καταφρονεῖ σου. τάττε τοίνυν σεαυτὸν ἐς
 τοὺς ἐπαινουμένους κρατῶν τῆς γλώττης καὶ ὑπὲρ
 μηδενὸς τῶν μηδὲν σοι προσηκόντων φιλοτεχνῶν.

Ἀλέξανδρος θεασάμενος τὴν ἐν Ἐφέσῳ εἰκόνα 3
 15 ἑαυτοῦ τὴν ὑπὸ Ἀπελλοῦ γραφεῖσαν οὐκ ἐπήνεσε
 κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ γράμματος. ἐσαχθέντος δὲ ἵππου
 καὶ χρομετίσαντος πρὸς τὸν ἵππον τὸν ἐν τῇ εἰκόνι
 ὡς πρὸς ἀληθινὸν καὶ ἐκείνον ὦ βασιλεῦ, εἶπεν
 ὁ Ἀπελλῆς, ἄλλ' ὅ γε ἵππος ἔοικέ σου γραφικώτερος
 20 εἶναι κατὰ πολὺ.

Φαλάριδος ὑμῖν ἔργον οὐ μάλα ἐκείνῳ σύνηθες 4
 εἰπεῖν ἐθέλω· τὸ δὲ ἔργον φιλανθρωπίαν ἄμαχον
 ὁμολογεῖ, καὶ διὰ τοῦτο ἀλλότριον ἐκείνου δοκεῖ.
 Χαρίτων ἦν Ἀκραγαντίνος φιλόκαλος ἄνθρωπος καὶ
 25 περὶ τὴν ὥραν τὴν τῶν νέων ἐσπονδακῶς δαιμονίως·
 διαπύρως δὲ ἠράσθη μάλιστα Μελανίππου Ἀκραγαν-
 τίνου καὶ ἐκείνου καὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθοῦ καὶ τὸ κάλ-
 λος διαφέροντος. τοῦτον ἐλύπησέ τι Φάλαρις τὸν
 Μελανίππου. δικαζομένῳ γὰρ αὐτῷ πρὸς τινὰ τῶν
 30 ἐταίρων αὐτοῦ τοῦ Φαλάριδος προσέταξεν ὁ τύραννος
 τὴν γραφὴν καταθέσθαι· τοῦ δὲ μὴ πειθομένου ὁ δὲ
 ἠπειλήσε τὰ ἔσχατα δράσειν αὐτὸν μὴ ὑπακούσαντα.

καὶ ἐκεῖνος μὲν παρὰ τὴν δίκην ἐκράτησεν ἀνάγκη, οἱ δὲ ἄρχοντες τὴν γραφὴν τοῦ ἀγῶνος ἠφάνισαν. βαρέως δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ νεανίσκος ἠνεγκεν ὑβρίσθαι λέγων, καὶ ὁμολόγει τὴν ὀργὴν τὴν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἐραστὴν, καὶ ἡξίου κοινωνὸν αὐτὸν γενέσθαι τῆς ⁵ ἐπιθέσεως τῆς κατ' αὐτοῦ, καὶ ἄλλους δὲ ἔσπευδε προσλαβεῖν τῶν νεανίσκων, οὓς μάλιστα ἤδει περὶ τὴν τοιαύτην πρᾶξιν θερμοτάτους. ὁρῶν δὲ αὐτὸν ὁ Χαρίτων ἐνθουσιῶντα καὶ ὑπὸ τῆς ὀργῆς ἀναφλεγόμενον, καὶ γινώσκων ὅτι τῶν πολιτῶν οὐδεὶς ¹⁰ αὐτοῖς συλλήψεται δέει τῷ ἐκ τοῦ τυράννου, καὶ αὐτὸς ἔφη πάλαι τοῦτο ἐπιθυμεῖν καὶ σπεύδειν ἐκ παντὸς τὴν πατρίδα ῥύσασθαι τῆς δουλείας τῆς καταλαβούσης· ἀσφαλὲς δὲ μὴ εἶναι πρὸς πολλοὺς τὰ τοιαῦτα ἐκφέρειν. ἡξίου δὲ τὸν Μελάνιππὸν ¹⁵ οἱ συγχωρῆσαι ἀκριβέστερον ὑπὲρ τούτων διασκέψασθαι καὶ ἑᾶσαι παραφυλάξαι τὸν χρόνον τὸν ἐπιτήδειον ἐς τὴν πρᾶξιν. συνεχώρησε τὸ μειράκιον. ἐφ' ἑαυτοῦ τοίνυν ὁ Χαρίτων βαλόμενος τὸ πᾶν τόλμημα, καὶ κοινωνὸν αὐτοῦ μὴ θελήσας παραλαβεῖν ²⁰ τὸν ἐρώμενον, ἴν' εἰ καταφωραθῇ, αὐτὸς ὑπέχοι τὴν δίκην, ἀλλὰ μὴ καὶ ἐκεῖνον ἐς ταῦτα ἐμβάλοι, ἥνίκα οἱ ἐδόκει καλῶς ἔχειν, ἐργχειρίδιον λαβὼν ὥρματό ἐπὶ τὸν τύραννον. οὐ μὲν ἔλαθε, πάνν σφόδρα ἀκριβῶς τῶν δορυφόρων τὰ τοιαῦτα φυλαττόντων. ²⁵ ἐμβληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Φαλαρίδος ἐς τὸ δεσμοτήριον καὶ στρεβλούμενος ἴν' εἴπῃ τοὺς συνεγνωκότας, ὃ δὲ ἐνεκαρτέρει καὶ ἐνήθλει ταῖς βασάνοις. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ὁ Μελάνιππος ἤκεν ἐπὶ τὸν Φάλαριν, καὶ ὁμολόγησεν οὐ μόνον κοινωνὸς εἶναι τῷ Χαρί- ³⁰ τω, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἄρξαι τῆς ἐπιβουλῆς. τοῦ δὲ πυνθανομένου τὴν αἰτίαν, εἶπε τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον

καὶ τὴν τῆς γραφῆς ἄρσιν, καὶ ἐπὶ τούτοις ὁμολόγει περιαλγῆσαι. θαυμάσας οὖν ὁ Φάλαρις ἀμποτέρους ἀφῆκε τῆς τιμωρίας, προστάξας ἀνθημερὸν ἀπελθεῖν μὴ μόνον τῆς Ἀκραγαντίνων πόλεως ἀλλὰ καὶ τῆς ⁵ Σικελίας· συνεχώρησε δὲ αὐτοῖς τὰ ἴδια δίκαια καρποῦσθαι. τούτους ὕστερον ἢ Πυθία καὶ τὴν φιλίαν αὐτῶν ὕμνησε διὰ τούτων τῶν ἐπῶν

θείας ἡγήτηρες ἐφημερίοις φιλότῃτος
εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφν,

¹⁰ τοῦ θεοῦ ἔρωτα αὐτῶν θείαν ὀνομάσαντος φιλίαν. Λακεδαιμόνιοι δεινὴν ἐποιοῦντο τοῦ χρόνου τὴν ⁵ φειδῶ, ταμιευόμενοι πανταχόθεν αὐτόν ἐς τὰ ἐπειγόμενα καὶ μηδενὶ τῶν πολιτῶν ἐπιτρέποντες μήτε ῥαστῶνεύειν μήτε ῥαθυμεῖν ἐς αὐτόν, ὥς ἂν μὴ πρὸς ¹⁵ τὰ ἔξω τῆς ἀρετῆς ἀναλισκόμενος εἴτα μάτην διαφθείροιτο. μαρτύριον τούτου πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῦτο. ἀκούσαντες οἱ ἔφοροι Λακεδαιμονίων τοὺς Λεκέλειαν καταλαβόντας περιπάτῳ χοῖσθαι δειλινῷ, ἐπέστειλαν αὐτοῖς 'μὴ περιπατεῖτε', ὥς τρυφῶντων αὐτῶν μάλ- ²⁰ λον ἢ τὸ σῶμα ἐκπονούντων. δεῖν γὰρ Λακεδαιμονίους οὐ διὰ τοῦ περιπάτου ἀλλὰ διὰ τῶν γυμνασίων τὴν ὑγίειαν πορίζεσθαι.

Ἰππομάχος φασιν ὁ γυμναστής ἐπεὶ πάλαισμά ⁶ τι ὁ ἀθλητῆς ὁ ὑπ' αὐτῷ γυμναζόμενος ἐπάλαισεν, ²⁵ εἴτα ὁ πᾶς ὄχλος ὁ περιεστὼς ἐξεβόησε, καθίκετο αὐτοῦ τῇ ῥάβδῳ καὶ εἶπεν 'ἀλλὰ σύ γε κακῶς καὶ οὐχ ὥς ἐχοῖν ἐποίησας ὅπερ ἐχοῖν ἄμεινον γενέσθαι· οὐ γὰρ ἂν ἐπήνεσαν οὗτοι τεχνικόν σε δρᾶσαντά τι, αἰνιτιτόμενος ὅτι τοὺς εὖ καὶ καλῶς ἕκαστα δρῶντας ³⁰ οὐ τοῖς πολλοῖς ἀλλὰ τοῖς ἔχουσιν νοῦν θεωρητικόν τῶν δρωμένων ἀρέσκειν δεῖ. ἔοικε δὲ καὶ Σωκράτης

τὴν τῶν πολλῶν ἐκφραυλίζειν κρίσιν ἐν τῇ συνουσίᾳ τῇ πρὸς Κρίτωνα, ὅτε ἀφίκετο ὁ Κρίτων ἐς τὸ δεσμοτήριον, καὶ δὴ ἐπειθεν αὐτὸν ἀποδρᾶναι καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων τὴν κατ' αὐτοῦ κρίσιν διαφθεῖραι.

7 Νόμος οὗτος Θηβαϊκὸς ὁρθῶς ἅμα καὶ φιλανθρωπός-
πως κείμενος ἐν τοῖς μάλιστα ὅτι οὐκ ἔξεστιν ἀνδρὶ
Θηβαίῳ ἐκθεῖναι παιδίον οὐδὲ ἐς ἐρημίαν αὐτὸ δῖψαι
θάνατον αὐτοῦ καταψηφισαμένῳ, ἀλλ' ἐὰν ἡ πένης
ἐς τὰ ἔσχατα ὁ τοῦ παιδὸς πατήρ, εἴτε ἄρρεν τοῦτο
εἴτε θῆλυ ἐστίν, ἐπὶ τὰς ἀρχὰς κομίζειν ἐξ ὠδίνων 10
τῶν μητρῶν σὺν τοῖς σπαργάνοις αὐτό· αἱ δὲ πα-
ραλαβοῦσαι ἀποδίδονται τὸ βρέφος τῷ τιμῇ ἐλαχί-
στην δόντι. ὁ γὰρ τε πρὸς αὐτὸν καὶ ὁμολογία γίνε-
ται ἡ μὴν τρέφειν τὸ βρέφος καὶ αὐξηθὲν ἔχειν δοῦλον
ἢ δούλην, θρεπτήρια αὐτοῦ τὴν ὑπηρεσίαν λαμβά- 15
νοντα.

8 Κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστήν Ὀλυμπιάδα,
καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντίνος στάδιον,
ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης.
καὶ πρωτός γε ἦν Ξενοκλῆς, ὅστις ποτὲ οὗτός ἐστιν, 20
Οἰδίποδι καὶ Ἀνκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι Σα-
τυρικῷ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ
καὶ Παλαμῇδε καὶ Τρωσὶ καὶ Σισύφῳ Σατυρικῷ.
γελοῖον δέ (οὐ γάρ;) Ξενοκλῆα μὲν νικᾶν, Εὐριπίδην
δὲ ἡττᾶσθαι, καὶ ταῦτα τοιούτοις δράμασι. τῶν δύο 25
τοίνυν τὸ ἕτερον ἢ ἀνόητοι ἦσαν οἱ τῆς ψήφου κύριοι
καὶ ἀμαθεῖς καὶ πόρρω κρίσεως ὁρθῆς, ἢ ἐδεκάσθη-
σαν. ἄτοπον δὲ ἐκάτερον καὶ Ἀθηναίων ἥμισα ἄξιον.

9 Οἷα ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι, καὶ ταῦτα ἐν δημο-
κρατίᾳ, Αἰγινητῶν μὲν ἐκάστου τὸν μέγαν ἀποκόψαι 30
τῆς χειρὸς δάκτυλον τῆς δεξιᾶς, ἵνα δόρυ μὲν βαστά-
ζειν μὴ δύνωνται, κώπην δὲ ἐλαύνειν δύνωνται.

Μυτιληναίους δὲ ἡβηδὸν ἀποσφάζει καὶ τοῦτο ἐψη-
φίσαντο ἐσηγρησμένου Κλέωνος τοῦ Κλεαινέτου. τοὺς
γε μὴν ἀλισκομένους αἰχμαλώτους Σαμίων στίλβειν
κατὰ τοῦ προσώπου καὶ εἶναι τὸ στίγμα γλαῦκα καὶ
5 τοῦτο Ἀττικὸν ψήφισμα. οὐκ ἐβουλόμην δὲ αὐτὰ
οὔτε Ἀθήνησι κεκυρῶσθαι οὔτε ὑπὲρ Ἀθηναίων λέ-
γεσθαι, ὧ Πολιάς Ἀθηνᾶ καὶ Ἐλευθέριε Ζεῦ καὶ
Ἑλλήνων θεοὶ πάντες.

Τιμόθεον ἀκούω τὸν Κόνωνος τὸν Ἀθηναίων 10
στρατηγόν, ὅτε ἐν ἀκμῇ τῆς εὐτυχίας ἦν καὶ ἤρει
τὰς πόλεις ῥᾶστα, καὶ οὐκ εἶχον Ἀθηναῖοι ὅποι ποτὲ
αὐτὸν κατέθωνται ὑπὸ θαύματος τοῦ περὶ τὸν ἄνδρα,
ἀλλὰ τοῦτόν γε Πλάτωνι τῷ Ἀρίστωνος περιτυχόντα
βαδίζοντα ἔξω τοῦ τείχους μετὰ τινων γνωρίμων καὶ
15 ἰδόντα σεμνὸν μὲν ἰδεῖν, ἴλεων δὲ τῷ προσώπῳ,
διαλεγόμενον δὲ οὐχὶ περὶ ἐσφορᾶς χρημάτων οὐδὲ
ὑπὲρ τριήρων, οὐδὲ ὑπὲρ ναυτικῶν χειρῶν οὐδὲ ὑπὲρ
πληρωμάτων, οὐδὲ ὑπὲρ τοῦ δεῖν βοηθεῖν οὐδὲ ὑπὲρ
φόρου τοῦ τῶν συμμάχων, οὐδὲ ὑπὲρ τῶν νησιωτῶν
20 ἢ ὑπὲρ ἄλλου τινὸς τοιούτου φληνάφου, ὑπὲρ ἐκεί-
νων δὲ ὧν ἔλεγε Πλάτων καὶ ὑπὲρ ὧν εἰδιστο σπου-
δάζειν, ἐπιστάντα τὸν τοῦ Κόνωνος εἰπεῖν ὧς τοῦ
βίου καὶ τῆς ὄντως εὐδαιμονίας. ἐκ τούτων οὖν
δηλον ὡς ἑαυτὸν οὐ πᾶν τι εὐδαιμόνα ἀπέφαιναν
25 ὁ Τιμόθεος, ὅτι μὴ ἐν τῇ παρὰ τούτοις ἀλλ' ἐν τῇ
παρ' Ἀθηναίοις δόξῃ καὶ τιμῇ ἦν.

Σωκράτης ἰδὼν κατὰ τὴν ἀρχὴν τῶν τριάκοντα 11
τοὺς ἐνδόξους ἀναιρουμένους καὶ τοὺς βαθύτατα
πλουτοῦντας ὑπὸ τῶν τυράννων ἐπιβουλευομένους,
30 Ἀντισθένη φασὶ περιτυχόντα εἰπεῖν ὅτι τί σοι με-
ταμέλει ὅτι μέγα καὶ σεμνὸν οὐδὲν ἐγεγόμεθα ἐν τῷ
βίῳ καὶ τοιοῦτοι οἷους ἐν τῇ τραγωδίᾳ τοὺς μονάρ-

χας ὁρῶμεν, Ἀτρείας τε ἐκείνους καὶ Θυέστας καὶ Ἀγαμέμνονας καὶ Αἰγίσθους; οὗτοι μὲν γὰρ ἀποσφαττόμενοι καὶ ἐκτραγῶδούμενοι καὶ πονηρὰ δειπνα δειπνοῦντες ἐκάστοτε ἐκκαλύπτονται· οὐδεὶς δὲ οὕτως ἐγένετο τολμηρὸς οὐδὲ ἀναισχυντος τραγῳδίας ποιη-
 τῆς, ὥστε ἐσαγαγεῖν ἐς δρᾶμα ἀποσφαττόμενον χορόν.

- 12 Θεμιστοκλέους τοῦ Νεοκλέους οὐκ οἶδα εἰ ἐπαινεῖν χρή τοῦτο. ἐπεὶ γὰρ τῆς ἀσωτίας ἐπαύσατο Θεμιστοκλῆς ἀποκηρυχθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρός, καὶ ὑπῆρ-
 ξατο σωφρονεῖν, καὶ τῶν μὲν ἐταίρων ἀπέστη, ἥρα 10
 δὲ ἔρωτα ἕτερον τὸν τῆν πολιτείας τῶν Ἀθηναίων, καὶ θερμοτάτα ἐπεχείρει ταῖς ἀρχαῖς, καὶ ἑαυτὸν ἔσπευδεν εἶναι πρῶτον, ἔλεγέ φασι πρὸς τοὺς γνωρίμους· τί δ' ἂν ἐμοῦ δοίητε, ὅς οὐπω φθονοῦμαι; ὅστις δὲ ἐρᾷ φθονεῖσθαι, τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Εὐρι-
 15 πίδου περιβλέπεσθαι σπεύδει. ὅτι δὲ τοῦτό ἐστι κερνὸν ὁ αὐτὸς Εὐριπίδης φησίν.

- 13 Ἐπετίθεντο τῷ Σωκράτει καὶ ἐπεβούλευον οἱ ἀμφὶ τὸν Ἄνυτον ὧν χάριν καὶ δι' αἷς αἰτίας λέλεκται πάλαι. ὑφορώμενοι δὲ τοὺς Ἀθηναίους καὶ δεδιότες 20
 ὅπως ποτὲ ἔξουσι πρὸς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀνδρός (πολὺ γὰρ ἦν τὸ Σωκράτους ὄνομα διὰ τε τὰ ἄλλα καὶ ὅτι τοὺς σοφιστὰς ἤλεγχεν οὐδὲν ὑγιὲς ὄντας οὐδὲ τι σπουδαῖον ἢ εἰδότας ἢ λέγοντας), ἐκ τούτων οὖν ἐβουλήθησαν πείραν καθεῖναι ὑπὲρ τῆς κατ' αὐ-
 25 τοῦ διαβολῆς. τὸ μὲν γὰρ ἀντικρὺς ἀπενέγκασθαι γραφὴν κατ' αὐτοῦ παραχρημα οὐκ ἐδοκίμαζον δι' ἃ προείπον καὶ δι' ἐκεῖνα δέ, μή ποτε ἄρα ἀγριάναντες οἱ φίλοι οἱ τοῦ Σωκράτους ἐξάψωσι κατ' αὐτῶν τοὺς δικαστὰς, εἰτά τι πάθωσι κακὸν ἀνῆκεστον, ἅτε συ-
 30 κοφαντοῦντες ἄνδρα οὐ μόνον οὐδενὸς αἰτίον κακοῦ τῇ πόλει, ἐκ δὲ τῶν ἐναντίων καὶ κόσμον τοῖς Ἀθη-

ναὶς ὄντα. τί οὖν ἐπινοοῦσιν; Ἀριστοφάνην τὸν τῆς κωμῳδίας ποιητὴν, βωμολόχον ἄνδρα καὶ γελοῖον ὄντα καὶ εἶναι σπεύδοντα, ἀναπείδουσι κωμῳδησάι τὸν Σωκράτη, ταῦτα δήπου τὰ περιφερόμενα, ὥς ἦν
 5 ἀδολέσχης, λέγων τε αὐτὸν ἦττω λόγον ἀπέφαινε κρείττονα, καὶ ἐσῆγε ξένους δαίμονας, καὶ οὐκ ᾔδειτο θεοὺς οὐδ' ἐτίμα, τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ τοὺς προσ-
 10 ἰόντας αὐτῷ ἐδίδασκέ τε καὶ εἰδέναι ἀνέπειπεν. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης λαβόμενος ὑποθέσεως εὖ μάλα ἀν-
 15 δρική, ὑποσπείρας γέλωτα καὶ τὸ ἐκ τῶν μέτρων αἰμύλον καὶ τὸν ἄριστον τῶν Ἑλλήνων λαβὼν ὑπό-
 20 θεσιν (οὐ γὰρ οἱ κατὰ Κλέωνος ἦν τὸ δρᾶμα, οὐδὲ ἐκωμῶδει Λακεδαιμονίους ἢ Θηβαίους ἢ Περικλέα αὐτόν, ἀλλ' ἄνδρα τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς φίλον καὶ
 25 δὴ καὶ μάλιστα τῷ Ἀπόλλωνι), ἅτε οὖν ἄηθες πρᾶγμα καὶ ὄραμα παράδοξον ἐν σκηνῇ καὶ κωμῳδίᾳ Σωκράτης, πρῶτον μὲν ἐξέπληξεν ἡ κωμῳδία τῷ ἀδο-
 κήτῳ τοὺς Ἀθηναίους, εἰτα καὶ φῦσε φθονερούς ὄντας καὶ τοῖς ἀρίστοις βασκαίνειν προηρημένους οὐ
 30 μόνον τοῖς ἐν τῇ πολιτείᾳ καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἀλλ' ἐτι καὶ πλέον τοῖς εὐδοκίμοιςιν ἢ ἐν λόγοις ἀγαθοῖς ἢ ἐν βίῳ σεμνότητι, ἄκουσμα ἔδοξεν ἡδιστον αἶδε αἰ Νεφέλαι, καὶ ἐκρότουν τὸν ποιητὴν ὥς οὐ ποτε ἄλ-
 35 λοτε, καὶ ἐβόων νικᾶν, καὶ προσέταττον τοῖς κριταῖς ἄνωθεν Ἀριστοφάνην ἀλλὰ μὴ ἄλλον γράφειν. καὶ τὰ μὲν τοῦ δράματος τοιαῦτα· ὁ δὲ Σωκράτης σπά-
 νιον μὲν ἐπεφοίτα τοῖς θεατῶν, εἰ ποτε δὲ Εὐριπί-
 40 δης ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητῆς ἠγωνίζετο καινοῖς τραγῳδοῖς, τότε γε ἀφικνεῖτο. καὶ Πειραιοὶ δὲ ἀγωνι-
 45 ζομένον τοῦ Εὐριπίδου καὶ ἐκεῖ κατήει· ἔχαιρε γὰρ τῷ ἀνδρὶ διὰ τε τὴν σοφίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐν τοῖς μέτροις ἀρετὴν. ἤδη δὲ ποτε αὐτὸν ἐρεσχελῶν Ἀλκι-

βιάδης ὁ Κλεινίου καὶ Κριτίας ὁ Καλλιαισχρον καὶ
 κωμῳδῶν ἀκούσαι παρελθόντα ἐς τὸ θέατρον ἐξεβιά-
 σαντο. ὁ δὲ αὐτοῖς οὐκ ἠρέσκετο, ἀλλὰ δεινῶς κατε-
 φρόνει ἀνδρῶν κερτόμων καὶ ὑβριστῶν καὶ ὑγίης
 λεγόντων οὐδὲ ἓν· ἅπερ ἐλύπει δεινῶς αὐτούς. 5
 καὶ ταῦτα οὖν τῆς κωμωδίας ἦν αὐτῷ τὰ σπέριμα, ἀλλ' οὐ μόνον ἂ παρὰ τοῦ Ἀνύτου καὶ Μελήτου
 ὁμολόγηται. εἰκὸς δὲ καὶ χρηματίσασθαι ὑπὲρ τού-
 των Ἀριστοφάνην· καὶ γὰρ βουλομένων, μᾶλλον
 δὲ ἐκ παντὸς συκοφαντῆσαι τὸν Σωκράτη σπενδόν- 10
 των ἐκείνων, καὶ αὐτὸν δὲ πένητα ἅμα καὶ κατάρα-
 τον ὄντα, τί παράδοξον ἦν ἀργύριον λαβεῖν ἐπ'
 οὐδενὶ ὑγίει; καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων αὐτὸς οἶδεν· εὐ-
 δοκίμει δ' οὖν αὐτῷ τὸ δρᾶμα. καὶ γὰρ τοι καὶ τὸ
 τοῦ Κρατίνου τοῦτο συνέβη εἰ ποτε ἄλλοτε καὶ τότε, 15
 τῷ θεάτρῳ νοσῆσαι τὰς φρένας. καὶ αἵτε ὄντων Διο-
 νυσίων πάμπολύ τι χρῆμα τῶν Ἑλλήνων σπουδῇ
 τῆς θείας ἀφίκετο. περιφερομένου τοίνυν ἐν τῇ σκηνῇ
 τοῦ Σωκράτους καὶ ὀνομαζομένου πολλάκις, οὐκ ἂν
 δὲ θαυμάσαιμι εἰ καὶ βλεπομένου ἐν τοῖς ὑποκρι- 20
 ταῖς (δῆλα γὰρ δὴ ὅτι καὶ οἱ σκευοποιοὶ ἐπλασαν
 αὐτὸν ὥς ὅτι μάλιστα ἐξεικάσαντες), ἀλλ' οἷ γε ξένοι
 (τὸν γὰρ κωμωδοῦμενον ἡγνούν) θροῦς παρ' αὐ-
 τῶν ἐπανίστατο, καὶ ἐξήτουν ὅστις ποτὲ οὗτος ὁ
 Σωκράτης ἐστίν. ὅπερ οὖν ἐκεῖνος αἰσθόμενος (καὶ 25
 γὰρ τοι καὶ παρῇν οὐκ ἄλλως οὐδὲ ἐκ τύχης, εἰδὼς
 δὲ ὅτι κωμωδοῦσιν αὐτόν· καὶ δὴ καὶ ἐν καλῷ τοῦ
 θεάτρου ἐκάθητο), ἵνα οὖν λύσῃ τὴν τῶν ξένων
 ἀπορίαν, ξαναστὰς παρ' ὅλον τὸ δρᾶμα ἀγωνιζο-
 μένων τῶν ὑποκριτῶν ἐστὼς ἐβλέπετο. τοσοῦτον 30
 ἄρα περιῇν τῷ Σωκράτει τοῦ κωμωδίας καὶ Ἀθη-
 ναίων καταφρονεῖν.

Γελοῖος ἐκεῖνος ὁ Ξέρξης ἦν εἰ γε θαλάττης μὲν 14
 καὶ γῆς κατεφρόνει τῆς Διὸς τέχνης, ἑαυτῷ δὲ εἰργά-
 ξετο καινὰς ὁδοὺς καὶ πλοῦν ἀήθη, ἐδεδούλωτο δὲ
 πλατάνῳ καὶ ἐθαύμαζε τὸ δένδρον. ἐν Ἀυδία γοῦν
 5 φασὶν ἰδὼν φυτὸν εὐμέγεθες πλατάνου, τὴν ἡμέραν
 ἐκείνην κατέμεινεν οὐδέν τι δεόμενος, καὶ ἐχρήσατο
 σταθμῷ τῇ ἐρημίᾳ τῇ περὶ τὴν πλάτανον. ἀλλὰ καὶ
 ἐξῆψεν αὐτῆς κόσμον πολυτελῆ, στρεπτοῖς καὶ ψε-
 λίοις τιμῶν τοὺς κλάδους, καὶ μελεδωνὸν αὐτῇ κατέ- 10
 λινεν, ὥσπερ ἐρωμένη φύλακα καὶ φρουρόν. ἐκ δὲ
 τούτων τί τῷ δένδρῳ καλὸν ἀπήντησεν; ὁ μὲν γὰρ
 κόσμος ὁ ἐπικτητος καὶ μηδὲν αὐτῷ προσήκων ἄλλως
 ἐκρέματο καὶ συνεμάχετο ἐς ὧραν οὐδέν, ἐπεὶ τοῦ
 φυτοῦ κάλλος ἐκεῖνό ἐστιν, εὐγενεῖς οἱ κλάδοι καὶ ἡ 15
 κόμη πολλή καὶ στερεὸν τὸ πρέμνον καὶ αἱ ῥίζαι αἱ ἐν
 βάθει καὶ διασεύοντες οἱ ἄνεμοι καὶ ἀμφιλαφῆς ἡ ἐξ
 αὐτοῦ σκιὰ καὶ ἀναστρέφουσαι αἱ ὥραι καὶ ὕδωρ τὸ
 μὲν διὰ τῶν ὀχετῶν ἐκτρέφον, τὸ δὲ ἐξ οὐρανοῦ ἐπάρ-
 20 ρον καὶ τὰ ἄλλα δῶρα οὔτε πρὸς τὴν πλάτανον οὔτε
 πρὸς ἄλλο δένδρον εὐγενεῖς ἦν.

Κλαζομενίων τινὲς ἐς τὴν Σπάρτην ἀφικόμενοι 15
 καὶ ὕβρει καὶ ἀλαζονείᾳ χρωόμενοι τοὺς τῶν ἐφόρων
 θρόνους ἔνθα εἰσῴθασι καθήμενοι χρηματίζεσθαι καὶ
 25 τῶν πολιτικῶν ἕκαστα διατάττειν, ἀλλὰ τούτους γε
 τοὺς θρόνους ἀσβόλῳ κατέχρισαν. μαθόντες δὲ οἱ
 ἔφοροι οὐκ ἠγανάκτησαν, ἀλλὰ τὸν δημόσιον κήρυκα
 καλέσαντες προσέταξαν αὐτὸν δημοσίᾳ κηρῶσαι τοῦτο
 δὴ τὸ θαυμαζόμενον· ἐξέστω Κλαζομενίοις ἀσχη- 30
 μονεῖν.

Φωκίωνος δὲ τοῦ Φώκου καὶ τοῦτο ἔγωγε ἔγνων 16
 καλόν. παρελθὼν γὰρ ἐς τοὺς Ἀθηναίους ἐκκλησίας

οὔσης, ἐπεὶ τι αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσι, πάννυ σφόδρα πεπαιδευμένως καὶ πληκτικῶς εἶπε· βούλομαι μᾶλλον τι ὑφ' ὑμῶν παθεῖν κακὸν ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι.

- 17 Ἡ τῶν ἐν Πέρσαις μάγων σοφία τὰ τε ἄλλα οἶδεν ὅποσα αὐτοῖς εἰδέναι θέμις, καὶ οὖν καὶ μαντεύεσθαι. οἵπερ οὖν καὶ προεῖπον τὴν τοῦ Ὀρχου περὶ τοὺς ὑπηκόους ἀγριότητα καὶ τὸ φονικὸν αὐτοῦ, διὰ τινων ἀπορογῶν συμβόλων καταγνόντες τοῦτο. ὅτε γὰρ Ἀρταξέρξου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτήσαντος ἐς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν ὁ Ὀρχος παρῆλθεν, οἱ μάγοι προσέταξαν τῶν εὐνούχων τινὶ τῶν πλησίον παρεστῶτων φυλάξαι τὸν Ὀρχον τῆς τραπέζης παρατεθείσης τίνι πρώτῳ τῶν παρακειμένων ἐπιχειρεῖ. καὶ ὁ μὲν εἰστήκει τηρῶν τοῦτο, ὁ δὲ Ὀρχος τὰς χεῖρας ἐκτείνας τῇ μὲν δεξιᾷ τῶν μαχαιρίων τῶν παρακειμένων ἐν ἔλαβε, τῇ δὲ ἐτέρᾳ τὸν μέγιστον τῶν ἄρτων προσεικύσατο, καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τῶν κρεῶν, εἴτα τέμνων ἥσθιεν ἀφειδῶς. ἅπερ ἀκούσαντες οἱ μάγοι δύο ταῦτα ἐμαντεύσαντο, εὐετηρίαν τὴν ἐξ ὥρων καὶ εὐφορίαν τὴν παρὰ τὸν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνον καὶ πολλοὺς φόνους. καὶ οὐ διεψεύσαντο.

- 18 Τιμόθεος ὁ Κώνωνος ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων ἀποστάς ποτε τῶν δειπνῶν τῶν πολυτελῶν καὶ τῶν ἐστιάσεων τῶν στρατηγικῶν ἐκείνων παραληφθεὶς ὑπὸ Πλάτωνος ἐς τὸ ἐν Ἀκαδημίᾳ συμπόσιον καὶ ἐστιαθεὶς ἀφελῶς ἅμα καὶ μουσικῶς ἔφη πρὸς τοὺς οἰκίους ἐπανελθὼν ὅτι ἄρα οἱ παρὰ Πλάτωνι δειπνοῦντες καὶ τῇ ὑστεραίᾳ καλῶς διάγουσιν. ἐκ δὲ τούτου διέβαλλε Τιμόθεος τὰ πολυτελῆ δειπνα 30 καὶ φορτικά ὡς πάντως ἐς τὴν ὑστεραίαν οὐκ εὐφραίνοντα. λόγος δὲ καὶ ἐκεῖνος ἀδελφὸς τῷ προειρημένῳ

καὶ ταῦτ' οὐ νοῶν, οὐ μὴν τὰ αὐτὰ λέγων περιείσιν, ὅτι ἄρα τῇ ὑστεραίᾳ ὁ Τιμόθεος περιτυχὼν τῷ Πλάτωνι εἶπεν· ὑμεῖς, ὦ Πλάτων, εὖ δειπνεῖτε μᾶλλον ἐς τὴν ὑστεραίαν ἢ ἐς τὴν παρούσαν.

- 5 Ἀλέξανδρος ὅτε ἐνίκησε Δαρεῖον καὶ τὴν Περσῶν 19 ἀρχὴν κατεκτήσατο, μέγα ἐφ' ἑαυτῷ φρονῶν καὶ ὑπὸ τῆς εὐτυχίας τῆς περιλαβούσης αὐτὸν τότε ἐκθεοῦμενος, ἐπέστελε τοῖς Ἑλλησι θεὸν αὐτὸν ψηφίσασθαι. γελοίως γε· οὐ γὰρ ἅπερ οὖν ἐκ τῆς φύσεως οὐκ εἶχε, 10 ταῦτα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αἰτῶν ἐκεῖνος ἐκέρδαιεν. ἄλλοι μὲν οὖν ἄλλα ἐψηφίσαντο, Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐκεῖνα· ἐπειδὴ Ἀλέξανδρος βούλεται θεὸς εἶναι, ἔστω θεός, Λακωνικῶς τε ἅμα καὶ κατὰ τὸν ἐπιχώριον σφίσι τρόπον ἐλέγξαντες τὴν ἐμπλήξιν οἱ Λακεδαιμό- 15 νιοι τοῦ Ἀλεξάνδρου.

- Ἀντίγονόν φασι τὸν βασιλεῖα δημοτικὸν καὶ πρᾶον 20 γενέσθαι. καὶ ὅτ' οὐ μὲν σχολὴ τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι καὶ αὐτὰ ἕκαστα ἐξετάζειν ὑπὲρ τοῦ ἀνδρός, εἴσεται ἐτέρωθεν· εἰρήσεται δ' οὖν αὐτοῦ καὶ πάννυ πρᾶον 20 καὶ ἄτυφον ὁ μέλλω λέγειν. ὁ Ἀντίγονος οὗτος ὁρῶν τὸν υἱὸν τοῖς ὑπηκόοις χρώμενον βιαιότερόν τε καὶ θρασύτερον· οὐκ οἶσθα· εἶπεν, ὦ παῖ, τὴν βασιλείαν ἡμῶν ἐνδοξον εἶναι δουλείαν; καὶ τὰ μὲν τοῦ Ἀντιγόνου πρὸς τὸν παῖδα πάννυ ἡμέρως ἔχει καὶ φι- 25 ἀνθρώπως· ὅτ' οὐ δοκεῖ ταύτῃ, ἀλλ' ἐκεῖνος γε οὐ δοκεῖ μοι βασιλικὸν ἄνδρα εἰδέναι οὐδὲ πολιτικόν, τυραννικῷ δὲ συμβιβῶσαι μᾶλλον.

- Ἀγάθωνος ἦρα τοῦ ποιητοῦ Πανσανίας ὁ ἐκ Κε-21 ραμείων. καὶ τοῦτο μὲν διατεθρύληται· ὁ δὲ μὴ ἐς πάντας πεφοίτηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἐρῶ. ἐς Ἀρχελάου 30 ποτὲ ἀφίκοντο ὅ τε ἐραστὴς καὶ ὁ ἐρώμενος οὗτοι. ἦν δὲ ἄρα ὁ Ἀρχέλαος ἐρωτικὸς οὐχ ἥτιον ἢ φιλό-

μους. ἐπεὶ τοίνυν ἑώρα διαφερομένους πρὸς ἀλλή-
λους τὸν τε Πανσανίαν καὶ τὸν Ἀγάθωνα πολλάκις,
οἰόμενος τὸν ἑραστὴν ὑπὸ τῶν παιδικῶν παρορᾶσθαι,
ἤρετο ἅρᾳ τὸν Ἀγάθωνα ὁ Ἀρχέλαος τί βουλούμενος
οὕτω πυκνὰ ἀπεχθάνεται τῷ πάντων μάλιστα φι-
λοῦντι αὐτόν; ὃ δὲ ἐγὼ σοὶ ἔφη φράσω, βασιλεῦ.
οὔτε γὰρ εἰμι πρὸς αὐτὸν δύσερις, οὔτε ἀγροικία
πράττω τοῦτο· εἰ δέ τι καὶ ἐγὼ ἡθῶν ἐπαῖω τῇ τε
ἄλλῃ καὶ ἐκ ποιητικῆς, ἥδιστον εὐρίσκω εἶναι τοῖς
ἐρῶσι πρὸς τὰ παιδικὰ ἐκ διαφορᾶς καταλλάττεσθαι,
καὶ πεπίστευκα οὐδὲν αὐτοῖς οὕτως ἀπαντᾶν τερπνόν.
τούτου γοῦν τοῦ ἡδέος πολλάκις αὐτῷ μεταδίδωμι,
ἐρίζων πρὸς αὐτὸν πλεονάκις· εὐφραίνεται γὰρ κα-
ταλυομένου μου τὴν πρὸς αὐτὸν ἐριν συνεχῶς, ὁμα-
λῶς δὲ καὶ συνήθως προσιόντος οὐκ εἴσεται τὴν δια-
φορότητα· ἐπῆνεσε ταῦτα ὁ Ἀρχέλαος, ὥς λόγος.
ἦρα δὲ φασὶ τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθωνος τούτου καὶ Εὐρι-
πίδης ὁ ποιητής, καὶ τὸν Χρύσιππον τὸ δρᾶμα αὐτῷ
χαριζόμενος λέγεται διαφροντίσαι. καὶ εἰ μὲν σαφὲς
τοῦτο, ἀποφῆνασθαι οὐκ οἶδα, λεγόμενον δ' οὖν αὐτό
οἶδα ἐν τοῖς μάλιστα.

22 Εὐνομοτάτους γενέσθαι καὶ Μαντινέας ἀκούω
οὐδὲν ἦττον Λοκρῶν οὐδὲ Κρητῶν οὐδὲ Λακεδαιμο-
νίων αὐτῶν οὐδ' Ἀθηναίων· σεμνὸν γὰρ τι χοῦμα
καὶ τὸ Σόλωνος ἐγένετο, εἰ καὶ μετὰ ταῦτα Ἀθηναῖοι
κατὰ μικρὰ τῶν νόμων τινὰς τῶν ἐξ αὐτοῦ γραφέν-
των αὐτοῖς διέφθειραν.

23 Νικόδομος δὲ ὁ πύκτης ἐν τοῖς εὐδοκιμωτάτοις
Μαντινέων γενόμενος, ἀλλὰ ὅψε τῆς ἡλικίας καὶ μετὰ
τὴν ἄθλησιν νομοθέτης αὐτοῖς ἐγένετο, μακροῦ τοῦτο
ἄμεινον πολιτευσάμενος τῇ πατρίδι τῶν κηρυγμάτων
τῶν ἐν τοῖς σταδίοις. φασὶ δὲ αὐτῷ Διαγόραν τὸν

Μήλιον συνθεῖναι τοὺς νόμους ἑραστὴν γενόμενον.
εἶχον δέ τι καὶ περαιτέρω ὑπὲρ Νικοδόμου εἰπεῖν·
ὥς δ' ἂν μὴ δοκοῖν καὶ τὸν ἑπαινοῦ τὸν τοῦ Δια-
γόρου προσπαραλαμβάνειν, ἐς τοσοῦτον διηνύσθαι
τὰ τοῦ λόγου. θεοῖς γὰρ ἐχθρὸς Διαγόρας, καὶ οὐ
μοι ἥδιον ἐπὶ πλείστον μεμνησθαι αὐτοῦ.

Ἦδη τινὲς τὴν Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου περι-
φερομένην ῥώμην ἐξέβαλον, τοιαῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ λέ-
γοντες. Μίλωνος τούτου τὴν ῥώαν, ἣν ἐν τῇ χειρὶ
κατεῖχεν, οὐδεὶς τῶν ἀντιπάλων ἐξελεῖν ἐδύνατο· ἡ
δὲ ἐρωμένη αὐτοῦ ῥᾶστα αὐτὴν ἐξήρει, φιλονεικοῦσα
πρὸς αὐτὸν πολλάκις. ἐκ δὲ τούτου νοεῖν ἔσται ὅτι
ὁ Μίλων ἰσχυρὸς μὲν τὸ σῶμα ἦν, ἀνδρείος δὲ τὴν
ψυχὴν οὐκ ἦν.

15 Τὴν ἕκτην τοῦ μηνὸς τοῦ Θαρρηλιῶνος πολλῶν
καὶ ἀγαθῶν αἰτίαν γενέσθαι λέγουσιν οὐ μόνον τοῖς
Ἀθηναίοις ἀλλὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς. αὐτίκα γοῦν
Σωκράτης ἐν ταύτῃ ἐγένετο, καὶ Πέρσαι δὲ ἡττήθη-
σαν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τῇ Ἀγροτέρᾳ
ἀποθνήουσι τὰς χιμαῖρας τὰς τριακοσίας, κατὰ τὴν
εὐχὴν τοῦ Μιλτιάδου δρῶντες τοῦτο. τοῦ δ' αὐτοῦ
μηνὸς ἕκτη ἱσταμένου καὶ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην
φασὶ γενέσθαι καὶ νικῆσαι τοὺς Ἕλληνας· τὴν γὰρ
προτέραν ἦταν αὐτῶν, ἧς ἐμνήσθην, ἐπ' Ἀρτε-
μισίῳ γεγενῆσθαι. καὶ τὴν ἐν Μυκάλῃ δὲ τῶν Ἑλλή-
νων νίκην οὐκ ἄλλης ὁμολογῆται δῶρον ἡμέρας
γενέσθαι ἢ ταύτης, εἰ γε κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνίκων καὶ
ἐν Πλαταιαῖς καὶ ἐν Μυκάλῃ. καὶ Ἀλέξανδρον δὲ
τὸν Μακεδόνα, τὸν Φιλίππου παῖδα, τὰς πολλὰς
μυριάδας τὰς τῶν βαρβάρων φθεῖραι καὶ αὐτὸν
λέγουσιν ἕκτη ἱσταμένου, ὅτε καὶ Δαρεῖον καθεῖλεν
Ἀλέξανδρος. καὶ αὐτὸν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ

γενέσθαι καὶ ἀπελθεῖν τοῦ βίου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ πεπίστευται.

- 26 Ἀριστοτέλης λέγει ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα Ὑπερβόρεον προσαγορεύεσθαι. κάκεινα δὲ προσεπiléγει ὁ τοῦ Νικομάχου, ὅτι τῆς 5 αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐν Μεταποντίῳ ὤφθη ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐν Κρότωνι ** τῷ ἄγωνι ἐξανιστάμενος, ἐνθα καὶ τῶν μηρῶν ὁ Πυθαγόρας παρέφηγε τὸν ἕτερον χρυσοῦν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι ὑπὸ τοῦ Κόσα ποταμοῦ διαβαίνων προσ- 10 ερρήθη· καὶ πολλοὺς φησὶν ἀκηκοέναι τὴν πρόσρησιν ταύτην.

- 27 Ἀννίκερις ὁ Κυρηναῖος ἐπὶ ἱππεΐᾳ μέγα ἐφρόνει καὶ ἀρμάτων ἐλάσει. καὶ οὖν ποτὲ καὶ ἐβουλήθη Πλάτωνα ἐπιδείξασθαι τὴν τέχνην. ζεύξας οὖν τὸ 15 ἄρμα περήλασεν ἐν ἀκαδημείᾳ δρόμους παμπόλλους, οὕτως ἀκριβῶς φυλάττων τοῦ δρόμου τὸν στοῖχον, ὥς μὴ παραβαίνειν τὰς ἀρματοτροχιάς, ἀλλ' αἰεὶ κατ' αὐτῶν ἰέναι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ὥσπερ εἰκὸς ἐξεπλάγησαν, ὁ δὲ Πλάτων τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐ- 20 τοῦ σπουδῆν διέβαλεν εἰπὼν· ἀδύνατόν ἐστι τὸν ἐς μικρὰ οὕτω καὶ οὐδενὸς ἄξια τοσαύτην φροντίδα κατατιθέμενον ὑπὲρ μεγάλων τινῶν σπουδᾶσαι· πᾶσαν γὰρ αὐτῷ τὴν διάνοιαν ἐς ἐκεῖνα ἀποτεθεῖσαν ἀνάγκη ὀλιγορεῖν τῶν ὄντως θαυμάζεσθαι δικαίων. 25

- 28 Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρονόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους· πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὁδε ὁ νόμος ἐρῶ. ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτικὴν δύναμιν, ἀλεκτρονόνας 30 ἐθεάσατο μαχομένους· οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν, ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιάν, καὶ ἔφη πρὸς αὐτοὺς· ἄλλ'

οὗτοι μὲν οὔτε ὑπὲρ πατρίδος οὔτε ὑπὲρ πατρώων θεῶν οὔτε μὴν ὑπὲρ προγονικῶν ἡρώων κακοπαθοῦσιν οὐδὲ ὑπὲρ δόξης οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οὐδὲ ὑπὲρ παίδων, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι ἐκάτερος μηδὲ 5 εἶξαι θάτερόν τὸν ἕτερον· ἅπερ οὖν εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους. τὸ τοίνυν γενόμενον αὐτοῖς σύνθημα τότε ἐς ἀρετὴν ἐβουλήθη διαφυλάττειν καὶ ἐς τὰ ὅμοια ἔργα ὑπόμνησιν.

- Πιττακὸς ἐν Μυτιλήνῃ κατεσκεύασε ἐν τοῖς ἱεροῖς 29 κλίμακας ἐς οὐδεμίαν μὲν χρῆσιν ἐπιτηδεύουσιν, αὐτὸ δὲ τοῦτο ἀναθήματα εἶναι, αἰνιττόμενος τὴν ἐκ τῆς τύχης ἄνω καὶ κάτω μετάπτωσιν, τρόπον τινὰ τῶν μὲν εὐτυχοῦντων ἀνιόντων, κατιόντων δὲ τῶν δυστυχοῦντων.

- 15 Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος τὰ πρῶτα ἐπὶ ποιητικὴν 30 ὥρμησε, καὶ ἡρωικὰ ἔγραψε μέτρα· εἴτα αὐτὰ κατέπρησεν ὑπεριδὼν αὐτῶν, ἐπεὶ τοῖς Ὀμήρου αὐτὰ ἀντικρίνων ἐώρα κατὰ πολὺν ἡττώμενα. ἐπέθετο οὖν τραγῳδίᾳ, καὶ δὴ καὶ τετραλογίαν εἰργάσατο, καὶ 20 ἔμελλεν ἀγωνιεῖσθαι, δούς ἤδη τοῖς ὑποκριταῖς τὰ ποιήματα. πρὸ τῶν Διονυσίων δὲ παρελθὼν ἤκουσε Σωκράτους, καὶ ἅπαξ αἰρεθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκείνου σεσημένος, τοῦ ἀγωνίσματος οὐ μόνον ἀπέστη τότε, ἀλλὰ καὶ τελῶς τὸ γράφειν τραγῳδίαν ἀπέριψε, καὶ ἀπε- 25 δύσατο ἐπὶ φιλοσοφίαν.

- Καὶ τίς οὐκ ἂν ἐπῆνεσε τὴν τῶν βαρβάρων σο- 31 φίαν; εἰ γε μηδεὶς αὐτῶν ἐς ἀθεότητα ἐξέπεσε, μηδὲ ἀμφιβάλλουσι περὶ θεῶν ἅρά γε εἰσὶν ἢ οὐκ εἰσὶν, καὶ ἅρά γε ἡμῶν φροντίζουσιν ἢ οὐ. οὐδεὶς γοῦν 30 ἔννοιαν ἔλαβε τριαύτην οἷαν Εὐήμερος ὁ Μεσσηνίος ἢ Διογένης ὁ Φρυγὴς ἢ Ἴππων ἢ Διαγόρας ἢ Σωσίας ἢ Ἐπίκουρος οὔτε Ἰνδὸς οὔτε Κελτὸς οὔτε Αἰγύπτιος.

λέγουσι δὲ τῶν βαρβάρων οἱ προειρημένοι καὶ εἶναι θεοὺς καὶ προνοεῖν ἡμῶν καὶ προσημαίνειν τὰ μέλλοντα διὰ ὀρνίθων καὶ διὰ συμβόλων καὶ διὰ σπλάγχνων καὶ δι' ἄλλων τινῶν μαθημάτων τε καὶ διδασκαλιῶν, ἅπερ οὖν ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις διδασκαλικά 5 ἐκ τῆς παρὰ τῶν θεῶν ἐς αὐτοὺς προνοίας. καὶ δι' ὀνείρων δὲ λέγουσι καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἀστρῶν πολλὰ προδηλοῦσθαι. καὶ ὑπὲρ τούτων ἰσχυρὰν ἔχοντες τὴν πίστιν θύουσι τε καθαρῶς καὶ ἀγνεύουσιν ὁσίως, καὶ τελετὰς τελοῦσι καὶ ὁργίων φυλάττουσι 10 νόμον, καὶ τὰ ἄλλα πράττουσιν ἕξ ὧν οἱ τοὺς θεοὺς ἰσχυρῶς καὶ σέβουσι καὶ τιμῶσιν ὡμολόγηται.

32 Λέγουσί τινες λόγοι Πυθικοὶ τὸν Ἡρακλῆ τὸν Διὸς καὶ Ἀλκμήνης παῖδα ἀπὸ γενεᾶς Ἀλκαίου κεκλήσθαι, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἐλθόντα ἐς Λεφροῦς διὰ τινος 15 αἰτίαν δεόμενον χρησμοῦ μήτε ὧν ἦκε χάριν ἀμοιρῆσαι, προσακοῦσαι τε ἐκείνοις καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῦ θεοῦ ταῦτα

Ἡρακλῆ δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἐξονομάζει·

ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἄφθιτον ἔξεις. 20

33 Τὴν τῶν ποταμῶν φύσιν καὶ τὰ ρεῖθρα αὐτῶν ὁρῶμεν· ὅμως δὲ οἱ τιμῶντες αὐτοὺς καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν ἐργαζόμενοι οἱ μὲν ἀνθρωπομόρφους αὐτοὺς ἰδρύσαντο, οἱ δὲ βοῶν εἶδος αὐτοῖς περιέθηκαν. βουσί μὲν οὖν εἰκάζουσιν οἱ Στυμφάλιοι μὲν 25 τὸν Ἐρασίνον καὶ τὸν Μετώπην, Λακεδαιμόνιοι δὲ τὸν Εὐρώταν, Σικωνῖοι δὲ καὶ Φλιάσιοι τὸν Ἀσωπόν, Ἀργεῖοι δὲ τὸν Κηφισόν· ἐν εἶδει δὲ ἀνδρῶν Φωφίδιοι τὸν Ἐρύμανθον, τὸν δὲ Ἀλφειὸν Ἡραιεῖς, Χερρονήσιοι δὲ οἱ ἀπὸ Κνίδου καὶ αὐτοὶ τὸν αὐτὸν 30 ποταμὸν ὁμοίως. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Κηφισὸν ἄνδρα

μὲν δεικνύουσιν ἐν προτομῇ, κέρατα δὲ ὑποφαίνοντα. καὶ ἐν Σικελίᾳ δὲ Συρακόσιοι μὲν τὸν Ἀναπὸν ἀνδρὶ εἰκάσαν, τὴν δὲ Κνάνην πηγὴν γυναικὸς εἰκόνι ἐτίμησαν· Αἰρεσταῖοι δὲ τὸν Πόρπακα καὶ τὸν Κριμισόν 5 καὶ τὸν Τελμησσὸν ἀνδρῶν εἶδει τιμῶσιν. Ἀκραγαντῖνοι δὲ τὸν ἐπώνυμον τῆς πόλεως ποταμὸν παιδὶ ὠραίῳ εἰκάσαντες θύουσιν. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ ἐν Δελφοῖς ἀνέθεσαν ἐλέφαντος διαγλύψαντες ἄγαλμα, καὶ ἐπέγραψαν τὸ τοῦ ποταμοῦ ὄνομα. καὶ παιδὸς ἐστὶ 10 τὸ ἄγαλμα.

Ἐπίχαρμόν φασι πάνν σφόδρα πρεσβύτην ὄντα, 34 μετὰ τινῶν ἡλικιωτῶν ἐν λέσχῃ καθήμενον, ἐπεὶ ἕκαστος τῶν παρόντων ἔλεγεν ὃ μὲν τις· ἐμοὶ πέντε ἔτη ἀπόχρη βιωσαι, ἄλλος δὲ· ἐμοὶ τρία, τρίτον δὲ εἰς 15 πόντος· ἐμοὶ γε τέτταρα, ὑπολαβὼν ὁ Ἐπίχαρος· ὦ βέλτιστοι· εἶπε, τί στασιάζετε καὶ διαφέρεσθε ὑπὲρ ὀλίγων ἡμερῶν; πάντες γὰρ οἱ συνελθόντες κατὰ τινὰ δαίμονα ἐπὶ δυσμαῖς ἐσμέν· ὥστε ὦρα πᾶσιν ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀνάγεσθαι, πρὸ τοῦ τινὸς καὶ 20 ἀπολαῦσαι κακοῦ πρεσβυτικοῦ.

Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐπὶ τέρατι ὧν τοῦ βίου καὶ 35 γεγηρακὼς εὖ μάλα ὑπὸ τινος ἀσθενείας καταληφθεὶς, κατ' ὀλίγον ἐς ὕπνον ὑπολισθάνων ἔκειτο. ἐπεὶ δὲ τις ὡς αὐτὸν παρῆλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος καὶ ἦρετο ὃ τι πράττοι, ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο 25 ἥδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τὰ δελφῶ.

Σωκράτης δὲ καὶ αὐτὸς βαθύτατα γηρῶν εἶτα 36 νόσῳ περιπεσὼν, ἐπεὶ τις αὐτὸν ἠρώτησε πῶς ἔχει, καλῶς· εἶπε· πρὸς ἀμφοτέρω· ἐὰν μὲν γὰρ ζῶ, ξηλωτὰς 30 ἔξω πλείονας· ἐὰν δὲ ἀποθάνω, ἐπαινέτας πλείονας.

Ζαλεύκου τοῦ Λοκροῦ πολλοὶ μὲν εἰσι καὶ ἄλλοι 37 νόμοι κάλλιστα καὶ ἐς δέον κείμενοι, καὶ οὗτος δὲ οὐχ

ἥκιστα. εἰ τις Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων νοσῶν ἐπιεν οἶνον ἄκρατον μὴ προστάξαντος τοῦ θεραπεύοντος, εἰ καὶ περιεσώθη, θάνατος ἢ ζημία ἦν αὐτῷ, ὅτι μὴ προσταχθὲν αὐτῷ ὃ δὲ ἐπιεν.

- 38 Νόμος καὶ οὗτος Μασσαλιωτικός, γυναῖκας μὴ 5 ὁμιλεῖν οἶνον, ἀλλ' ὑδροποτεῖν πᾶσαν γυναικῶν ἡλικίαν. λέγει δὲ Θεόφραστος καὶ παρὰ Μιλησίοις τὸν νόμον τοῦτον ἰσχύειν, καὶ πείθεσθαι αὐτῷ τὰς Μιλησίων γυναῖκας. τί δὲ οὐκ ἂν εἴποιμι καὶ τὸν Ῥωμαίων νόμον; καὶ πῶς οὐκ ὀφλήσω δικαίως ἀλογίαν, εἰ τὰ 10 μὲν Λοκρῶν καὶ Μασσαλιωτῶν καὶ τὰ Μιλησίων διὰ μνήμης ἐθέμην, τὰ δὲ τῆς ἐμαυτοῦ πατρίδος ἐάσω; οὐκοῦν καὶ Ῥωμαίοις ἦν ἐν τοῖς μάλιστα ὁ νόμος ὅδε ἐρρωμένος. οὔτε ἐλευθέρα γυνὴ ἐπιεν ἂν οἶνον οὔτε οἰκέτις, οὔτε μὴν τῶν εὐ γεγονότων οἱ ἐφ' ἧβης 15 μέχρι πέντε καὶ τριάκοντα ἐτῶν.

- 39 Κρῆτες δὲ τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν ἐκέλευον τοὺς νόμους μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι, καὶ ἵνα μὴ τι τῶν κε- 20 κωλυμένων πράξαντες ἀγνοοῖα πεποιηκέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν· τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

- 40 Πᾶν μὲν ὅσον ἄλογόν ἐστιν ἄλλοτρίως πρὸς οἶνον 25 πέφυκε, μάλιστα δὲ τῶν ζώων ἐκεῖνα, ὅσα στεμφύλων ἢ γυγάριων ὑπερπλησθέντα μεθύει. καὶ οἱ κόρακες δὲ τὴν καλουμένην οἰνουῖτιαν βοτάνην ὅταν φάγωσι, καὶ οἱ κύνες δὲ καὶ αὐτοὶ βακχεύονται. πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας ἐὰν οἶνον πῖωσιν, ὃ μὲν τῆς 30 ἀλκῆς ἐπιλανθάνεται ὁ ἐλέφας, ὃ δὲ τῆς πανουργίας· καὶ εἰσὶν αἰρεθῆναι πάνν ἀσθενεῖς.

Φιλοπόται δὲ λέγονται γενέσθαι Διονύσιος ὁ Σι- 41 κελίας τύραννος, καὶ Νυσαῖος καὶ οὗτος τύραννος, καὶ Ἀπολλοκράτης ὁ Διονυσίου τοῦ τυράννου υἱός, καὶ Ἰππαρίνος Διονυσίου καὶ οὗτος, καὶ Τιμόλαος 5 ὁ Θηβαῖος καὶ Χαρίδημος ὁ Ὠρεΐτης καὶ Ἀρκαδίων καὶ Ἐρασίξενος καὶ Ἀλκέτας ὁ Μακεδὼν καὶ Διότιμος ὁ Ἀθηναῖος. οὗτός τοι καὶ χῶνῃ ἐπεκαλεῖτο· ἐντιθέμενος γὰρ τῷ στόματι χῶνῃν ἀδιαλείπτως ἐχώρει τὸν ἐσχεόμενον οἶνον. Κλεομένης δὲ ὁ Λακεδαι- 10 μόνιος οὐ μόνον φασὶν ὅτι πολυπότης ἦν, ἀλλὰ γὰρ περιτιθέασιν αὐτῷ καὶ τοῦτο δῆπον τὸ Σκυθικὸν κακόν, ὅτι ἀκρατοπότης ἐγένετο. καὶ Ἰάονα δὲ τὸν Χίον τὸν ποιητὴν καὶ αὐτὸν φασὶ περὶ τὸν οἶνον ἀκρατῶς ἔχειν. καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐπὶ Καλανῷ τῷ 15 Βραχυμᾶνι, τῷ Ἰνδῶν σοφιστῇ, ὅτε ἐαυτὸν ἐκεῖνος κατέπρησεν, ἀγῶνα μουσικῆς καὶ ἱππέων καὶ ἀθλητῶν διέθηκε. χαριζόμενος δὲ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τι ἐπιχώριον αὐτῶν ἀγώνισμα ἐς τιμὴν τοῦ Καλανοῦ συγκατηρίθμυσε τοῖς ἀθλοῖς τοῖς προειρημένοις. οἰνοπο- 20 σίας γοῦν ἀγωνίαν προύθηκε, καὶ ἦν τῷ μὲν τὰ πρῶτα φερομένῳ τάλαντον τὸ γέρας, τῷ δὲ δευτέρῳ τριάκοντα μναί, τῷ γὰρ μὴν τρίτῳ δέκα. ὁ δὲ τὰ νικητήρια ἀναδησάμενος ἐν αὐτοῖς ἦν Πρόμαχος. καὶ ἐκ Διονυσίου δὲ τῇ τῶν Χοῶν ἐορτῇ προύκειτο ἀθλον 25 τῷ πίνοντι πλεῖστον στέφανος χρυσοῦς. καὶ ἐνίκησε Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, καὶ τὸν στέφανον λαβὼν, ὅτε ἐπανήκει μετὰ τὸ δεῖπνον, τῷ Ἐρμῇ τῷ πρὸ τῶν θυρῶν ἐστῶτι ἐπέθηκεν αὐτὸν κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἐμπροσθεν ἡμερῶν· καὶ γὰρ καὶ τοὺς ἀνθινοὺς καὶ τοὺς 30 ἐκ τῆς μυρρίνης καὶ τὸν ἐκ τοῦ κитτοῦ καὶ τὸν ἐκ τῆς δάφνης ἐνταῦθα ἀνέπανσε καὶ κατέλιπε. καὶ Ἀνάχαρσις δὲ πάμπολύ φασιν ἐπιε παρὰ Περιάνδρῳ,

τοῦτο μὲν καὶ οἰκοθεν ἑαυτῷ ἐπαγόμενος τὸ ἐφόδιον·
 Σκυθῶν γὰρ ἴδιον τὸ πίνειν ἄκρατον. καὶ Λακύνθης
 δὲ καὶ Τίμων οἱ φιλόσοφοι, καὶ τούτους φασὶ πάμ-
 πολυ πιεῖν. καὶ Μυκερῖνος δὲ ὁ Αἰγύπτιος, ὅτε αὐτῷ
 τὸ ἐκ Βουτοῦς μαντεῖον ἀφίκετο προλέγον τὴν τοῦ 5
 βίου στενοχωρίαν, εἶτα ἐβουλήθη σοφίσασθαι τὸ λό-
 γιον ἐκεῖνος, διπλασιάζων τὸν χρόνον καὶ ταῖς ἡμέ-
 ραις προστιθεὶς τὰς νύκτας, διετέλει καὶ αὐτὸς ἀγρυ-
 πνῶν καὶ πίνων ἅμα. τίθει μετὰ τούτων καὶ Ἀμασιν
 τὸν Αἰγύπτιον, εἰ τῷ Ἡρόδοτος ἱκανὸς τεκμηριῶσαι. 10
 καὶ Νικοτέλην δὲ τὸν Κορίνθιον οὐ χρὴ ἀπὸ τούτων
 τάττειν, καὶ Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱόν. καὶ Ἀντίοχον
 τὸν βασιλέα φασὶν οἰνεραστὴν γενέσθαι. διὰ ταῦτά
 τοι καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ διόκουν Ἀριστός τε καὶ
 Θεμισῶν οἱ Κύπριοι, αὐτὸς δὲ διὰ τὴν πολυποσίαν 15
 ἐπεγέγραπτο τῇ ἀρχῇ ἄλλως. καὶ ὁ Ἐπιφανὴς δὲ
 κληθεὶς Ἀντίοχος ὁ Ῥωμαίοις δοθεὶς ὄμηρος καὶ οὐ-
 τος ἀκρατῶς ἐδίψη οἶνον πίνειν. καὶ ὁ ὁμώνυμος δὲ
 τούτου Ἀντίοχος ὁ ἐν Μήδοις πρὸς Ἀρσάκην πολε-
 μήσας καὶ οὗτος ἦν τοῦ πίνειν δοῦλος. καὶ ὁ Μέγας 20
 δὲ καλούμενος Ἀντίοχος καὶ οὗτος σὺν τούτοις τε-
 τάχθω. καὶ Ἀργῶνα δὲ τὸν Ἰλλυριῶν βασιλέα ἀπέ-
 κτεινεν ἢ πρὸς τὸν οἶνον ἄδικος ὁρμή, καὶ αὐτῷ πλεν-
 ρίτην ἐνεργάσατο. καὶ ἕτερος Ἰλλυριῶν βασιλεὺς
 Γέντιος πίνειν καὶ οὗτος εἰθιστο ἀκρατῶς. τὸν γε 25
 μὲν Καππαδόκων βασιλέα Ὀροφέρνην τί τοῦτον ἐάσο-
 μεν, καὶ ἐκεῖνον πιεῖν γενόμενον δεινόν· εἰ δὲ χρὴ
 καὶ γυναικῶν μνημονεῦσαι, ἄτοπον μὲν γυνὴ φιλο-
 πότις, καὶ πολυπότις ἔτι πλέον, εἰρήσθω δ' οὖν καὶ
 περὶ τούτων. Κλεῷ φασιν ἐς ἄμιλλαν ἰούσα οὐ γυ- 30
 ναιξὶ μόναις ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς συμπόταις
 δεινотάτῃ πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων, αἰσχι-

στόν γε τοῦτο φερομένη τὸ νικητήριον ὥς γε ἐμοὶ
 κριτῇ.

Ἡ Πλάτωνος δόξα καὶ ὁ τῆς κατ' αὐτὸν ἀρετῆς 42
 λόγος καὶ ἐς Ἀρκάδας ἀφίκετο καὶ Θηβαίους, καὶ
 οὖν καὶ ἐδεήθησαν αὐτοῦ πρέσβεις ἀποστείλαντες σὺν
 τῇ ἀνωτάτῳ σπουδῇ ἀφικέσθαι σφίσι τὸν ἄνδρα οὐκ
 ἐπὶ μόνῃ τῇ τῶν νέων προστασίᾳ, οὐδ' ἵνα αὐτοῖς
 συγγένηται ἐπὶ τοῖς λόγοις τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν,
 ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ ἐτι τούτων μείζον νομοθέτην αὐτὸν
 10 ἐκάλουν. οὐκ οὖν ἐμελλον ἀτυχῆσειν τοῦ ἀνδρός·
 καὶ γὰρ ἦσθη ὁ τοῦ Ἀρίστωνος τῇ κλήσει, καὶ δὴ καὶ
 ἐμελλεν ὑπακούσεσθαι. ἤρето μέντοι τοὺς ἥκοντας
 πῶς ἔχουσι πρὸς τὸ ἴσον ἔχειν ἅπαντες. ἐπεὶ δὲ
 ἔμαθε παρ' αὐτῶν ὅτι καὶ πάννυ ἀλλοτριῶς, οὐδὲ πεί-
 15 σει αὐτοὺς τιμᾶν τὴν ἰσονομίαν, ἀπείπατο τὴν πρὸς
 αὐτοὺς ἐπιδημίαν.

Πενέστατοι ἐγένοντο οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων, 43
 Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου καὶ Φωκίων ὁ Φώκου καὶ
 Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος καὶ Πελοπίδας ὁ Θηβαῖος
 20 καὶ Λάμαχος ὁ Ἀθηναῖος καὶ Σωκράτης ὁ Σωφρονί-
 σκου καὶ Ἐφιάλτης δὲ ὁ Σοφωνίδου καὶ ἐκεῖνος.

Θέωνος τοῦ ζωγράφου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὁμο- 44
 λογεῖ τὴν χειρουργίαν ἀγαθὴν οὖσαν ἀτὰρ οὖν καὶ
 τόδε τὸ γράμμα. ὁπλίτης ἐστὶν ἐκβοηθῶν, ἄφνω τῶν
 25 πολεμίων ἐμβαλλόντων καὶ δηρύντων ἅμα καὶ κειρόν-
 των τὴν γῆν· ἐναργῶς δὲ καὶ πάννυ εὐσήμως ὁ νεανίας
 εἰκεν ὁρμῶντι ἐς τὴν μάχην, καὶ εἶπες ἂν αὐτὸν
 ἐνθουσιᾶν, ὥσπερ ἐξ Ἀρεῶς μανέντα. γοργὸν μὲν
 αὐτῷ βλέπουσιν οἱ ὀφθαλμοί, τὰ δὲ ὅπλα ἀρπάσας
 30 εἰκεν ἢ ποδῶν ἔχει ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔττειν· προ-
 βάλλεται δὲ ἐντεῦθεν ἤδη τὴν ἀσπίδα, καὶ γυμνὸν
 ἐπισείει τὸ ξίφος φονῶντι εἰκῶς καὶ σφαγὴν βλέπων

καὶ ἀπειλῶν δι' ὅλου τοῦ σχήματος ὅτι μηδενὸς φεί-
σεται. καὶ πλέον οὐδὲν περιείργασται τῷ Θεῶνι, οὐ
λοχίτης οὐ ταξίαρχος οὐ λοχαγὸς οὐχ ἱππεὺς οὐ τοξό-
της, ἀλλ' ἀπέχρησέν οἱ καὶ ὁ εἰς ὀπλίτης οὗτος πλη-
ρῶσαι τὴν τῆς εἰκόνος ἀπαίτησιν. οὐ πρότερόν γε 5
μὴν ὁ τεχνίτης ἐξεκάλυψε τὴν γραφὴν οὐδὲ ἔδειξε
τοῖς ἐπὶ τὴν θεὸν συνειλεγμένοις πρὶν ἢ σαλπικτὴν
παρεστήσατο καὶ προσέταξεν αὐτῷ τὸ παρορητικὸν
ἐμπνεῦσαι μέλος διάτορόν τε καὶ γεγωνὸς ὅτι μάλιστα
καὶ οἶον ἐς τὴν μάχην ἐγεγνήριον. ἅμα τε οὖν τὸ 10
μέλος ἠκούετο τραχὺ καὶ φοβερόν καὶ οἶον ἐς ὀπλιτῶν
ἐξοδὸν ταχέως ἐκβοηθούντων μελωδοῦσι σάλπιγγες,
καὶ ἐδείκνυτο ἡ γραφή, καὶ ὁ στρατιώτης ἐβλέπετο,
τοῦ μέλους ἐναργεστέραν τὴν φαντασίαν τοῦ ἐκβοη-
θούντος ἔτι καὶ μᾶλλον παραστήσαντος. 15

Γ

1 Φέρε οὖν καὶ τὰ καλούμενα Τέμπη τὰ Θετταλικά
διαγράψωμεν τῷ λόγῳ καὶ διαπλάσωμεν· ὁμολόγη-
ται γὰρ καὶ ὁ λόγος, ἐὰν ἔχη δύναμιν φραστικὴν,
μηδὲν ἀσθενέστερον ὅσα βούλεται δεικνύναι τῶν 20
ἀνδρῶν τῶν κατὰ χειρουργίαν δεινῶν. ἔστι δὲ χῶρος
μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης.
ὄρη δὲ ταῦτά ἐστιν ὑπερύψηλα καὶ οἶον ὑπὸ τινος
θείας φροντίδος διεσχισμένα, καὶ μέσον ἔχεται χω-
ρίον, οὐ τὸ μὲν μήκος ἐπὶ τετταράκοντα διήκει στα- 25
δίους, τὸ γε μὴν πλάτος τῇ μὲν ἐστὶ πλείθρου, τῇ δὲ
καὶ μείζον ὀλίγῳ. διαρρέει δὲ μέσον αὐτοῦ ὁ καλού-
μενος Πηνειὸς· ἐς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ

συρρέουσι, καὶ ἀνακοινοῦνται τὸ ὕδωρ αὐτῷ καὶ ἐργά-
ζονται τὸν Πηνειὸν ἐκεῖνοι μέγαν. διατριβὰς δ' ἔχει
ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρω-
πίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως αὐτόματα ἐς κάλλος
5 τότε φιλοτιμησαμένης, ὅτε ἐλάμβανε γένεσιν ὁ χῶρος.
κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ εὖ μάλα λάσιος ἐνακμᾷζει
καὶ τέθηλε καὶ δίκην τῶν εὐγενῶν ἀμπέλων κατὰ τῶν
ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς,
πολλὴ δὲ σμίλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν παγὸν ἀνατρέχει καὶ
10 ἐπισκιάζει τὴν πέτραν· καὶ ἐκείνη μὲν ὑπολανθάνει,
ὀρᾷται δὲ τὸ χλοᾶζον πᾶν, καὶ ἐστὶν ὀφθαλμῶν πανή-
γυρις. ἐν δὲ τοῖς λείοις καὶ καθημένοις ἄλσιν τέ
ἐστὶ ποικίλα καὶ ὑποδρομαὶ συνεχεῖς, ἐν ὧρα θέ-
ρους καταφυγεῖν ὁδοιπόροις ἡδίστα καταγῶγια, ἃ καὶ
15 δίδωσιν ἀσμένως ψυχάσαι. διαρρέουσι δὲ καὶ κρήναι
συχναί, καὶ ἐπιρρεῖ νάματα ὑδάτων ψυχρῶν καὶ πιεῖν
ἡδίστων· λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσα-
μένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ ἐς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλ-
λεσθαι. κατὰδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες ἄλλος ἄλλῃ διε-
20 σπαρμένοι, καὶ μάλιστα οἱ μουσικοί, καὶ ἐστιῶσιν εὖ
μάλα τὰς ἀκοάς, καὶ παραπέμπουσιν ἀπὸνως καὶ σὺν
ἡδονῇ, διὰ τοῦ μέλους τὸν κάματον τῶν παριόντων
ἀφανίσαντες. παρ' ἐκάτερα δὲ τοῦ ποταμοῦ αἱ δια-
τριβαὶ εἰσιν αἱ προειρημέται καὶ αἱ ἀνάπανλαι. διὰ
25 μέσων δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνειὸς ποταμὸς ἐρχεται,
σχολῇ καὶ πρῶως προϊὼν ἐλαίου δίκην, πολλὴ δὲ κατ'
αὐτοῦ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ
τῶν ἐξηρημένων κλάδων τίκτεται, καὶ ὥς ἐπὶ πλει-
στον τῆς ἡμέρας προήκουσα ἀποστέγει τὴν ἀκτῖνα
30 καὶ παρέχει τοῖς πλείουσι πλεῖν κατὰ ψυχῶν. πᾶς δὲ
ὁ περίοικος λεῶς συνίασιν ἄλλοι ἄλλοις, καὶ θυνοῦσι
καὶ συνουσίας ποιοῦνται καὶ συμπίνουσιν. ἄτε οὖν

πολλῶν ὄντων τῶν θυόντων καὶ τῶν καθαριζόντων
 συνεχῶς, εἰκότως καὶ τοῖς βαδίζουσι καὶ τοῖς πλέου-
 σιν ὅσμαι συμπαρομαρτοῦσιν ἡδίσται· οὕτως ἄρα ἡ
 τιμὴ ἢ διαρκὴς ἢ περὶ τὸ κρεῖττον ἐκθεοῖ τὸν τόπον
 ἐνταῦθα τοῖ φασὶ παῖδες Θετταλῶν καὶ τὸν Ἀπόλ- 5
 λωνα τὸν Πύθιον καθήρασθαι κατὰ πρόσταγμα τοῦ
 Διὸς, ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν
 φυλάττοντα τοὺς Δελφούς, τῆς Γῆς ἔτι ἐχούσης τὸ
 μαντεῖον. στεφανωσάμενον οὖν ἐκ ταύτης τῆς δάφνης
 τῆς Τεμπικῆς καὶ λαβόντα κλάδον ἐς τὴν δεξιὰν χεῖρα 10
 ἐκ τῆς αὐτῆς δάφνης ἐλθεῖν ἐς Δελφούς καὶ παρα-
 λαβεῖν τὸ μαντεῖον τὸν Διὸς καὶ Ἀητοὺς παῖδα. ἔστι
 δὲ καὶ βιωμὸς ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ καὶ ἐστεφανώ-
 σατο καὶ τὸν κλάδον ἀφείλε. καὶ ἔτι καὶ νῦν δι' ἔτους
 ἐνάτου οἱ Δελφοὶ παῖδας εὐγενεῖς πέμπουσι καὶ ἀρχι- 15
 θέωρον ἕνα σφῶν αὐτῶν. οἱ δὲ παραγενόμενοι καὶ
 μεγαλοπρεπῶς θύσαντες ἐν τοῖς Τέμπεσιν ἀπίασι
 πάλιν στεφάνους ἀπὸ τῆς αὐτῆς δάφνης διαπλέξαντες,
 ἀφ' ἧσπερ οὖν καὶ τότε ὁ θεὸς ἐστεφανώσατο. καὶ
 τὴν ὁδὸν ἐκείνην ἔρχονται, ἣ καλεῖται μὲν Πυθιάς, 20
 φέρει δὲ διὰ Θετταλίας καὶ Πελασγίας καὶ τῆς Οἰτης
 καὶ τῆς Αἰνιάνων χώρας καὶ τῆς Μηλιάων καὶ Λω-
 ριέων καὶ Λοκρῶν τῶν Ἑσπερίων. οὗτοι δὲ καὶ πα-
 ραπέμπουσιν αὐτοὺς σὺν αἰδοῖ καὶ τιμῇ οὐδὲν ἥττον
 ἢ περ οὖν ἐκεῖνοι, οἱ τοὺς ἐξ Ἑσπεριῶν τὰ ἱερά 25
 κομίζοντας τῷ αὐτῷ θεῷ τούτῳ τιμῶσι. καὶ μὴν καὶ
 τοῖς Πυθίοις ἐκ ταύτης τῆς δάφνης τοὺς στεφάνους
 τοῖς νικῶσι διδόασιν. ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν ἐν Θετταλίᾳ
 Τεμπῶν καὶ ἐμοὶ νῦν τὸσαῦτα εἰρήσθω.

2 Ἀναξαγόρας τις τῷ Κλαζομενίῳ σπουδάζοντι πρὸς 30
 τοὺς ἑταίρους προσελθὼν ἔφη τεθνηκέναι οἱ τοὺς
 δύο παῖδας οὗσπερ οὖν εἶχε μόνους ὁ Ἀναξαγόρας.

ὁ δὲ μηδὲν διαταραχθεὶς εἶπεν ἥδειν θνητοὺς γε-
 γεννηκῶς.

Ξενοφῶντι θύοντι ἤκέτις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος, 3
 λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι· κἀκεῖνος
 5 ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε τῷ πρότερον λόγῳ καὶ ἐκείνον
 τὸν λέγοντα ὅτι νικῶν μέντοι τέθνηκε, πάλιν ὁ Ξενο-
 φῶν ἀπέθετο τῇ κεφαλῇ τὸν στέφανον. ταῦτα μὲν
 οὖν δημῳόη καὶ ἐς πολλοὺς ἐκπεφοίτηκεν.

10 Δίῳν δὲ ὁ Ἰππαρίνου μὲν παῖς Πλάτωνος δὲ ὁμι- 4
 λητῆς ἔτυχε μὲν χρηματίζων ὑπὲρ τινων δημοσίων
 καὶ κοινῶν πραγμάτων, ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ ἐκ τοῦ τέλους
 κατενεχθεὶς ἐς τὴν αὐλήν τὸν βίον κατέστρεψεν. οὐ-
 δὲν οὖν ἐπὶ τούτοις μετεβάλετο ὁ Δίῳν, ἀλλ' ὅπερ
 15 οὖν ἐξ ἀρχῆς ἔπραττε, τοῦτο καὶ δρῶν διετέλεσεν.

Ἀντίγονόν γε μὴν φασὶ τὸν δεύτερον ἐπεὶ τινες 5
 τὸν υἱὸν αὐτῷ ἐκ τῆς παρατάξεως ἐκόμισαν νεκρόν,
 εἶδε μὲν αὐτόν, οὐδὲν δὲ τρέψας τοῦ χρωτός, οὐδὲ
 μὴν ἐπιδακρύσας, ἐπαινέσας δὲ ὡς ἀγαθὸν στρατιώ-
 20 τήν, θάπτειν προσέταξεν.

Κράτης ὁ Θηβαῖος τὰ τε ἄλλα μεγαλόφρων ὢν 6
 πεφώροται καὶ καταφρονητικὸς τῶν ὑπὸ τοῦ πλήθους
 θαυμαζομένων, ἀτὰρ οὖν καὶ χρημάτων καὶ πατρίδος.
 ὅτι μὲν οὖν τῆς οὐσίας ἀπέστη τοῖς Θηβαίοις, τοῦτο
 25 μὲν καὶ ἐς πάντας ἐξεφοίτησε· τὸ δὲ ἕτερον αὐτοῦ οὐ
 πᾶσι γνωρίμον· ἔστι δὲ ἐκεῖνο. ἀπαλλαττόμενος τῶν
 Θηβῶν οἰκισθεῖσιν πάλιν ἔφη· οὐδέομαι πόλεως,
 ἦν Ἀλέξανδρος κατασκάψει ἄλλος.

Ἀημοχάρης ὁ τοῦ Ἀημοσθένους ἀδελφιδοῦς ἐπι- 7
 30 δεῖξαι βουλόμενος ὅτι τῆς ἐκ τῶν πολλῶν κακοφημίας
 ὑπερφρονεῖ, θεασάμενός τινας καθεζομένους ἐν ἰα-
 τρείῳ ψογερούς καὶ κακῶς ἀγορεύειν ἐκ παντὸς τρώ-

που διψῶντας· τί φατε ὑμεῖς· εἶπε· Δυσμενίδαι· τὸ
 ἦθος αὐτῶν ἅμα ἐκκαλύψας διὰ τούτου τοῦ ὀνόματος.
 8 Φοῦνιχον Ἀθηναῖοι στρατηγὸν εἴλοντο οὔτε κατὰ
 σπουδὰς οὔτε κατὰ τὴν τοῦ γένους ἀξίαν οὔτε μὴν
 ὅτι ἦν πλούσιος· πολλάκις γὰρ καὶ ἐκ τούτων ἐθαν- 5
 μάζοντο ἐν ταῖς Ἀθήναις καὶ τῶν ἄλλων προηροῦντο.
 ἀλλ' ἐπὶ τοῖς πυρριχισταῖς ἐν τινι τραγωδίᾳ ἐπιτή-
 δεια μέλη καὶ πολεμικὰ ἐξεπόνησεν, οὕτως ἄρα κατε-
 κτήσατο τὸ θεάτρον καὶ ἐκράτησε τῶν παρόντων, ὥστε
 παραχορῆμα αὐτὸν εἴλοντο στρατηγεῖν, πιστεύσαντες 10
 ὅτι τῶν πολεμικῶν ἔργων ἡγήσεται καλῶς καὶ ἐς δέον,
 ὅπου μὴ ἀπάδοντα τοῖς ἐνόπλοις ἀνδράσιν εἰργάσατο
 τὰ ἐν τῷ δράματι μέλη τε καὶ ποιήματα.
 9 Ἐρῶντι ἀνδρὶ τις οὐκ ἐρῶν ἐπειγούσης τῆς μά-
 χης καὶ συνάγοντος τοῦ πολέμου οὐκ ἂν συμμίξειεν. 15
 ὁ γὰρ ἀνέραςτος φεύγει καὶ ἀποδιδράσκει τὸν ἐρω-
 τικόν, ἅτε βέβηλος καὶ ἀτέλεστος τῷ θεῷ καὶ
 τοσοῦτον ἀνδρεῖος, ὅσον αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ χωρεῖ
 καὶ τὸ σῶμα ῥώμης ἔχει· δέδοικε δὲ τὸν ἑτερον, ἅτε
 ἐκ θεοῦ κατόχως ἐνθουσιῶντα, καὶ οὐ μὰ Δία τοῦτο 20
 τὸ κοινὸν ἐξ Ἄρεος ἀλλ' ἐξ Ἐρωτος μανέντα. οἱ μὲν
 γὰρ ἐκ τοῦ ἑτέρου τῶν θεῶν κατειλημμένοι, ὧν ἕνα
 φησὶν Ὀμηρος ὅμοια τῷ Ἄρει μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐκεί-
 νοί γε ἐξ ἐνὸς περιελημμένοι δαίμονος εὖ καὶ καλῶς
 ἀγωνίζονται τοσοῦτον, ὅσον ἐνθουσιᾶν αὐτοὺς ἄπαξ· 25
 οἱ δὲ Ἐρωτος βάκχοι πολεμοῦντες καὶ ὑπὸ τῆς Ἄρεος
 ὀρμῆς καὶ ὑπὸ τῆς Ἐρωτος ἐκκαύσεως διπλὴν τὴν
 λατρείαν ὑπομένοντες εἰκότως κατὰ τὴν Κρητῶν
 ἔννοιαν κατορθοῦσι διπλᾶ. οὐκ οὖν τῷ ἐξ Ἄρεος καὶ
 Ἐρωτος φονῶντι αἰτιάσασθαι ἂν τις εἰ μὴ ὑπομένει 30
 ὀπλίτης ἀνταγωνίσασθαι ὑφ' ἐνὶ τεταγμένος θεῷ,
 ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τοῖς δύο.

Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι ἐφόρων πολλὰ μὲν καὶ 10
 ἄλλα εἰπεῖν καλὰ ἔχω, ἃ δ' οὖν προήρημαι, ταῦτα
 νῦν ἐρῶ. ὅτε τις τῶν παρ' αὐτοῖς καλῶν πλούσιον
 ἐραστὴν προείλετο χρηστοῦ πένητος, ἐπέβαλον αὐτῷ
 5 χρήματα, κολάζοντες ὥς εἰκε τὴν φιλοχρηματίαν τῇ
 τῶν χρημάτων ζημίᾳ. ἄλλον δὲ τινα ἄνδρα καλὸν
 κἀγαθὸν οὐδενὸς ἐρῶντα τῶν καλῶς πεφυκότων καὶ
 τοῦτον ἐξημίωσαν, ὅτι χρηστὸς ὢν οὐδενὸς ἦρα· δῆ-
 λον γὰρ ὥς ὅμοιον ἂν ἑαυτῷ κἀκεῖνον ἀπέφηνεν,
 10 ἴσως δ' ἂν καὶ ἄλλον. δεινὴ γὰρ ἡ τῶν ἐραστῶν
 πρὸς τὰ παιδικὰ εὐνοία ἀρετὰς ἐνεργάσασθαι, ὅταν
 αὐτοὶ σεμνοὶ ᾤσιν· ἐπεὶ τοὶ Λακωνικὸς καὶ οὗτος
 νόμος, ὅταν ἀμάρτη μειράκιον, τῇ μὲν ἀφελείᾳ τοῦ τρό-
 15 που καὶ τῷ νεαρῷ τῆς ἡλικίας συγγινώσκουσι, τὸν δὲ
 ἐραστὴν ὑπὲρ αὐτοῦ κολάζουσιν, ἐπιγινώμονας αὐτοὺς
 καὶ ἐξεταστὰς ὧν ἐκεῖνοι πράττουσι κελεύοντες εἶναι.

Οἱ περιπατητικοὶ φασὶ μεθ' ἡμέραν θητεύουσιν 11
 τὴν ψυχὴν τῷ σώματι περιπλέκεσθαι καὶ μὴ δύνασθαι
 καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν· νύκτωρ δὲ διαλυ-
 20 θεῖσαν τῆς περὶ τοῦτο λειτουργίας καὶ σφαιρωθεῖσαν
 ἐν τῷ περὶ τὸν θῶρακα τόπῳ μαντικωτέραν γίνεσθαι,
 ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια.

Οὐκ εἰσὶ θρυπτικοὶ πρὸς τοὺς ἐραστὰς οἱ ἐν Λα- 12
 κεδαίμονι καλοὶ οὐδὲ ἀλαζόνες, ἐπεὶ τούναντίον ἡ
 25 παρὰ τοῖς ἄλλοις ὠραίοις τὰ ἐκ τούτων καταμαθεῖν
 ἐστίν. αὐτοὶ γοῦν δέονται τῶν ἐραστῶν εἰσπνεῖν αὐ-
 τοῖς· Λακεδαιμονίων δὲ ἐστίν αὕτη ἡ φωνή, ἐρᾶν
 λέγουσα. Σπαρτιάτης δὲ ἐρῶς αἰσχρὸν οὐκ οἶδεν·
 εἴτε γὰρ μειράκιον ἐτόλμησεν ὕβριν ὑπομείναι εἴτε
 30 ἐραστῆς ὕβρισαι, ἀλλ' οὐδετέροις ἐλυσαιτέλησε τῇ
 Σπάρτῃ ἐγκαταμείναι· ἡ γὰρ τῆς πατρίδος ἀπηλ-
 λάγησαν ἢ καὶ τὸ ἐτι θερμότερον τοῦ βίου αὐτοῦ.

13 Ὅτι φιλονότατον ἔθνος τὸ τῶν Ταπύρων τοσοῦτον, ὥστε ξῆν αὐτοὺς ἐν οἴνῳ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ καταναλίσκειν. καὶ οὐ μόνον ἐς πῶμα καταχρῶνται αὐτῷ, ἀλλὰ γὰρ καὶ χρῆμά ἐστιν αὐτοῖς ὁ οἶνος, ὥσπερ ἄλλοις τὸ ἔλαιον. 5

14 Βυζαντίους δὲ δεινῶς οἰνόφλυγας ὄντας ἐνοικεῖν τοῖς καπηλείοις λόγος ἔχει, τῶν οἰκιῶν τῶν ἰδίων καὶ τῶν δωμάτων ἐξοικισθέντας καὶ τοῖς ξένοις τοῖς ἐν-
πιδημοῦσι τῇ πόλει ἀπομισθώσαντας αὐτά, καὶ οὐ μόνον ἐκείνων ἀλλὰ καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῖς ἀπο- 10
στάντας, ὥς ἐν ταύτῳ τοὺς Βυζαντίους διπλὴν αἰτίαν φέρεσθαι καὶ οἰνόφλυγίας καὶ προαγωγείας. ἅτε δὲ ὑπὸ τῆς μέθης καὶ τοῦ οἴνου διαρρέοντες, αὐλοῦ μὲν ἀκούοντες χαίρουσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτοῖς ἀυλεῖσθαι ἐστι· σάλπιγγα δὲ οὐδὲ ἀρχὴν ὑπομένουσι. καὶ ἐκ 15
τούτων ἔξεστι νοεῖν ὅτι καὶ πρὸς ὅπλα καὶ πολέμους ἀλλοτριώτατα διάκεινται Βυζάντιοι. διὰ ταῦτά τοι καὶ Λεωνίδης ὁ στρατηγὸς αὐτῶν ἐν πολιορκίᾳ ἰσχυρῶ, ἐπεὶ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσβαλόντων ἐκείνοί γε τὰς φρουρὰς ἐκλιπόντες διημέρουν 20
ἐν ταῖς συνήθεσι διατριβαῖς, προσέταξε τὰ καπηλεῖα ἐπὶ τῶν τειχῶν διασκηνωθῆναι αὐτοῖς. καὶ τοῦτο τὸ σόφισμα ἀνέπεισεν αὐτοὺς ὅψε καὶ βραδέως τὴν τάξιν μὴ καταλιπεῖν, ἅτε τῆς προφάσεως αὐτοῖς περιηρη-
μένης. λέγει δὲ ταῦτα ὑπὲρ αὐτῶν Λάμων. ὁμολο- 25
γεῖν δὲ τούτοις ἔοικε καὶ ὁ Μένανδρος, ὅταν λέγῃ
μεθύσους τοὺς ἐμπόρους

ποιεῖ τὸ Βυζάντιον ὅλην ἐπίνομεν
τὴν νύκτα.

15 Καὶ Ἀργεῖοι δὲ καὶ Τιρύνθιοι κεκωμώδηνται καὶ 30
οὗτοι ἀκρατίστερον τῷ οἴνῳ προσιόντες. τό γε μὴν ὑπὲρ τῶν Θρακῶν, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ διαβεβόηται

ἤδη καὶ διατεθρύληται, ὥς εἰσὶ πλεῖν δεινότατοι. οὐ διαπεφεύγασιν δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐδὲ Ἰλλυριοί, ἀλλ' ἐκείνοί γε προσειλήφασιν ἀκεῖνο τὸ ἐπὶ κλέμμα, ὅτι ἐφείται τοῖς ἐν τῷ συνδείπνῳ παροῦσι ξένοις προ- 5
πίνειν ταῖς γυναιξίν, ἕκαστον ἢ ἂν βούληται, κἂν μηδὲν προσήκη ἢ γυνὴ αὐτῷ.

Εἶτα τίς ἀμείνων ἦν στρατηγεῖν, Δημήτριος ὁ 16
πολιορκητῆς ἢ Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος; ἐγὼ μὲν ἐρῶ τὸν τῶν ἀμφοτέρων τρόπον· ἐνεστὶ δ' ὑμῖν προτιμῆ-
σαι τὸν ἕτερον. Δημήτριος μὲν βίᾳ καὶ πλεονεξίᾳ καὶ 10
λυπῶν τὰ μέγιστα καὶ ἀδικῶν ἤρει τὰς πόλεις μηχανὰς προσάγων καὶ κατασείων καὶ ὑπορύπτων τὰ τείχη, Τιμόθεος δὲ πείθων καὶ διδάσκων λόγῳ ὅτι λυσιτε-
λέστερόν ἐστι τῶν Ἀθηναίων ἀκούειν.

15 Ἐπολιτεύσαντο καὶ φιλόσοφοι, μὴδ' αὐτὸ τοῦτο 17
μόνον τὴν διάνοιαν ἀγαθοὶ γενόμενοι ἐφ' ἡσυχίας κατεβίωσαν. ἐπηνώρθωσαν γὰρ τὰ κοινὰ Ζάλευκος μὲν τὰ ἐν Λοκροῖς, Χαρώνδας δὲ τὰ ἐν Κατάνῃ καὶ τὰ ἐν Ῥηγίῳ, ὅτε ἐκ Κατάνης ἐφηνγε. Ταραντίνοις 20
δὲ ἐγένετο ἀγαθὸν Ἀρχύτας, Σόλων δὲ Ἀθηναίσις, Βίας δὲ καὶ Θαλῆς τὴν Ἰωνίαν πολλὰ ὤνησαν, Χίλων δὲ Λακεδαιμονίους, Μυτιληναίους γε μὴν Πιττακός, Κλεόβουλος δὲ Ῥοδίους. καὶ Ἀναξίμανδρος δὲ ἡγή-
σατο τῆς ἐς Ἀπολλωνίαν ἐκ Μιλήτου ἀποικίας. ἀλλὰ 25
καὶ Ξενοφῶν στρατιώτης ἀγαθὸς ἦν καὶ ἀμείνων στρατηγός, ὅτε Κύρῳ συνανέβη· καὶ Κύρος μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀπέθανον, καλούσης δὲ τῆς χρείας τὸν δυνησόμενον σῶσαι τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀγαγεῖν τὴν ὀπίσω ἐς τὰ οἰκεία, οὗτος ἐκεῖνος ἦν. Πλάτων δὲ ὁ 30
Ἀρίστωνος Δίωνα κατήγαγεν ἐς Σικελίαν, καὶ δι' ὧν αὐτῷ συνεβούλευε καὶ ἐδίδασκε, διὰ τούτων τὴν τυραννίδα τὴν Διονυσίου κατέλυσε. Σωκράτης δὲ

τῇ μὲν Ἀθηναίων πολιτεία οὐκ ἠρέσκετο· τυραννικὴν γὰρ καὶ μοναρχικὴν εἶσα τὴν δημοκρατίαν οὖσαν· καὶ διὰ ταῦτα οὕτε ἐπεψήφισεν Ἀθηναίους τὸν τῶν δέκα στρατηγῶν θάνατον, ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τριάκοντα ἐκοινῶναι τῶν ἀσβεβημάτων. ἔνθα δὲ ἐχρῆν ὑπὲρ τῆς 5 πατρίδος ἀγωνίζεσθαι, ἀλλ' ἐνταῦθα γε ἀπροφάσιστος ἐκεῖνος στρατιώτης ἦν. ἐστρατεύσατο γοῦν ἐπὶ Διήλιον, καὶ ἐς Ἀμφίπολιν καὶ ἐς Ποτίδαιαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα οὐ τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο ἐς γόνυ πεσοῦσαν ἀλλ' ἐπὶ στόμα ἀνέστησεν 10 αὐθις. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς καὶ Ἀθήνησιν ἐπιφανέστατα ἐπολιτεύσατο, ἔστ' αὐτὸν ὁ συνήθης Ἀθηναίους φθόνος ἐξέωσε· καὶ ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνὼν τῷ Πτολεμαίῳ νομοθεσίας ἤρξε. τίς δὲ ἀντιφῆσει καὶ Περικλέα τὸν Ξανθίππου φιλόσοφον γενέσθαι καὶ 15 Ἐπαμεινώνδαν τὸν Πολύμνιδος καὶ Φωκίωνα τὸν Φώκον καὶ Ἀριστείδην τὸν Λυσιμάχου καὶ Ἐφιάλτην τὸν Σοφωνίδου καὶ ἔτι κάτω τοῦ χρόνου Καρνεάδην καὶ Κριτόλαον, εἴ γε ἐς τὴν Ῥώμην ἀφίκοντο ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων πρεσβεύοντες, καὶ αὐτοῖς σωτη- 20 ρίαν εὑροῦτο; οἵπερ οὖν ἐς τοσοῦτον ἐνέτρεψαν τὴν σύγκλητον βουλὴν, ὥς εἰπεῖν αὐτούς· ἐπεμψαν Ἀθηναῖοι πρεσβεύοντας οὐ τοὺς πείσοντας ἀλλὰ γὰρ τοὺς βιασόμενους ἡμᾶς δρᾶσαι ὅσα θέλουσιν. ἐγὼ δὲ πολιτείαν φαίην ἂν καὶ τὸ Περσικόν, εἴ γε Ἀντίγονον 25 ἐπαίδευσε, καὶ τὸ Ἀριστοτέλους, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου νέῳ ὄντι φιλοσοφῶν ἦν δῆλος. καὶ Αὔσις δὲ ὁ γινώσκων ὁ Πυθαγόρου καὶ αὐτὸς Ἐπαμεινώνδαν ἐξεπαίδευσεν. εἴ τις οὖν ἀπράκτους λέγει τοὺς φιλοσόφους, ἀλλὰ εὐήθη γε αὐτοῦ καὶ ἀνό- 30 ητα ταῦτα· ἐγὼ μὲν γάρ τὴν σὺν αὐτοῖς ἀπραγμοσύνην καὶ τὸν τῆς ἡσυχίας ἔρωτα κἂν ἀρπάσαιμι ἐπιδραμῶν.

Περιηρεῖται τινα Θεόπομπος συνουσίαν Μίδου 18 τοῦ Φρυγῶς καὶ Σειληνοῦ. νύμφης δὲ παῖς ὁ Σειληνὸς οὗτος, θεοῦ μὲν ἀφανέστερος τὴν φύσιν, ἀνθρώπου δὲ κρείττων, ἐπεὶ καὶ ἀθάνατος ἦν. πολλὰ μὲν οὖν 5 καὶ ἄλλα ἀλλήλοις διελέχθησαν, καὶ ὑπὲρ τούτων δὲ ὁ Σειληνὸς ἔλεγε πρὸς τὸν Μίδαν. τὴν μὲν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Λιβύην νήσους εἶναι, ἃς περιρρεῖν κύκλῳ τὸν Ὠκεανόν, ἡπειρον δὲ εἶναι μόνην ἐκείνην τὴν ἔξω τούτου τοῦ κόσμου. καὶ τὸ μὲν μέ- 10 γεθος αὐτῆς ἄπειρον διηγείτο. τρέφειν δὲ τὰ ἄλλα ζῶα μεγάλα, καὶ τοὺς ἀνθρώπους δὲ τῶν ἐνταυθοῖ διπλασίονας τὸ μέγεθος, καὶ χρόνον ζῆν αὐτοὺς οὐχ ὅσον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ἐκείνον διπλοῦν. καὶ πολλὰς μὲν εἶναι καὶ μεγάλας πόλεις καὶ βίων ιδιότητας, καὶ 15 νόμους αὐτοῖς τετάχθαι ἐναντίως κειμένους τοῖς παρ' ἡμῖν νομιζομένοις. δύο δὲ εἶναι πόλεις ἔλεγε μεγέθει μεγίστας, οὐδὲν δὲ ἀλλήλαις εἰκέναι· καὶ τὴν μὲν ὀνομάζεσθαι Μάχμον τὴν δὲ Εὐσεβῇ. τοὺς μὲν οὖν Εὐσεβεῖς ἐν εἰρήνῃ τε διάγειν καὶ πλούτῳ βαθεῖ, καὶ 20 λαμβάνειν τοὺς καρποὺς ἐκ τῆς γῆς χωρὶς ἀρότρων καὶ βοῶν, γεωργεῖν δὲ καὶ σπεῖρειν οὐδὲν αὐτοῖς ἔργον εἶναι. καὶ διατελοῦσιν ἢ δ' ὅς ὕμεις καὶ ἄνθρωποι, καὶ καταστρέφουσι τὸν ἑαυτῶν βίον γελῶντες εὖ μάλα καὶ ἡδόμενοι. οὕτω δὲ ἀναμφιλόγως εἰσὶ δι- 25 καιοί, ὥς μηδὲ τοὺς θεοὺς πολλακίς ἀπαξιοῦν ἐπιφοιτᾶν αὐτοῖς. οἱ δὲ τῆς Μάχμον πόλεως μαχημῶτατοί τε εἰσὶ καὶ αὐτοὶ καὶ γίνονται μεθ' ὀπλων, καὶ αἰεὶ πολεμοῦσι, καὶ καταστρέφονται τοὺς ὁμόρους, καὶ παμπολλῶν ἔθνων μία πόλις κρατεῖ αὐτή. εἰσὶ δὲ οἱ 30 οἰκήτορες οὐκ ἐλάττους διακοσίων μυριάδων. ἀποθνῆσκουσι δὲ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον νοσήσαντες· σπᾶνιον δὲ τοῦτο, ἐπεὶ τὰ γε πολλὰ ἐν τοῖς πολέμοις ἢ

λίθοις ἢ ξύλοις παιόμενοι· ἄτρωτοι γὰρ εἶσι σιδήρῳ. χρυσοῦ δὲ ἔχουσι καὶ ἀργύρου ἀφθονίαν, ὥς ἀτιμότερον εἶναι παρ' αὐτοῖς τὸν χρυσὸν τοῦ παρ' ἡμῖν σιδήρου. ἐπιχειρῆσαι δὲ ποτε καὶ διαβῆναι τούτους ἐς τὰςδε τὰς ἡμεδαπὰς νήσους ἔλεγε, καὶ διαπλεύ- 5 σαντάς γε τὸν Ὠκεανὸν μυριάσι χιλίαις ἀνθρώπων ἕως Ὑπερβορέων ἀφικέσθαι. καὶ πνυθόμενους τῶν παρ' ἡμῖν τούτους εἶναι τοὺς εὐδαιμονεστάτους, καταφρονῆσαι ὥς φαύλως καὶ ταπεινῶς πράττοντας, καὶ διὰ τοῦτα ἀτιμάσαι προελθεῖν περαιτέρω. τὸ δὲ 10 ἔτι θαυμασιώτερον προσετίθει. μέρος τις οὕτω καλουμένους ἀνθρώπους οἰκεῖν παρ' αὐτοῖς ἔφη πόλεις πολλὰς καὶ μεγάλας, ἐπ' ἐσχάτῳ δὲ τῆς χώρας αὐτῶν τόπον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Ἀροστον, εἰκέναι δὲ χάσματι, κατελιγῆθαι δὲ οὔτε ὑπὸ σκότους οὔτε 15 ὑπὸ φωτός, ἀέρα δὲ ἐπικεῖσθαι ἐρυθῆματι μεμιγμένον θολερῶ. δύο δὲ ποταμοὺς περὶ τοῦτον τὸν τόπον ῥεῖν, καὶ τὸν μὲν Ἥδονης καλεῖσθαι τὸν δὲ Λύπης· καὶ παρ' ἑκάτερον τούτων ἐστηκέναι δένδρα τὸ μέγεθος πλατάνου μεγάλης. φέρειν δὲ καρποὺς τὰ μὲν 20 παρὰ τὸν τῆς Λύπης ποταμὸν τοιαύτην ἔχοντας τὴν φύσιν. ἐάν τις αὐτῶν ἀπογεύσῃται, τοσοῦτον ἐκβάλλει δακρύων ὥστε κατατῆκεσθαι πάντα τὸν αὐτοῦ βίον τὸν λοιπὸν θρηνοῦντα, καὶ οὕτω τελευτᾷ. τὰ δὲ ἕτερα τὰ παραπεφυκῶτα τῷ τῆς Ἥδονης ποταμῷ 25 ἀντίπαλον ἐκφέρειν καρπὸν. ὅς γὰρ ἂν γεύσῃται τούτων, τῶν μὲν ἄλλων τῶν πρότερον ἐπιθυμιῶν παύεται, ἀλλὰ καὶ εἰ τοῦ ἥρα καὶ αὐτοῦ λαμβάνει λήθην, καὶ γίνεται κατὰ βραχὺ νεώτερος καὶ τὰς φθανούσας ἡλικίας καὶ τὰς ἤδη διελθούσας ἀναλαμβάνει ὀπίσω. 30 τὸ μὲν γὰρ γῆρας ἀπορρίψας ἐπὶ τὴν ἀκμὴν ὑποστρέφει, εἴτα ἐπὶ τὴν τῶν μειρακίων ἡλικίαν ἀναχωρεῖ,

εἴτα παῖς γίνεται, εἴτα βρέφος, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐξαναλώθῃ. καὶ ταῦτα εἰ τῷ πιστὸς ὁ Χῖος λέγων, πεπιστεύσθω· ἐμοὶ δὲ δεινὸς εἶναι δοκεῖ μυθολόγος καὶ ἐν τούτοις καὶ ἐν ἄλλοις δέ.

5 Λέγεται τὴν διαφορὰν Ἀριστοτέλους πρὸς Πλά- 19 τωνα τὴν πρώτην ἐκ τούτων γενέσθαι. οὐκ ἠρέσκετο τῷ βίῳ αὐτοῦ ὁ Πλάτων οὐδὲ τῇ κατασκευῇ τῇ περὶ τὸ σῶμα. καὶ γὰρ ἐσθῆτι ἐχρήτο περιέργῳ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὑποδέσει, καὶ κουρὰν δὲ ἐκείρετο καὶ ταύ- 10 τὴν ἀθήνῃ Πλάτῳ, καὶ δακτυλίους δὲ πολλοὺς φορῶν ἐκαλλύνετο ἐπὶ τούτῳ. καὶ μωκία δὲ τις ἦν αὐτοῦ περὶ τὸ πρόσωπον, καὶ ἄκαιρος στωμυλία λαλοῦντος κατηγόρει καὶ αὐτὴ τὸν τρόπον αὐτοῦ. πάντα δὲ ταῦτα ὡς ἔστιν ἀλλότρια φιλοσόφου δῆλον. ἅπερ οὖν ὁρῶν 15 ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν ἄνδρα, προντίμα δὲ αὐτοῦ Ξενοκράτη καὶ Σπεύσιππον καὶ Ἀμύκλαν καὶ ἄλλους, τῇ τε λοιπῇ δεξιούμενος αὐτοὺς τιμῇ καὶ οὖν καὶ τῇ κοινωνίᾳ τῶν λόγων. ἀποδημίας δὲ γενομένης ποτὲ τῷ Ξενοκράτῃ ἐς τὴν πατρίδα, ἐπέθετο τῷ Πλάτῳ 20 ὁ Ἀριστοτέλης, χορὸν τινα τῶν ὁμιλητῶν τῶν αὐτοῦ περιστησάμενος, ὃν ἦν Μνάσων τε ὁ Φωκεὺς καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι. ἐνόσει δὲ τότε ὁ Σπεύσιππος, καὶ διὰ ταῦτα ἀδύνατος ἦν συμβαδίζειν τῷ Πλάτῳ. ὁ δὲ Πλάτων ὀγδοήκοντα ἔτη ἐγερόνει, καὶ ὁμοῦ τι 25 διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπελελοίπει τὰ τῆς μνήμης αὐτόν. ἐπιθέμενος οὖν αὐτῷ καὶ ἐπιβουλεύων ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ φιλοτίμως πάντῃ τὰς ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ τρόπον τινα καὶ ἐλεγκτικῶς, ἀδικῶν ἅμα καὶ ἀγνω- 30 μονῶν ἦν δῆλος· καὶ διὰ ταῦτα ἀποστάς ὁ Πλάτων τοῦ ἔξω περιπάτου, ἔνδον ἐβάδιζε σὺν τοῖς ἐταίροις. τριῶν δὲ μηνῶν διαγενομένων ὁ Ξενοκράτης ἀφίκετο ἐκ τῆς ἀποδημίας, καὶ καταλαμβάνει τὸν Ἀριστοτέλη

βαδίζοντα οὐ κατέλιπε τὸν Πλάτωνα. ὁρῶν δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν γνωρίμων οὐ πρὸς Πλάτωνα ἀναχωροῦντα ἐκ τοῦ περιπάτου, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν ἀπionτα εἰς τὴν πόλιν, ἤρετό τινα τῶν ἐν τῇ περιπάτῳ ὅπου ποτὲ εἶη ὁ Πλάτων· ὑπώπτευε γὰρ αὐτὸν μαλακίζεσθαι. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ἐκεῖνος μὲν οὐ νοσεῖ, ἐνοχλῶν δὲ αὐτὸν Ἀριστοτέλης παραχωρῆσαι πεποιήκε τοῦ περιπάτου, καὶ ἀναχωρήσας ἐν τῷ κήπῳ τῷ ἑαυτοῦ φιλοσοφεῖ. ὁ δὲ Ξενοκράτης ἀκούσας παραχωρήμα ἦκε πρὸς Πλάτωνα, καὶ κατέλαβε διαλεγόμενον τοῖς σὺν ἑαυτῷ¹⁰ ἦσαν δὲ μάλα συγχοὶ καὶ ἄξιοι λόγου καὶ οἱ μάλιστα δοκοῦντες τῶν νέων ἐπιφανεῖς. ἐπεὶ δὲ ἐπαύσατο τῆς ὁμιλίας, ἡσπάσατό τε ὡς τὸ εἰκὸς τὸν Ξενοκράτη φιλανθρώπως καὶ αὐτὸς πάλιν ὁ Ξενοκράτης ἐκείνῳ ὁμοίως. διαλυθείσης δὲ τῆς συνουσίας οὐδὲν οὔτε¹⁵ εἰπὼν πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ Ξενοκράτης οὔτε ἀκούσας, συναγαγὼν τοὺς ἐταίρους τῷ Σπενσίπῳ πάννυ ἰσχυρῶς ἐπέπληξε παραχωρήσαντι τοῦ περιπάτου Ἀριστοτέλει, αὐτὸς τε ἐπέθετο τῷ Σταγειρίτῃ κατὰ τὸ κατεργόν, καὶ εἰς τοσοῦτον προήλθε φιλοτιμίας,²⁰ ὡς ἐξελάσαι αὐτὸν καὶ ἀποδοῦναι τὸ σύνθητες χωρίον τῷ Πλάτῳ.

- 20 *Αὐσάνδρῳ τῷ Σπαρτιάτῃ εἰς Ἰωνίαν ἀφικομένῳ οἱ κατὰ τὴν Ἰωνίαν ξένοι πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀπέπεμψαν ἀτὰρ οὐκ καὶ βούν καὶ πλακοῦντα. ὁ δὲ²⁵ ἀπιδὼν εἰς τὸν πλακοῦντα ἤρετο· τί βούλεται τὸ πέμμα ἐκεῖνο εἶναι; ὁ δὲ κομίζων ἀπεκρίνατο ὅτι ἐκ μέλιτος καὶ τυροῦ καὶ ἄλλων τινῶν ἐσκεύασται. ὁ δὲ Αὐσάνδρῳ· ἀλλὰ τοῦτο μὲν· εἶπε· τοῖς Ἑλλῶσι δότε· ἐλευθέρου γὰρ οὐκ ἔστι βρῶμα· τὸν δὲ βούν³⁰ προσέταξε κατὰ τὰ πάτρια σκευασθῆναι, καὶ ἐδείκνησεν ἠδέως.*

Ἐπανήει ποτὲ ἐκ διδασκαλείου παῖς ἔτι ὢν Θεμιστοκλῆς. εἴτα προσιόντος Πεισιστράτου ὁ παιδαγωγὸς ἔφη τῷ Θεμιστοκλεῖ μικρὸν ἐκχωρῆσαι τῆς ὁδοῦ προσάγοντος τοῦ τυράννου. ὁ δὲ καὶ πάννυ ἐλευθε-⁵ ρίως ἀπεκρίνατο· αὕτη γάρ· εἶπεν· αὐτῷ οὐκ ἱκανὴ ὁδός; οὕτως ἄρα εὐγενές τι καὶ μεγαλόφρον ἐνεφαίνετο τῷ Θεμιστοκλεῖ καὶ ἐξ ἐκείνου.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτεῖραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς²² τῶν ἀλισκομένων τύχας καὶ πάννυ Ἑλληνικῶς τοῦτο ἐκήρυξαν, ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν ὃ τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς βαστάσας ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων. ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες καὶ δεύτερον αὐτῷ κτήμα συνεχώ-¹⁵ ρησαν λαβεῖν· ὁ δὲ τὸν πατέρα πάννυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις ἔφερεν. ὑπερεκπλαγέντες οὖν καὶ ἐπὶ τούτῳ οὐκ ἥμισυ, πάντων αὐτῷ τῶν οἰκείων κτημάτων ἀπέστησαν, ὁμολογοῦντες ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς²⁰ γειναμένους δι' αἰδοῦς ἄροντας καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

Καλὰ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρῳ τὰ ἐπὶ Γρανίκῳ καὶ²³ τὰ ἐπὶ Ἰσφῷ καὶ ἡ πρὸς Ἀρβήλοις μάχη καὶ Λαρτεῖος ἡττημένος καὶ Πέρσαι δουλεύοντες Μακεδόσι· καλὰ²⁵ δὲ καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἀπάσης Ἀσίας νενικημένης, καὶ Ἴνδοι δὲ καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ πειθόμενοι· καλὸν δὲ καὶ τὸ πρὸς τῇ Τύρῳ καὶ τὰ ἐν Ὀξυδράκαις καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ. τί γὰρ δεῖ νῦν στενοχωρίᾳ λόγου περιλαμβάνειν τοσαύτην ἀνδρὸς εἰς ὅπλα ἀρετὴν; ἔστω δὲ³⁰ καὶ τῆς Τύχης Ἀλεξάνδρῳ ἀγαπώσης τὰ πλεῖστα, εἰ τις εἴη δύσερις. καλὸς δ' οὖν Ἀλεξάνδρῳ μὴ ἡττώμενος τῆς Τύχης, μηδὲ πρὸς τὴν ἐξ αὐτῆς εἰς αὐτὸν

προθυμίαν ἀπαγορεύων. ἐκεῖνα δὲ οὐκέτι καλὰ Ἀλε-
 ξάνδρου. δίου μηνὸς φασὶ πέμπτη ἔπινε παρὰ Μηδίῳ,
 εἴτα ἕκτη ἐκάθευδεν ἐκ τοῦ πότου, καὶ τοσοῦτον ἐκεῖ-
 νης τῆς ἡμέρας ἔξησεν, ὅσον ἀναστὰς χρηματίζει τοῖς
 ἡγεμόσιν ὑπὲρ τῆς αὐρίου πορείας, λέγων ὅτι ἔσται 5
 πρῶ. καὶ ἑβδόμη εἰσιτιάτο παρὰ Περγάδῃ, καὶ
 ἔπινε πάλιν, καὶ ὀγδόη ἐκάθευδε. πέμπτη δὲ ἐπὶ
 δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνὸς καὶ ταύτῃ ἔπινε, καὶ τῇ ἐπο-
 μένῃ τὰ εἰθισμένα ἔδρα τὰ ἐκ τοῦ πότου. παρὰ
 Βαγῳά δὲ ἐδείπνησε τετράδι μετὰ εἰκάδα· ἀπείχε δὲ 10
 τῶν βασιλείων ὁ Βαγῳά οἶκος δέκα σταδίους· εἴτα
 τρίτῃ ἐκάθευδε. δυοῖν οὖν θάτερον, ἢ Ἀλέξανδρος
 κακῶς τοσαύτας τοῦ μηνὸς ἡμέρας ἑαυτὸν ζημιοὶ διὰ
 τὸν οἶνον, ἢ οἱ ταῦτα ἀναγράψαντες ψεύδονται. ἔξῃστι
 δὲ ἐκ τούτων ἐννοεῖν καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου τὰ ὅμοια 15
 αὐτοὺς λέγοντας, ὧν καὶ Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς καὶ
 ἐκεῖνός ἐστι.

- 24 Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν τε ἄλλων σπουδαίων καὶ
 οὖν καὶ ὅπλα καλὰ ἔχειν. νικῶντι γὰρ ἔλεγε τοὺς
 πολεμίους τὴν καλλίστην στολὴν ἀρμόττειν, καὶ ἀπο- 20
 θνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ κείσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ παν-
 οπλίᾳ· τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναίῳ ταῦτα εἶναι τὰ
 ἐντάφια τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτόν. λέγεται οὖν
 ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὲν ἀσπίδα Ἀργολικὴν ἔχειν, τὸν
 δὲ θώρακα Ἀττικόν, τὸ δὲ κράνος Βοιωτουργές, τὸν δὲ 25
 ἵππον Ἐπιδάυριον. φιλοκάλου δὲ ἔρωγε ἀνφαίην εἶναι
 ἀνδρὸς τὰ τοιαῦτα καὶ ἀξιούντος ἑαυτὸν τῶν καλῶν.
- 25 Ὁ Λεωνίδης ὁ Λακεδαιμόνιος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
 τριακόσιοι τὸν μαντευόμενον αὐτοῖς θάνατον εἶλοντο
 ἐν Πύλαις, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὖ καὶ καλῶς ἀγω- 30
 νισάμενοι τέλους ἔτυχον εὐκλειούς, καὶ δόξαν ἑαυτοῖς
 ἀθάνατον ἀπέλιπον καὶ φήμην ἀγαθὴν δι' αἰῶνος.

Πίνδαρος ὁ Μέλανος υἱός, Ἀλυσάττου δὲ θυγα- 26
 τριδοῦς τοῦ Αὐδοῦ, διαδεξάμενος τὴν Ἐφεσίων τυ-
 ραννίδα πρὸς μὲν τὰς τιμωρίας πικρὸς ἦν καὶ ἀπαρ-
 αίτητος, τὰ γε μὴν ἄλλα ἐδόκει φιλόπατρις εἶναι καὶ
 5 σῶφρων, καὶ τοῦ μὴ δουλεῦσαι τὴν πατρίδα τοῖς
 βαρβάροις πολλὴν πρόνοιαν ἔθετο. ἔδειξε ταῦτα οὐ-
 τως ἔχειν ἐκεῖνα δῆπον. ἐπεὶ γὰρ Κροῖσος ὁ πρὸς
 μητρὸς αὐτοῦ θεῖος καταστρεφόμενος τὴν Ἰωνίαν καὶ
 πρὸς τὸν Πίνδαρον πρεσβεῖαν ἀπέστειλεν, ἀξιώων
 10 Ἐφεσίοις ὑπ' αὐτῷ γενέσθαι, ^{**} ὥς δ' οὐκ ἐπείσθη,
 ἐπολιόρκει τὴν πόλιν Κροῖσος. ἐπεὶ δέ τις τῶν πύρ-
 γων ἀνετράπη ὁ κληθεὶς ὕστερον Προδότης, καὶ ἐν
 ὀφθαλμοῖς ἐωρᾶτο τὸ δεινόν, συνεβούλευεν ὁ Πίν-
 15 δαρος Ἐφεσίοις ἐκδήσαντας ἐκ τῶν πυλῶν καὶ τῶν
 τειχῶν θάσιμιν γὰρ συνάψαι τοῖς κίοσι τοῦ τῆς Ἀρτέ-
 μιδος νεώ, οἷονεῖ τὴν πόλιν ἀνάθημα ἑῶντας εἶναι
 τῇ Ἀρτέμιδι, ἀσπλίαν διὰ ταύτων ἐπινοῶν τῇ Ἐφέσῳ·
 ὃ δὲ συνεβούλευε προσελθόντας δεῖσθαι τοῦ Αὐδοῦ.
 προβαλλομένων δὲ τὴν ἱκετηρίαν τῶν Ἐφεσίων γε-
 20 λάσαντά φασὶ τὸν Κροῖσον καὶ δεξάμενον πρῶτος τὸ
 στρατηγῆθ' ἐν τοῖς μὲν Ἐφεσίοις συγχωρῆσαι τὴν μετ'
 ἑλευθερίας ἀσφάλειαν, τῷ δὲ Πινδάρῳ προστάξαι
 τῆς πόλεως ἀπαλλάττεσθαι. ὃ δὲ οὐκ ἀντίπε, τῶν
 φίλων δὲ τοὺς συναπαίρειν αὐτῷ βουλευθέντας παρα-
 25 λαβὼν, τὸν υἱὸν καὶ τῆς οὐσίας τὸ πλεῖστον τῇ πόλει
 παρακαταθέμενος καὶ ἓνα τῶν συνήθων Πασικλέα
 ἀποδείξας ἐπίτροπον καὶ τοῦ παιδὸς καὶ τῶν χρημά-
 των, ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον, τυραννικοῦ βίου φυ-
 γὴν ἀνταίρετον ἀλλαξάμενος ὑπὲρ τοῦ μὴ ποιῆσαι
 30 τὴν πατρίδα ὑποχείριον Αὐδοῖς.

Πέπυσμαί καὶ τοῦτον τὸν λόγον, εἰ δὲ ἀληθὴς 27
 ἐστίν, οὐκ οἶδα· ὃ δ' οὖν πέπυσμαί, ἐκεῖνό ἐστι.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ὑπὸ πενίας φασὶ καταπονού-
μενος ἐμελλεν ἐπὶ στρατείαν ἀποδημῆσαι· καταλη-
φθεὶς δὲ ὑπὸ Σωκράτους ὠνούμενος ὅπλα ὁ Πλά-
των ἀνестάλη τῆς ὁρμῆς, διαλεχθέντος αὐτῷ τοῦ
Σωκράτους ἃ εἰκὸς ἦν καὶ πείσαντος φιλοσοφίας ἐπι- 5
θυμῆσαι.

28 Ὅρων ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον
ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονούντα ἐπὶ τῇ περιουσίᾳ
καὶ ἔτι πλέον ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν ἐς τινα 10
τῆς πόλεως τόπον ἐνθα ἀνέκειτο πινάκιον ἔχον γῆς
περίοδον, καὶ προσέταξε τῷ Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν
ἐνταῦθ' ἀναζητεῖν. ὥς δ' εὔρε, προσέταξεν αὐτῷ
τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἰδίους διαθρῆσαι. τοῦ δὲ εἰπόντος
'ἀλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν', 'ἐπὶ τούτοις οὖν' 15
εἶπε 'μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν'.

29 Διογένης ὁ Σινωπεὺς συνεχῶς ἐπέλεγεν ὑπὲρ
ἑαυτοῦ ὅτι τὰς ἐκ τῆς τραγωδίας ἀράς αὐτὸς ἐκπληροῖ
καὶ ὑπομένει· εἶναι γὰρ

πλάνης ἄοικος πατρίδος ἐστερημένος
πτωχὸς δυσείμων βίον ἔχων ἐφήμερον. 20

καὶ ὅμως ἐπὶ τούτοις μέγα ἐφρόνει οὐδὲν ἦττον ἢ
Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ τῆς οἰκουμένης ἀρχῇ, ὅτε καὶ
Ἰνδὸν ἐλὼν ἐς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν.

30 Ἀμοιβεὺς ὁ καθαρθὸς σωφρονέστατος ἐλέγετο
καὶ γυναικα ὥραιότατην ἔχων μὴ ὁμιλεῖν αὐτῇ, καὶ 25
Διογένης ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτὴς τὴν ἀκόλαστον
κοίτην ἀπείπατο παντελῶς πᾶσαν. Κλειτόμαχος δὲ ὁ
παγκρατιαστὴς εἰ ποτε καὶ κύνας εἶδε συμπλεκόμε-
νους, ἀπεστρέφετο· καὶ ἐν συμποσίῳ εἰ τις ἀφροδίσιος
λόγος παρερρῆν, ἀναστὰς ἀπηλλάττετο. 30

31 Νικίαν τὸν ζωγράφον τοσαύτη περὶ τὸ γράφειν

σπουδὴν εἶχεν, ὥς ἐπιλαθέσθαι πολλάκις αὐτὸν τρο-
φήν προσενέγκασθαι προστετηκότα τῇ τέχνῃ.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, παῖς ὦν οὐπω πρόση- 32
βος, ἐμάνθανε καθαρίζειν. τοῦ δὲ διδάσκοντος κροῦ-
σαι κελεύσαντος χορδὴν τινα σὺν μέλει καὶ ἦν ἀπῆται 5
τὰ καθαρίσματα, 'καὶ τί διοίσει' ἔφη 'ἐὰν ταύτην
κρούσω;' ἑτέραν δείξας. ὃ δὲ οὐδὲν ἔφη διαφέρειν
τῷ μέλλοντι βασιλεύσειν ἀλλὰ τῷ ἐπὶ τέχνῃ καθαρι-
εῖν μέλλοντι. ἔδεισε δὲ ἄρα οὗτος τὸ τοῦ Αἴνου 10
πάθος. τὸν γὰρ Ἡρακλῆ ὁ Αἴνος ἔτι παῖδα ὄντα
καθαρίζειν ἐπαίδευεν· ἀμυνσότερον δὲ ἀπτομένον τοῦ
ὀργάνου, ἐχαλέπηκε πρὸς αὐτὸν ὁ Αἴνος. ὃ δὲ ἀγα-
νακτήσας ὁ Ἡρακλῆς τῷ πλήκτρῳ τοῦ Αἴνου καθίκετο
καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.

15 Σάτυρος ὁ αὐλητὴς Ἀρίστωνος τοῦ φιλοσόφου 33
πολλάκις ἠκροῶτο, καὶ κηλούμενος ἐκ τῶν λεγομένων
ἐπέλεγεν

εἰ μὴ ἐγὼ τὰδε τόξα φαινω ἔν πυρὶ θείην,
τοὺς αὐλοὺς αἰνιττόμενος, καὶ τρόπον τινὰ τὴν τέχνην 20
ἐκφανλλίζων παραβολῇ τῇ πρὸς φιλοσοφίαν.

Ὅτι Λάκωσι καὶ Ῥωμαίοις νόμος ἦν μὴ ἐξεῖναι 34
τινι ὀψωνεῖν μήτε ἂ βούλεται μήτε ὅσα βούλεται·
προσέταττον γὰρ διὰ τε τῶν ἄλλων σωφρονεῖν τοὺς
πολίτας καὶ διὰ τῆς τραπέζης οὐχ ἥκιστα.

25 Λόγος δὲ τις διαρρεῖ καὶ οὗτος Ἀττικός, ὃς λέγει 35
πρότερον ἐν ἀκαδημείᾳ μηδὲ γελάσαι ἐξουσίαν εἶναι·
ὑβρεῖ γὰρ καὶ ὀρθυμῖα ἐπειρῶντο τὸ χωρίον ἄβατον
φυλάττειν.

Ἀριστοτέλης ὅτε ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας δέει τῆς 36
30 κρίσεως, πρὸς τὸν ἐρόμενον αὐτόν 'τίς ἐστὶν ἡ τῶν
Ἀθηναίων πόλις;' ἔφη 'παγκάλη· ἀλλ' ἐν αὐτῇ
ὄρχην ἐπ' ὄρχην γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σῦκῳ,

τοὺς συγκοφάντας λέγων. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον διὰ
τί ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας, ἀπεκρίνατο ὅτι οὐ βούλεται
Ἀθηναίους δις ἐξαμαρτεῖν ἐς φιλοσοφίαν, τὸ περὶ
Σωκράτη πάθος αἰνιττόμενος καὶ τὸν καθ' ἑαυτὸν
κίνδυνον.

- 37 Νόμος ἐστὶ Κεῖων, οἱ πάνυ παρ' αὐτοῖς γενηρα-
κότες, ὥσπερ ἐπὶ ξένια παρακαλοῦντες ἑαυτοὺς ἢ
ἐπὶ τινα ἐορταστικὴν θυσίαν, συνελθόντες καὶ στε-
φανωσάμενοι πίνουνσι κώνειον, ὅταν ἑαυτοῖς συνει-
δῶσιν ὅτι πρὸς τὰ ἔργα τὰ τῇ πατρίδι λυσιτελοῦντα 10
ἄχρηστοί εἰσιν, ὑποληρούσης ἤδη τι αὐτοῖς τῆς γνώ-
μης διὰ τὸν χρόνον.
- 38 Ὅτι ἐν Ἀθήναις εὐρεθῆναι λέγουσι πρῶτον τὴν
ἐλάαν καὶ τὴν συκὴν, ἃ καὶ πρῶτα ἢ γῇ ἀνέδωκε.
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν ἡῦρον Ἀθηναῖοι πρῶτοι. 15
καὶ ἀγῶνα τὸν διὰ τῶν σωμάτων πρῶτοι ἐπενόησαν,
καὶ ἀπεδύσαντο καὶ ἠλείψαντο. καὶ ἵππους ἐξευξῃ
πρῶτος Ἐριχθόνιος.
- 39 Ὅτι βαλάνους Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι δ' ἀπίους, Ἀθη-
ναῖοι δὲ σῦκα, Τιρύνθιοι δὲ ἀχράδας δεῖπνον εἶχον, 20
Ἴνδοι καλάμους, Καρμανοὶ φοίνικας, κέγγρον δὲ
Μαιῶται καὶ Σανρομάται, τέρμινθον δὲ καὶ κάρδα-
μον Πέρσαι.
- 40 Ὅτι οἱ συγχορευταὶ Διονύσου Σάτυροι ἦσαν οἱ
ὑπ' ἐνίων Τίτυροι ὀνομαζόμενοι. ἔσχον δὲ τὸ ὄνομα 25
ἐκ τῶν τερετισμάτων, οἷς χαίρουσι. Σάτυροι δὲ ἀπὸ
τοῦ σεσηρῆναι. Σειληνοὶ δὲ ἀπὸ τοῦ σιλλαίνειν τὸν
δὲ σίλλον ψόγον λέγουσι μετὰ παιδιᾶς δυσαρῆστου.
ἐσθῆς δ' ἦν τοῖς Σειληνοῖς ἀμφίμαλλοι χιτῶνες. αἰνίτ-
τεται δὲ ἡ στολὴ τὴν ἐκ τοῦ Διονύσου φυτεῖαν καὶ 30
τὰ τῶν οἰναγίδων δάση.
- 41 Ὅτι τὸ πολυκαρπεῖν οἱ ἀρχαῖοι ὠνόμαζον φλύειν.

ἐντεῦθεν τὸν Διόνυσον Φλεῶνα ἐκάλουν καὶ Προ-
τρούγαιον καὶ Σταφυλίτην καὶ Ὀμφακίτην καὶ ἐτέρως
πῶς διαφόρως.

- Ἐλέγη καὶ Κελαινὴ Προΐτου θυγατέρας. μάχλους 42
- 5 δὲ αὐτὰς ἢ τῆς Κύπρου βασιλὺς εἰργάσατο, ἐπὶ μέ-
ρους δὲ τῆς Πελοποννήσου ἑδραμόν φασι γυμναῖ
μαινόμεναι, ἐξεφοίτησαν δὲ καὶ ἐς ἄλλας χώρας τῆς
Ἑλλάδος, παράφοροι οὔσαι ὑπὸ τῆς νόσου. ἀκούω
δὲ ὅτι καὶ ταῖς Λακεδαιμονίων γυναιξὶν ἐνέπεσέ τις
10 οἷστρος βακχικὸς καὶ ταῖς τῶν Χίων. αἱ τῶν Βοιω-
τῶν δὲ ὡς ἐνθεώτατα ἐμάνησαν καὶ ἡ τραγωδία
βοᾷ. μόνας δὲ ἀφηνιάσαι τῆς χορείας ταύτης λέγουσι
τοῦ Διονύσου τὰς Μινύου θυγατέρας Λευκίππην καὶ
Ἀρσίππην καὶ Ἀλκιθόην. αἷτιον δὲ ὅτι ἐπόθουν
15 τοὺς γαμέτας, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐγένοντο τῷ θεῷ
μαινάδες. ὃ δὲ ὀργίζεται, καὶ αἱ μὲν περὶ τοὺς ἰστούς
εἶχον, καὶ ἐπονοῦντο περὶ τὴν Ἐργάνην εὐ μάλα φι-
λοτίμως· ἄφνω δὲ κιττοὶ τε καὶ ἄμπελοι τοὺς ἰστούς
περιεῖρπον, καὶ τοῖς ταλάροις ἐνεφώλεον δράκοντες,
20 ἐκ δὲ τῶν ὀρόφων ἔσταζον οἶνον καὶ γάλακτος σταγό-
νες. τὰς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἀνέπειθεν ἐλθεῖν ἐς τὴν λα-
τρείαν τοῦ δαίμονος. ἐνταῦθά τοι καὶ πάθος εἰργά-
σαντο ἔξω Κιθαιρῶνος οὐ μείον τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι·
τὸν γὰρ τῆς Λευκίππης παῖδα ἔτι ἀπαλὸν ὄντα καὶ
25 νεαρὸν διεσπάσαντο οἱ αὖ νεβρὸν τῆς μανίας ἀρξάμεναι
αἱ Μινυάδες, εἴτα ἐντεῦθεν ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν
μαινάδας· αἱ δὲ ἐδίωκον αὐτὰς διὰ τὸ ἄγρος. ἐκ δὲ
τούτων ἐγένοντο ὄρνιθες, καὶ ἡ μὲν ἡμεῖς τὸ εἶδος
ἐς κορώνην, ἡ δὲ ἐς νυκτερίδα. ἡ δὲ ἐς γλαῦκα.
- 30 Ἐν Συβάρῃ κιθαριδοῦ ἄδοντας ἐν τῇ ἀγωνίᾳ, 43
ἦν ἐπιτέλουν τῇ Ἥρᾳ, στασιασάντων ὑπὲρ αὐτοῦ
τῶν Συβαριτῶν καὶ τὰ ὄπλα λαβόντων ἐπ' ἀλλήλους,

φοβηθεῖς ὁ κυδαρῶδὸς αὐτῇ στολῇ κατέφυγεν ἐς
τὸν τῆς Ἥρας βωμόν· οὐ δὲ οὐδὲ ἐνταῦθα ἐφεί-
σαντο τοῦ κυδαρῶδου. ὀλίγῳ δὲ ὕστερον αἶμα ἐδόκει
ἐν τῷ τῆς Ἥρας νεφῷ ἀναβρῦν οὐδὲν ἑλαττον πηγῆς
ἀενάου. Συβαρῖται δὲ ἐπεμψαν ἐς Δελφούς· ἡ δὲ 5
Πυθία ἀπεκρίνατο

βαῖν' ἀπ' ἐμῶν τριπόδων, ἐτιτομόνος ἀμφὶ χέρεσσι
πουλὺς ἀποστάζων ἀπὸ λαῖνου οὐδοῦ ἐρύκει.
οὐ σε θεμιστεύσω· Μουσῶν θεράποντα κατέκτας
Ἥρης πρὸς βωμοῖσι, θεῶν τίσιν οὐκ ἀλεείνας. 10
τοῖς δὲ κακῶς ῥέξασι δίκης τέλος οὐχὶ χροιστόν
οὐδὲ παραιτητόν, οὐδ' εἰ Διὸς ἔργονοι εἴεν,
ἀλλ' αὐτῶν κεφαλῇσι καὶ ἐν σφετέροισι τέκεσσι
εἰλείται, καὶ πῆμα δόμοις ἐπὶ πῆματι βαίνει.

ἡ δὲ δίκη οὐκ ἐβράδυνε· Κροτωνιάταις γὰρ ἐναντία 15
τὰ ὄπλα θέμενοι ἀνάστατοι ὑπ' ἐκείνων ἐγένοντο,
καὶ ἡ πόλις αὐτῶν ἠφανίσθη.

44 Νεανίσκοι τρεῖς ἐς Δελφούς ἀφικόμενοι θεωροὶ
συμπολῖται κακούργοις περιτυγχάνουσιν. ὁ οὖν εἰς
ἀπέδρα τοὺς ληστὰς, ὁ δὲ δευτέρος αὐτῶν συνεπλάκη 20
τῷ λοιπῷ τῶν κακούργων, τῶν ἄλλων προαναλω-
θέντων, καὶ τοῦ μὲν ληστοῦ ἤμαρτεν, ὥς δὲ τὸ
ξίφος κατὰ τοῦ φίλου. τῷ ἀποδράντι οὖν ἡ Πυθία
ἀνείλε τάδε

ἄνδρι φίλῳ θνήσκοντι παρὼν πέλας οὐκ ἐβοήθεις. 25
οὐ σε θεμιστεύσω· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ·

τῷ ἐτέρῳ δέ

ἐκτενας τὸν ἑταῖρον ἀμύνων· οὐ σ' ἐμίλανε
αἶμα, πέλεις δὲ χέρας καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

Φιλίππῳ φασὶ χρηστήριον ἐκπεσεῖν ἐν Βοιωτοῖς 45
ἐν Τροφωνίου, φυλάττεσθαι δεῖν τὸ ἄρμα. ἐκείνον
οὖν δέει τοῦ χρησμοῦ λόγος ἔχει μηδέποτε ἀναβῆναι
ἄρμα. διπλοῦς οὖν ἐπὶ τούτοις διαρρεῖ λόγος. ὁ μὲν
5 γὰρ φησὶ τὸ τοῦ Πανσανίου ξίφος, ὃ τὸν Φίλιππον
διεχρήσατο, ἄρμα ἔχειν ἐπὶ τῆς λαβῆς διαγεγλυμ-
μένον ἐλεφάντινον· ὁ δὲ ἕτερος, τὴν Θηβαϊκὴν πε-
ριελθόντα λίμνην τὴν καλουμένην Ἀρμα ἀποσφα-
γῆναι. ὁ μὲν πρῶτος λόγος δημῳδός, ὁ δὲ οὐκ ἐς
10 πάντας ἐξεφοίτησεν.

Σταγειριτῶν νόμος οὗτος καὶ πάντῃ Ἑλληνικός. 46
ὁ μὴ κατέθου φησί, μὴ λάμβανε.

Τιμόθεον τὰ μὲν πρῶτα ἐπῆνονν Ἀθηναῖοι· ἐπεὶ 47
δὲ ἔδοξεν ἀμαρτεῖν ἃ ἔδοξεν, ἡ φθάνουσα αὐτὸν
15 ἀνδραγαθία ἀλλ' οὐδὲ ὀλίγον ἔσωσεν, οὐδὲ μὴν αἱ
τῶν προγόνων ἀρεταί. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐδὲν ὦνητο
οὔτε ἐκ τῆς ναυμαχίας τῆς περὶ Σαλαμίνα οὔτε ἐκ
τῆς πρεσβείας τῆς ἐς Σπάρτην· λέγω δὲ ἦν ἐπρέ-
σβευσεν κλέπτων τὴν τῶν Ἀθηναίων τείχισιν. ἔφυγε
20 γὰρ κακῆϊνος οὐ τὰς Ἀθήνας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν
Ἑλλάδα πᾶσαν. καὶ Πανσανίαν δὲ τὸν Λακεδαιμό-
νιον οὐδὲν ὦνησεν ἢ ἐν Πλαταιαῖς νίκη· ὑπὲρ δὲ ὧν
ἐν Βυζαντίῳ ἐκαίνουργε, ὑπὲρ τούτων διέφθειρε καὶ
τὴν χάριν τὴν ἐπὶ τοῖς πρώτοις. Φωκίωνα δὲ ἡ εὐ-
25 φημία ἢ καλοῦσα αὐτὸν Χρηστὸν οὐδὲν ὠφέλησεν,
οὐδὲ τὰ πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἅπερ οὖν διε-
βίωσεν οὐδὲν ἀδικήσας τοὺς Ἀθηναίους ἐμβραχὺ·
ἐπεὶ δὲ ἔδοξεν Ἀντιπάτρῳ τὸν Πειραιᾶ προιδόναι,
Ἀθηναῖοι κατέγνωσαν αὐτοῦ θάνατον.

Δ

1 Λέγει τις νόμος Λευκανῶν, ἐὰν ἡλίου δύντος ἀφίκηται ξένος καὶ παρελθεῖν ἐθελήσῃ εἰς στέγην τινός, ὃ δὲ μὴ δέξεται τὸν ἄνδρα, ζημιουῖσθαι αὐτὸν καὶ ὑπέχειν δίκας τῆς κακοξενίας ἐμοὶ δοκεῖν καὶ τῷ ἀφικομένῳ καὶ τῷ Ξενίῳ Διί.

Ἵτι Λαοδανεῖς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἀκούω τοὺς μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας.

Ἰνδοὶ οὐτε δανεῖζουσιν οὔτε ἴσασι δανείζεσθαι. ἀλλ' οὐδὲ θέμις ἄνδρα Ἰνδὸν οὔτε ἀδικῆσαι οὔτε ἀδικηθῆναι. διὸ οὐδὲ ποιοῦνται συγγραφὴν ἢ παρακαταθήκην.

Νόμος ἐστὶ Σαρδῶος, τοὺς ἤδη γεγηρακότας τῶν πατέρων οἱ παῖδες ῥοπάλοις τύπτοντες ἀνῆρουν καὶ ἔθαπτον, αἰσχρὸν ἡγούμενοι τὸν λίαν ὑπέργηρον ὄντα ξῆν ἔτι, ὥς πολλὰ ἀμαρτάνοντος τοῦ σώματος τοῦ διὰ τὸ γῆρας πεπονηκότος. τῶν δὲ αὐτῶν ἐστὶ νόμος τοιοῦτος. ἀργίας ἦσαν δίκαι, καὶ τὸν εἰκὴ ζῶντα ἔδει κρίνεσθαι καὶ διδόναι τὰς εὐθύνas ἀποδεικνύντα ὁπόθεν ξῆ.

Ἀσσύριοι τὰς ὥραιας γάμον παρθένους ἀθροίσαντες εἰς τινα πόλιν ἀγορὰν αὐτῶν προκηρύττουσι, καὶ ἕκαστος ἦν ἂν πρὶνταί ἀπάγει νύμφην.

Βύβλιος ἀνὴρ ἐν ὁδῷ περιτυχὼν οὐδὲν ὦν μὴ κατέθετο ἀναιρεῖται· οὐ γὰρ ἡγείται τὸ τοιοῦτον εὖρημα ἀλλὰ ἀδίκημα.

Λεβρίκκαι τοὺς ὑπὲρ ἐβδομήκοντα ἔτη βεβιωκότας ἀποκτείνουσι, τοὺς μὲν ἄνδρας καταθύνοντες, ἀπάγχοντες δὲ τὰς γυναῖκας.

Κόλχοι δὲ τοὺς νεκροὺς ἐν βύρσαις θάπτουσι, καὶ καταρράψαντες ἐκ τῶν δένδρων ἐξαρτῶσι.

Λυδοῖς ἦν ἔθος πρὸ τοῦ συνοικεῖν τὰς γυναῖκας ἀνδράσιν ἑταίρειν, ἀπαξ δὲ καταξευχθεῖσας σωφρονεῖν· τὴν δὲ ἀμαρτάνουσαν εἰς ἕτερον συγγνώμης τυχεῖν ἀδύνατον ἦν.

Νικόστρατον τὸν καθαριστὴν λόγος τις περὶ εἰσι 2 λέγων Λαοδόκῳ τῷ καθαρωδῶ διαφερόμενον ὑπὲρ μουσικῆς εἰπεῖν ὅτι ἄρα ἐκεῖνος μὲν ἐστὶν ἐν μεγάλῃ τῇ τέχνῃ μικρός, αὐτὸς δὲ ἐν μικρᾷ μέγας. οὐ μόνον δὲ ἄρα ἐστὶ σεμνὸν οἰκίαν αὐξῆσαι καὶ πλοῦτον, ἀλλὰ γὰρ καὶ τέχνην, εἰ γέ τι δεῖ προσέχειν Νικοστράτῳ εὖ καὶ καλῶς τοῦτο εἰπόντι.

Πολύγνωτος ὁ Θάσιος καὶ Διονύσιος ὁ Κολοφῶ- 3 νιος γραφεῖ ἦσθην. καὶ ὁ μὲν Πολύγνωτος ἔγραψε τὰ μεγάλα, καὶ ἐν τοῖς τελείοις εἰργάζετο τὰ ἀθλα· τὰ δὲ τοῦ Διονυσίου πλὴν τοῦ μεγέθους τὴν τοῦ Πολύγνωτου τέχνην ἐμιμεῖτο εἰς τὴν ἀκριβείαν, πάθος καὶ ἦθος καὶ σχημάτων χρῆσιν καὶ ἱματίων λεπτότη- 20 τας καὶ τὰ λοιπά.

Ἀκούω κεῖσθαι νόμον Θήβησι προστάττοντα τοῖς 4 τεχνίταις καὶ τοῖς γραφικοῖς καὶ τοῖς πλαστικοῖς εἰς τὸ κρεῖττον τὰς εἰκόνας μιμεῖσθαι. ἀπειλεῖ δὲ ὁ νόμος τοῖς εἰς τὸ χειρόν ποτε ἢ πλάσασιν ἢ γράψασιν 25 ξημίαν, ἢ δραχμῶν.

Εὐεργεσιῶν ἀπειμνήσθησαν καὶ χάριτας ὑπὲρ αὐ- 5 τῶν ἀπέδωκεν Θησεύς μὲν Ἡρακλεῖ. Αἰδωνέως γὰρ αὐτὸν τοῦ Μολοττιῶν βασιλέως δῆσαντος, ὅτε ἐπὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἦλθε μετὰ Πειρίθου ἀρπασόμενος αὐ- 30 τὴν ὁ Θησεύς (οὐχ ἑαυτῷ σπουδάζων τὸν γάμον, ἀλλὰ γὰρ τῇ τοῦ Πειρίθου χάριτι τοῦτο δράσας) Ἡρακλεῖς

ἐς τοὺς Μολοττοὺς ἀφικόμενος ἐρρύσατο τὸν Θησέα, καὶ διὰ ταῦτα ἐκεῖνος αὐτῷ βωμὸν ἀνέστησε. καὶ οἱ ἐπὶ ἐπὶ Θήβας Πρώνακτι καὶ ἐκεῖνοι χάριτας ἀπέδοσαν. διὰ γὰρ αὐτοὺς ἀπολομένου τοῦ Πρώνακτος τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ, ὃν οἱ πολλοὶ οἴονται ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τεθῆναι ἐξ ἀρχῆς. καὶ Ἡρακλῆς δὲ ἀπέδωκε χάριτας Νέστορι. Νηλέως γὰρ αὐτὸν οὐ βουλομένου καθῆραι, οἱ μὲν ἄλλοι παῖδες σύμψηφοι ἦσαν τῷ Νηλεῖ, ὁ δὲ Νέστωρ οὐχί. καὶ διὰ ταῦτα ἐλὼν τὴν Πύλον Ἡρακλῆς τὸν μὲν Νηλέα καὶ τοὺς ἄλλους αὐτοῦ παῖδας ἀπέκτεινεν, οὐ μόνον δὲ ἐφείσατο Νέστορος, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν ἔχειν ἔδωκε. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ πανδημεῖ τοῖς Ἡρακλέους ἀπογόνοις ἀπέτισαν χάριτας. ἐπεὶ γὰρ καὶ ἐκείνων ὁ προπάτωρ εὐεργέτης ἐγένετο τοῦ Θησέως, οἱ Ἀθηναῖοι διὰ ταῦτα κατήγαγον αὐτοὺς ἐς Πελοπόννησον. καὶ Ἡρακλῆς δὲ ἀπέδωκε χάριτας τοῖς ἐκ Κλεωνῶν τριακοσίοις καὶ ἐξήκοντα. τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς Μολιονίδας συστρατεύσασιν αὐτῷ καὶ ἀποθανοῦσιν εὖ καὶ καλῶς ἀπέστη τῶν ἐν Νεμέᾳ τιμῶν, ἃς ἔλαβε παρὰ τῶν Νεμεαίων, ὅτε τὸν ἐπιχωριάζοντα αὐτοῖς καὶ λυμαινόμενον αὐτῶν τὰ ἔργα ἐχειρώσατο λέοντα. καὶ Μενεσθεὺς δὲ ὁ Πετεῶο περὶ τοὺς Τυνδαρίδας οὐκ ἐγένετο ἀχάριστος. ἐκβαλόντες γὰρ ἐκεῖνοι τοὺς Θησέως υἱοὺς καὶ τὴν μητέρα τὴν Θησέως Αἰδραν αἰχμαλώτον λαβόντες ἔδωκαν τὴν βασιλείαν τῷ Μενεσθεῖ. διὰ ταῦτα πρῶτος ὁ Μενεσθεὺς ἀνακᾶς τε καὶ σωτῆρας ὠνόμασε. καὶ Λαρεῖος δὲ ὁ Ὑτιάσπου παρὰ Συλοσῶντος λαβὼν ἱμάτιον ἐτι ιδιώτης ὢν, ὅτε ἐγκρατὴς ἐγένετο τῆς βασιλείας, ἔδωκεν αὐτῷ τῆς πατρίδος τὴν ἀρχὴν τοῦ Σάμου, χρύσεια χαλκίων φαίη τις ἂν.

6 Ὅτι ἡνίκα ἐβούλοντο Λακεδαιμόνιοι τὴν Ἀθη-

ναίων ἀφανίσαι πόλιν, ἠρώτησαν τὸν θεόν, καὶ ἀπεκρίνατο τὴν κοινὴν ἐστίαν τῆς Ἑλλάδος μὴ κινεῖν.

Οὐκ ἦν ἄρα τοῖς κακοῖς οὐδὲ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος, ἐπεὶ μὴδὲ τότε ἀναπαύονται, ἀλλ' ἢ παντελῶς ἀμοιροῦσι ταφῆς, ἢ καὶ ἐὰν φθάσωσι ταφέντες, ὅμως καὶ ἐκ τῆς τελευταίας τιμῆς καὶ τοῦ κοινοῦ πάντων σωμάτων ὅρμου καὶ ἐκεῖθεν ἐκπίπτουσι. Λακεδαιμόνιοι γοῦν Πανσανίαν μηδίσαντα οὐ μόνον λιμῷ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ ἐκτὸς τῶν ὄρων, φησὶν Ἐπιτιμίδης.

Εἰτα τίς οὐκ οἶδε τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς ὄξυρ-8 ρόπους καὶ ταχίας; Λακεδαιμόνιοι γοῦν Θηβαίων ἄρξαντες αὐτοὶ πάλιν ὑπ' ἐκείνων οὕτως ἐχειρώθησαν, ὥς τοὺς Θηβαίους μὴ μόνον ἐς Πελοπόννησον ἀφικέσθαι, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν Εὐρώταν διελθεῖν καὶ τὴν τῶν Λακεδαιμονίων τεμεῖν χώραν. καὶ ὀλίγου καὶ τὴν πόλιν κατέλαβον, εἰ μὴ Ἐπαμεινώνδας ἔδεδεκε μὴ Πελοποννήσιοι πάντες συμπνεύσωσι καὶ ὑπὲρ τῆς Σπάρτης ἀγωνίσωνται.

20 Διονύσιος ὁ τύραννος καταστὰς ὑπὸ Καρχηδονίων ἐς πολιορκίαν, οὐδεμιᾶς αὐτῷ σωτηρίας ὑποφαινομένης, αὐτὸς μὲν ἄθυμος ἦν καὶ ἐπενόει δρασμὸν. τῶν δὲ ἐταίρων αὐτῷ τις, Ἐλλοπίδης ὄνομα, προσελθὼν ἔφατο ὧς Διονύσιε, καλὸν ἐντάφιον ἢ τυραννίς. 25 αἰδεσθεῖς οὖν ἐπὶ τούτῳ ἀνεφρώσθη τὴν γνώμην, καὶ σὺν ὀλίγοις παμπόλλας μυριάδας κατηγωνίσατο, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν μείζω ἐποίησεν.

Καὶ Ἀμύντας δὲ ὁ Μακεδὼν ἡττηθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων βαρβάρων καὶ ἀποβαλὼν τὴν ἀρχὴν γνώ- 30 μὴν μὲν εἶχεν ὥς καὶ ἀπολείψων τὴν χώραν τελείως. ἡγάπα γὰρ εἰ δυνηθεῖ διασῶσαι αὐτὸν γοῦν μόνον. ἐπεὶ δὲ ἐν τούτοις ἦν, ἔφατό τις πρὸς αὐτὸν τὴν

Ἑλλοπίδου φωνήν. καὶ μικρὸν χρόνον καταλαβὼν καὶ ἀθροίσας ὀλίγους στρατιώτας ἀνεκτήσατο τὴν ἀρχήν.

Ὅτι τὸν Ὄρχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλουν, τὸ νόθος αὐτοῦ τῆς γνώμης ἐκ τῆς ἀσθενείας τοῦ ζῆλον διαβάλλοντες. ἀντ' ὧν ἐκεῖνος 5 τὸν Ἄπιν πρὸς βίαν κατέδυσεν ὄνον.

Δίων ὁ Ἰππαρίνου, φυχὰς ὧν ὑπὸ Διονυσίου, μετὰ δισχιλίων στρατιωτῶν αὐτὸς κατεπολέμησε, καὶ ὁ πρότερον αὐτὸς ἦν, τοῦτο ἐκεῖνον εἰργάσατο, φυγάδα.

9 Συρακόσιοι δὲ ἐννέα τριήρεσι πρὸς ἑκατὸν καὶ πενήκοντα τὰς τῶν Καρχηδονίων παραταξάμενοι κατὰ πολὺ ἐκράτησαν.

Πλάτων ὁ Ἀριστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὧν αὐτοῖς ἀγνῶς. 15 οὕτως δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο καὶ ἀνεδήσατο τῇ συνουσίᾳ, συνεσιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν, ὥς ὑπερησθῆναι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ. οὕτε δὲ ἀκαδημίας ἐμέμνητο οὔτε Σωκράτους· αὐτό γε μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐ- 20 τοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων. ἐπεὶ δὲ ἦλθον ἐς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς εὖ μάλα φιλοφρόνως. καὶ οἱ ξένοι ἄγε' εἶπον ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμώνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητήν, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκαδημειαν ἡγήσαι τὴν ἐκείνου, καὶ σύστησον 25 τῷ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν. ὁ δὲ ῥέμα ὑπομειδιάσας, ὥσπερ οὖν καὶ εἰώθει, ἄλλ' ἐγὼ φησὶν αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν εἰ τὸν ἄνδρα ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἡγνόησαν, ἀτύφως αὐτοῦ συγγενομένου καὶ ἀνεπιτηδεύτως αὐ- 30 τοῖς καὶ δεῖξαντος ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

Ὁ Πλάτων τὸν Ἀριστοτέλη ἐκάλει Πῶλον. τί δὲ ἐβούλετο αὐτῷ τὸ ὄνομα ἐκεῖνο; δηλονότι ὠμολογῆται τὸν πῶλον, ὅταν κορεσθῇ τοῦ μητροφῶν γάλακτος, λακτίζειν τὴν μητέρα. ἡνίττετο οὖν καὶ ὁ Πλάτων 5 ἀχαριστίαν τινὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. καὶ γὰρ ἐκεῖνος μέγιστα ἐς φιλοσοφίαν παρὰ Πλάτωνος λαβὼν σπέρματα καὶ ἐφόδια, εἴτα ὑποπλησθεὶς τῶν ἀρίστων καὶ ἀφηγιάσας, ἀντρωκοδόμησεν αὐτῷ διατριβὴν καὶ ἀντι- 10 παρεξήγαγεν ἐν τῷ περιπάτῳ ἐταίρους ἔχων καὶ ὁμιλητάς, καὶ ἐγλίχετο ἀντίπαλος εἶναι Πλάτωνι.

Εἴτα οὐκ ἦν τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων θεραπευ- 10 τικὸς ὁ Ξανθίππου Περικλῆς; ἔμοι μὲν δοκεῖ. ὁσάκις γοῦν ἐμελλεν ἐς τὴν ἐκκλησίαν παρίεναι, ἤνυχτο μηδὲν αὐτῷ ῥῆμα ἐπιπολάσαι τοιοῦτον, ὅπερ οὖν ἐμελλεν 15 ἐκτραχύνειν τὸν δῆμον, πρόσαντες αὐτῷ γενόμενον καὶ ἀβούλητον δόξαν.

Διογένης ἔλεγε καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν τρυφῇ- 11 σαι· περιεργάσθαι γὰρ καὶ τῷ οἰκιδίῳ καὶ τῷ σκιμποδίῳ καὶ ταῖς βλαύταις δὲ αἷσπερ οὖν ἐχορήτο Σω- 20 κράτης ἔστιν ὅτε.

Ὁ Ζεῦξις ὁ Ἡρακλεώτης ὅτε τὴν Ἑλένην ἔγραψε, 12 πολλὰ ἐχρηματίσατο ἐκ τούτου τοῦ γραμματος· οὐ γὰρ εἰκὴ καὶ ὥς ἔτυχε τοὺς βουλομένους εἶα ὄραν αὐτήν, ἀλλ' ἔδει ῥητὸν ἀργύριον καταβαλεῖν, εἴτα 25 οὕτω θεάσασθαι. ὥς οὖν μίσθωμα τοῦ Ἡρακλεώτου λαμβάνοντος ὑπὲρ τῆς γραφῆς, ἐκάλουν οἱ τότε Ἕλληνες ἐκείνην τὴν Ἑλένην ἑταίραν.

Ἐπίκουρος ὁ Γαργήτιος ἐκεκράγει λέγων ὅ ὀλί- 13 γον οὐκ ἱκανόν, ἀλλὰ τούτῳ γε οὐδὲν ἱκανόν. ὁ αὐ- 30 τὸς δὲ ἔλεγε ἐτόμως ἔχειν καὶ τῷ Διὶ ὑπὲρ εὐδαιμονίας διαγωνίζεσθαι μάζαν ἔχων καὶ ὕδωρ. ταῦτα

μὲν οὖν ἐννοῶν ὁ Ἐπίκουρος τί βουλόμενος ἐπὶναι τὴν ἡδονήν, εἰσόμεθα ἄλλοτε.

14 Πολλάκις τὰ κατ' ὀβολὸν μετὰ πολλῶν πόνων συναχθέντα χρήματα κατὰ τὸν Ἀρχίλοχον εἰς πόρνης γυναικὸς ἔντερον καταρρέει. ὥσπερ 5 γὰρ ἔχιν λαβεῖν μὲν ῥάδιον συνέχειν δὲ χαλεπὸν, οὕτω καὶ τὰ χρήματα. καὶ Ἀνάξαρχος ἐν τῷ περὶ βασιλείας φησὶ χαλεπὸν χρήματα συναγεῖρασθαι, χαλεπώτερον δὲ φυλακὴν τούτοις περιθεῖναι.

15 Ἰέρωνά φασι τὸν Σικελίας τύραννον τὰ πρῶτα 10 ἰδιώτην εἶναι καὶ ἀνθρώπων ἁμυστότατον, καὶ τὴν ἀγροικίαν ἀλλὰ μὴδὲ κατ' ὀλίγον τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν τοῦ Γέλωνος· ἐπεὶ δὲ αὐτῷ συνηνέχθη νοσήσαι, μουσικώτατος ἀνθρώπων ἐγένετο, τὴν σχολὴν τὴν ἐκ τῆς ἀρρωστίας ἐς ἀκούσματα πεπαιδευμένα καταθέ- 15 μενος. ὥσπερ οὖν Ἰέρων συνην Σιμωνίδῃ τῷ Κεῖφ καὶ Πινδάρῳ τῷ Θηβαίῳ καὶ Βακχυλίδῃ τῷ Ἰουλιήτῃ. ὁ δὲ Γέλων ἄνθρωπος ἁμυστος.

Μουσικώτατον δὲ λέγουσι καὶ Πτολεμαῖον γενέ-
σθαι τὸν δεύτερον καὶ αὐτὸν νοσήσαντα. λέγει δὲ καὶ 20 Πλάτων τὸν Θεάγῃ φιλοσοφῆσαι δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διὰ τὴν νοσοτροφίαν· εἰργονσα γὰρ αὐτὸν ἐκείνῃ τῶν πολιτικῶν συνήλασεν ἐς τὸν τῆς σοφίας ἔρῳτα. τίς δὲ οὐκ ἂν νοῦν ἔχων συνηύξατο καὶ Ἀλκιβιάδῃ νόσον καὶ Κριτία καὶ Πανσανία τῷ Λακεδαιμονίῳ καὶ ἄλλοις; 25 Ἀλκιβιάδῃ μὲν καὶ Κριτία, ἵνα μὴ ἀποδράντες Σωκράτους ὃ μὲν ὑβριστὴς γένηται καὶ ποτὲ μὲν ἡ φιλολακίων, ποτὲ δὲ βωιωτιάξῃ τὸν τρόπον καὶ αὐτὸς πάλιν θετταλίξῃ καὶ τοῖς Μήδων καὶ Περσῶν ἀρέσκηται ἐν Φαρνα-
βάξου γενόμενος· τυραννικώτατος δὲ καὶ φονικώτατος 30 ὁ Κριτίας γενόμενος καὶ τὴν πατρίδα ἐλύπησε πολλὰ καὶ αὐτὸς μισούμενος τὸν βίον κατέστρεψε.

Καὶ Στράτων δὲ ὁ Κορράγου ἐς δέον ἔοικε νο-
σῆσαι· εὖ μὲν γὰρ γένους ἦκων εὖ δὲ καὶ πλούτου οὐκ ἐγνυμνάζετο. καμῶν δὲ τὸν σπλῆνα καὶ θεραπείας δεηθεὶς τῆς ἐκ τῶν γυμνασίων, τὰ μὲν πρῶτα ὅσον 5 ἐς τὸ ὑγιᾶναι ἐχρῆτο αὐτοῖς· χωρῶν δὲ ἐς τὸ πρόσω τῆς τέχνης καὶ ἐν ἐργῷ τιθέμενος αὐτήν, Ὀλυμπιάσι μὲν ἐνίκησεν ἡμέρα μιᾷ πάλην καὶ παγκράτιον, καὶ τῇ ἐξῆς Ὀλυμπιάδι, καὶ ἐν Νεμέᾳ δέ, καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ.

10 Δημοκράτης ὁ παλαιστῆς καὶ αὐτὸς νοσήσας τοὺς πόδας, παριὼν ἐς τοὺς ἀγῶνας καὶ στὰς ἐν τῷ στα-
δίῳ, περιγράφων ἑαυτῷ κύκλον προσέταττε τοῖς ἀν-
τιπαλαισταῖς ἔξω τῆς γραμμῆς αὐτὸν προέλκειν· οὐ
δὲ ἡττῶντο ἀδυνατοῦντες. ὁ δὲ εὖ διαβὰς ἐν τῇ στάσει
15 καὶ ἐγκρατῶς, στεφανούμενος ἀπῆει.

Ἐὰν προσέχῃ τις Καλλία, φιλοπότην αὐτὸν ἐργά- 16
σται ὁ Καλλίας· ἐὰν Ἰσμηνία, ἀνλητήν· ἀλαζόνα,
ἐὰν Ἀλκιβιάδῃ· ὀψοποιόν, ἐὰν Κρωβύλῳ· δεινὸν
εἰπεῖν, ἐὰν Δημοσθένει· στρατηγικόν, ἐὰν Ἐπαμει-
20 νώνδῃ· μεγαλόφρονα, ἐὰν Ἀγησιλάῳ· χρηστόν, ἐὰν
Φωκίῳ· δίκαιον, ἐὰν Ἀριστείδῃ· σοφόν, ἐὰν Σω-
κράτει.

Ἐδίδασκε Πυθαγόρας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι κρεῖτ- 17
τόνων γεγένηται σπερμάτων ἢ κατὰ τὴν φύσιν τὴν
25 θνητὴν· τῆς γὰρ αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν
ᾧραν ᾧφθη ἐν Μεταποντίῳ φασὶ καὶ ἐν Κρότωνι.
καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ παρέφησε χρυσοῦν τὸν ἔτερον τῶν
μηρῶν. καὶ Μυλλίαν δὲ τὸν Κροτωνιάτην ὑπέμνη-
σεν ὅτι Μίδας ὁ Γορδίου ἐστὶν ὁ Φρύξ. καὶ τὸν αἰτὸν
30 δὲ τὸν λευκὸν κατέφησεν ὑπομείναντα αὐτόν. ἀλλὰ
καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων προσερ-
ρήθη, τοῦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ· χαῖρε, Πυθαγόρα.

"Ελεγε δὲ ἱερώτατον εἶναι τὸ τῆς μαλάχης φύλλον. ἔλεγε δὲ ὅτι πάντων σοφώτατον ὁ ἀριθμός, δευτερος δὲ ὁ τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέμενος. καὶ τὸν σεισμὸν ἐγενεαλόγει οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ σύνοδον τῶν τεθνεώτων. ἢ δὲ ἱοῖς ἔφασκεν ὥς αὐγὴ τοῦ ἡλίου ἐστί, καὶ ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὥσιν ἤχος φωνῇ τῶν κρειττόνων. οὐχ οἷόν τε δὲ ἦν διαπορῆσαι ὑπὲρ τινος αὐτῷ ἢ τοῖς λεχθεῖσι τι προσερωτῆσαι, ἀλλ' ὥς χρησμῷ θεῷ, οὕτως οἱ τότε προσεῖχον τοῖς λεγομένοις ὑπ' αὐτοῦ. ἐπιστρεφομένου δὲ τὰς πόλεις αὐτοῦ διέρρει λόγος ὅτι Πυθαγόρας ἀφίκετο οὐ διδάξων ἀλλ' ἰατρεύσων.

Προσέταττε δὲ ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καρδίας ἀπέχεσθαι καὶ ἀλεκτρυόνης λευκοῦ καὶ τῶν θνησιδίων παντὸς μᾶλλον, καὶ μὴ χρῆσθαι βαλανείῳ μηδὲ βαλίζειν τὰς λεωφόρους· ἄδηλον γὰρ εἰ καθαρεύει καὶ αὐτὰ ἐκεῖνα.

18 "Οτε κατῆρε Πλάτων ἐν Σικελίᾳ κλητός, πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς ἐπιστείλαντος τοῦ Διονυσίου, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα ὁ Διονύσιος, αὐτὸς μὲν ἡνιοχῶν, παραιβάτην δὲ ποιησάμενος τὸν Ἀρίστανος, τότε δὴ φασὶ Συρακόσιον ἄνδρα χαρίεντα καὶ τῶν Ὀμήρου μὴ ἀπαίδευτον, ἡσθέντα τῇ ὄψει ταύτῃ ἐπειπεῖν τὰ ἐξ Ἰλιάδος ἐκεῖνα, παρατρέψαντα ὀλίγον,

μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων βριθοσύνη· δεινὸν γὰρ ἄγαν βροτὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.

"Οτι ὑπόπτῃς ὢν ἐς πάντας ὁ Διονύσιος, ὅμως ἐς Πλάτωνα τοσαύτην ἔσχεν αἰδῶ, ὥς ἐκεῖνον μόνον ἐσιεῖν πρὸς αὐτὸν μὴ ἐρευνώμενον, καίτοι Δίωτος αὐτὸν ἐπιστάμενος ἑταῖρον ἐς τὰ ἔσχατα εἶναι.

19 Φίλιππος ὁ Μακεδὼν οὐ μόνον ἐλέγετο τὰ πολέ-

μια εἶναι ἀγαθὸς καὶ εἰπεῖν δεινός, ἀλλὰ καὶ παιδεῖαν ἀνδρείοτατα ἐτίμα. Ἀριστοτέλει γοῦν χορηγήσας πλοῦτον ἀνενδεᾶ, αἷτιος γέγονε πολλῆς καὶ ἄλλης πολυπειρίας, ἀτὰρ οὖν καὶ τῆς γνώσεως τῆς κατὰ τὰ ζῶα· καὶ τὴν ἱστορίαν αὐτῶν ὁ τοῦ Νικομάχου διὰ τὴν ἐκ Φιλίππου περιουσίαν ἐκαρπώσατο. καὶ Πλάτων αὖτε ἐτίμησε καὶ Θεόφραστον.

Δημόκριτον τὸν Ἀβδηρίτην λόγος ἔχει τὰ τε ἄλλα γενέσθαι σοφὸν καὶ δὴ καὶ ἐπιθυμῆσαι λαθεῖν, καὶ ἐν ἔργῳ θέσθαι πάννυ σφόδρα τοῦτο. διὰ ταῦτά τοι καὶ πολλὴν ἐπήει γῆν. ἦκεν οὖν καὶ πρὸς τοὺς Χαλδαίους ἐς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν. τὴν παρὰ Λαμασίππου τοῦ πατρὸς οὐσίαν ἐς τρία μέρη νεμηθεῖσαν τοῖς ἀδελφοῖς τοῖς τρισίν, ἀργύριον μόνον λαβὼν ἐφόδιον τῆς ὁδοῦ, τὰ λοιπὰ τοῖς ἀδελφοῖς εἴασε. διὰ ταῦτά τοι καὶ Θεόφραστος αὐτὸν ἐπῆναι, ὅτι περιῆει κρείττονα ἀγεῖμον ἀγείρων Μενέλεω καὶ Ὀδυσσεύς. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἡλῶντο, αὐτόχρομα Φοινίκων ἐμπόρων μηδὲν διαφέροντες· χρήματα γὰρ ἤθροισον, καὶ τῆς περιόδου καὶ τοῦ περιπλου ταύτην εἶχον τὴν πρόφασιν.

"Οτι οἱ Ἀβδηρίται ἐκάλουν τὸν Δημόκριτον Φιλοσοφίαν, τὸν δὲ Πρωταγόραν Λόγον. κατεγέλα δὲ πάντων ὁ Δημόκριτος καὶ ἔλεγεν αὐτοὺς μαίνεσθαι· ὅθεν καὶ Γελασίνον αὐτὸν ἐκάλουν οἱ πολῖται. λέγουσι δὲ οἱ αὐτοὶ τὸν Ἱπποκράτη παρὰ τὴν πρώτην ἐντευξιν ὑπὲρ τοῦ Δημοκρίτου δόξαν λαβεῖν ὥς μαινομένου· προοιούσης δὲ αὐτοῖς τῆς συνουσίας ἐς ὑπερβολὴν θανμάσαι τὸν ἄνδρα. λέγουσι δὲ Λωρίᾳ ὄντα τὸν Ἱπποκράτη ἀλλ' οὖν τὴν καὶ τοῦ Δημοκρίτου χάριν τῇ Ἰάδι φωνῇ συγγράψαι τὰ συγγράμματα.

"Οτι παιδικὰ ἐγένετο Σωκράτους μὲν Ἀλικιιάδης, 21

Πλάτωνος δὲ Δίων. ὁ μέντοι Δίων καὶ ἀπάνητό τι τοῦ ἐραστοῦ.

22 Οἱ πάλοι Ἀθηναῖοι ἀλουργῇ μὲν ἡμπεύοντο ἱμάτια, ποικίλους δὲ ἐνέδυνον χιτῶνας· κορύμβους δὲ ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν, χρυσοῦς ἐνεί-
5 ροντες αὐταῖς τέττιγας καὶ κόσμον ἄλλον πρόσθετον περιαιπτόμενοι χρυσοῦ προῆσαν. καὶ ὀκλαδίας αὐτοῖς δόφρους οἱ παῖδες ὑπέφερον, ἵνα μὴ καθίζωσιν ἑαυ-
τοὺς εἰκῇ καὶ ὥς ἔτυχε. τοιοῦτοι δὲ ὄντες τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἐνίκησαν.

23 Ὅτι Περικλέα καὶ Καλλιαν τὸν Ἰππονίκου καὶ Νικίαν τὸν Περρασῆθεν τὸ ἀσωτεύεσθαι καὶ ὁ πρὸς ἡδονὴν βίος ἐς ἀπορίαν περιέστησεν· ἐπεὶ γὰρ ἐπέλιπε
τὰ χρήματα αὐτοῦς, οἱ τρεῖς κῶνειον τελευταίαν πρό-
ποσιν ἀλλήλοις προπιόντες ὥσπερ οὖν ἐκ συμποσίου
15 ἀπελύσαντο.

24 Λεωπρέπης ὁ Κεῖος ὁ τοῦ Σιμωνίδου πατὴρ ἔτυχε ποτε ἐν παλαίστρᾳ καθήμενος· εἶτα μειράκια πρὸς ἀλλήλους οἰκείως διακείμενα ἤρετο τὸν ἄνδρα πῶς ἂν
αὐτοῖς ἡ φιλία διαμένοι μάλιστα. ὃ δὲ εἶπεν· ἐὰν
20 ταῖς ἀλλήλων ὀργαῖς ἐξίστασθε καὶ μὴ ὁμόσε χω-
ροῦντες τῷ θυμῷ εἶτα παροξύνητε ἀλλήλους κατ' ἀλλήλων.

25 Θράσυλλος ὁ Αἰζωνεὺς παρὰδοξον καὶ καινὴν ἐνόησε μανίαν. ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελ-
25 θὼν ἐς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἐνταῦθα οἰκῶν τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα ἐν αὐτῷ πάντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ αὐτὸς πάλιν ἐξέπεμπε καὶ τοῖς πε-
ρισωζομένοις καὶ ἐσιοῦσιν ἐς τὸν λιμένα ὑπὲρέχαιρε·
χρόνους δὲ διετέλεσε πολλοὺς συνοικῶν τῷ ἀφροστί-
30 ματι τούτῳ. ἐκ Σικελίας δὲ ἀναχθεὶς ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ παρέδωκεν αὐτὸν ἱατρῷ ἰάσασθαι, καὶ ἐπαύσατο

τῆς νόσου οὕτως. ἐμέμνητο δὲ πολλάκις τῆς ἐν μανίᾳ διατριβῆς, καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦ-
τον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς μηδὲν αὐτῷ προσηκού-
σαις ναυσὶν ἀποσωζομέναις.

5 Ξάνθος ὁ ποιητὴς τῶν μελῶν (ἐγένετο δὲ οὗτος 26 πρεσβύτερος Στησιχόρου τοῦ Ἱμεραίου) λέγει τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐ τοῦτο ἔχειν τοῦνομα πρῶτον ἀλλὰ Λαοδίκην. ἐπεὶ δὲ Ἀγαμέμνων ἀνη-
ρέθη, τὴν δὲ Κλυταμνήστραν ὁ Αἰγισθος ἐγγημε καὶ
10 ἐβασίλευσεν, ἄλεκτρον οὔσαν καὶ καταγρηῶσαν παρ-
θένον Ἀργεῖοι Ἠλέκτραν ἐκάλεσαν διὰ τὸ ἀμοιρεῖν ἄνδρὸς καὶ μὴ πεπειρᾶσθαι λέκτρον.

Ὅτι Παιμφάης ὁ Πριηνεὺς Κροίσῳ τῷ Λυδῷ, τοῦ 27 πατρὸς αὐτοῦ περιόντος, τριάκοντα μνᾶς ἐδώρησατο.
15 παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν μεστὴν ἄμαξαν ἀργυρίου ἀπέπεμψεν αὐτῷ.

Ὅτι Διογένης λαβὼν παρὰ Διοτίμου τοῦ Καρυ-
στίου νόμισμα ὀλίγον ἔφη

σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς,
20 ἄνδρα τε καὶ οἶκον.

ἐδόκει δὲ πῶς ὁ Διοτίμος μαλακώτερος εἶναι.

Φερεκύδης ὁ Σύριος τὸν βίον ἀλγεινότατα ἀνθρώ- 28-
πων κατέστρεψε, τοῦ παντὸς αὐτῷ σώματος ὑπὸ φθειρῶν ἀναλωθέντος· καὶ γενομένης αὐτῷ αἰσχρᾶς
25 τῆς ὥψεως τὴν ἐκ τῶν συνήθων ἐξέκλινε συνουσίαν. ὁπότε δὲ τις προσελθὼν ἐπυνθάνετο ὅπως διάγοι, διὰ τῆς ὁπῆς τῆς κατὰ τὴν θύραν διείρας τὸν δάκτυ-
λον ψιλὸν γεγονότα τῆς σαρκὸς ἐπέλεγεν οὕτω δια-
κεῖσθαι καὶ τὸ πᾶν αὐτοῦ σῶμα. λέγουσι δὲ Ἀηλίον
30 παῖδες τὸν θεὸν τὸν ἐν Ἀήλῳ μηνύσαντα αὐτῷ τοῦτο ποιῆσαι. καθήμενον γὰρ ἐν Ἀήλῳ μετὰ τῶν μαθητῶν ἄλλα τε πολλὰ φασὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας εἰπεῖν

καὶ δὴ καὶ τοῦτο, μηδενὶ τῶν θεῶν θῦσαι, καὶ ὅμως οὐδὲν ἤττον ἡδέως βεβιωκέναι καὶ ἀλύπως, οὐ μείον τῶν ἐκατόμβας καταθύνοντων. ὑπὲρ ταύτης οὖν τῆς κουφολογίας βαρυτάτην ζημίαν ἐξέτισεν.

- 29 Οὐ γὰρ δὴ δύναμαι πείθειν ἑμαυτὸν μὴ γελᾶν ἔπ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, εἰ γε ἀπείρους ἀκούων εἶναι τινὰς κόσμους λέγοντος Δημοκρίτου ἐν τοῖς συγγραμμασιν ὃ δὲ ἡνίατο μηδὲ τοῦ ἐνὸς καὶ κοινοῦ κρατῶν. πόσον δ' ἂν ἐπ' αὐτῷ Δημοκρίτος ἐγέλασεν αὐτός, τί δεῖ καὶ λέγειν, ᾧ ἔργον τοῦτο ἦν; 10

E

- 1 Ταχὺς ὁ Αἰγύπτιος ἕως μὲν ἐχοῖτο τῇ ἐπιχωρίῳ διαίτῃ καὶ εὐτελῶς διεβίω, ὑγιεινότερα ἀνθρώπων διήγεν· ἐπεὶ δὲ ἐς Πέρσας ἀφίκετο καὶ ἐς τὴν ἐκείνων τροφὴν ἐξέπεσε, τὸ ἥθες τῶν σιτίων οὐκ ἐνεγκών, ὑπὸ δυσεντερίας τὸν βίον κατέστρεψε, τῆς τροφῆς ἀλλαξάμενος θάνατον.

- 2 Ὅτι Φερεκύδης ὁ Πυθαγόρου διδάσκαλος ἐμπεσὼν ἐς τὴν ἀρρωστίαν πρῶτον μὲν ἰδρου ἰδρωτα θερμοὺν ἐξώδη, ὕστερον δὲ θηριώδη, μετὰ δὲ ἐφθειρίασε. 20 καὶ διαλυομένων τῶν σαρκῶν ἐς τοὺς φθιέρας ἐπεγένετο τῆξις, καὶ οὕτω τὸν βίον μετέλλαξεν.

- 3 Ἀριστοτέλης τὰς νῦν Ἡρακλείους στήλας καλουμένας, πρὶν ἢ κληθῆναι τοῦτο, φησὶ Βριάρεω καλεῖσθαι αὐτάς. ἐπεὶ δ' ἐκάθηρε γῆν καὶ θάλατταν Ἡρακλῆς 25 καὶ ἀναμφιλόγως εὐεργέτης ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων,

τιμῶντες αὐτὸν τὴν μὲν Βριάρεω μνήμην παρ' οὐδὲν ἐποίησαντο, Ἡρακλείους δὲ προσηγόρευσαν.

- Ὅτι ἀναθῆλαι λόγος ἐστὶ Δῆλιος φυτὰ ἐν Δῆλῳ 4 ἐλάαν καὶ φοῖνικα, ὧν ἀψαμένην τὴν Δητῶ εὐθύς 5 ἀποκνῆσαι, τέως οὐ δυναμένην τοῦτο δοῦσαι.

- Ἐπαμεινώνδας ἕνα εἶχε τρίβωνα, καὶ αὐτὸν ὅν- 5 πῶντα· εἰ ποτε δὲ αὐτὸν ἔδωκεν ἐς κναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενε οἴκοι δι' ἀπορίαν ἑτέρου. ἐν δὲ τούτῳ τῆς περὶ οὐσίας ὧν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος 10 αὐτῷ πολὺ χρυσίου, οὐ προσήκατο· καὶ εἰ τι ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος ἦν τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβών.

- Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλανοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινεῖ- 6 σαι· ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγασθῆναι. ἐγένετο δὲ τοιοῦτον. Καλανὸς ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χαί- 15 ρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσι καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολῦσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν, ἐνένηστο μὲν ἡ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προαστείῳ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὐτὰ καὶ πρὸς εὐωδίαν εὐ μάλα ἐπίλεκτα κέδρου καὶ θύου καὶ κυ- 20 παρίττου καὶ μυρσίνης καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνασάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθὸς (ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος), ἀνελθὼν ἐπὶ μέσης τῆς πυρᾶς ἔστη ἑστεφανωμένος καλάμου κόμῃ. καὶ ὁ μὲν ἥλιος αὐτὸν προσέβαλ- 25 λεν, ὃ δὲ αὐτὸν προσεκύνει, καὶ τοῦτο ἦν τὸ σύνθημα ἐς τὸ ἐξάπτειν τὴν πυρὰν τοῖς Μακεδόσι. καὶ τὸ μὲν ἐδέδρατο, ὃ δὲ περιληφθεὶς ὑπὸ τῆς φλογὸς ἀτρέπτως εἰστήκει, καὶ οὐ πρότερον ἀντιγράφη πρὶν ἢ διελύθη. ἐνταῦθά φασιν ἐκπλαγῆναι καὶ τὸν Ἀλέ- 30 ξανδρον καὶ εἶπαι ὅτι μέζοντας ἀντιπάλους αὐτοῦ Καλανὸς κατηγωνίσατο· ὃ μὲν γὰρ πρὸς Πάρον καὶ Ταξίλην καὶ Λαρσέον διήθλησεν, ὃ δὲ Καλανὸς πρὸς τὸν πόνον καὶ τὸν θάνατον.

- 7 Οἱ μὲν Σκύθαι περὶ τὴν ἑαυτῶν πλανῶνται·
Ἀνάχαρσις δὲ ἄτε ἀνὴρ σοφὸς καὶ περαιτέρω προή-
γαγε τὴν πλάνην. ἦκε γοῦν ἐς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὁ
Σόλων ἐθαύμασεν αὐτόν.
- 8 Τὰ σκώμματα καὶ αἱ λουδορίαὶ οὐδὲν μοι δοκεῖ
δύνασθαι. ἐὰν γὰρ στερεᾶς γνώμης λάβηται, κατα-
λέλυται· ἐὰν δὲ ἀγεννοὺς καὶ ταπεινῆς, ἴσχυσε καὶ οὐ
μόνον ἐλύπησε πολλάκις ἀλλὰ καὶ ἀπέκτεινε. τού-
των ἀπόδειξις ἐκεῖνα ἔστω, Σωκράτης μὲν κωμωδού-
μενος ἐρέλα, Πολύαρχος δὲ ἀπήγγετο. 10
- 9 Ἀριστοτέλης ἀσωτευσάμενος τὰ ἐκ τοῦ πατρὸς
χρήματα ὥρμησεν ἐπὶ στρατείαν, εἴτα ἀπαλλάττων
κακῶς ἐν τούτῳ φαρμακοπώλης ἀνεφάνη. παρεσυεῖς
δὲ ἐς τὸν Περίπατον καὶ παρακούων τῶν λόγων, ἀμεί-
νων πεφυκῶς πολλῶν εἴτα ἔξιν περιεβάλετο ἣν μετὰ 15
ταῦτα ἐκτίησατο.
- 10 Νηίτην στόλον Ἀθηναῖοι εἰργάζοντο ἑαυτοῖς ἀεὶ
φιλοπόνως. κατὰ χρόνους δὲ τὰ μὲν κατορθοῦντες
τὰ δὲ ἡττώμενοι ἀπώλεσαν τριήρεις μὲν ἐν Αἰγύπτῳ
διακοσίας σὺν τοῖς πληρώμασι, περὶ Κύπρον δὲ πεν- 20
τήκοντα καὶ ἑκατόν, ἐν Σικελίᾳ τετραράκοντα καὶ
διακοσίας, ἐν δὲ Ἑλλησπόντῳ διακοσίας. ὀπλῖται δὲ
ἀπώλοντο αὐτοῖς ἐν Σικελίᾳ μυριάδες τέτταρες, χίλιοι
δὲ ἐν Χαιρωνείᾳ.
- 11 Ὁ Θρακῶν βασιλεὺς (τὸ δὲ ὄνομα λεγέτω ἄλλος), 25
ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσεν, ἐς Ῥοδό-
πην τὸ ὄρος ἀπέδρα, τοῖς δὲ Ξεῖ παισὶν αὐτοῦ συνε-
βούλευε μὴ στρατεύειν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. οἱ δὲ οὐκ
ἐπέσθησαν ὑποστρέψαντας δὲ αὐτοὺς πάντας ἐξετύ-
φλωσε, μὴ ποιήσας Ἑλληνικά. 30
- 12 Οὐ δύναμαι δὲ Ἀθηναίων μὴ οὐ φιλεῖν ταῦτα.
ἐκκλησίας οὔσης Ἀθηναίους παρελθὼν ὁ Δημάδης

ἐψηφίσατο θεῶν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαίδέκατον. τῆς
δὲ ἀσεβείας ὁ δῆμος τὸ ὑπερβάλλον μὴ ἐνεργῶν,
ζημίαν ἐτιμήσαντο τῷ Δημάδῃ ταλάντων ἑκατόν,
ὅτι θνητὸν δὴ τὸν Ἀλέξανδρον ὄντα ἐνέγραψε τοῖς
Ὀλυμπίοις.

Ἦσαν δὲ ἄρα Ἀθηναῖοι δεινῶς ἐς τὰς πολιτείας 13
εὐτράπελοι καὶ ἐπιτήδειοι πρὸς τὰς μεταβολὰς παντὸς
μᾶλλον. βασιλείαν μὲν γὰρ ἤνεργαν σοφρόνως ἐπὶ
Κέκροπος καὶ Ἐρεχθέως καὶ Θησέως καὶ τῶν Κοδρι-
10 δῶν κάτω, τυραννίδος δὲ ἐπειράθησαν ἐπὶ τῶν Πει-
σιστρατιδῶν, ἀριστοκρατίᾳ δὲ ἐχρήσαντο μέχρι τῶν
τετρακοσίων· εἴτα ὕστερον δέκα τῶν πολιτῶν καθ'
ἕκαστον ἔτος ἤρχον τῆς πόλεως, τελευταῖον δὲ ἐγένετο
ἀναρχία περὶ τὴν τῶν τριάκοντα κατάστασιν. ταύ-
15 την δὲ τὴν οὕτως ἀγχίστροφον μεταβολὴν τοῦ τρό-
που εἰ ἐπαινεῖν χρή, ἀλλὰ ἔγωγε τοῦτο οὐκ οἶδα.

Νόμος καὶ οὗτος Ἀττικὸς. ὃς ἂν ἀτάφῳ περιτύχη 14
σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν,
θάπτειν δὲ πρὸς δυσμὰς βλέποντας. καὶ τοῦτο δὲ ἦν
20 φυλαττόμενον παρ' αὐτοῖς. βούν ἀρότην καὶ ὑπὸ
ζυγὸν πονήσαντα σὺν ἀρότρῳ ἢ καὶ σὺν τῇ ἀμάξῃ,
μηδὲ τοῦτον θύειν, ὅτι καὶ οὗτος εἴη ἂν γεωργὸς καὶ
τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

Ὅτι δικαστήρια ἦν Ἀττικά περὶ μὲν τῶν ἐκ προ- 15
25 νοίας ἀποκτεινάντων ἐν Ἀρείῳ ἀγῶνι, περὶ δὲ τῶν
ἀκουσίως ἐπὶ Παλλαδίῳ· περὶ δὲ τῶν κτεῖναι μὲν
ὁμολογούντων, ἀμφισβητούντων δὲ ὅτι δικαίως, ἐπὶ
Δελφινίῳ ἐγίνοντο αἱ εὐθύναι.

Ὅτι ἐκ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος στεφάνου πέταλον χρυ- 16
30 σοῦν ἐκπεσὼν ἀνείλετο παιδίον, οὐ μὴν ἔλαθεν. οἱ
οὖν δικασταὶ παίγνια καὶ ἀστραγάλους προύθηκον τῷ
παιδί καὶ τὸ πέταλον· ὃ δὲ καὶ αὐθις ἐπὶ τὸν χρυσοῦν

κατηνέχθη. καὶ διὰ ταῦτα ἀπέκτειναν αὐτὸν ὡς θεο-
σύλην, οὐ δόντες συγγνώμην τῇ ηλικίᾳ, ἀλλὰ τιμωρη-
σάμενοι διὰ τὴν πρᾶξιν.

- 17 Ὅτι τοσοῦτον ἦν Ἀθηναίοις δεισιδαιμονίας, εἰ τις
πρινίδιον ἐξέκοψεν ἐξ ἡρώου, ἀπέκτεινον αὐτόν. ἀλλὰ
καὶ Ἀτάρβην, ὅτι τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸν ἱερὸν στρουθὸν
ἀπέκτεινε πατάξας, οὐκ ἀργῶς τοῦτο Ἀθηναῖοι παρελ-
δον, ἀλλ' ἀπέκτειναν Ἀτάρβην, καὶ οὐκ ἔδωσαν οὔτε
ἀγνοίας συγγνώμην οὔτε μανίας, πρεσβύτερα τούτων
ἀμφοτέρων τὰ τοῦ θεοῦ ποιησάμενοι. ἐλέγετο γὰρ
ἀκουσίως οὐδὲ μεμνηνὸς τοῦτο δρᾶσαι.

- 18 Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή ἐπεὶ τινα φαρμακίδα
συνέλαβον καὶ ἐμελλον θανατώσειν, οὐ πρότερον
αὐτὴν ἀπέκτειναν πρὶν ἢ ἀπεκύησεν· ὅτε γὰρ συνε-
λήφθη, ἔκυε. τὸ ἀναίτιον οὖν βρέφος ἀναλύοντες τῆς
καταδίκης, τὴν αἰτίαν μόνην ἐδικαίωσαν τῷ θανάτῳ.

- 19 Αἰσχύλος ὁ τραγῳδὸς ἐκρίνετο ἀσεβείας ἐπὶ τινι
δράματι. ἐτοίμων οὖν ὄντων Ἀθηναίων βάλλειν αὐ-
τὸν λίθοις, Ἀμεινίας ὁ νεώτερος ἀδελφὸς διακαλυ-
ψάμενος τὸ ἱμάτιον ἔδειξε τὸν πῆχυν ἔρημον τῆς
χειρός. ἔτυχε δὲ ἀριστεύων ἐν Σαλαμῖνι ὁ Ἀμεινίας
ἀποβεβληκῶς τὴν χεῖρα, καὶ πρῶτος Ἀθηναίων τῶν
ἀριστείων ἔτυχεν. ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ δικασταὶ τοῦ ἀν-
δρὸς τὸ πάθος, ὑπεμνήσθησαν τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ
ἀφῆκαν τὸν Αἰσχύλον.

- 20 Ταραντίνων πολιορκουμένων ὑπὸ Ἀθηναίων καὶ
μελλόντων ἀλῶναι λιμῷ οἱ Ῥηγίνοι ἐψηφίσαντο μίαν
ἡμέραν ἐν ταῖς δέκα νηστεύειν καὶ ἐκείνης τὰς τρο-
φὰς ἐκχωρῆσαι Ταραντίνους. ἀποστάντων οὖν αὐτῶν
ἐσώθησαν, καὶ μεμνημένοι τοῦ πάθους ἐορτὴν ἄγουσι
τὴν καλουμένην Νηστείαν οἱ Ταραντῖνοι.

- 21 Αἰεὶ τις λόγος τὴν φήμην τὴν κατὰ τῆς Μηδείας

ψευδῇ εἶναι· μὴ γὰρ αὐτὴν ἀποκτεῖναι τὰ τέκνα ἀλλὰ
Κορινθίους. τὸ δὲ μυθολόγημα τοῦτο ὑπὲρ τῆς Κολ-
χίδος καὶ τὸ δρᾶμα Εὐριπίδην φασὶ διαπλάσαι δεη-
θέντων Κορινθίων, καὶ ἐπικρατῆσαι τοῦ ἀληθοῦς τὸ
ψεῦδος διὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ ἀρετὴν. ὑπὲρ δὲ τοῦ
τολμήματός φασὶ τῶν παίδων μέχρι τοῦ νῦν ἐναγί-
ζουσι τοῖς παισὶ Κορίνθιοι, οἷονεὶ δασμὸν τούτοις ἀπο-
διδόντες.



- 10 Ἀθηναῖοι κρατήσαντες Χαλκιδέων κατεκληρούχη-
σαν αὐτῶν τὴν γῆν ἐς διςχιλίους κλήρους, τὴν Ἰππό-
βοτον καλουμένην χώραν, τεμῆνη δὲ ἀνήκαν τῇ
Ἀθηνᾷ ἐν τῷ Ἀηλάντῳ ὀνομαζομένῳ τόπῳ, τὴν δὲ
λοιπὴν ἐμίσθωσαν κατὰ τὰς στήλας τὰς πρὸς τῇ βα-
σιλείῳ στοᾷ ἐστηκυίας, αἵπερ οὖν τὰ τῶν μισθώσεων
ὑπομνήματα εἶχον. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους ἔδησαν,
καὶ οὐδὲ ἐνταῦθα ἔσβεσαν τὸν κατὰ Χαλκιδέων θυμόν.

Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίων κρατήσαντες τῶν μὲν
γινομένων ἀπάντων ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ τὰ ἡμίση ἐλάμ-
βανον αὐτοί, καὶ τὰς γυναῖκας τὰς ἐλευθέρας ἐς τὰ
πένθη βαδίζειν ἠνάγκαζον καὶ τοὺς ἄλλοτρίους καὶ
μηδὲν σφίσι προσήκοντας νεκροὺς κλάειν· τοὺς δὲ τῶν
ἀνδρῶν ἀπέλιπον γεωργεῖν, οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ
ἀπέκτειναν.

- 25 Ἀθηναῖοι δὲ ὕβρισαν καὶ ἐκείνην τὴν ὕβριν·
εὐτυχίας γὰρ λαβόμενοι τὴν εὐπραγίαν σωφρόνως
οὐκ ἠνεγκαν. τὰς γοῦν παρθένους τῶν μετοίκων
σκιαδηφορεῖν ἐν ταῖς πομπαῖς ἠνάγκαζον ταῖς ἑαυτῶν

κόραις, τὰς δὲ γυναῖκας ταῖς γυναιξί, τοὺς δὲ ἄνδρας σκαφηφορεῖν.

Σικυνῶνιοι δὲ Πελλήνην ἐλόντες τὰς τε γυναῖκας τῶν Πελληνέων καὶ τὰς θυγατέρας ἐπ' οἰκῆματος ἔστησαν. ἀγριώτατα ταῦτα, ᾧ θεοὶ Ἕλληνιοι, καὶ 5 οὐδὲ ἐν βαρβάροις καλὰ κατὰ γε τὴν ἐμὴν μυθεῖαν.

Ἐπεὶ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐνίκησεν ὁ Φίλιππος, ἐπὶ τῷ πραχθέντι αὐτός τε ἦρτο καὶ οἱ Μακεδόνες πάντες. οἱ δὲ Ἕλληνες δεινῶς αὐτὸν κατέπτηξαν, καὶ ἑαυτοὺς κατὰ πόλεις ἐνεχείρισαν αὐτῷ φέροντες. 10 καὶ τοῦτό γε ἔδρασαν Θηβαῖοι καὶ Μεγαρεῖς καὶ Κορίνθιοι καὶ Ἀχαιοὶ καὶ Ἥλειοι καὶ Εὐβοεῖς καὶ οἱ ἐν τῇ Ἀκτῇ πάντες· οὐ μὴν ἐφύλαξε τὰς πρὸς αὐτοὺς ὁμολογίας ὁ Φίλιππος, ἀλλ' ἐδουλώσατο πάντας, ἐκδικὰ καὶ παράνομα δρῶν. 15

2 Ὁ Ἀρματίδου τοῦ Θεσπιέως παῖς, παραγενόμενος σύμμαχος Ἀθηναίοις μετὰ καὶ ἄλλων πολιτῶν, τὰ μὲν πρῶτα ἐμάχετο εὖ καὶ καλῶς· καταναλωθέντων δὲ αὐτοῦ τῶν ὅπλων φιλαῖς ταῖς χερσὶ πρὸς καθωπλισμένους ἀγωνιζόμενος, εὐκλεῶς τὸν βίον ἐτελεύτα. 20 πατρόθεν οὖν τὸν νεανίαν προσεῖπον, κυδαίνων αὐτὸν Ὀμηρικῶς. τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ εἰ τῷ ἐπιμελὲς εἰδέναι, ἀλλαχόθεν εἴσεται.

3 Ὅτι Λακεδαιμόνιοι Ἰσάδαν ἔτι παῖδα ὄντα καὶ μήπω τοῦ νόμου καλοῦντος αὐτὸν ἐς ὅπλα, ὅτι ἐκ τοῦ 25 γυμνασίου ἐκπηδήσας ἡρίστευσεν, ἔστηφάνωσαν μὲν, ὅτι δὲ πρὸ τῆς ἀπαιτουμένης ἡλικίας καὶ μὴ τὰ ἐπιχώρια ἔχων ὅπλα ὤρμησεν ἐς τοὺς ἐχθρούς, ἐξημίωσαν.

4 Ὁ μὲν Λύσανδρος ἐτεθνήκει, ὁ δὲ τὴν θυγατέρα 30 αὐτοῦ ἔτι ζῶντος ἐγγυησάμενος, ἐπεὶ καὶ ἡ παῖς ἐρήμη πατρὸς ἀπελείπετο καὶ ὁ Λύσανδρος μετὰ τὴν

τοῦ βίου καταστροφὴν ἀνεφάνη πένης ὢν, ὃ δὲ ἀνεδύετο ὁ ἐγγυησάμενος, οὐδὲ ἔφασκεν ἄξεσθαι γυναῖκα. ἐπὶ τούτοις οἱ ἐφοροὶ τὸν ἄνδρα ἐξημίωσαν· οὔτε γὰρ 5 Λακωνικὰ ἐφρόνει οὔτε ἄλλως Ἑλληνικὰ, φίλου τε ἀποθανόντος ἀμνημονῶν καὶ τῶν συνθηκῶν τὸν πλουτὸν προτιμῶν.

Ὅτι Ἀθηναῖοι τοὺς ἐς Ἀρκαδίαν ἀποσταλέντας 5 πρεσβευτάς, ἐπεὶ ἐτέραν ὁδὸν ἦλθον καὶ οὐ τὴν προστεταγμένην, καίτοι κατορθώσαντας, ὅμως ἀπέκτειναν.

10 Ἡ γὰρ οὐ καὶ ταῦτα Λακωνικὰ; νόμος ἐστὶ τοῖς 6 Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον νίους τρεῖς ἀτέλειαν ἔχειν φρουρᾶς, τὸν δὲ πέντε πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφείσθαι. γαμεῖν δὲ ἀπροίκους ἔτι. βάνανσον δὲ εἰδέναι τέχνην ἄνδρα Λακεδαιμόνιον οὐκ ἔξῃν. 15 νικίδα δὲ ἀμπέχεσθαι κατὰ τὰς μάχας ἀνάγκη ἦν. ἔχειν δὲ τὴν χροῶν καὶ σεμνότητός τι· πρὸς ταύτῃ γε μὴν καὶ τὴν φύσιν τοῦ ἐπιγενομένου αἵματος ἐκ τῶν τραυμάτων ἔτι μᾶλλον ἐκπλήττειν τοὺς ἀντιπάλους, βαθυτέρας τῆς ὄψεως γινομένης καὶ φοβερωτέρας 20 μᾶλλον.

Ὅτι οὐκ ἔξῃν ἀνδρὶ Λάκωνι οὐδὲ σκυλεῦσαι τὸν πολέμιον. οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θαλλοῖς ἀνεδοῦντο καὶ κλάδοις ἐτέροις, καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο· οἱ δὲ τελέως ἀριστεύσαντες καὶ φοι- 25 νικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐνδόξως ἐθάπτοντο.

Ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐκ Ταινάρου ἰκέτας 7 παρασπονδήσαντες ἀνέστησαν καὶ ἀπέκτειναν (ἦσαν δὲ οἱ ἰκέται τῶν εἰλωτῶν), κατὰ μῆνιν τοῦ Ποσειδῶνος σεισμὸς ἐπίπεσὼν τῇ Σπάρτῃ τὴν πόλιν ἀν- 30 δρειώτατα κατέσεισεν, ὥς πέντε μόνας ἀπολειφθῆναι οἰκίας ἐξ ἀπάσης τῆς πόλεως.

Ἀρταξέρξην τὸν καὶ Ὀχον ἐπικληθέντα, ὅτε ἐπε- 8

βούλευσεν αὐτῷ Βαγῳάς ὁ εὐνοῦχος, ὃς ἦν Αἰγύπτιος, φασὶν ἀναιρεθέντα καὶ κατακοπέντα τοῖς αἰλούροις παραβληθῆναι· ἐτάφη δέ τις ἄλλος ἀντ' αὐτοῦ καὶ ἀπεδόθη ταῖς βασιλικαῖς θήκαις. τῷ δὲ Βαγῳά οὐκ ἀπέχρησε τὸ ἀποκτείνειν τὸν Ὄχον, ἀλλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ λαβὰς μαχαίρων ἐποίησε, τὸ φονικὸν αὐτοῦ ἐνδεικνύμενος διὰ τούτων. ἐμίσησε δὲ αὐτόν, ἐπεὶ τὸν Ἀπιν ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἀπέκτεινε καὶ οὗτος, ὡς ὁ Καμβύσης πρότερον.

- 9 Ἐπεὶ καὶ ἐκ τῶν Ὀμήρου ποιημάτων ἦκεν ἐς Δελφοὺς λέγουσα δόξα παλαιόπλουτον εἶναι τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος χωρίον ἐν τοῖς ἔπαισι ἐκείνοις

οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἔεργει
Φοῖβον Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ πετρῇ ἔσση,

τοὺς Δελφοὺς ἐπιχειρῆσαι διασκάπτειν λόγος ἔχει τὰ περὶ τὴν ἐστίαν καὶ τὸν τρίποδα, γενομένων δὲ σεισμῶν περὶ τὸ μαντεῖον ἀνδρικῶν παύσασθαι σωφρονήσαντας.

- 10 Περικλῆς στρατηγῶν Ἀθηναίοις νόμον ἔγραψεν, εἰ μὴ τύχη τις ἔξ ἀμφοῖν ὑπάρχων ἀστῶν, τούτῳ μὴ μετεῖναι τῆς πολιτείας. μετῆλθε δὲ ἄρα αὐτὸν ἢ ἐκ τοῦ νόμου νέμεσις. οἱ γὰρ δύο παῖδες, οἵπερ οὖν ἦσθην αὐτῷ, Πάραλός τε καὶ Ξάνθιππος, ἀλλὰ οὗτοι μὲν κατὰ τὴν νόσον τὴν δημοσίαν ἀπέθανον, κατελείφθη δὲ ὁ Περικλῆς ἐπὶ τοῖς νόμοις, οἵπερ οὖν οὐ μετέσχον τῆς πολιτείας κατὰ τὸν πατρῶον νόμον.

- 11 Γέλων ἐν Ἰμέρᾳ νικήσας Καρχηδονίους, πᾶσαν ὑφ' ἑαυτὸν τὴν Σικελίαν ἐποίησατο. εἴτα ἐλθὼν ἐς τὴν ἀγορὰν γυμνὸς ἔφατο ἀποδιδόναι τοῖς πολίταις τὴν ἀρχήν· οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, δηλονότι πεπειραμένοι αὐτοῦ δημοτικωτέρου ἢ κατὰ τὴν τῶν μονάρχων

ἐξουσίαν. διὰ ταῦτά τοι καὶ ἐν τῇ τῆς Σικελίας Ἥρας νεῷ ἔστηκεν αὐτοῦ εἰκὼν γυμνὸν αὐτὸν δεκνύσα, καὶ ὁμολογεῖ τὴν πρᾶξιν τοῦ Γέλωνος τὸ γράμμα.

- 5 Διονύσιος δὲ ὁ δεύτερος τὴν ἀρχὴν εἶχεν εὖ μάλα 12 περιπεφραγμένην τοῦτον τὸν τρόπον. ναὺς μὲν ἐκέκτητο οὐκ ἐλάττους τῶν τετρακοσίων, ἐξήρεις καὶ πενήρεις· πεζῶν δὲ δύναμιν ἐς δέκα μυριάδας, ἱππεῖς δὲ ἐννεακισχιλίους. ἡ δὲ πόλις τῶν Συρακοσίων 10 λιμέσιν ἐκεκόσμητο μεγίστοις, καὶ τείχος αὐτῇ περιβέβλητο ὑψηλότατον, σκευὴ δὲ εἶχεν ἔτοιμα ναυσὶν ἄλλαις πεντακοσίαις, ἐτεθησανύριστο δὲ αὐτῇ καὶ σίτος ἐς ἑκατὸν μεδίμνων μυριάδας. καὶ ὀπλοθήκη νεησμένη ἀσπίσι καὶ μαχαίραις καὶ δόρασι καὶ κνημῖσι 15 καὶ θώραξι καὶ καταπέλταις· ὁ δὲ καταπέλτης εὐρημα ἦν αὐτοῦ Διονυσίου. εἶχε δὲ καὶ συμμάχους παμπόλλους. καὶ τούτοις ἐπιθαρρῶν ὁ Διονύσιος ἀδάμαντι δεδεμένην ᾤετο τὴν ἀρχὴν κεκτῆσθαι. ἀλλ' οὗτός γε πρῶτους μὲν ἀπέκτεινε τοὺς ἀδελφούς, εἶδε 20 δὲ καὶ τοὺς υἱοὺς βιαίως ἀποσφαγέοντας καὶ τὰς θυγατέρας κατασχευνθείσας εἴτα ἀποσφαγείσας γυμνάς. οὐδεὶς δὲ τῶν ἀπ' αὐτοῦ ταφῆς τῆς νομιζομένης ἔτυχεν· οἱ μὲν γὰρ ζῶντες κατεκαύθησαν, οἱ δὲ κατατηθέντες ἐς τὸ πέλαγος ἐξερόφησαν. τοῦτο δὲ ἀπῆν- 25 τησεν αὐτῷ, Αἰῶνος τοῦ Ἰπαρίνου ἐπιθεμένου τῇ ἀρχῇ. αὐτὸς δὲ ἐν πενία μυρία διάγων κατέστρεψε τὸν βίον γηραιός. λέγει δὲ Θεόπομπος ὑπὸ τῆς ἀκρατοποσίας τῆς ἄγαν αὐτὸν διαφθαῖναι τὰς ὄψεις, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν· ἀποκαθῆσθαι δὲ ἐν τοῖς κουρείοις 30 καὶ γελωτοποιεῖν. καὶ ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσχημονῶν διετέλει, βίον διαντλῶν ἀλγεινότατον. καὶ ἦν δεῖγμα οὐ τὸ τυχόν τοῖς ἀνθρώποις ἐς σωφρο-

σύνην καὶ τρόπου κόσμον ἢ τοῦ Διωνυσίου ἐκ τῶν
τηλικούτων ἐς οὕτω ταπεινὰ μεταβολή.

- 13 Καλῶς τὸ δαιμόνιον ἐπὶ τριγωνίαν τυραννίδας μὴ
ἄγον, ἀλλὰ ἢ παραχρῆμα ἐκτρίβον τοὺς τυράννους
πίτνους δίκην ἢ παίδων στερίσκον. μνημονεύονται δὲ 5
ὑφ' Ἑλλήνων ἐξ αἰῶνος καὶ ἐς ἐγγόρους διαρκέσαι
αἶδε, ἢ τε Ἰέρωνος ἐν Σικελίᾳ καὶ ἡ τῶν Λευκωνιδῶν
περὶ Βόσπορον καὶ ἡ τῶν Κυψελιδῶν ἐν Κορίνθῳ.
- 14 Ἡμερώτατον δὲ Λαρείου τοῦτο τὸ ἔργον ἀκούω
τοῦ παιδὸς τοῦ Ἰστίαςπον. Ἀρίβαζος ὁ Ὑρκανὸς ἐπε- 10
βούλευσεν αὐτῷ μετὰ καὶ ἄλλων ἀνδρῶν οὐκ ἀφανῶν
ἐν Πέρσῃς· ἦν δὲ ἡ ἐπιβουλὴ ἐν κυνηγεσίῳ. ἄπερ
προμαθὼν ὁ Λαρεῖος οὐκ ἐπιτήξεν, ἀλλὰ προστάξας
αὐτοῖς λαβεῖν τὰ ὄπλα καὶ τοὺς ἵππους, ἐκέλευσεν
αὐτοὺς διατείνασθαι τὰ παλτά, καὶ δορυφύων τὴν 15
οὐν οὐ δρᾷτε τοῦτο· εἶπεν ἑφ' ὃ καὶ ὠρμήσατε; οὐ
δὲ ἰδόντες ἄτρεπτον ἀνδρὸς βλέμμα ἀνεστάλησαν τὴν
ὀρμήν. τὸ θεὸς δὲ αὐτοὺς κατέσχευεν οὕτως, ὥς καὶ
ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμὰς καὶ ἀφάλασθαι τῶν ἵππων καὶ
προσκυνῆσαι Λαρεῖον καὶ ἑαυτοὺς παραδοῦναι ὃ τι 20
καὶ βούλοιτο πράττειν. ὃ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλῃ,
καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς Ἰνδικῆς ὄρια ἀπέπεμψε, τοὺς
δὲ ἐπὶ τὰ Σκυθικά. καὶ ἐκεῖνοι ἔμειναν αὐτῷ πιστοί,
διὰ μνήμης ἔχοντες τὴν εὐεργεσίαν.

Z

- 1 Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἄδου- 25
σιν, ὠραισιότατη δὲ ἐγένετο γυναικῶν, εἰ καὶ ἀφελέ-
στερον ἐχρήτο τῷ κάλλει. ἀφικομένη δὲ πρὸς τὸν τῶν

Ἀσσυρίων βασιλέα κλητὴ κατὰ κλέος τῆς ὥρας, ὃ δὲ
ἐντυχὼν τῇ ἀνθρώπῳ ἠράσθη αὐτῆς. ἢ δὲ ἤτησεν ἐκ
τοῦ βασιλέως τὴν βασίλειον στολὴν λαβεῖν καὶ πέντε
ἡμερῶν τῆς Ἀσίας ἄρξαι, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς προστα- 5
τόμενα δρᾶσαι, οὐδὲ τῆς αἰτήσεως ἠτύχησεν. ἐπεὶ
δὲ ἐκάθισεν αὐτὴν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ
ἐγνωδιὰ χειρὸς καὶ γνώμης ἔχουσα πάντα, προσέταξε
τοῖς δορυφόροις αὐτὸν τὸν βασιλέα κτείνειν· καὶ
οὕτω τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν κατέσχε. λέγει δὲ 10
ταῦτα Δεῖνων.

Στράτων ὁ Σιδώνιος λέγεται τρυφῇ καὶ πολυ- 2
τελείᾳ ὑπερβαλέσθαι σπεῦσαι ἀνθρώπους πάντας.
καὶ Θεόπομπος ὁ Χίος παραβάλλει αὐτοῦ τὸν βίον
τῇ τῶν Φαιάκων διαίτῃ, ἥνπερ καὶ Ὀμηρος κατὰ τὴν
15 ἑαυτοῦ μεγαλόνοιαν ὥσπερ εἰθιστο ἐξετραγώδησεν.
τούτῳ γε μὴν οὐχ εἰς παρῇν φθός, κατὰ δὲ αὐτοῦ
τὸ δεῖπνον καὶ καταθέλγων αὐτόν, ἀλλὰ πολλὰ μὲν
παρῆσαν γυναικες μουσουργοὶ καὶ αὐλητρίδες καὶ
ἐταῖραι κάλλει διαπρέπουσαι καὶ ὀρχηστρίδες. διεφι- 20
λοτιμεῖτο δὲ ἰσχυρῶς καὶ πρὸς Νικοκλέα τὸν Κύπριον,
ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος πρὸς αὐτόν. ἦν δὲ ἡ ἄμιλλα ὑπὲρ
οὐδενὸς σπουδαίου, ἀλλ' ὑπὲρ τῶν προειρημένων.
καὶ πυνθανόμενοι παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰ παρ'
ἀλλήλοις, εἴτα ἀντεφιλοτιμοῦντο ἐκάτερος ὑπερβαλέ- 25
σθαι τὸν ἕτερον. οὐ μὴν ἐς τὸ παντελὲς ἐν τούτοις
διεγένοντο· ἀμφοτέρω γὰρ βίαιον θανάτου ἔργον
ἐγένοντο.

Ὅτι Ἀρίστιππος ἐταίρων αὐτῷ τινῶν ὀδυρομένων 3
βαρύτερα πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα πρὸς αὐτοὺς εἶπε λύ-
20 πης ἀνασταλτικά, καὶ ταῦτα δὲ ἐν προοιμίῳ, ἄλλ'
ἔγωγε ἤκω παρ' ὑμᾶς οὐχ ὥς συλλυπούμενος, ἀλλ'
ἵνα παύσω ὑμᾶς λυπούμενους.

4 Ὅτι Πιττακὸς πάνυ σφόδρα ἐπὶ νει τὴν μύλην, τὸ ἐγκώμιον αὐτῆς ἐκεῖνο ἐπιλέγων, ὅτι ἐν μικρῷ τόπῳ διαφόρως ἔστι γυμνάσασθαι. ἦν δέ τι ἄσμα ἐπιμύλιον οὕτω καλούμενον.

5 Καὶ Λαέρτης δὲ αὐτοῦργων ὑπὸ τοῦ παιδὸς πεφώ-
ραται καὶ φυτὸν ξύων, καίτοι γηράσκων βαθύτατα. ὁμολογεῖ δὲ καὶ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς πολλὰ εἰδέναι καὶ τεχνίτης αὐτῶν εἶναι,

δορητοσύνη οὐκ ἂν μοι ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
πῦρ τ' εὖ νηῆσαι, διὰ τε ξύλα δανὰ κεάσσαι. 10

καὶ τὴν σχεδίαν δὲ οὐδὲν δεηθεὶς ναυπηγῶν, ἀλλὰ δι' ἑαυτοῦ τὴν ταχίστην εἰργάσατο. καὶ Ἀχιλλεὺς δέ, τρίτος ὢν ἀπὸ τοῦ Διὸς, αὐτὸς διακόπτει τὰ κρέα, δειπνον τοῖς παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἀφικομένοις πρόεσβειν εὐτρεπίσαι σπεύδων. 15

6 Χιόνος ποτὲ πιπτούσης ἦρετο ὁ βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν τινὰ γυμνὸν διακαρτεροῦντα εἰ ὀϊοίη. ὃ δὲ αὐτὸν ἀντήρετο εἰ τὸ μέτωπον ὀϊοίη. τοῦ δὲ οὐ φήσαντος 'οὐκοῦν' εἶπεν 'οὐδὲ ἐγὼ· πᾶς γὰρ μέτωπον εἰμι.' 20

7 Δημοσθένης ὁ Δημοσθένους εἰ ἐμελλε τῆς ὑστεραίας ἔσεσθαι ἐκκλησίᾳ ἀλλὰ ἐκεῖνός γε διὰ τῆς νυκτὸς ἠγρύπνει πάσης, διαφροντίζων δηλονότι καὶ ἐκμανθάνων ταῦτα ἃ ἐμελλεν εἶναι. ὁ τοίνυν Πυθίας ἐκτούτων ἐμοὶ δοκεῖν ἐπίσκηπτεν ἐς αὐτόν, ἐπιλέγων 25 αὐτοῦ τὰ ἐνθυμήματα ἑλλυχνίων ὄζειν.

8 Ὅτε Ἡφαιστίων ἀπέθανεν, Ἀλέξανδρος ὅπλα αὐτῷ ἐς τὴν πυρᾶν ἐνέβαλε, καὶ χροσὸν καὶ ἄργυρον τῷ νεκρῷ συνέτηξε καὶ ἐσθῆτα τὴν μέγα τιμίαν ἐν Πέρσῃς. ἀπέκυρε δὲ καὶ τοὺς πλοκαμοὺς τοὺς ἐαυ- 30 τοῦ, Ὀμηρικὸν πάθος δρωὶν καὶ μιμούμενος τὸν Ἀχιλ-

λέα τὸν ἐκεῖνον. βιαίότερον δὲ καὶ θερμότερον ἐκεῖ-
νου ἔδρασεν οὗτος, τὴν τῶν Ἐκβατάνων ἀκρόπολιν περικεῖρας. μέχρι μὲν οὖν τῆς κόμης τῆς ἑαυτοῦ Ἑλληνικὰ ἐδόκει μοι δρᾶν· ἐπιχειρήσας δὲ τοῖς τέ-
5 χεσιν, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐπένθει βαρβαρικῶς Ἀλέξαν-
δρος ἦδη, καὶ τὰ τοῦ ἥθους κατὰ τὴν στολὴν ἤμειψε, θυμῷ καὶ ἔρωτι ἐπιτρέπων πάντα καὶ δακρυοῖς.

Ὅτι Ἡφαιστίων ἐν Ἐκβατάνοις ἀπέθανε. διαρρεῖ δὲ λόγος Ἡφαιστίωνι μὲν ταῦτα εὐτρεπισθῆναι νε-
10 κρῶ, Ἀλέξανδρον δὲ αὐτοῖς ἀποθανόντα χρησάσθαι· μὴ γὰρ φθάσαι τὸ ἐπὶ τῷ μειρακίῳ τελεσθὲν πένθος, ἐπιλαβεῖν δὲ τὸν τοῦ Ἀλεξάνδρου θάνατον.

Εἰτα οὐκ ἔστι σωφροσύνη μεγάλη; ἐμοὶ μὲν δο- 9
κεῖ, εἶγε καὶ ἡ Φωκίωνος γυνὴ τὸ Φωκίωνος ἱμάτιον
15 ἐφόρει, καὶ οὐδὲν εἰδεῖτο οὐ κροκωτοῦ οὐ ταραντιν-
δίου οὐκ ἀναβολῆς οὐκ ἐγκύκλου οὐ κεκρυφάλου οὐ
καλύπτρας οὐ βαπτῶν χιτωνίσκων; ἡμπείχετο δὲ
πρώτῃ μὲν τῇ σωφροσύνῃ, δευτέρως γε μὴν τοῖς
παροῦσιν.

20 Τῇ Ξανθίππῃ δὲ ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ οὐκ ἐβούλετο 10
τὸ ἐκεῖνου ἱμάτιον ἐνδύσασθαι καὶ οὕτως ἐπὶ τὴν θείαν
τῆς πομπῆς βαδίζειν, ἔφη 'ὄρας ὥς οὐ θεωρήσουσα
θεωρησομένη δὲ μᾶλλον βαδίζεις;'

Ῥωμαίων δὲ αἱ πολλαὶ γυναῖκες καὶ τὰ ὑποδή- 11
25 ματα ταῦτά φορεῖν τοῖς ἀνδράσιν εἰθισμέναι εἰσίν.

Αἰ τοὺς παῖδας τοῖς ἀστραγάλοις ἑξαπατᾶν, τοὺς 12
δὲ ἄνδρας τοῖς ὄρκοις. οἱ μὲν Αὐσάνδρου εἶναι λέ-
γουσι τὸν λόγον, οἱ δὲ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα. ὅπο-
τέρου δ' ἂν ᾖ, οὐκ ὀρθῶς λέγεται κατὰ γε τὴν ἐμὴν
30 κρίσιν. καὶ ἴσως οὐ παράδοξον εἰ μὴ τὰ αὐτὰ ἀρέ-
σκει ἐμοὶ καὶ Αὐσάνδρῳ· ὃ μὲν γὰρ ἐτυράννει, ἐγὼ
δὲ ὥς φρονῶ δῆλον ἔξ ὧν μὴ τὸ λεχθὲν ἀρέσκει με.

- 13 Ἀργεσίλαος ὁ Λακεδαιμόνιος γέρον ἤδη ὢν ἀνυπό-
 δητος πολλάκις καὶ ἀχίτων προήει, τὸν τρίβωνα περι-
 βαλλόμενος αὐτόν, καὶ ταῦτα ἑωθινὸς ἐν ὥρᾳ χειμερίῳ.
 ἡτιάσατο δέ τις αὐτόν ὡς νεανικώτερα τῆς ἡλικίας
 ἐπιχειροῦντα· ὁ δὲ ἄλλ' οἷ γε νέοι' φησί· τῶν πο- 5
 λιτῶν ὥσπερ οὖν πῶλοι πρὸς τὸν τέλειον ἀποβλέπου-
 σιν ἐμέ.
- 14 Τί δέ; οὐκ ἦσαν καὶ οἱ φιλόσοφοι τὰ πολέμια ἀγα-
 θοί; ἐμοὶ μὲν δοκοῦσιν, εἴγε Ἀρχύταν μὲν εἴλοντο
 ἐξάκις στρατηγὸν Ταραντῖνοι, Μελισσὸς δὲ ἑναν- 10
 ἀρχησε, Σωκράτης δὲ ἐστρατεύσατο τρίς, Πλάτων δὲ
 καὶ αὐτὸς ἐς Τάναγραν καὶ ἐς Κόρινθον. τὴν δὲ
 Ξενοφῶντος στρατείαν καὶ στρατηγίαν πολλοὶ μὲν καὶ
 ἄλλοι ᾄδουσι καὶ αὐτὸς δὲ ὁμολογεῖ ἐν τοῖς περὶ Κύρου
 λόγοις. Αἰών δὲ ὁ Ἰπαρίνου τὴν Διονυσίου τυραν- 15
 νίδα κατέλυσε. καὶ Ἐπαμεινώνδας βοιωταρχῶν ἐν
 Λεύκτροις ἐνίκησε Λακεδαιμονίους, καὶ τῶν Θηβαίων
 καὶ τῶν Ἑλλήνων πρῶτος ἐγένετο. πολλὰ δὲ καὶ
 Ζήνων ὑπὲρ Ἀθηναίων ἐπολιτεύσατο πρὸς Ἀντίγονον.
 οὐδὲν γὰρ διοίσει εἴτε τις διὰ γνώμης ὦνῃσέ τινας 20
 εἴτε δι' ὅπλων.
- 15 Ἦνίκα τῆς θαλάττης ἤρξαν Μυτιληναῖοι, τοῖς
 ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐκείνην ἐπὶ ἡ-
 11 τησαν, γράμματα μὴ μενθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν
 μηδὲ μουσικὴν διδάσκεισθαι, πασῶν κολάσεων ἡγῆ- 25
 12 σάμενοι βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ
 ἀμαθίᾳ καταβῶναι.
- 16 Ὅτι Ῥώμη ὑπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου ἐκτίσθη τῶν
 Ἄρεος καὶ Σιλονίας παιδῶν. ἦν δὲ αὕτη μία τῶν
 Αἰνείου ἀπογόνων. 30
- 17 Ὅτε ἐς Σικελίαν ἦκεν Εὐδοξος, χάριν αὐτῷ πολ-
 λὴν ὁ Διονύσιος τῆς ἀφίξεως ἤδει. ὁ δὲ οὐδέν τι

πρὸς ταῦτα θωπεύσας οὐδὲ ὑποδραμών· ἀφικόμεν'·
 εἶπεν· ὥσπερανεὶ πρὸς πανδοκέα ἀγαθόν, παρ' ᾧ
 κατήγετο Πλάτων, ὁμολογήσας ὅτι μὴ δι' ἐκείνον
 ἀλλὰ διὰ τοῦτον ἀφίκετο.

- 5 Αἰγυπτίους φασὶ δεινῶς ἐγκαρτερεῖν ταῖς βασά- 18
 νοις, καὶ ὅτι θᾶττον τεθνήξεται ἀνὴρ Αἰγύπτιος στρε-
 βλούμενος ἢ τάληθες ὁμολογήσει. παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ
 γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι τοῖς ἀνδράσιν ὑπο-
 μένουσι. φιλοτιμοῦνται δὲ περὶ τοῦτου αἱ γυναῖκες
 10 τοῦ ἀνδρός· καὶ ἡ κλήρω λαχοῦσα συγκάεται.

Σόλων ἐς τὴν ὑπὲρ Σαλαμῖνος μάχην ἐστρατή- 19
 γησε, καὶ δύο νεῶν Μεγαρίδων κρατήσας μετεβίβασε
 στρατηγούς Ἀττικούς ἐς αὐτάς, καὶ τὰ τῶν πολέμιων
 ὅπλα τοῖς οἰκείοις περιθεῖς καὶ μεθορμισθεῖς δι'
 15 ἀπάτης πολλοὺς τῶν Μεγαρέων κατέκοψεν ἀόπλους.
 ἐκράτησε δὲ καὶ τοῖς λόγοις αὐτῶν, οὐ λόγων δεινό-
 τητι ἀλλὰ δι' αὐτῶν τῶν ἐλέγχων τὸ πλέον ἐνεγκά-
 μενος. ἀρχαίας γὰρ θήκας ἀνοίξας ἀπέδειξε πάντας
 Ἀθηναίους πρὸς δύσιν κειμένους κατὰ τὸ πάτριον
 20 αὐτοῖς ἔθος, τοὺς δὲ Μεγαρέας εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε τε-
 θαμμένους. ἔκριναν δὲ τὴν δίκην Λακεδαιμόνιοι.

Ἀνὴρ ἐς Λακεδαίμονα ἀφίκετο Χίος, γέρον ἤδη 20
 ὢν, τὰ μὲν ἄλλα ἀλαζών, ἠδεῖτο δὲ ἐπὶ τῷ γῆρᾳ, καὶ
 τὴν τρίχα πολιὰν οὔσαν ἐπιεικῶς βαφῇ ἀφανίζεν.
 25 παρελθὼν οὖν εἶπεν ἐκεῖνα ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο.
 ἀναστὰς οὖν ὁ Ἀρχίδαμος· τί ἂν ἔφη· οὗτος ὑγίης
 εἶποι, ὅς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ
 καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει, καὶ ἐξέωσε τὰ ὑπ'
 αὐτοῦ λεχθέντα, διαβάλλων τοῦ Χίου τὸν τρόπον ἐξ
 30 ὧν ἑώρατο.

Οὐκ ἀπηξίου Καῖσαρ ἐπὶ τὰς Ἀρίστωνος θύρας 21
 φοιτᾷν, Πομπήιος δὲ ἐπὶ τὰς Κρατίππου. οὐ γὰρ

ἐπεὶ μέγα ἐδύναντο ὑπερεφρόνουν τῶν τὰ μέγιστα αὐτοὺς ὀνῆσαι δυναμένων, ἀλλ' ἐδέοντο αὐτῶν, καί-
τοι τοσοῦτοι ὄντες τὴν ἀξίωσιν. οὐ γὰρ ἄρχειν, ὡς
ἔοικεν, ἀλλὰ καλῶς ἄρχειν ἐβούλοντο.

H

- 1 Ἐλεγε δὴ πον Σωκράτης περὶ τοῦ δαιμονίου τοῦ
συνόντος αὐτῷ πρὸς Θεάγῃ καὶ Δημόδοκον καὶ πρὸς
ἄλλους πολλοὺς. φωνὴν πολλάκις ἐφασκε θεία πομπὴ
συγκεκληρωμένην αὐτῷ, ἥ περ ὅταν γένηται, αἰ μοι
φησί· σημαίνει ὃ μέλλω πράττειν τούτου ἀποτροπὴν, 10
προτρέπει δὲ οὐδέποτε. καὶ αὖ πάλιν ἂν τίς μοι
φησί· τῶν φίλων ἀνακοινῶται ὑπέρτου, καὶ ἐπιγένη-
ται ἡ φωνὴ ἐκείνη, πάλιν ἀποτρέπει. καὶ ἐμοὶ μὲν
αὕτη συμβουλεύει τοῦτο, ἐγὼ δὲ τῷ συμβουλευομένῳ
μοι· καὶ οὐκ ἐγὼ πράττειν, ἐπόμενος τῇ θείᾳ προορῇ· 15
σε· παρείχετο δὲ μάρτυρα Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος·
ἀνεκοινώσατο γὰρ αὐτῷ ὅτι μέλλοι ἀσκήσειν στάδιον
ἐς Νεμέαν, καὶ εὐθύς ὑπαρχόμενον λέγειν ἡ φωνὴ
ἐπεγένετο. καὶ ὁ Σωκράτης τὸν Χαρμίδην διεκώλυεν
ἔχεσθαι ὦν εἶχετο, ὃ δ' οὐκ ἐπέισθη· οὐ μὴν ἐς δέον 20
ἀπήντησεν αὐτῷ ἡ σπουδὴ.

Ἰππαρχος ὁ Πεισιστράτου παῖς πρεσβύτατος ὢν
τῶν Πεισιστράτου καὶ σοφώτατος ἦν Ἀθηναίων.
οὗτος καὶ τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν ἐς τὰς
Ἀθήνας, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς τοῖς Παναθη- 25
ναίοις αὐτὰ ᾄδειν. καὶ ἐπ' Ἀνακρίοντα δὲ τὸν Τήιον
πεντηκόντορον ἔστειλεν, ἵνα αὐτὸν πορεύσῃ ὡς αὐτόν.
Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον διὰ σπουδῆς ἄγων αἰεὶ περὶ

αὐτὸν εἶχε, μεγάλοις δώροις ὥς τὸ εἰκὸς πείθων καὶ
μισθοῖς· καὶ γὰρ ὥς ἦν φιλοχρήματος ὁ Σιμωνίδης,
οὐδεὶς ἀντιφῆσει. ἔργον δὲ ἦν ἄρα τούτῳ τῷ Ἰπ-
πάρχῳ ἡ περὶ τοὺς πεπαιδευμένους σπουδὴ. καὶ
5 ἐβούλετο ὑπὸ προσχήματι τῷ ἑαυτοῦ Ἀθηναίους παι-
δεύεσθαι, καὶ βελτιόνων αὐτῶν ὄντων ἄρχειν ἔσπευ-
δεν· οὐκ ᾔετο γὰρ δεῖν οὐδενὶ φθονεῖν σοφίας, ἅτε
ὦν καλὸς ἀγαθός. λέγει δὲ Πλάτων ταῦτα, εἰ δὴ
ὁ Ἰππαρχος Πλάτωνός ἐστι τῷ ὄντι.

- 10 Ὅτι Ἀιτικὸν τοῦτο τὸ ἔθος, ὅταν ὁ βοῦς ἀπο- 3
σφαγῇ, τῶν μὲν ἄλλων ἀποψηφίζονται, κρίνοντας
ἐκαστον ἐν τῷ μέρει φόνου· καταγινώσκουσι δὲ τῆς
μαχαίρας, καὶ λέγουσι ταύτην ἀποκτείνειν αὐτόν. καὶ
ἐν ἧ ταῦτα ἡμέρᾳ δρωσί, Διυπόλια τὴν ἑορτὴν κα-
15 λουσί καὶ Βουφόνια.

Πολίαρχόν φασι τὸν Ἀθηναῖον ἐς τοσοῦτον προ- 4
ελθεῖν τρυφῆς ὥστε καὶ κύνας καὶ ἀλεκτρούνας ἐκεί-
νους οἷς ἔχαιρεν ἐκκομίζειν ἀποθανόντας δημοσίᾳ.
καὶ ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν αὐτῶν παρεκάλει τοὺς φίλους,
20 καὶ ἔθαπτεν αὐτοὺς πολυτελῶς, καὶ ἐπιστήματα αὐτοῖς
ἀναστήσας ἐπιγράμματα κατ' αὐτῶν ἐνεκόλαπτεν.

- Ὅτι Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς βασιλείας ἀμοιρήσας 5
ἀπέλιπε τὰς Ἀθήνας διὰ τὸ τὴν Πυθίαν Μέδοντι τὴν
ἀρχὴν περιάψαι ἐς ἀποικίαν στελλόμενος. τῇ Νάξῳ δὲ
25 προσωρμίσθη οὐχ ἐκόν, ἀλλ' ὑπὸ χεიმῶνος βιασθεῖς·
ἀπᾶραι δὲ βουλόμενον καταπνέοντες ἐναντίοι ἄνεμοι
διεκώλυνον. ἀποροῦντι δὲ αὐτῷ ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων,
οἱ μάντις ἐφασαν δεῖν καθαρθῆναι τὸ στρατόπεδον,
ὡς συμπλεόντων πολλῶν οὐ καθαρῶν τὰς χεῖρας.
30 προσεποιήσατο δὴ καὶ αὐτὸς ἀποκτείνειν τινα παῖδα
καὶ δεῖσθαι καθαρῶν· καὶ αὐτὸς ἀνεχώρησε, καὶ τοὺς
ἄλλους ἔπεισε τοὺς συνειδότας ἑαυτοῖς. οὐ γενομένου

καὶ γνωσθέντων ἐκείνων αὐτοὺς μὲν ἀπέλειπεν, οἱ δὲ
ᾤκισαν τὴν Νάξον. Νηλεὺς δὲ ἐς τὴν Ἰωνίαν ἀφί-
κετο, καὶ πρῶτον μὲν ᾤκισε Μίλητον, Κῆρας ἐξελά-
σας καὶ Μυρδόνας καὶ Λέλεγας καὶ ἄλλους βαρβάρους,
ἀφ' ὧν αἱ δώδεκα πόλεις ἐκλήθησαν ἐν Ἰωνίᾳ. εἰσὶ 5
δὲ αἶδε, Μίλητος Ἐφεσος Ἐρυθραὶ Κλαζομεναὶ Πρι-
ήνη Λέβεδος Τέως Κολοφῶν Μνοῦς Φώκαια Σάμος
καὶ Χίος. καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ὕστερον ᾤκισε πόλεις
ἐν τῇ ἡπείρῳ.

6 Τῶν ἀρχαίων φασὶ Θρακῶν μηδένα ἐπίστασθαι 10
γράμματα· ἀλλὰ καὶ ἐνόμιζον αἰσχιστον εἶναι πάντες
οἱ τὴν Εὐρώπην οἰκοῦντες βάρβαροι χρῆσθαι γράμμα-
σιν. οἱ δὲ ἐν τῇ Ἀσίᾳ ὡς λόγος ἐχρῶντο αὐτοῖς
μᾶλλον. ἔνθεν τοι καὶ τολμῶσι λέγειν μηδὲ τὸν Ὀρ-
φέα σοφὸν γεγονέναι, Θραῖκα ὄντα, ἀλλ' ἄλλως τοὺς 15
μύθους αὐτοῦ καταψεύσασθαι. ταῦτα Ἀνδροτίων
λέγει, εἰ τῷ πιστὸς ὑπὲρ τῆς ἀγραμματίας καὶ ἀπαι-
δευσίας Θρακῶν τεκμηριῶσαι.

7 Ἀλέξανδρος ὅτε Δαρεῖον εἶλε, γάμους εἰστία καὶ 20
ἑαυτοῦ καὶ τῶν φίλων. ἐνενήκοντα δὲ ἦσαν οἱ γα-
μοῦντες καὶ ἰσάριθμοι τούτοις οἱ θάλαμοι. ἦν δὲ ὁ
ἄνθρωπος ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ἐστιῶν αὐτοὺς ἑκατοντά-
κλινος· καὶ ἐκάστη κλίνη ἀργυρόπους ἦν, ἡ δὲ αὐτοῦ
χρυσόπους, καὶ ἐκεκόσμητο πᾶσαι ἀλουργοῖς καὶ
ποικίλοις ἱματίοις ὑφῆς βαρβαρικῆς μέγα τιμίας. συμ- 25
παρέλαβε δὲ ἐς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους, καὶ
κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ. ἐν δὲ τῇ αὐλῇ
εἰσitiῶντο αἱ τε ἄλλαι δυνάμεις, αἱ πεζαὶ καὶ αἱ ναυ-
τικαὶ καὶ οἱ ἵππεῖς καὶ αἱ πρεσβεῖαι δὲ καὶ οἱ παρε-
πιδημοῦντες Ἕλληνες. καὶ ἐγένετο τὰ δεῖπνα πρὸς 30
σάλπιγγα, τὸ μὲν συγκλητικὸν μέλος ἀδούσης, ὅτε
αὐτοὺς ἐχρῆν παρίεναι ἐπὶ τὴν δαίτα, τὸ δὲ ἀνακλη-

τικόν, ὅτε ἐσήμαινεν ἀπαλλάττεσθαι. πέντε δὲ ἡμέρας 1
καθεξῆς τοὺς γάμους ἔθνεν. ἀφίκοντο δὲ καὶ μου-
σουργοὶ καὶ ὑποκριταί, οἳ μὲν κωμωδίας οἱ δὲ τρα-
γωδίας, πάμπολλοι. ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαν-
5 ματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν οὗτοι κρατεῖν
τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν.

Κίμων ὁ Κλεωναῖος ἐξεργάσατό φασι τὴν τέχνην 8
τὴν γραφικὴν ὑποφωομένην ἐτι καὶ ἀτέχνως ὑπὸ τῶν
πρὸ αὐτοῦ καὶ ἀπείρως ἐκτελουμένην καὶ τρόπον τινὰ
10 ἐν σπαργάνοις καὶ γάλαξιν οὔσαν. διὰ ταῦτά τοι καὶ
μισθοὺς τῶν πρὸ αὐτοῦ πρῶτος ἔλαβεν ἀδροτέρους.
Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον (οὕτω γὰρ 9
καὶ Πλάτων αὐτὸν ὀνομάζει, καὶ οὐ βασιλέα) τὰ παι-
δικὰ αὐτοῦ Κρατεῦς ἐρασθεὶς τῆς τυραννίδος οὐδὲν
15 ἤττον ἤπερ ἐκεῖνος τῶν παιδικῶν ἠράσθη, ἀπέκτεινε
τὸν ἐραστὴν, ὡς τύραννός τε καὶ εὐδαίμων ἀνὴρ
ἐσόμενος. τρεῖς δὲ ἡ τέτταρας ἡμέρας τὴν τυραννίδα
κατασχών, πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς ὑφ' ἐτέρων
ἐτελεύτησεν. εἴη δ' ἂν πρεπωδέστατον ἐπειπεῖν τῷδε
20 τῷ Μακεδονικῷ δράματι τὸ ἔπος ἐκεῖνο

τεύχων ὡς ἐτέρῳ τις ἐφ' ἑκατὸν ἡπάτι τείχει.

Ἵτι διεψεύσατο αὐτῷ φασὶν Ἀρχέλαος τῶν θυγα-
τέρων μίαν δώσειν· ὅτε δὲ ἄλλῳ συνώκισε τὴν παιδα,
ὑπεραγανακτήσας διέφθειρε τὸν Ἀρχέλαον.

25 Σόλων αἰρετὸν Ἀθηναῖοι προεῖλοντο ἄρχην αὐ-
τοῖς, οὐ γὰρ κληρωτὸν τοῦτον. ἐπεὶ δὲ ἠρέθη, τὰ τε
ἄλλα ἐκόσμησε τὴν πόλιν, καὶ δὴ καὶ τοὺς νόμους
τοὺς νῦν ἐτι φυλαττομένους συνέγραψεν αὐτοῖς. καὶ
τότε ἐπαύσαντο Ἀθηναῖοι χρώμενοι τοῖς Ἀράκοντος·
30 ἐκαλοῦντο δὲ ἐκεῖνοι θεσμοί. μόνους δὲ ἐφύλαξαν
τοὺς φορτικὸς αὐτοῦ.

11 Οὐδὲν ἔτι θανατάσομεν εἰ ἢ τῶν ἀνθρώπων φύσις
θνητὴ οὖσα καὶ ἐφήμερος φθείρεσθαι αὐτοὺς ἀναγ-
κάξει, ὅπου καὶ τοὺς ποταμοὺς ὀρώμεν ἐπιλείποντας,
καὶ τῶν ὀρῶν δὲ τὰ ὑψηλότατα ἀκούομεν μειούμενα
καὶ ἐκεῖνα. τὴν γοῦν Αἴτην φασὶν οἱ πλείοντες ἐξ
ἐλάττωτος ὀρᾶν ἢ προτοῦ ἐβλέπετο· τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο
καὶ τὸν Παρνασσὸν παθεῖν καὶ τὸν Ὀλυμπον τὸν
Πιερικόν. οἱ δὲ ἔτι μᾶλλον δοκοῦντες τὴν τῶν ὄλων
φύσιν κατεσκέφθαι λέγουσι καὶ κόσμον διαφθείρεσθαι
αὐτόν.

10

12 Παράδοξόν γε, οὐ γάρ; ἐκπεσόντος Δημοσθένους
ἐν Μακεδονίᾳ Αἰσχίνης ὁ Ἀτρομήτου ὁ Κοθωκίδης
καὶ ἐννηυδοκίμει τοῖς Μακεδόσι καὶ ἀμπολυ πε-
ριῇν τῶν πρέσβων τῷ φρονήματι. αἰτία δὲ ἦν ἄρα
τούτου τῷ Αἰσχίνῃ ἢ τε πρὸς Φίλιππον φιλία καὶ
τὰ ἐξ αὐτοῦ δῶρα καὶ ὅτι πρῶτος καὶ ἡδέως ἤκουεν
αὐτοῦ ὁ Φίλιππος, μειλίῳ τῷ βλέμματι προσβλέπων
καὶ ὑποφαίνων τὴν ἐξ αὐτοῦ εὐνοίαν. ἄπερ οὖν
πάντα ἐφορκᾷ ἦν ἐς τὴν παρρησίαν τῷ Αἰσχίνῃ καὶ
τὴν τῶν λόγων εὐροίαν. οὐ μόνος δὲ τοῦτο ἔπαυε
Δημοσθένης ἐν Μακεδονίᾳ, καίτοι δεινότατος ὢν
εἰπεῖν, ἀλλὰ καὶ Θεόφραστος ὁ Ἐρέσιος. ἐξέπεσε
γὰρ καὶ οὗτος ἐπὶ τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς λέ-
γων, καὶ ταύτην ἀπολογίαν προυφέρειτο, ὅτι κατε-
πλάγη τὸ ἀξίωμα τοῦ συνεδρίου. πικρότατα οὖν
ἀπήντησε καὶ ἐτοιμότητα πρὸς τοῦτον αὐτοῦ τὸν
λόγον ὁ Δημοχάρης εἰπὼν· ὦ Θεόφραστε, Ἀθηναῖοι
ἦσαν ἀλλ' οὐχ οἱ δῶδεκα θεοὶ οἱ δικάζοντες.

13 Ἀναξαγόραν τὸν Κλαζομένιον φασὶ μῆτε γελῶντά
ποτε ὀφθῆναι μῆτε μειδιῶντα τὴν ἀρχήν. λέγουσι
δὲ καὶ Ἀριστόξενον τῷ γέλωτι ἀνὰ κράτος πολέμιον

γενέσθαι· Ἡράκλειτόν τε, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ
ἔκλαεν.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ὅτε λοιπὸν ἐνόσει ἐπὶ θα- 14
νάτῳ, ἑαυτὸν φέρων μόνον ἔρριψε κατὰ τινος γεφυ-
ρίου πρὸς γυμνασίῳ ὄντος, καὶ προσέταξε τῷ παλαι-
5 στροφύλακι, ἐπειδὴν αἰσθηταὶ ἀποπεπνευκότα αὐτόν,
ῥῖπαι ἐς τὸν Ἴλισσόν. οὕτως ἄρα ὀλίγον ἔμελε Διο-
γένει καὶ θανάτου καὶ ταφῆς.

Ἐν Χαιρωνείᾳ τοὺς Ἀθηναίους ἠνίκα ἐνίκησεν ὁ 15
10 Φίλιππος, ἐπαρθεὶς τῇ εὐπραγίᾳ, ὅμως λογισμοῦ
ἐκράτησε καὶ οὐχ ὕβρισε· καὶ διὰ ταῦτα ᾤετο δεῖν
αὐτὸν ὑπομιμνήσκεσθαι ὑπὸ τινος τῶν παιδῶν ἔωθεν
ὅτι ἀνθρωπὸς ἐστὶ, καὶ προσέταξε τῷ παιδί τοῦτο ἔχειν
ἔργον. καὶ οὐ πρότερόν φασιν οὔτε αὐτὸς προΐει,
15 οὔτε τις τῶν δεομένων αὐτοῦ παρ' αὐτὸν ἐσῆι, πρὶν
τοῦτο αὐτῷ τὸν παῖδα ἐκβοῆσαι τοῖς.

Σόλων ὁ Ἐξηκαστίδου γέρον ἤδη ὢν ὑπώπτευσεν 16
Πεισίστρατον τυραννίδι ἐπιθήσεσθαι, ἠνίκα παρῆλθεν
ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Ἀθηναίων καὶ ἤτει φρουράν
20 ὁ Πεισίστρατος. ὀρῶν δὲ τοὺς Ἀθηναίους τῶν μὲν
αὐτοῦ λόγων ῥαθυμῶς ἀκούοντας, προσέχοντας δὲ τῷ
Πεισιστράτῳ, ἔφη ὅτι τῶν μὲν ἐστὶ σοφώτερος, τῶν
δὲ ἀνδρειότερος. ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ γινώσκουσιν
ὅτι φυλακὴν λαβὼν περὶ τὸ σῶμα τύραννος ἐσται,
25 ἀλλὰ τούτων ἐστὶ σοφώτερος· ὁπόσοι δὲ γινώσκοντες
ὑποσιωπῶσι, τούτων ἀνδρειότερός ἐστιν. ὃ δὲ λα-
βὼν τὴν δύναμιν τύραννος ἦν. καθεζόμενος δὲ Σόλων
πρὸ τῆς οἰκίας, τὴν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ παραθέμενος
ἔλεγεν ὅτι ἐξώπλισται καὶ βοηθεῖ τῇ πατρίδι ἢ δύ-
30 νάται, στρατηγὸς μὲν διὰ τὴν ἡλικίαν οὐκέτι ὢν, εὐ-
νους δὲ διὰ τὴν γνώμην. ὅμως δ' οὖν Πεισίστρατος,
εἶτε αἰδοῖ τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν σοφίαν αὐτοῦ,

εἶτε καὶ μνήμη τῶν ἐφ' ἡλικίας (λέγεται γὰρ αὐτοῦ παιδικὰ γενέσθαι), οὐδὲν γε ἔδρασε κακὸν Σόλων. ὁ δ' οὖν Σόλων ὀλίγῳ ὕστερον ὑπεργηρως ὦν τὸν βίον ἐτελεύτησεν, ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ μεγάλην ἀπολιπὼν δόξαν. καὶ ἀνέστησαν αὐτῷ χαλκῆν εἰκόνα 5 ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἀλλὰ καὶ ἔθαψαν αὐτὸν δημοσίᾳ παρὰ τὰς πύλας πρὸς τῷ τείχει ἐν δεξιᾷ ἐσιόντων, καὶ περικυκλόμητο αὐτῷ ὁ τάφος.

- 17 Ὅτι Σκύθης ὁ Ἰνυκίνος ὁ τῶν Ζαγκλαίων μοναρχος ἀνέβη ἐς Ἀσίαν παρὰ βασιλείᾳ Λαρεῖον. καὶ 10 αὐτὸν ἐνόμισε πάντων ἀνδρῶν δικαιοτάτον εἶναι, ὅσοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος παρ' αὐτὸν ἀνέβησαν, ὅτι παρατησάμενος βασιλείᾳ ἀφίκετο ἐς Σικελίαν καὶ πάλιν ἐκ Σικελίας παρὰ βασιλείᾳ ὀπίσω. τοῦτο δὲ Δημοκρίδης ὁ Κροτωνιάτης οὐκ ἐποίησε, καὶ διὰ τοῦτο Λαρεῖος ὑπὲρ 15 αὐτοῦ φλαύρως ἔλεγεν, ἀπατεῶνα λέγων καὶ ἀνθρώπον κάκιστον. ὁ οὖν Σκύθης ἐν Πέρσῃσι μέγα ὄλβιος ὦν γῆρα κατέστρεψε τὸν βίον.

- 18 Εὐθύμος ὁ Λοκρὸς τῶν ἐν Ἰταλίᾳ πύκτης ἀγαθὸς ἦν, ὥμῃ τε σώματος πεπίστευται θαυμασιώτατος γε- 20 νέσθαι· λίθον γὰρ μεγέθει μέγιστον δεικνύουσι Λοκροί, ὃν ἐκόμισε καὶ ἔθηκε πρὸ τῶν θυρῶν. καὶ τὸν ἐν Τεμέσῃ ἤρωα φόρους πρᾶττόμενον παρὰ τῶν προσοίκων ἔπαυσεν· ἀφικόμενος γὰρ ἐς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ, ὅπερ ἄβατον ἦν τοῖς πολλοῖς, διηγωνίσαστο πρὸς αὐ- 25 τόν, καὶ ἠνάγκασεν ὦν περ ἐσύλησεν ἀποτίσαι πλείω. ἐντεῦθεν τοι καὶ διέφρευσεν ἢ παροιμία ἢ λέγουσα ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς τι κερδαινόντων ὅτι αὐτοῖς ἀφίξεται ὁ ἐν Τεμέσῃ ἤρωας. λέγουσι δὲ τὸν αὐτὸν Εὐθύμον καταβάντα ἐπὶ τὸν Κακίνον ποταμὸν ὃς ἐστὶ 30 πρὸ τῆς τῶν Λοκρῶν πόλεως ἀφανισθῆναι.

Ὅτι τοῦτο ἐπιγέγραπται Ἀναξαγόρᾳ 19 ἐνθάδ' ὁ πλεῖστον ἀληθείας ἐπὶ τέρμα περήσας οὐρανοῦ κόσμου κεῖται Ἀναξαγόρας.

Ὅτι καὶ βωμὸς αὐτῷ ἵσταται καὶ ἐπιγέγραπται 5 οἱ μὲν Νοῦ οὐ δὲ Ἀληθείας.

Θ

Ἰέρωνά φασι τὸν Συρακόσιον φιλέλληνα γενέσθαι 1 καὶ τιμῆσαι παιδείαν ἀνδρειότατα. καὶ ὥς ἦν προχειρότατος ἐς τὰς εὐεργεσίας λέγουσι· προθυμότερον 10 γὰρ αὐτὸν φασὶ χαρίζεσθαι ἢ τοὺς αἰτοῦντας λαμβάνειν. ἦν δὲ καὶ τὴν ψυχὴν ἀνδρειότατος. ἀβασανίστως δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς συνεβίωσε τρισὶν οὔσι, πάννυ σφόδρα ἀγαπήσας αὐτοὺς καὶ ὑπ' αὐτῶν φιληθεῖς ἐν τῷ μέρει. τούτῳ φασὶ καὶ Σιμωνίδης συν- 15 εβίωσε καὶ Πίνδαρος, καὶ οὐκ ὥκνησέ γε Σιμωνίδης βαρὺς ὦν ὑπὸ γῆρας πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι· ἦν μὲν γὰρ καὶ φύσει φιλόργυρος ὁ Κεῖτος, προύτρπεε δὲ αὐτὸν καὶ πλεόν ἢ τοῦ Ἰέρωνος φιλοδωρία φασίν.

Ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἐξ Ὀλυμπίας αὐθιγερον διηγγέλθη 2 ἡ νίκη τοῦ Ταυροσθένους τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑπὸ φάσμα- 20 τὸς φασιν. ἄλλοι δὲ φασὶ περισσεύειν τὸν Ταυροσθένη ἐπαγαγέσθαι ἀπολιποῦσαν τοὺς ἑαυτῆς νεο- τοὺς ὕγρους ἐτι καὶ ἀπὸ τῆς νικῆσαντα δὲ ἀφείναι τὴν πελειάδα, προσάψαντα πορφύραν αὐτῇ· τὴν δὲ 25 ἐπειγομένην πρὸς τοὺς νεοιτοὺς ἀπαυθυμεῖσθαι ἐκ Πίσσης ἐς Αἰγίνα.

3 Ὅτι διέθρυνε τοὺς ἐταίρους Ἀλέξανδρος, τρυφᾶν ἐπιχωρῶν αὐτοῖς, εἶπε καὶ Ἄγων χρυσοῦς ἤλους ἐν ταῖς κρηπίσιν ἐφόρει. Κλείτος δὲ εἶποτε μέλλοι τισὶ χρηματίζειν, ἐπὶ πορφυρῶν εἰμάτων βαδίζων τοὺς δεομένους προσίετο. Περδίκκᾳ δὲ καὶ Κρατερῷ φι- 5 λογυμναστοῦσιν ἡκολούθουν διφθέραι σταδιαῖαι τὸ μέγεθος, ὅφ' αἷς περιλαμβάνοντες τόπον εὐμεγέθη ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο· εἶπετο δὲ αὐτοῖς καὶ πολλὴ κόνις δι' ὑποζυγίων ἐς τὰ γυμνάσια λυσιτελὴς οὖσα. Λεοννάτω δὲ καὶ Μενελάω φιλοθη- 10 ροῦσιν ἀνυλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἡκολούθουν. αὐτῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ ἡ μὲν σκηνὴ ἦν κλινῶν ἑκατόν, χρυσοῖ δὲ κίονες πεντήκοντα διειλήφεσαν αὐτὴν καὶ τὸν ὄρο- φον αὐτῆς ἀνεῖχον, αὐτὸς δὲ ὁ ὄροφος διάχρυσος ἦν καὶ ἐξεπεπόνητο ποικίλμασι πολυτελέσι. καὶ πρῶτοι 15 μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι οἱ καλούμενοι μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεισαν, πορφυρεῖς καὶ μηλίνας ἡσθημένοι στολᾶς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ τοξόται χίλιοι, φλό- γινα ἐνδεδυνότες καὶ ὕσγινοβαφεῖ· πρὸ δὲ τούτων οἱ ἀργυράσπιδες πεντακόσιοι Μακεδόνες. ἐν μέσῃ δὲ 20 τῇ σκηνῇ χρυσοῦς ἐτίθετο δίφρος, καὶ ἐπ' αὐτῷ καθηήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε, περιεστώτων αὐ- τῷ πανταχόθεν τῶν σωματοφυλάκων. περιήει δὲ τὴν σκηνὴν περίβολος, ἔνθα ἦσαν Μακεδόνες χίλιοι καὶ Πέρσαι μύριοι. καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα ῥαδίως προσελθεῖν 25 αὐτῷ· πολὺ γὰρ ἦν τὸ ἐξ αὐτοῦ δέος ἀρθέντος ὑπὸ φρονήματος καὶ τύχης ἐς τυραννίδα.

4 Πολυκράτης ὁ Σάμιος ἐν Μούσαις ἦν, καὶ Ἀνα- κρέοντα ἐτίμα τὸν Τήιον καὶ διὰ σπουδῆς ἤγε, καὶ ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν. οὐκ ἐπαινω 30 δὲ αὐτοῦ τὴν τρυφήν. Ἀνακρέων ἐπήνεσε Σμερδῖν θερμότερον τὰ παιδικὰ Πολυκράτους, εἶτα ἡσθη τὸ

μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἡσπάζετο σεμνῶς εὐ μάλα, ἐρῶντα τῆς ψυχῆς ἄλλ' οὐ τοῦ σώ- ματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήιον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. 5 ἐξηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης ὅτι τὸν Σμερδῖν ἐτίμησε καὶ εἰώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον· καὶ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης, ἐκείνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ λυπεῖν Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ οὐ προσεποίησατο αἰτιάσθαι τὸν Πολυκράτη σωφρόνως 10 καὶ ἐγκρατῶς, μετήγαγε δὲ τὸ ἐγκλήμα ἐπὶ τὸ μει- ράκιον ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν ὀπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν. τὸ δὲ ἄσμα τὸ ἐπὶ τῷ πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ἄσάτω· ἐμοῦ γὰρ αὐτὸς ἄμεινον ἄσεται.

15 Θεμιστοκλῆς Ἰέρωνα ἦκοντα ἐς Ὀλυμπίαν Ὀλυμ- πίων ἀγομένων ἵππους ἄγοντα εἶρξε τῆς ἀγωνίας εἰπὼν τὸν μὴ μεταλαβόντα τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων τῶν πανηγύρεων μεταλαμβάνειν μὴ δεῖν· καὶ ἐπη- νέθη Θεμιστοκλῆς.

20 Ὅτι Περικλῆς ἐν τῷ λοιμῷ τοὺς παῖδας ἀποβα- λὼν ἀνδρειότατα τὸν θάνατον αὐτῶν ἠνεγκε, καὶ πάντας Ἀθηναίους εὐθυμότερον ἐπεισε τοὺς τῶν φιλιτάων θανάτους φέρειν.

Ἡ Ξανθίππη ἔφη μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν 7 25 καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν ἐν πάσαις ὁμοιον τὸ Σω- κράτους πρόσωπον καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐπανιόντος θεάσασθαι· ἥρμοστο γὰρ πρὸς πάντα ἐπι- εικῶς, καὶ ἦν ἔλεως αἰετὴν διάνοιαν καὶ λύτης ὑπερ- ἄνω πάσης καὶ φόβου κρείττων παντός.

30 Ὁ νέος Διονύσιος ἐς τὴν τῶν Λοκρῶν πόλιν παρ- 8 ιῶν (εἶπε Λωρεῖς ἡ μήτηρ αὐτοῦ Λοκρεῖς ἦν) οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει τὸν μεγίστον καταλαμβάνων, ῥόδοις

καὶ ἐρπύλλοις καὶ ἄλλοις ἄνθεσι καταστρωννύς τὰς τῶν Λοκρῶν θυγατέρας μετεπέμπετο, καὶ συνῆν αὐταῖς ἀκολαστότατα. ὑπὲρ δὲ τούτου ἔτισε δίκην· ἐπειδὴ γὰρ αὐτοῦ ἡ τυραννὶς κατελύθη ὑπὸ Λίονος, ἐνταῦθα οἱ Λοκροὶ τὴν γυναῖκα τοῦ Λιονυσίου καὶ τὰς θυγατέρας κατεπόρνευσαν, καὶ ἀνέδην αὐταῖς ἐνύβριζον πάντες, μάλιστα οἱ προσήκοντες ταῖς παρθέναις ταῖς ὑπὸ Λιονυσίου διεφθαρμέναις. ἡνίκα δὲ διακορεῖς ἐγένοντο ὑβρίζοντες, κεντούντες αὐτὰς ὑπὸ τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόναῖς ἀπέκτειναν, τὰ δὲ ὅστ' αὐτὰ κατέκοψαν ἐν ὄλμοις, καὶ τὰ κρέα τῶν ὀστέων ἀφελόντες ἐπηράσαντο τοῖς μὴ γενεσάμενοις αὐτῶν· εἰ δέ τι περιελείφθη ἐξ αὐτῶν, κατεπόντωσαν. ὃ δὲ ἐν Κορίνθῳ πολλαῖς καὶ ποικίλαις χρησάμενος βίον μεταβολαῖς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπορίαν, τελευταῖον δὲ μητραγυρῶν καὶ κρούων τύμπανα καὶ κατ-
αυλούμενος τὸν βίον κατέστρεψεν.

9 Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς ἤρει τὰς πόλεις, καὶ τῇ ἑαυτοῦ τρυφῇ καταχρώμενος χίλια καὶ διακόσια τάλαντα πρόσδοτον ἑαυτῷ περιποιήσατο καθ' ἕκαστον ἔτος, καὶ ἐκ τούτων ὀλίγα μὲν ἐς τὸ στρατόπεδον ἔδαπανα, τὰ δὲ λοιπὰ ἐς τὴν ἀκολασίαν τὴν ἑαυτοῦ. μύθοις τε ἐρραίνετο αὐτῷ τὸ δάπεδον καὶ καθ' ἑκάστην ἔτους ὦραν τὰ ἐνακμάζοντα τῶν ἀνθῶν ὑπεσπείρετο αὐτῷ, ἵνα κατ' αὐτῶν βαδίῃ. ἦν δὲ καὶ πρὸς τὰς γυναῖκας ἀκόλαστος, καὶ νεανικοῖς ἔρωσιν ἐπεχείρει. ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῶ εἶναι εὐθετίζοντι τὴν τρίχα καὶ ξανθίζομένῳ καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον παιδέρωσι. καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρίετο ἀλείμμασι, προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥαθυμίᾳ.

10 Ὁ Πλάτων, νοσεροῦ χωρίου λεγομένου εἶναι τῆς ἀκαδημείας, καὶ συμβουλευόντων αὐτῷ τῶν ἰατρῶν

ἐς τὸ Λύκειον μετοικῆσαι, οὐκ ἤξίωσεν εἰπὼν ἄλλ' ἔργα οὐκ ἂν οὐδὲ ἐς τὰ τοῦ Ἀθῶ μετῴκησα ἂν ὑπὲρ τοῦ μακροβιώτερος γενέσθαι.

Παρράσιος ὁ ζωγράφος ὅτι μὲν πορφυρίδα ἐφόρει καὶ χρυσοῦν στέφανον περιέκειτο μαρτυροῦσι καὶ ἄλλοι καὶ τὰ ἐπιγράμματα δὲ ἐπὶ πολλῶν εἰκόνων αὐτοῦ· ἡγωνίσατο δέ ποτε ἐν Σάμῳ, συνέτυχε δὲ ἀντιπάλῳ οὐ κατὰ πολὺ ἐνδεεστέρῳ αὐτοῦ εἶτα ἡττήθη. τὸ δὲ γράμμα ἦν αὐτῷ ὁ Αἴας ὑπὲρ τῶν ὀπλῶν τῶν Ἀχιλλέως ἀγωνισάμενος πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα. ἡττηθεὶς δὲ εὖ μάλα ἀστείως ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν συναχθόμενον αὐτῷ τῶν ἐταίρων ὁ Παρράσιος· ἔφη γὰρ αὐτὸς μὲν ὑπὲρ τῆς ἡττης ὀλίγον φροντίζειν, συνάχεσθαι δὲ τῷ παιδί τοῦ Τελαμῶνος δευτέρον τοῦτο ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἡττηθέντι. κατεῖχε δὲ καὶ σκίπωνα χρυσῆς ἑλικας ἔχοντα περιερπούσας, χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τοὺς ἀναγωγέας τῶν βλαντιῶν. φασὶ δὲ αὐτὸν μῆτε ἄκοντα μῆτε ἐπιπόνως τὰ ἐν τῇ τέχνῃ χειρουργεῖν, πάνυ δὲ εὐθύμως καὶ ῥαδίως· καὶ γὰρ καὶ ἦδε καὶ ὑποκινυρόμενος τὸν κάματον τὸν ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐπειρᾶτο ἐπελαφρύνειν. λέγει δὲ ταῦτα Θεόφραστος.

Ὅτι Ῥωμαῖοι Ἀλκαῖον καὶ Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρεῖους ἐξέβαλον τῆς πόλεως, ὅτι πολλῶν καὶ ἀτόπων ἡδονῶν ἐσηγγεῖται τοῖς νέοις ἐγένοντο. καὶ Μεσσήνιοι δὲ ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρεῖους.

Λιονύσιον τὸν Ἡρακλεώτην, Κλεάρχου τοῦ τυράννου υἱόν, ἀκούω ἐκ τῆς καθ' ἡμέραν ἀδηφαγίας καὶ τρυφῆς λαθεῖν ἑαυτὸν ὑπερσαρκήσαντα καὶ καταπιανθέντα. τὰ ἐπίχειρα γοῦν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα μεγέθους καὶ τοῦ περὶ τὰς σάρκας ὄγκου ἐκαρπώσατο δύσπνοϊαν. φάρμακον οὖν αὐτῷ τοῦδε τοῦ πάθους

συνέταξάν φασιν οἱ ἱατροὶ βελόνας λεπτὰς κατασκευά-
σαι μηκίστας εἴτα ταύτας διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς
κοιλίας διωθεῖν, ὅταν ἐς ὕπνον τύχῃ βαθυτέρον ἐμ-
πεσῶν. ἦν δὲ ἄρα τοῦτο ἐπιμελὲς ἐκείνοις θρᾶν, ἔσπε
ὅλη διὰ τῆς πεπωρωμένης καὶ τρόπον τινὰ ἀλλοτριᾶς 5
αὐτοῦ σαρκὸς διεῖρπεν ἡ βελόνη· ἀλλ' ἐκεῖνός γε
ἐκείτο λίθου διαφέρων οὐδὲ ἓν. εἰ δὲ ἀφίκετο τὸ βέλος
ἐνθα ἦν αὐτῷ τὸ σῶμα ἐρρωμένον καὶ ἴδιον ἀλλ'
οὐκ ἐκ τῆς ἄραν πιμελῆς ἀλλότριον, τῆνικαὐτα καὶ
ἐκεῖνος ἠσθάνετο, καὶ ἠγείρετο ἐκ τοῦ ὕπνου. τοὺς 10
δὲ χρηματισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις αὐτῷ
προσιέναι κιβωτὸν τοῦ σώματος προβαλλόμενος. οἱ
δὲ οὐ κιβωτόν φασιν ἀλλὰ πυργίσκον, ἵνα τὰ μὲν
λοιπὰ αὐτοῦ μέρη ἀποκρύπτοιο, τὸ δὲ πρόσωπον μό-
νον ὑπερέχων διαλέγοιτο, πονηράν, ὧ θεοί, ταύτην 15
ἐκεῖνος τὴν στολὴν περιамπεχόμενος, καὶ θηρίου
φρουρὰν μᾶλλον ἢ ἀνθρώπου ἐσθῆτα.

14 Φιλητᾶν λέγουσι τὸν Κῶον λεπτότατον γενέσθαι
τὸ σῶμα. ἐπεὶ τοίνυν ἀνατραπῆναι ῥάδιος ἦν ἐκ πά-
σης προφάσεως, μολίβδου φασὶ πεποιημένα εἶχεν ἐν 20
τοῖς ὑποδήμασι πέλματα, ἵνα μὴ ἀνατρέπηται ὑπὸ
τῶν ἀνέμων, εἰ ποτε σκληροὶ κατέπνεον. εἰ δὲ ἦν
οὕτως ἀδύνατος, ὥστε μὴ ἀντέχειν πνεύματι, πῶς
οἷός τε ἦν τοσοῦτον φορτίον ἐπάγεσθαι; ἐμὲ μὲν
οὖν τὸ λεχθὲν οὐ πείθει· ὃ δὲ ἔγνων ὑπὲρ τοῦ ἀν- 25
δρός, τοῦτο εἶπον.

15 Ὅτι ποιητικῆς ἀπάσης Ἀργεῖοι τὰ πρῶτα Ὀμήρῳ
ἔδωκαν, δευτέρους δὲ αὐτοῦ ἔταττον πάντας. ποιούν-
τες δὲ θυσίαν, ἐπὶ ξένια ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ
Ὀμηρον. λέγεται δὲ κάκεινο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα 30
ἀπορῶν ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα, ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα
ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια. καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος.

Τὴν Ἰταλίαν ὥκησαν πρῶτοι Αὔσονες αὐτόχθονες. 16
προεσβύτατον δὲ γενέσθαι Μάρην τινὰ καλούμενον, οὗ
τὰ μὲν ἔμπροσθεν λέγουσιν ἀνθρώπῳ ὅμοια, τὰ κατό-
πισθεν δὲ ἵππῳ· αὐτὸ δὲ τοῦνομα εἰς τὴν Ἑλλάδα
5 φασὶν ἵππομιγῆς δύναται. δοκεῖ δέ μοι πρῶτος ἵπ-
πον ἀναβῆναι καὶ ἐμβαλεῖν αὐτῷ χαλινόν, εἴτα ἐκ
τούτου διφυῆς πιστευθῆναι. μυθολογοῦσι δὲ αὐτὸν καὶ
βιῶναι ἔτη τρία καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν, καὶ ὅτι τρεῖς
ἀποθανὼν ἀνεβίω τρεῖς· ἐμοὶ δὲ οὐ πιστὰ δοκοῦσιν.
10 Ὅτι τὴν Ἰταλίαν φασὶν οἰκῆσαι ἔθνη πάμπολλα
καὶ ὅσα οὐκ ἄλλην γῆν. τὸ δὲ αἷτιον, διὰ τὴν τῶν
ὠρῶν εὐκρασίαν καὶ τὴν τῆς χώρας ἀρετὴν καὶ τὸ
εὐνδρον αὐτῆς καὶ τὸ πάμφορον καὶ τὸ εὐβοτον καὶ
ὅτι ποταμοὶς ἐστὶ κατάρρυντος καὶ ὅτι θάλαττα ἀγαθὴ
15 παρὰκειται αὐτῇ ὅρμοις πανταχόθεν διειλημμένη
καὶ καταγωγαῖς ἀφθόνοις καὶ κατάρρεσιν. ἀλλὰ καὶ
τὸ τῶν οἰκητόρων ἡμερον καὶ πρᾶον ἐπῆρε πολλοὺς
ἐς τὴν μετοίκησιν. καὶ ὅτι πόλεις ὥκησαν τὴν Ἰταλίαν
πάσαι ἐπτὰ καὶ ἑνενήκοντα καὶ ἑκατόν πρὸς ταῖς
20 χιλίαις.

Κονφότητα ἔοικε κατηγορεῖν οὗτος ὁ λόγος ὁ λέγων 17
περὶ Δημοσθένους ὅτι ἄρα τύφον αὐτὸν ὑπεπλήρουν
καὶ οἱ ὑδροφοροῦντες, εἰ ποτε παριόντος αὐτοῦ ὑπὲρ
αὐτοῦ τι ψιθυρίσειαν. ὅς γάρ καὶ ὑπ' ἐκείνων ἔκου-
25 ϕίζετο καὶ ἐπαιρούμενος ἦν δῆλος, τίς ἦν, εἰ ποτε ὑπὸ
τῆς ἐκκλησίας ἐκροτήθη.

Θεμιστοπλῆς ὁ Νεοκλέους ἑαυτὸν εἰκάξε ταῖς 18
δρουσί, λέγων ὅτι καὶ ἐκείνας ὑπέρχονται οἱ ἄνθρωποι,
καὶ δέονται αὐτῶν, εἰ ὕοι, στέγην τὴν ἐκ τῶν κλάδων
30 ποθοῦντες· ὅταν δὲ οὐσῆς εὐδίας παρίωσι, τίλλουσιν
αὐτὰς καὶ περικλῶσιν. καὶ αὐτὸς οὖν ἔλεγεν ὑπὸ
τοῦ δήμου τὰ αὐτὰ πάσχειν.

Ὁ αὐτὸς δὲ ἔλεγεν, εἰ μοί τις ὁδοὺς δύο δείξειε, τὴν μὲν εἰς ἄδου φέρουσιν, τὴν δὲ ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥδιον ἂν τὴν ἑτέραν ἦλθον τὴν εὐθὺ τοῦ ἄδου.

19 Ἡρίστα ποτὲ Διογένης ἐν καπηλείῳ, εἴτα παριόντα Δημοσθένη ἐκάλει. τοῦ δὲ μὴ ὑπακούσαντος· αἰσχύνῃ⁵ ἔφη, 'Δημόσθενες, παρελθεῖν εἰς καπηλεῖον; καὶ μὴν ὁ κύριός σου καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐνθάδε ἔσεισι, τοὺς δημότας λέγων καὶ τοὺς καθ' ἓνα· δηλῶν ὅτι οἱ δημηγόροι καὶ οἱ ῥήτορες δοῦλοι τοῦ πλήθους εἰσὶ.

20 Πλέων Ἀρίστιππος χειμῶνος ἐπιγενομένου πάνν¹⁰ σφόδρα ἑταράττετο. ἔφη δὲ τις τῶν συμπλεόντων 'ὦ Ἀρίστιππε, καὶ σὺ δέδοικας, ὥς οἱ πολλοί;' ὃ δὲ 'καὶ μάλα γε εἰκότως· ὑμῖν μὲν γὰρ περὶ κακοδαίμωνός ἐστι βίου ἡ σπουδὴ καὶ ὁ νῦν κίνδυνος, ἐμοὶ δὲ περὶ εὐδαίμονος.'¹⁵

21 Θηραμένης ἔτυχεν ἐν οἰκίᾳ τινὶ διατρίβων, εἴτα ἐπεὶ προῆλθεν αὐτῆς, παραχρημα ἐκείνη κατηνέχθη. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι ἄλλοι ἀλλαχόθεν αὐτῷ περιφύ-
τες συνήδοντο ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῇ παραδόξῳ, ὃ δὲ παρὰ τὴν πάντων ἐλπίδα ἀπεκρίνατο· ὦ Ζεῦ, εἰ τίνα²⁰ με καιρὸν φυλάττεις; καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν τριάκοντα ἀνῆρθέη, πλεῖν κώνειον κατακριθεῖς.

22 Λέγουσι τοὺς Πυθαγορείους πάνν²⁵ σφόδρα περὶ τὴν ἱατρικὴν σπουδᾶσαι τέχνην. καὶ Πλάτων δὲ φροντίδα εἰς αὐτὴν ἔσχε πλείστην καὶ Ἀριστοτέλης ὁ Νι-
κομάχου καὶ ἄλλοι πολλοί.

23 Ἀριστοτέλης ἐνόσει ποτὲ, προσέταξε δὲ αὐτῷ ὁ ἱατρὸς πρόσταγμα τι. καὶ ἐκεῖνος· μήτε ὥς βοηλάτην με³⁰ ἔφη· θεράπνευ μήτε ὥς σκαπανεία, ἀλλὰ διδάξας πρότερον τὴν αἰτίαν, οὕτως ἔξεις ἔτοιμον πρὸς τὸ πείθεσθαι, διδάσκων ἐκ τούτων μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν.

Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης εἰς τοσοῦτον τρυφῆς²⁴ ἐξώκειλε (καὶ γὰρ τοὶ Συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν καὶ τῷ βίῳ διαρρεῖν, ὃ δὲ Σμινδυρίδης καὶ πλέων), φύλλοις ῥόδων γοῦν ἐπαναπεσὼν καὶ κοιμη-
⁵ θείς ἐπ' αὐτῶν ἐξανέστη λέγων φλυκταίνας ἐκ τῆς εὐνῆς ἔχειν. σχολῇ γ' ἂν οὗτος ἐπὶ χαμεύνης κατε-
κλίθη ἢ στιβάδος ἢ πόας ἐν προσάντει πεφυκνίας ἢ ταύρου δορᾶς, ὥς ὁ Διομήδης, προεπούσης στρατιωτῇ σκληρῷ καὶ γενναίῳ.

10 ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοδὸς ἀγραύλοιο.

Πεισίστρατος ὅτε τῆς ἀρχῆς ἐγκρατὴς ἐγένετο,²⁵ μετεπέμπετο τοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἀποσχολάζοντας, καὶ ἐπνυθάνετο τί δὴ ποτε εἴη τὸ αἷτιον τοῦ ἀλύειν αὐτούς. καὶ ἐπέλεγεν· εἰ μὲν σοὶ τέθνηκε ξεῦρος,
¹⁵ παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἄπιθι καὶ ἐργάζου· εἰ δὲ ἀπορεῖς σπερμάτων, παρ' ἐμοῦ σοὶ γενέσθω, δεδιώς μὴ ἡ σχολὴ τούτων ἐπιβουλήν τέκη.

Ζήνωνα τὸν Κιτιέα δι' αἰδοῦς ἄγαν καὶ σπουδῆς²⁶ ἤγεν Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς. καὶ ποτε οὖν ὑπερπλη-
²⁰ σθεις οἴνου ἐπεκώμασε τῷ Ζήνωνι, καὶ φιλῶν αὐτὸν καὶ περιβάλλον ἄτε ἔξοινος ὦν ἠέλιον τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμνὺς καὶ νεανιευόμενος σὺν ὄρχῳ μὴ ἀτυχή-
σειν τῆς αἰτήσεως. ὃ δὲ λέγει αὐτῷ· πορευθεῖς ἔμε-
σον, σεμνῶς ἅμα καὶ μεγαλοφρόνως τὴν μέθην
²⁵ ἐλέγξας καὶ φεισάμενός αὐτοῦ, μήποτε διαρραγῇ ὑπὸ πλησμονῆς.

Ἀνδρὶ Λακωνικῷ μὲν χωριτικῷ δὲ ἐπέπληξέ τις²⁷ πενθοῦντι πάνν³⁰ σφόδρα ἐκθύμως. ὃ δὲ ἀπλάστως ἀπεκρίνατο· τί πάθω; φησὶν· οὐ γὰρ ἐγὼ αἷτιος
τοῦτου, ἀ φύσις δέ μου ῥεῖ.

- 28 Ἐπήνει Σπαρτιάτης τὸ ἔπος Ἡσιόδου τὸ λέγον
οὐδ' ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη,
ἀκούοντος Διογένης, ὃ δὲ εἶπε· καὶ μὴν Μεσσήνιοι
καὶ οἱ βόες αὐτῶν ἀπολώλασι, καὶ ὑμεῖς αὐτῶν ἐστὲ
οἱ γείτονες.
- 29 Τῆς νυκτὸς ἤδη προηκούσης ἐπάνεισι ποτε ἀπὸ
δείπνου Σωκράτης. νεανίσκοι γοῦν ἀκόλαστοι προ-
μαθόντες ἐνελόγησαν ἐπανιόντα, δᾶδας ἔχοντες ἡμέ-
νας καὶ Ἐρινύων πρόσωπα. ἔθος δὲ ἦν αὐτοῖς καὶ
ἄλλοις προσπαίζειν διὰ τὴν σχολὴν τὴν ἐπὶ τὰ χεῖρω. 10
οὓς ἰδὼν ὁ Σωκράτης οὐ διαταράχθη, ἀλλ' ἐπιστάς
ἡρώτα οἷα καὶ τοὺς ἄλλους ἢ ἐν Ἀνκείῳ ἢ ἐν ἀκα-
δημείᾳ.
- Ἐορτῆς οὔσης παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφιλοτιμήσατο
Ἀλκιβιάδης δῶρα πολλὰ πέμψαι τῷ Σωκράτει. τῆς 15
οὖν Ξανθίππης καταπλαγείσης καὶ τὸν Σωκράτη λα-
βεῖν αὐτὰ ἀξιούσης, ὃ δὲ ἔφη· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς τῇ φι-
λοτιμίᾳ τῇ τοῦ Ἀλκιβιάδου παραταξώμεθα, μὴ λαβεῖν
τὰ πεμφθέντα ἀντιφιλοτιμησάμενοι. ἐπεὶ δὲ τις ἔφη
πρὸς αὐτὸν ὅτι μέγα ἐστὶν ὧν ἐπιθυμεῖ τις τούτων 20
τυχεῖν, ὃ δέ· ἀλλὰ μείζον ἐστὶ τὸ μὴδὲ ἐπιθυμεῖν τὴν
ἀρχήν.
- 30 Ἀνάξαρχος ὅτε σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐστρατεύετο, χει-
μῶνος ἐπιγενομένου προμαθὼν ὅτι μέλλει ὁ Ἀλέξαν-
δρος ἐν ἀξύνῳ ποιῆσθαι χωρίῳ τὴν στρατοπεδείαν, 25
ὅσα εἶχε σκευή, ταῦτα ἐκρίψας, τοῖς σκευοφόροις ἐπέ-
θηκε ξύλα. ἐπεὶ δὲ ἐς τὸν σταθμὸν ἀφίκοντο, καὶ
ἐνείδει ξύλων, Ἀλεξάνδρῳ μὲν αἱ κλῖναι κατεκάοντο,
ἵνα ἐαυτὸν ἀλειῶναι δυναθῇ. ἐπεὶ δὲ τις παρὰ Ἀνα-
ξάρχῳ πῦρ εἶναι ἡγγαίεν, ἀφίκετο παρ' αὐτὸν καὶ 30
ἡλείψατο ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀναξάρχου. καὶ πυθόμενος

- τὴν προμήθειαν ὑπερεπήνεσε, καὶ ὧν ἐξέριψε δι-
πλάσιον ἔδωκεν ὑπὲρ τῆς τοῦ πυρὸς χρήας.
- Ἀθλητῆς Κροτωνιάτης Ὀλυμπιονίκης ἀπὼν πρὸς 31
τοὺς Ἑλλανοδίκας, ἵνα λάβῃ τὸν στέφανον, ἐπίληπτος
5 γενόμενος ἀπέθανε κατενεχθεὶς μετὰ πτώματος.
- Φοῦνην τὴν ἑταῖραν ἐν Δελφοῖς ἀνέστησαν οἱ 32
Ἕλληνες ἐπὶ κίονος εὐ μάλα ὑψηλοῦ. οὐκ ἐρῶ δὲ
ἀπλῶς τοὺς Ἕλληνας, ὥς ἂν μὴ δοκῶ δι' αἰτίας
ἄγειν πάντας, οὓς φιλῶ πάντων μάλιστα, ἀλλὰ τοὺς
10 τῶν Ἑλλήνων ἀκρατεστέρους. τὸ δὲ ἄγαλμα χρυσοῦν
ἦν. καὶ αἱ Κίμωνος δὲ ἵπποι χαλκαὶ καὶ αὐταὶ Ἀθή-
νησιν εἰκασμέναι ὅτι μάλιστα ταῖς Κίμωνος ἵπποις
εἰστήκεσαν.
- Μειράκιον Ἐρετρικὸν προσεφοίτησε Ζήνωνι πλείο- 33
15 νος χρόνου, ἔστ' ἐς ἄνδρας ἀπίκετο. ὕστερον οὖν
ἐς τὴν Ἐρετρίαν ἐπανῆλθε, καὶ αὐτὸν ὁ πατὴρ ἤρετο
ὅ τι ἄρα μάθοι σοφὸν ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ
χρόνου. ὃ δὲ δείξειν ἔφη, καὶ οὐκ ἐς μακρὰν ἔδρασε
τοῦτο. χαλεπήναντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέ-
20 λος πληγὰς ἐντείναντος, ὃ δὲ τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν
καὶ ἐγκατερήσας τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν
ὀργὴν πατέρων καὶ μὴ ἀρνακτεῖν.
- Διογένης ἐς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ θεασάμενος ἐν 34
τῇ πανηγύρει Ροδιακοὺς τινας νεανίσκους πολυτελῶς
25 ἡσθημένους, γελᾶσας· τύφος· ἔφη· τοῦτό ἐστιν. εἰτα
περιτυχῶν Λακεδαιμονίοις ἐν ἐξωμίσι φανύλαις καὶ
ὑπώσασι· ἄλλος· εἶπεν· οὗτος τύφος.
- Ὁ δὲ Σωκράτης ἰδὼν τὸν Ἀντισθένη τὸ διερω- 35
γὸς τοῦ ἱματίου μέρος ἀεὶ ποιοῦντα φανερόν,· οὐ
30 παύσῃ· ἔφη· ἐγκαλλωπιζόμενος ἡμῖν;
- Ψάλτης Ἀντιγόνη ἐπεδείκνυτο. τοῦ δὲ πολλάκις 36
λέγοντος· τὴν νήτην ἐπίσφιγξον· εἰτα πάλιν· τὴν

μέσῃν, ὃ δὲ ἀγανακτήσας ἔφη· μὴ γένοιτό σοι οὕτω
κακῶς, ὦ βασιλεῦ, ὥς ἐμοῦ ταῦτα ἀκριβοῦν μάλλον.

37 Ἀνάξαρχος ὁ ἐπικληθεὶς Εὐδαιμονικὸς κατεγέλα
Ἀλεξάνδρου ἑαυτὸν ἐκθεοῦντος. ἐπεὶ δὲ ἐνόσησέ
ποτε Ἀλέξανδρος, εἴτα προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἱατρὸς ῥό- 5
φημα σκευασθῆναι, γελάσας ὁ Ἀνάξαρχος· τοῦ μέντοι
θεοῦ ἡμῶν· εἶπεν· ἐν τρυβλίῳ αἱ ἐλπίδες κεῖνται.

38 Ὁ μὲν Ἀλέξανδρος ἐς τὴν Ἴλιον ἦλθεν. ἀνασκο-
ποῦντι δὲ αὐτῷ φιλοπόνως τῶν τις Τρωῶν προσελ-
θὼν τὴν λύραν ἐδείκνυνεν Ἀλεξάνδρου. ὃ δὲ ἔφη 10
ᾠδὴν ἀνὰ μέλην ἄν μάλλον ἰδεῖν τὴν Ἀχιλλέως· ὑπέ-
ευγε τοῦτο Ἀλέξανδρος· ἐπόθει γὰρ κτῆμα ἀγαθοῦ
στρατιώτου, ὃ προσῆδεν ἐκεῖνος τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν κλέα. τοῦ δὲ Πάριδος τί ἄρα ἦσεν ἡ λύρα, εἰ
μὴ μέλη μοιχικὰ καὶ οἷα αἰρεῖν γυναῖκας καὶ θέλγειν; 15

39 Πῶς δὲ οὐκ ἂν φαίη τις γελοιὸς ἄμα καὶ παρα-
δόξους τούσδε τοὺς ἔρωτας; τὸν μὲν Ξέρξου, ὅτι πλα-
τάνου ἠρώσθη. νεανίσκος δὲ Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγο-
νότων πρὸς τῷ πρυτανεῖῳ ἀνδριάντος ἐστῶτος τῆς
Ἀγαθῆς Τύχης θεομότητα ἠρώσθη. κατεφίλει γοῦν 20
τὸν ἀνδριάντα περιβάλλον, εἴτα ἐκμανεῖς καὶ οἰστρο-
θεὶς ὑπὸ τοῦ πόθου, παρελθὼν ἐς τὴν βουλὴν καὶ
λιτανεύσας ἔτοιμος ἦν πλείστων χρημάτων τὸ ἄγαλμα
πρίσθαι. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐπειθεν, ἀναδῆσας πολλαῖς
ταινίαις καὶ στεφανώσας τὸ ἄγαλμα καὶ θύσας καὶ 25
κόσμον αὐτῷ περιβαλὼν πολυτελῇ εἴτα ἑαυτὸν ἀπέ-
κτεινε, μυρία προκλαύσας. Γλαύκης δὲ τῆς καθαρω-
δοῦ οἱ μὲν φασιν ἐρασθῆναι κύνα, οἱ δὲ κριόν, οἱ δὲ
χῆνα. καὶ ἐν Σόλοις δὲ τῆς Κιλικίας παιδὸς Ξενο-
φῶντος ἠρώσθη κύων, ἄλλον δὲ ὠραίου μωρακίου 30
ἐν Σπάρτῃ κολοῖός.

40 Ὅτι Καρχηδόνιοι δύο κυβερνήτας ἐσήγον ἐς τὴν

ναῦν, ἄτοπον λέγοντες εἶναι δύο μὲν πηδάλια ἔχειν,
τὸν δὲ λυσιτελέστατον τοῖς ἐμπλέουσιν καὶ τὴν ἀρχὴν
ἔχοντα τῆς νεῶς ἔρημον εἶναι καὶ μόνον διαδόχου καὶ
κοινωνοῦ.

5 Ἐν τινὶ φασὶ συνδείπνῳ παρῇν Σιμωνίδης ὁ Κεῖος 41
καὶ Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος. προσέταξεν οὖν ὁ
Πανσανίας τῷ Σιμωνίδῃ σοφὸν τι εἰπεῖν, ὃ δὲ γελάσας
ὁ Κεῖος· μέμνησο· εἶπεν· ἄνθρωπος ὢν· τοῦτο πα-
ραχρημα μὲν ἐξεφάντισε Πανσανίας καὶ παρ' οὐδὲν
10 ἔθετο, ὑποτυφόμενος ἤδη ἐς τὸν τοῦ μηδίζειν ἔρωτα,
καὶ μεγαλοφρονῶν ἐπὶ τῇ πρὸς βασιλέα ξενίᾳ, ἴσως
δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου παραφερόμενος· ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς
τῇ Χαλκιοίκῳ, καὶ διεπάλασε τῷ λιμῷ καὶ ἐμελλεν
ἀποθνήσκειν ἀνθρώπων ἀλγεινότερα, ἀλλὰ τηρικαῦτα
15 ἐμνήσθη τοῦ Σιμωνίδου καὶ ἐξεβόησεν ἐς τοὺς· ὦ
ξένοι Κεῖς, μέγα τι ἄρα χρεῖμα ἦν ὁ λόγος σου, ἐγὼ
δὲ ὑπ' ἀνοίας οὐδὲν αὐτὸν ᾤμην εἶναι.

Ἀρταξέρξου ἀποκτείναντος τὸν πρεσβύτερον υἱὸν 42
Δαρεῖον ἐπιβουλεύοντα, ὁ δεύτερος ἀξιούντος τοῦ
20 πατρὸς σπασάμενος τὸν ἀκινάκην ἑαυτὸν πρὸ τῶν
βασιλείων ἀπέκτεινεν.

I

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγευ ἐς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. 1
κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα
θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν
25 Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴν
παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν· καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆ-

μον καὶ τὸν εἰργοντα νόμον τῆς θείας τὰς γυναῖκας,
καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

2 Εὐβώταν τὸν Κυρηναῖον ἰδοῦσα Λαῖς ἠράσθη
αὐτοῦ θερμότατα, καὶ περὶ γάμου λόγους προσήνεγ-
κεν· ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ἐξ αὐτῆς ἐπιβουλὴν ὑπέσχετο 5
ταῦτα δρᾶσαι, οὐ μὴν ὠμίλησεν αὐτῇ ὁ Εὐβώτας,
σωφρόνως διαβιώσας. ἡ δὲ ὑπόσχεσις αὐτοῦ μετὰ
τὴν ἀγωνίαν ἦν. νικήσας οὖν ἵνα μὴ δόξῃ διαφθεῖραι
τὰς ὁμολογίας τὰς πρὸς τὴν ἀνθρωπον, εἰκόνα γρα-
ψάμενος τῆς Λαίδος ἐς τὴν Κυρήνην ἐκόμισε, λέγων
ἄγειν Λαῖδα καὶ μὴ παραβῆναι τὰς συνθήκας. ἀνθ' 10
ᾧ ἡ γυνὴ ἡ νόμῳ γημαιμένη αὐτῷ παμμέγιστον ἀν-
δριάντα ἐν Κυρήνῃ ἀνέστησεν, αὐτὸν ἀμειβομένη
τῆς σωφροσύνης.

3 Τὰ τῶν περδίκων νεόττια ἐπειδὴν τάχιστα τοὺς
πόδας ἔξω ποιήσῃ τοῦ λέμματος, ἐντεῦθεν ἤδη δρο- 15
μικώτατά ἐστι. τὰ δὲ τῶν νητιῶν νεόττια παραχοῖμα
ἐξ ὠδίνων νήγεται. καὶ οἱ τῶν λεόντων δὲ σκύμνοι
καταγράφουσι τοῖς ὄνυξι τὰς μήτρας τῶν μητέρων
πρὸς φῶς ἐπιγόμενοι.

4 Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τρεῖς τετρακόσια στάδια 20
ἐφεξῆς μεθ' ὅπλων ὁδοιπορήσας, συμβαλὼν τοῖς πο-
λεμίοις, πρὶν ἀναπαῦσαι τὸ στρατόπεδον, ἐκράτησε
τῶν ἐχθρῶν.

5 Φρύγιος οὗτος ὁ λόγος· ἐστὶ γὰρ Αἰσώπου τοῦ
Φρυγός. ὁ δὲ λόγος φησὶ τὴν ὕν ἐὰν αὐτῆς τις ἄψῃ- 25
ται βοᾶν καὶ μάλα γε εἰκότως· οὔτε γὰρ ἔρια ἔχειν
οὔτε γάλα οὔτε ἄλλο τι πλὴν τῶν κρεῶν. παρα-
χοῖμα οὖν ὀνειροπολεῖν τὸν θάνατον, εἰδυῖαν ἐς ὅ
τι τοῖς χρηστέμοις αὐτῇ πέφυκε λυσitelῆς εἶναι.
εἰοίκασι δὲ τῇ ὑλὲ τῇ Αἰσώπου αἱ τύραννοι ὑποπτεῖν- 30

οντες καὶ δεδοικότες πάντα· ἴσασι γὰρ ὅτι ὥσπερ οὖν
αἱ ὕς ὀφείλουσι καὶ ἐκεῖνοι τὴν ψυχὴν πᾶσιν.

Ἐκωμωδοῦντο ἐς λεπτότητα Σαννυρίων ὁ τῆς κω- 6
μωδίας ποιητῆς καὶ Μέλητος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς
5 καὶ Κινησίας ποιητῆς κυκλίων χορῶν καὶ Φιλητᾶς ἑξα-
μέτρων. Ἀρχέστρατος δὲ ὁ μάντις ὑπὸ πολεμίων ἀλούς
καὶ ἐπὶ ξυγὸν ἀναβληθεὶς ὀβολοῦ ὀλκὴν ἠϋρέθη ἔχων,
ὥς φασι. καὶ Πανάρετος δὲ λεπτότατος ἦν· διετέλεσε
μέντοι ἄνθος. λέγουσι δὲ καὶ Ἰππώνακτα τὸν ποιη-
10 τὴν οὐ μόνον γενέσθαι μικρὸν τὸ σῶμα ἀλλὰ καὶ
λεπτόν. ἀλλὰ καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν
Ἰπερεΐδῃ, λεπτότατος ἦν. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν κατισ-
χνῶσθαι τὸ σῶμα πεφιλιπιδῶσθαι φασιν ἔλεγον.
μάρτυς Ἀλεξίς.

15 Οἰνοπίδης ὁ Χίος ἀστρολόγος ἀνέθηκεν ἐν Ὀλυμ- 7
πίοις τὸ χαλκοῦν γραμματεῖον, ἐγγράψας ἐν αὐτῷ
τὴν ἀστρολογίαν τῶν ἐνὸς δεόντων ἐξήκοντα ἐτῶν,
φήσας τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν εἶναι τοῦτον.

Ὅτι Μέτων ὁ Λευκονοεὺς ἀστρολόγος ἀνέστησε 20
στήλας, καὶ τὰς τοῦ ἡλίου τροπὰς κατεγράψατο, καὶ
τὸν μέγαν ἐνιαυτὸν ὥς ἔλεγεν εὖρε, καὶ ἔφατο αὐτὸν
ἐνὸς δέοντα εἰκοσιν ἐτῶν.

Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος ἔλεγε μὴ δεῖν εὐεργε- 8
σίαν παρὰ τινος προσίεσθαι· ἢ γὰρ ἀποδιδόναι πει-
25 ρώμενον πράγματα ἂν ἔχειν ἢ μὴ ἀποδιδόντα ἀγά-
ριστον φαίνεσθαι.

Φιλόξενος λίχνος ἦν καὶ γαστρος ἥττων. λοπάδος 9
οὖν ποτε ἐφομένης ἐν καπηλείῳ τέως μὲν ἠϋφραίνετο
καὶ ἑαυτὸν εἰστία τῇ ὀσμῇ· ἐπεὶ δὲ αὐτῷ ἐπετείνετο
30 ἢ ὀρεξίς καὶ ἥττατο τῆς φύσεως, κακῆς γε οὔσης, ὧ
θεοί, τημικαῦτα οὐκ ἐνεγκὼν προσέταξε τὸν παῖδα
πρίασθαι τὴν λοπάδα. ἐπεὶ δὲ ἔφατο πωλεῖν αὐτὴν

τὸν κάπηλον πολλοῦ, ταύτῃ μᾶλλον ἡδίων ἔσται φησίν, εἰ πλείονος αὐτὴν ὠνήσομαι. χρὴ δὲ καὶ τῶν τοιούτων μνημονεύειν, οὐκ ἐς ζῆλον αὐτῶν, ἀλλ' ὥστε φεύγειν αὐτά.

- 10 Ὅτε ὑπῆρχετο ἡ γραφικὴ τέχνη καὶ ἦν τρόπον 5
τινὰ ἐν γάλαξιν καὶ σπαργάνοις, οὕτως ἄρα ἀτέχνως
εἵκαζον τὰ ζῶα, ὥστε ἐπιγράφειν αὐτοῖς τοὺς γρα-
φείας τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος, τοῦτο δένδρον.
- 11 Ἦλγει τὸν ὄμῳ Διογένης τρωθεὶς οἶμαι ἢ ἐξ
ἄλλης τινὸς αἰτίας. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει σφόδρα ἀλγεῖν, 10
τῶν τις ἀχθομένων αὐτῷ κατεκερτόμει λέγων τί οὖν
οὐκ ἀποθνήσκεις, ὦ Διόγενες, καὶ σαντὸν ἀπαλλάτ-
τεις κακῶν; ὁ δὲ εἶπε τοὺς εἰδότας ἂν δεῖ πράττειν
ἐν τῷ βίῳ καὶ ἂν δεῖ λέγειν, τοὺς γε ζῆν προσήκει,
ὧν καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ εἶναι. σοὶ μὲν οὖν ἔφη οὐκ 15
εἰδότεί τά τε λεκτέα καὶ τὰ πρακτέα ἀποθανεῖν ἐν καλῷ
ἔστιν. ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιστήμονα ἐκείνων πρόειπε ζῆν.
- 12 Ἀρχύτας ἔλεγεν ὥσπερ ἔργον ἐστὶν εὐρεῖν ἰχθύν
ἄκανθαν μὴ ἔχοντα, οὕτω καὶ ἄνθρωπον μὴ κεκτη-
μένον τι δολερὸν καὶ ἀκανθῶδες. 20
- 13 Αἰτιᾶται Κριτίας Ἀρχίλοχον ὅτι κάκιστα ἑαυτὸν
εἶπεν. εἰ γὰρ μὴ φησίν ἐκεῖνος τοιαύτην δόξαν
ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐς τοὺς Ἕλληνας ἐξηνεγκεν, οὐκ ἂν ἐπυ-
θόμεθα ἡμεῖς οὔτε ὅτι Ἐνικοῦς υἱὸς ἦν τῆς δούλης,
οὔθ' ὅτι καταλιπὼν Πάρον διὰ πενίαν καὶ ἀπορίαν 25
ἦλθεν ἐς Θάσον, οὔθ' ὅτι ἐλθὼν τοῖς ἐνταῦθα ἐχθρὸς
ἐγένετο, οὔτε μὴν ὅτι ὁμοίως τοὺς φίλους καὶ τοὺς
ἐχθροὺς κακῶς ἔλεγε. πρὸς δὲ τοῦτοις ἢ δ' ὅς οὔτε
ὅτι μοιχὸς ἦν ἢ δαιμὲν ἂν εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ μαθόντες,
οὔτε ὅτι λάγνος καὶ ὕβριστής, καὶ τὸ ἔτι τούτων 30
αἰσχίον, ὅτι τὴν ἀσπίδα ἀπέβαλεν. οὐκ ἀγαθὸς ἄρα
ἦν ὁ Ἀρχίλοχος μάρτυς ἑαυτῷ, τοιοῦτον κλέος ἀπο-

λιπὼν καὶ τοιαύτην ἑαυτῷ φήμην. ταῦτα οὐκ ἐγὼ
Ἀρχίλοχον αἰτιῶμαι, ἀλλὰ Κριτίας.

Σωκράτης ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀργία ἀδελφὴ τῆς ἐλεν- 14
θερίας ἐστί. καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους καὶ
ἐλευθεριοτάτους Ἰνδοὺς καὶ Πέρσας, ἀμφοτέρους δὲ
πρὸς χρηματισμὸν ἀργοτάτους εἶναι. Φρύγας δὲ καὶ
Λυδοὺς ἐργαστικωτάτους, δουλεύειν δέ.

Τὰς Ἀριστείδου θυγατέρας ἔτι αὐτοῦ περιόντος 15
ἐμνηστεύοντο οἱ τῶν Ἑλλήνων δοκοῦντες διαφέρειν.
ἔβλεπον δὲ ἄρα οὐκ ἐς τὸν βίον Ἀριστείδου, οὐδὲ
ἐθαύμαζον αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἐπεὶ τούτων γε εἰ
ἦσαν ζηλωταί, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπέμειναν τῇ μνηστείᾳ.
νῦν δὲ ὁ μὲν ἀπέθανεν, οἱ δὲ οὐδὲν ἡγήσαντο εἶναι
πρᾶγμα πρὸς τὰς κόρας. ἀποθανὼν γὰρ ἐγνωσθῇ
15 ὁ καὶς Λυσιμάχου ὅτι πένης ἦν. ὅπερ καὶ ἀνέστειλεν
ἐκείνους τοὺς κακοδαίμονας ἐνδόξου τε ἅμα καὶ σε-
μνοτάτου γάμου, παρὰ γε ἐμοὶ κριτῇ. παραπλήσιον
δὲ καὶ ἐπὶ Λυσάνδρου μαθόντες γὰρ αὐτὸν εἶναι
πένητα, τὸν γάμον ἀπέδρασαν.

20 Ἐπεὶ ὁ Ἀντισθένης πολλοὺς προύτρπεεν ἐπὶ φιλο- 16
σοφίαν, οἱ δὲ οὐδὲν αὐτῷ προσείχον, τέλος ἀγανακτή-
σας οὐδένα προσίετο. καὶ Διογένη οὖν ἤλανε ἀπὸ
τῆς συνουσίας αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἦν λιπαρόστερος ὁ
Διογένης καὶ ἐνέκειτο, ἐνταῦθα ἤδη καὶ τῇ βακτηρίᾳ
25 καθίζεσθαι αὐτοῦ ἠπέλει, καὶ ποτε καὶ ἔπαισε κατὰ
τῆς κεφαλῆς. ὁ δὲ οὐκ ἀπηλλάττετο, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἐνέκειτο φιλοπόνως, ἀκούειν αὐτοῦ διψῶν, καὶ ἔλεγε
σὺ μὲν παῖς, εἰ βούλει, ἐγὼ δὲ ὑποθήσω τὴν κεφα-
λήν. καὶ οὐκ ἂν οὕτως ἐξεύροις βακτηρίαν σκληράν,
30 ὥστε με ἀπελάσαι τῶν διατριβῶν τῶν σῶν. ὁ δὲ
ὑπερησπάσατο αὐτόν.

Λέγει Κριτίας Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλέους πρὶν 17

ἢ ἄρξασθαι πολιτεύεσθαι, τρία τάλαντα ἔχειν τὴν οὐσίαν τὴν πατρῴαν· ἐπεὶ δὲ τῶν κοινῶν πρῶστη εἶτα ἔφυγε, καὶ ἐδημεύθη αὐτοῦ ἡ οὐσία, κατεφωράθη ἑκατὸν ταλάντων πλείω οὐσίαν ἔχων. ὁμοίως δὲ καὶ Κλέωνι πρὸ τοῦ παρελθεῖν ἐπὶ τὰ κοινὰ μηδὲν τῶν οἰκείων ἐλεύθερον εἶναι· μετὰ δὲ πεντήκοντα ταλάντων τὸν οἶκον ἀπέλιπε.

- 18 Δάφνιν τὸν βουκόλον λέγουσιν οἱ μὲν ἐρώμενον Ἐρμοῦ, ἄλλοι δὲ νῖόν· τὸ δὲ ὄνομα ἐκ τοῦ συμβάντος σχεῖν. γενέσθαι μὲν αὐτὸν ἐκ Νύμφης, τεχθέντα δὲ ἐκτεθῆναι ἐν δάφνῃ. τὰς δ' ὑπ' αὐτοῦ βουκολούμενας βοῦς φασὶν ἀδελφὰς γερονέαι τῶν Ἡλίου, ὧν Ὅμηρος ἐν Ὀδυσσεΐᾳ μέμνηται. βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὠμίλησε καλῶ ὄντι καὶ νέῳ καὶ πρῶτον ὑπηνήτῃ, 15 ἐνθα τοῦ χρόνου ἡ χαριεστάτη ἐστὶν ἡβὴ τῶν καλῶν μαιρακίων, ὥς πού φησι καὶ Ὅμηρος. συνθήκας δὲ ἐποίησε μηδεμιᾷ ἄλλῃ πλησιάζειν αὐτόν, καὶ ἐπηείλησεν ὅτι πεπωμένον ἐστὶν αὐτῷ στερηθῆναι τῆς ὄψεως, ἐὰν παραβῇ· καὶ εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραι 20 πρὸς ἀλλήλους. χρόνῳ δὲ ὕστερον βασιλέως θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ οἰνωθεὶς ἔλυσε τὴν ὁμολογίαν, καὶ ἐπλησίασε τῇ κόρῃ. ἐκ δὲ τούτου τὰ βουκολικὰ μέλη πρῶτον ἦσθη, καὶ εἶχεν ὑπόθεσιν τὸ πάθος τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ Σησίχορον γε 25 τὸν Ἱμεραῖον τῆς τοιαύτης μελοποιΐας ὑπάρξασθαι.

- 19 Εὐρυδάμας ὁ Κυρηναῖος πυγμὴν ἐνίκησεν, ἐκκρουσθεὶς μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ τοὺς ὀδόντας, καταπιὼν δὲ αὐτούς, ἵνα μὴ αἰσθῇται ὁ ἀντίπαλος.

- 20 Ὅτι ὁ Πέρσης ἐπέστειλε πρὸς Ἀγησίλαον, φίλον 30 αὐτὸν ἔχειν. ἀντεπέστειλε δὲ Ἀγησίλαος ὅτι οὐ δυνατόν φίλον αὐτὸν Ἀγησίλαον ἰδίᾳ εἶναι· εἰ δὲ εἴη

Λακεδαιμονίας κοινῇ φίλος, δῆλον ὅτι καὶ αὐτοῦ ἔσται· ἐφ' ἅπασιν γὰρ ἐκείνων ἀριθμείσθαι.

- Ὅτι τὸν Πλάτωνα ἡ Περικτιόνη ἔφερεν ἐν ταῖς 21 ἀγκάλας· θύοντος δὲ τοῦ Ἀρίστωνος ἐν Ὑμηττῷ ταῖς Μούσαις ἢ ταῖς νύμφαις, οἱ μὲν πρὸς τῇ ἱερουργίᾳ ἦσαν, ἡ δὲ κατέκλινε Πλάτωνα ἐν ταῖς πλησίον μυρρίναις δασείαις οὔσαις καὶ πυκναῖς. καθεύδοντι δὲ ἔσμος μελιττῶν ἐν τοῖς χερίσιν αὐτοῦ καθίσασαι ὑπῆδον, τὴν τοῦ Πλάτωνος εὐγλωττίαν μαντευόμεναι 10 ἐντεῦθεν.

- Ὅτι Λιῶξιππος παρόντος Ἀλεξάνδρου καὶ Μακε- 22 δόνων ῥόπαλον λαβὼν, Κόρραγον τὸν Μακεδόνα ὀπλίτην καταμονομαχήσας καὶ ἐκκρούσας αὐτοῦ τὸ ξυστόν καὶ ἀρπάσας τὸν ἄνδρα σὺν τῇ πανοπλίᾳ, 15 ἐπιβάς ἐπὶ τὸν ἀνέχον αὐτοῦ κειμένου τὴν μάχαιραν ἦν ὑπέξωστο ὑφαρπάσας ἀπέκτεινε τὸν ὀπλίτην. ἐμισήθη δὲ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου. ὁ δὲ ἀπογνοὺς, ὡς μισηθεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀθυμήσας ἀπέθανεν.

IA

- 20 Ὅτι Ὀρίκαδμος πάλης ἐγένετο νομοθέτης, καθ' 1 ἑαυτὸν ἐπινοήσας τὸν Σικελὸν τρόπον καλούμενον.

- Ὅτι ἦν Ὁροιβαντίου Τροϊζηνίου ἐπη πρὸ Ὁμήρου, 2 ὥς φασὶ Τροϊζήνιοι λόγοι. καὶ τὸν Φρύγα δὲ Δάρητα, οὗ Φρυγίαν Ἰλιάδα ἐστὶ καὶ νῦν ἀποσώζομένην 25 οἶδα, πρὸ Ὁμήρου καὶ τούτου γενέσθαι λέγουσι. Μελέσανδρος ὁ Μιλήσιος Λαπιθῶν καὶ Κενταύρων μάχην ἔγραψεν.

- 3 "Οτι Ἴκκος ὁ Ταραντίνος πάλης ὑπέρξατο, σω-
φρονέστερον τὸν τῆς ἀθλήσεως χρόνον διαζήσας καὶ
κεκολασμένη τροφῇ διαβιώσας καὶ ἀφροδίτης ἀμα-
θῆς διατελέσας.
- 4 Ἀγαθοκλέα φασὶ τὸν Σικελίας τύραννον γελοιο- 5
τάτα τὴν κεφαλὴν ἀσχημονεῖν. φιλουμένης γὰρ αὐ-
τῆς, κατὰ μικρὰ ὑπορρεουσῶν αὐτῷ τῶν τριχῶν, ὃ
δὲ αἰδούμενος προκαλύμμα κόμης ἐποιήσατο μυρρίνης
στέφανον· καὶ ἦν πρόβλημα τῆς ψιλώσεως. ἤδεσαν
μέντοι τὸ φαλάκρωμα Συρακόσιοι, καὶ τὴν ἐς αὐτὸν 10
τῶν τριχῶν ἐπιβουλὴν οὐκ ἠγνόουν, ἐσιώπων δὲ διὰ
τὸ τῶν τολμημάτων αὐτοῦ καὶ ἀσεβημάτων ἐμμανές.
- 5 Ἐθύνον τινες ἐν Δελφοῖς. τοῦτοις ἐπιβουλευόντες
Δελφοὶ ἐς τὰ κανᾶ, ἔνθα ἦν αὐτοῖς ὃ τε λιβανωτὸς
καὶ τὰ πόπανα, ἐνέβαλον τῶν ἱερῶν χρημάτων λάθρα. 15
λαβόντες οὖν αὐτοὺς ὡς θεοσύλας ἀπήγαγον ἐπὶ τὴν
πέτραν, καὶ κατεκρήμνισαν κατὰ τὸν Δελφικὸν νόμον.
- 6 Συνέβη τινὰ μοιχὸν ἀλῶναι ἐν Θεσπιαῖς· εἴτα
ἤγετο διὰ τῆς ἀγορᾶς δεδεμένος. ἀφείλοντο δ' αὐ-
τὸν οἱ ἐταῖροι. ἐξήφθη οὖν στάσις, καὶ συνέπεσε 20
γενέσθαι φόρους πολλούς.
- 7 Ἐλεγεν Ἐτεοκλῆς ὁ Λάκων δύο Λυσάνδρους τὴν
Σπάρτην μὴ ἂν ὑπομείναι. καὶ Ἀρχίστρατος ὁ Ἀθη-
ναῖος ἔλεγε δύο Ἀλκιβιάδας τὴν τῶν Ἀθηναίων.
οὕτως ἄρα αὐτῶν ἑκάτεραι ἦσαν ἀφόρητοι. 25
- 8 Ἰππαρχος ἀνηρώθη ὑπὸ Ἀρμοδίου καὶ Ἀριστογέ-
τονος, ὅτι ἐν τοῖς Παναθηναίοις κομίσαι κανοῦν τῇ
θεῷ κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐπιχώριον οὐκ εἶπασε τὴν
ἀδελφὴν τὴν Ἀρμοδίου ὡς μὴ ἀξίαν οὔσαν.
- 9 Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι πενία διέζων παρὰ 30
πάντα τὸν βίον. ἐπαινούντων οὖν πλουτιόν τινες ἔτι
μετὰ τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους, οἷς ἡ πενία παρὰ

πάντα τὸν βίον συνεκληρώθη. εἰσὶ δὲ οὗτοι, οἷον
Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ
κατορθώσας, καὶ τοὺς φόρους δὲ τοῖς Ἑλλήσι τάξας.
ἀλλ' οὐτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδὲ ἐντάφια ἑαυτῷ κατέ-
5 λιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμ-
ψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατὸν ἡρώτα· διὰ τίνα αἰτίαν
μοι δίδωσιν; ὡς δ' εἶπον ὅτι μόνον αὐτὸν Ἀθηναίων
ἡγεῖται καλὸν καὶ ἀγαθόν,· οὐκοῦν· ἔφη· ἐσάτω με
10 τοιοῦτον εἶναι.

Καὶ Ἐπαμεινώνδας δὲ ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν.
Ἰάσονος δὲ αὐτῷ πέμψαντος πεντήκοντα χρυσοῦς, ὃ
δὲ ἀδίκων· ἔφη· ἄρχεις χειρῶν· δανεισάμενος δὲ
παρά τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμὰς ἐφόδιον
15 ἐς Πελοπόννησον ἐνέβαλε. πυθόμενος δὲ τὸν ὑπασπι-
στὴν αὐτοῦ χρήματα εἰληφέναι παρὰ τινος τῶν αἰχμα-
λώτων· ἐμοὶ μὲν· εἶπεν· ἀπόδος τὴν ἀσπίδα, σεαυτῷ
δὲ πρῶτον καπηλεῖον, ἐν ᾧ καταξήσεις· οὐ γὰρ ἔτι κιν-
δυνεύειν ἐθελήσεις, πλούσιος γενόμενος.

20 Πελοπίδας δὲ ἐπιτιμώντων αὐτῷ τῶν φίλων ὅτι
χρημάτων ἀμελεῖ πράγματος ἐς τὸν βίον λυσιτελοῦς,
· νῆ τὸν Δία· εἶπε· λυσιτελής, ἀλλὰ Νικομήδει τού-
τῳ, δεῖξας χωλὸν τινα καὶ ἀνάπηρον.

Ὅτι Σκιπίων τέτταρα καὶ πεντήκοντα ἔτη βιώ-
25 σας οὐδὲν οὔτε ἐπρίατο οὔτε ἀπέδοτο· οὕτως ἄρα
ὀλίγων ἔδειτο. ἀσπίδα δὲ αὐτῷ τινὸς ἐπιδείξαντος εὖ
κεκοσμημένην εἶπεν· ἀλλὰ τὸν γε Ρωμαίων ἄνδρα
προσῆκει ἐν τῇ δεξιᾷ τὰς ἐλπίδας ἔχειν, ἀλλ' οὐκ ἐν
τῇ ἀριστερᾷ.

30 Ὅτι Ἐφιάλτης ὁ Σοφωνίδου πενέστατος ἦν. δέκα
δὲ τάλαντα διδόντων αὐτῷ τῶν ἐταίρων, ὃ δὲ οὐ
προσῆκατο εἰπὼν· ταῦτά με ἀναγκάσει αἰδούμενον

ὕμᾱς καταχαρίσασθαι τι τῶν δικαίων, μὴ αἰδούμενον
δὲ μηδὲ χαριζόμενον ὑμῖν ἀχάριστον δόξαι.

- 10 Ζωῖλος ὁ Ἀμφιπολίτης ὁ καὶ ἐς Ὅμηρον γράφας
καὶ ἐς Πλάτωνα καὶ ἐς ἄλλους, Πολυκράτους μὲν
ἀκουστικὴν ἐγένετο· οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν 5
κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους. ἐκαλεῖτο δ'
ὁ Ζωῖλος οὗτος Κύων ῥητορικός, ἦν δὲ τοιοῦτος. τὸ
μὲν γένειον αὐτῷ καθεῖτο, ἐκέκαρτο δὲ ἐν χροῖ τὴν κε-
φαλὴν, καὶ θοιμάτιον ὑπὲρ τὸ γόνυ ἦν. ἦρα δὲ ἀγο-
ρεῦειν κακῶς, καὶ ἀπεχθάνεσθαι πολλοῖς σχολὴν 10
εἶχε, καὶ ψογερός ἦν ὁ κακοδαίμων. ἤρετο οὖν αὐτόν
τις τῶν πεπαιδευμένων διὰ τί κακῶς λέγει πάντας·
ὁ δὲ· ποιῆσαι γὰρ κακῶς βουλόμενος οὐ δύναμαι.

- 11 Ὅτι Διονύσιος ὁ Σικελὸς περὶ τὴν ἰατρικὴν
ἐσπούδασε καὶ αὐτός, καὶ ἰάτο καὶ ἔτεμνε καὶ ἔκαε 15
καὶ τα λοιπά.

- 12 Πλακοῦντα ὁ Ἀλκιβιάδης μέγαν καὶ ἐσκευασμένον
κάλλιστα διέπεμψε Σωκράτει. ὥς οὖν ὑπὸ ἐρωμένου
ἐραστῇ πεμφθὲν δῶρον ἐκκαυστικὸν τὸν πλακοῦντα 20
διαγανακτήσασα κατὰ τὸν αὐτῆς τρόπον ἡ Ξανθίππη
ῥίψασα ἐκ τοῦ κανοῦ κατεπάτησε. γελάσας δὲ ὁ Σω-
κράτης· οὐκοῦν· ἔφη· οὐδὲ σὺ μεθέξεις αὐτοῦ. εἰ δέ
τις οἶεται περὶ μικρῶν με λέγειν λέγοντα ταῦτα, οὐκ
οἶδεν ὅτι καὶ ἐκ τούτων ὁ σπουδαῖος δοκιμάζεται 25
ὑπερφρονῶν αὐτῶν, ἅπερ οὖν οἱ πολλοὶ λέγουσιν
εἶναι κόσμον τραπέζης καὶ δαιτὸς ἀναθήματα.

- 13 Ἄνδρα φασὶ Σικελιώτην οὕτω βλέπειν ὅξυν
γενέσθαι, ὥστε αὐτόν ἐκ τοῦ Αἰλυβαίου ἐς Καρχη-
δόνα τείναντα τὸν ὀφθαλμὸν μηδὲν σφάλλεσθαι. καὶ
ἀποδείξαι λέγουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν νεῶν τῶν ἀναγο- 30
μένων ἐκ Καρχηδόνης· καὶ οὐκ ἐψεύσατο οὐδεμίαν.



Ἀσπασία ἡ Ἐρμοτίμου θυγάτηρ ἡ Φωκαῖς ἐτράφη
ἐν ὀρφανίᾳ, τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀποθανούσης ἐν ᾧδε- 1
σιν. ἐκ δὲ τούτων ἐν πενίᾳ μὲν ἐτράφη ἡ Ἀσπασία,
5 σωφρόνως μέντοι καὶ ἐγκρατῶς. ὄνειρος δὲ αὐτῇ
συνεχῶς ἐπεφοίτα καὶ ἐμαντεύετο αὐτῇ χρηστά, τὴν
μέλλουσαν αὐτῆς τύχην ὑπαινιττόμενος, ὅτι καλῶ
κἀγαθῶ συνέσται ἀνδρί. παῖς δ' ἔτι οὔσα, γίνεται
αὐτῇ κατὰ τοῦ προσώπου φῦμα ὑπ' αὐτὸ τὸ γένειον,
10 καὶ ἦν ἰδεῖν μοχθηρὸν καὶ ἐλύπει τὸν τε πατέρα καὶ
τὴν παῖδα. δείκνυσιν οὖν αὐτὴν ὁ πατὴρ ἰατρῶ· ὁ
δὲ ὑπέσχετο ἰάσεσθαι, εἰ λάβοι τρεῖς στατήρας. ὁ δὲ
ἔφατο μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἰατρὸς μηδὲ αὐτὸς εὐπορεῖν φαρ-
μάκου φησί. καὶ ἡνῆατο ὥσπερ εἰκὸς ἐπὶ τούτοις ἡ 15
Ἀσπασία καὶ ἀπελθοῦσα ἔξω ἔκλαεν· ἔχουσα δ' ἐν
τοῖς γόνασι κάτοπτρον καὶ ὀρῶσα ἑαυτὴν ἐν αὐτῷ σφό-
δρα ἤλγει. ἀύπνῳ δὲ οὔσῃ ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀφίκετό
οἱ εὖ μάλα εὐκαιρὸς ὕπνος, καὶ ἅμα τῷ ὕπνῳ περι-
στερὰ παραγίνεται, καὶ γενομένη γυνή· θάρρει· εἶπε 20
καὶ μακρὰ χαίρειν εἰποῦσα ἰατροῖς τε αὐτοῖς καὶ φαρ-
μάκοις, σὺ δὲ τῶν τῆς Ἀφροδίτης στεφάνων τῶν ῥο-
δίνων ὅσοι ἂν ὦσιν ἤδη αὖτοι τρίβουσα ἐπίπατε τῷ
φύματι· ταῦτα ἀκούσασα ἡ παῖς καὶ δρᾶσασα, τὸ
φῦμα ἠφανίσθη· καὶ ἡ Ἀσπασία καλλίστη τῶν συμ- 25
παρθένων ἦν αὐτίς, παρὰ τῆς καλλίστης τῶν θεῶν
τὴν ὥραν ἀπολαβοῦσα. καὶ χαρίτων μὲν ἀφθονίαν
εἶχεν, ὥς οὐκ ἄλλη παρθένος τῶν τότε· ἦν δὲ καὶ τὴν
κόμην ξανθὴ καὶ οὐλὴ τὰς τρίχας ἡρέμα, ὀφθαλμοὺς
δὲ εἶχε μεγίστους, ὀλίγον δὲ ἦν καὶ ἐπίγοντος, τὰ δὲ 30
ᾧτα εἶχε βραχύτατα. ἦν δὲ αὐτῇ καὶ δέσμα ἀπαλόν·

ἐφ' ἧς δὲ ἢ χροά ἢ κατὰ τοῦ προσώπου ῥόδοις. διὰ ταῦτά τοι οἱ Φωκαῖς ἐτι παιδίον οὖσαν ἐκάλουν Μιλτώ. ὑπέφαινε δὲ καὶ τὰ χεῖλη ἐρυθρά, καὶ οἱ ὀδόντες λευκότεροι χιόνος ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τὰ σφυρὰ ἀγαθὰ καὶ οἷας Ὅμηρος λέγει τὰς ὠραιότατας γυναικας 5 κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φωνήν, καλλισφύρους ὀνομάζων. φώνημα δὲ εἶχεν ἡδὺ καὶ ἀπαλόν· εἶπεν ἂν τις λαλούσης αὐτῆς ἀκούειν Σειρήνος. πολυπραγμοσύνης δὲ ἀπάσης γυναικείας καὶ περιεργίας ἀπήλλακτο· ὁ μὲν γὰρ πλοῦτος φιλεῖ χορηγεῖν καὶ τὰ τοιαῦτα, πενο- 10 μένη δὲ ἐκείνη καὶ τρεφομένη ὑπὸ πατρὶ καὶ αὐτῷ πένητι περιέρχον οὐδὲν οὐδὲ περιττὸν ἐς τὸ εἶδος ἡράνιζεν. ἀφίκετο δὲ ποτε παρὰ Κῦρον τὸν Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἡ Ἀσπασία τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξου, οὐχ ἐκούσα οὐδὲ ἐκόντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς ἀποπέμ- 15 ψαντος, ἀλλὰ γὰρ πρὸς βίαν, οἷα πολλάκις ἀπήντησεν ἢ πόλεων ἀλουσῶν ἢ τυράννων βιασαμένων. εἰς οὖν τῶν Κύρου σατραπῶν μετὰ καὶ ἄλλων παρθένων ἀνήγαγεν αὐτὴν πρὸς Κῦρον, καὶ τάχιστα τῶν ἄλλων παλλακίδων προτιμήθη διὰ τε ἡθους ἀφέλειαν καὶ 20 τοῦ τρόπου τὸ αἰδῆμον καὶ ὅτι ἀπεριέργως καλὴ ἦν. συνεμάχετο δὲ πρὸς τὸ ὑπερφιλεῖσθαι καὶ ὅτι σύνεσιν εἶχε. πολλάκις γοῦν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπιγόντων ἐχορήσατο αὐτῇ συμβούλῳ Κῦρος, καὶ πεισθεὶς οὐ μετέγνω. ὥς δὲ ἦλθε τὸ πρῶτον πρὸς Κῦρον ἡ Ἀσπα- 25 σία, ἔτυχε μὲν ἀπὸ δείπνου ὦν καὶ πίνειν ἔμελλε κατὰ τὸν τρόπον τὸν Περσικόν· μετὰ γὰρ τὸ ἐμπλησθῆναι τροφῆς οἱ Πέρσαι τῷ τε οἴνῳ καὶ ταῖς προπόσεσιν εὖ μάλα ἀποσχολάζουσιν, ὥς πρὸς ἀντίπαλον τὸν πότον ἀποδύμενοι. μεσοῦντος οὖν τοῦ 30 πότου τέτταρες παρθέναι παράγονται τῷ Κύρῳ Ἑλληνικαί, ἐν δὲ ταῖς καὶ ἡ Φωκαῖς Ἀσπασία ἦν. ἦσαν

δὲ κάλλιστα διεσκευασμένα· αἱ μὲν γὰρ τρεῖς ὑπὸ τῶν οἰκείων γυναικῶν, αἱ ἔτυχον αὐταῖς συνανελθούσαι, διαπεπλεγμένα τε ἦσαν τὰς κόμας καὶ δια- 5 πεποικιλμένα τὰ πρόσωπα ἐντρίψεσι καὶ φαρμάκοις. ἦσαν δὲ καὶ ὑπὸ τῶν τροφῶν δεδιδραγμένα ὅπως τε ὑποδραμεῖν χρὴ τὸν Κῦρον καὶ τίνα τρόπον θωπεῦσαι, καὶ προσιόντα μὴ ἀποστραφῆναι καὶ ἀπτομένου μὴ 10 δυσχερᾶναι καὶ φιλοῦντος ὑπομεῖναι, ἑταιρικά εὖ μάλα μαθήματα καὶ διδάγματα καὶ γυναικῶν καπηλικῶς τῷ κάλλει χρωμένων ἔργα. ἔσπευδον οὖν ἄλλη ἄλλην ὑπερβαλέσθαι τῷ κάλλει. ἡ δὲ Ἀσπασία οὔτε ἐνδύναι πολυτελῆ χιτῶνα ἐβούλετο, οὔτε περιβλήμα περιβαλέσθαι ποικίλον ἡξίον, οὔτε λούσασθαι ὑπέ- 15 μενεν, ἀνευφημήσασα δὲ θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἑλλήνιους καὶ Ἑλευθερίους τοὺς αὐτοὺς, καὶ τὸ τοῦ πατρὸς ὄνομα ἐβόα, καὶ κατηρᾶτο ἑαυτῇ καὶ τῷ πατρί, δούλειαν σαφῆ καὶ ὁμολογημένην ὑπομένειν πιστεύουσα τὴν ἔξω τῆς συνηθείας περὶ τὸ σῶμα στολὴν τε ἅμα καὶ περιέρχον κατασκευήν. ῥαπισθεῖσα δὲ πρὸς ἀνάγκην 20 ἐνέδνυ καὶ εἶχε τοῖς ἐπιτάγμασιν, ἀλγοῦσα ὅμως ὅτι οὐ παρθενικὰ ἀλλ' ἑταιρικά πράττειν ἐβιάζετο. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι παρελθούσαι ἀντέβλεπον τῷ Κύρῳ καὶ ὑπεμειδίῳ καὶ φαιδρότητα προσεποιούντο· ἡ γὰρ μὴν Ἀσπασία ἑώρα κάτω, καὶ ἐρυθρημάτων εὖ μάλα 25 φλογωδῶν ἐνεπίμπλατο αὐτῆς τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπεπλήρωντο οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύων, καὶ ἐκ παντὸς τοῦ τρόπου δῆλῃ ἦν αἰδουμένη. ἐπεὶ δὲ ἐκέλευσε πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀνθρώπους καθίσαι, αἱ μὲν ἐπέισθησαν καὶ πάννυ εὐκόλως, ἡ δὲ Φωκαῖς τῷ προστάγματι 30 οὐδὲν προσεῖχεν, ἕως αὐτὴν ὁ ἀγαγὼν σατράπης πρὸς βίαν ἐκάθισεν. ἀπτομένου δὲ τοῦ Κύρου καὶ διασκοπούντος τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν καὶ τὰς παρειὰς καὶ

τοὺς δακτυλοὺς, αἱ μὲν ἠνείχοντο, ἡ δὲ οὐχ ὑπέμενει· ἄκρα γὰρ τῇ χειρὶ μόνον τοῦ Κύρου προσαφαιμένου ἐξεβόησέ τε καὶ ἔφατο αὐτὸν οἰμώξεσθαι τοιαῦτα δρωῶντα. ὑπερήσθη τούτοις ὁ Κύρος, ἐπανισταμένης τε αὐτῆς καὶ πειρωμένης φεύγειν, ἐπεὶ καὶ τῶν μα-
στῶν προσήψατο, ἀλλὰ ἐνταῦθα μὲν ὑπερηγάσθη τὴν εὐγένειαν οὐ Περσικῶς ὁ τοῦ Δαρείου, ἀλλὰ καὶ ἀποβλέψας πρὸς τὸν ἀγοραστὴν· ταύτην μόνην· ἔφη· ἔλευθέραν καὶ ἀδιάφθορον ἦραγες· αἱ δὲ λοιπαὶ καπηλικῶς ἔχουσι καὶ τοῦ εἶδους καὶ ἔτι μᾶλλον τοῦ 10 τρόπου· ἐκ δὴ τούτων ὁ Κύρος πλέον ταύτην ἠγάπησεν ἢ αἷς ὠμίλησέ ποτε ἀνθρώποις. χρόνῳ δὲ ὕστερον ὑπερηγάσθη μὲν ταύτης ὁ Κύρος, ἀντηρᾶτο δὲ καὶ ὑπ' ἐκείνης, καὶ ἐς τοσοῦτον ἀμφοῖν ἡ φιλία προῆλθεν, ὥς ἐγγὺς ἰσοτιμίας εἶναι καὶ μὴ ἀπάδειν 15 Ἑλληνικοῦ γάμου ὁμοιοῦς τε καὶ σωφροσύνης. ἀφίκετο οὖν τοῦ ἐς Ἀσπασίαν ἔρωτος καὶ ἐς Ἰωνίαν τὸ κλέος καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν, ἐπεπλήρωτο δὲ καὶ ἡ Πελοπόννησος τῶν ὑπὲρ Κύρου τε καὶ ἐκείνης λόγων. ἀλλὰ καὶ ἐς βασιλεία τὸν μέγαν ἦκεν ἡ δόξα· 20 ἐπεπίστευτο γὰρ δὴ ὅτι γυναικὸς ἄλλης μετ' αὐτὴν οὐκ ἤξιον πειραθῆναι Κύρος. ἐκ δὴ τούτων ἐσῆει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη τῶν ἀρχαίων φασμάτων, περιστερᾶς τε ἐκείνης καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λόγων καὶ ὅσα προσέειπεν ἡ θεὸς· καὶ ἐπίστευεν αὐτὴν ἐξ ἀρχῆς μελε- 25 δωνὸν αὐτῆς γεγονέναι, καὶ ἔθυε τῇ Ἀφροδίτῃ τελεστήρια καὶ χαριστήρια. πρῶτον μὲν οὖν εἰδῶλον χρυσοῦν ἀρχοῦντως μεγέθους ἔχον αὐτῇ κατεσκεύασεν. ἐννοεῖτο δὲ τὸ ἄγαλμα τοῦτο Ἀφροδίτης εἶναι, καὶ πελειάδα αὐτῇ παρέστησε λιθοκόλλητον· καὶ ἀνὰ πᾶ- 30 σαν ἡμέραν θυσίαις τε ἱεροῦτο καὶ εὐφημίαις, ἀπέπεμψε δὲ καὶ Ἑρμοτίμῳ τῷ πατρὶ δῶρα πολλὰ καὶ

καλὰ, καὶ πλούσιον αὐτὸν ἀπέφηνε. σωφροσύνη τε διεξῆ, ὥς αἱ Ἑλληνίδες γυναικες λέγουσι καὶ αἱ Περ- σίδες. ὄρμος ἐκομίσθη ποτὲ Κύρῳ ἐκ Θετταλίας, πέμ- φαντος τὸν ὄρμον Σκόπα τοῦ νεωτέρου· τῷ δὲ Σκόπα 5 ἐκεκόμιστο ἐκ Σικελίας τὸ δῶρον, ἐδόκει δὲ ὁ ὄρμος θαυμαστῇ τινὶ τέχνῃ καὶ ποικιλίᾳ ἐξεργάσθαι. πάντων οὖν, οἷς ἔδειξεν αὐτὸν ὁ Κύρος, θαυμαζόντων, ὑπερησθῆεις τῷ κειμηλίῳ, παραχοῆμα ἐς Ἀσπασίας ἀφίκετο, μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ καταλαβὼν αὐτὴν κα- 10 θεύδουσαν, ὑποδὺς ὑπὸ θοιμάτιον καὶ παρακλινεῖς ἡρέμα, ἀψοφητὶ ἔμενεν αὐτὸς μὲν ἀτρεμῶν, ἐκείνη δὲ ἐκάθευδεν. ἐπεὶ δὲ διυπνίσθη καὶ ἐθεάσατο τὸν Κύρον, περιπλακείσα αὐτῷ κατὰ τὸν συνήθη τρόπον ἐφιλοφρονεῖτο αὐτόν. ὃ δὲ ἐξελὼν ἐκ τοῦ κιβωτίου 15 τὸν ὄρμον ἔδειξεν, ἐπειπὼν ὅτι ἄξιός ἐστιν οὗτος ἢ θυγατρὸς βασιλέως ἢ μητρός. τῆς δὲ ὁμολογούσης· ἰδοὺ τοίνυν· φησὶν· δίδωμί σοι αὐτὸν ἔχειν κτῆμα, καὶ μοι ὥς ἔχεις περιθεμένη δεῖξον τὸν τράχηλον· ἡ δὲ οὐχ ἠτήθη τοῦ δώρου, ἀλλ' εὖ μάλα σοφῶς καὶ 20 πεπαιδευμένως ἀπεκρίνατο· καὶ πῶς· ἔφη· τολμήσω Παρυσάτιδος δῶρον ἄξιον τῆς τεκούσης σε περιθέσθαι αὐτή; ἀλλὰ τοῦτον μὲν ἀπόπεμψον ἐκείνῃ, Κύρε· ἐγὼ δέ σοι καὶ ἄνευ τούτου παρὲξ καλὸν τὸν τράχηλον· Ἀσπασία μὲν οὖν μεγαλοφρόνως καὶ ὑπὲρ τὰς γυναικας 25 βασιλικῶς τὰ ἐναντία ἔδρασεν ἥπερ εἰώθασι γυναικες δρᾶν (φιλόκοσμοι γὰρ εἰσι δεινῶς)· ὁ δὲ Κύρος ἡσθεὶς τῇ ἀποκρίσει τὴν μὲν Ἀσπασίαν κατεφίλησεν, αὐτὰ δὲ ἕκαστα καὶ τῶν πραχθέντων καὶ τῶν λεχθέντων ἐς ἐπιστολὴν ἐγγράφας ἀπέπεμψε πρὸς τὴν μητέρα σὺν 30 τῷ ὄρμῳ. καὶ ἡ Παρυσάτις λαβοῦσα τὸ δῶρον οὐδὲν ἔλαττον ἦσθη τοῖς ἐπεσταλμένοις ἢ τῷ χρυσῷ· καὶ ὑπὲρ τούτων ἡμείψατο τὴν Ἀσπασίαν μεγάλοις δώροις

καὶ βασιλικοῖς· ἠΰφρανε γὰρ αὐτὴν μάλιστα ἐκεῖνο, ὅτι καίτοι πάνν σφόδρα εὐδοκιμοῦσα παρὰ τῷ παιδί αὐτῆς ἡ Ἀσπασία, ὅμως ἐν τῷ φιλεῖσθαι ὑπὸ Κύρου ἐβούλετο τῆς Κυρον τεκούσης ἡττάσθαι. ἐπήνεσε μὲν οὖν Ἀσπασία τὰ δῶρα, οὐ μὴν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι, 5 ἐπεὶ καὶ χρήματα ἦκεν αὐτῇ μετὰ τῶν δώρων πᾶν-πολλά· ἀπέστειλε δὲ Κύρῳ, ἐπειποῦσα· πολλοὺς ἀνθρώπων τρέφοντί σοι γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῇ· ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκεῖς φιλούμενος, καὶ κόσμος μοι εἰ σὺ· καὶ ἐκ τούτων ὥσπερ εἰκὸς τὸν Κύρον ἐξέπληξε, 10 καὶ ἀναμφιλόγως ἐθανυμάζετο ἥδε ἡ γυνὴ καὶ διὰ τὸ κάλλος τὸ τοῦ σώματος καὶ ἐτι μᾶλλον διὰ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς. ὅτε δὲ ἀνηρέθη Κύρος ἐν τῇ πρὸς τὸν ἀδελφὸν μάχῃ, καὶ ἑάλω τὸ στρατόπεδον τοῦ Κυ-
 ρου, μετὰ τῶν ἄλλων λαφύρων καὶ αὐτὴ ἑάλω, οὐκ 15 εἰκὴ καὶ ὥς ἔτυχεν ἐμπεσοῦσα ἐς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἀνεξήτησεν αὐτὴν σὺν πολλῇ τῇ φροντίδι βασιλεὺς Ἀρταξέρξης· ἥδει γὰρ αὐτῆς τὸ κλέος καὶ τὴν ἀρετὴν. ἐπεὶ δὲ αὐτὴν ἡγαγον δεδεμένην, ἡγανάκτει καὶ τοὺς μὲν τοῦτο δρᾶσαντας ἐς δεσμοτήριον ἐνέ-
 βαλε, προσέταξε δὲ αὐτῇ δοθῆναι κόσμον πολυτελῆ. 20 ἡ δὲ ἤκουσα καὶ ποτινωμένη καὶ δακρύουσα ἐπὶ πολλοῖς ἐβιάσθη τὴν ἐκ βασιλείως στολὴν ἐνδύναι· ἐθρήνη γὰρ ἰσχυρῶς τὸν Κύρον· ἐνδύσα δὲ ἐφάνη καλλίστῃ γυναικῶν, καὶ παραχρῆμα ὁ Ἀρταξέρξης 22 ἐφλέγετο καὶ κατετήκετο, καὶ πρώτῃν γε τῶν γυναικῶν ἦγε, καὶ ἐς ὑπερβολὴν ἐτίμα δι' ὧν ἔσπευδεν αὐτῇ χαρίζεσθαι, θαρρῶν ὅτι Κύρον μὲν ἀναγκάσει ἐπιλαθῆσθαι αὐτήν, διδάξει δ' αὐτὸν φιλεῖν οὐδὲν ἐκείνου ἥττον. καὶ ἔτυχε μὲν τῆς ἐλπίδος, ὅψε δὲ καὶ 30 βραδέως· δεινὴ γὰρ ἡ ἐς Κύρον εὐνοία ἐντακείσα τῇ Ἀσπασίᾳ δυσέκνιπτον ὥς ὅτι μάλιστα τὸ φίλτρον

ἐνείργαστο αὐτῇ. χρόνῳ δὲ ὕστερον Τιριδάτης ὁ εὐνούχος ἀποθνήσκει, κάλλιστος τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ ὠραιότατος γενόμενος· κατέστρεψε δὲ ἄρα οὗτος τὸν βίον μειρακιούμενος καὶ ἐκ τῆς παιδικῆς ἡλικίας 5 ἀνατρέχων, ἐλέγετο δὲ αὐτοῦ ἑρᾶν βασιλεὺς ἀνδρειότατα. ἐκ δὴ τούτων ἐπένθει βαρύντατα καὶ δορυμύτατα ἦλγει, καὶ δημοσίᾳ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν πένθος ἦν, χαριζομένων ἀπάντων βασιλεῖ τοῦτο. ἐτόλμα τε οὐδεὶς αὐτῷ προσελθεῖν οὐδὲ παραμυθῆ-
 10 σασθαι· καὶ γὰρ ἐπίστευον ἀνιάτως αὐτὸν ἔχειν ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι πάθει. τριῶν δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν στολὴν ἀναλαβοῦσα ἡ Ἀσπασία πενθικὴν, ἀπίοντος βασιλέως ἐπὶ λουτρόν, ἔστη δακρύουσα καὶ ὀρώσα ἐς γῆν· ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν ἐξεπλάγη καὶ ἤρετο τὴν 15 αἰτίαν τῆς ἀφίξεως. καὶ ἐκείνη φησί· λυπούμενόν σε, βασιλεῦ, καὶ ἀλγοῦντα ἀφίγμαι παραμυθῆσασθαι, εἰ σοι βουλομένῳ ἐστίν· εἰ δὲ χαλεπαίνεις, ἀπαλλάττομαι ὅπισω· ὑπερήσθη τῇ κηδεμονίᾳ ὁ Πέρσης, καὶ προσέταξεν ἐς τὸν θάλαμον ἀνελθοῦσαν ἀναμεῖναι 20 αὐτόν· ἡ δὲ ἔδρασε ταῦτα. ἐπεὶ δὲ ἐπανῆλθε, τὴν τοῦ εὐνούχου στολὴν ἐπὶ τῇ μελαίνῃ περιῆψε τῇ Ἀσπασίᾳ· καὶ πῶς ἔπρεψεν αὐτῇ καὶ τὰ τοῦ μειρακίου, καὶ ἐτι μᾶλλον τὰ τῆς ὥρας αὐτῇ πρὸς τὸν ἐραστὴν ἐξέ-
 25 λαμψεν. ἐπεὶ δὲ ἄπαξ ἐχειρώσθη τούτοις ἐκεῖνος, ἡξίωσεν αὐτήν, ἔστ' ἂν ἀπομαρανθῇ τοῦ πένθους αὐτῷ ἡ ἀκμή, οὕτως ἐσταλμένην ὥς αὐτὸν παρίναι. καὶ ἐκείνη χαριζομένη ἐπέισθη αὐτῷ· καὶ μόνῃ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν οὐ γυναικῶν μόνον φασὶν ἀλλὰ καὶ τῶν βασιλέως υἱῶν καὶ τῶν συγγενῶν παρεμυ-
 30 θήσατο Ἀρταξέρξην, καὶ τὸ ἐκ τῆς λύπης ἰάσατο πάθος, εἰξάντος βασιλέως τῇ κηδεμονίᾳ καὶ τῇ παραμυθίᾳ πεισθέντος συννετῶς.

- 2 [Οὐδείς οὔτε πλάστης οὔτε γραφεὺς τῶν Διὸς θυγατέρων τὰ εἶδη παρέστησεν ἡμῖν ὠπλισμένα. ὁμο-
λογεῖ δὲ τοῦτο ὅτι δεῖ τὸν ἐν Μούσαις βίον εἰρη-
νικόν τε ἅμα καὶ πρᾶον εἶναι.]
- 3 Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν Μαντινείᾳ καιρίαν, ⁵
ἐς τὴν σκηνὴν κομισθεὶς ἐτι ἔμπρους Δαΐφραντον ἐκά-
λει, ἵνα ἀποδείξῃ στρατηγόν· οἱ δὲ ἔφασαν τεθνάναι
τὸν ἄνδρα. εἶτα Ἰολαΐδαν καλεῖν διὰ ταχέων ἤξιον.
ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτὸν ἐλέχθη τεθνάναι, συνεβούλευσε
διαλύσασθαι πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ φιλίαν θέσθαι, ¹⁰
ὥς μηκέτι στρατηγοῦ καταλειμμένου ἐν Θήβαις.
- 4 Φασὶν Αἰγύπτιοι Σέσωστριν παρ' Ἐρμού τὰ νό-
μιμα ἐκμουσώδηται.
- 5 Ὅτι Λαΐς ἡ ἐταῖρα, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης ὁ Βυ-
ζάντιος, καὶ Ἀζίνη ἐκαλεῖτο. ἤλεγχε δὲ αὐτῆς τὸ ¹⁵
ἐπώνυμον τοῦτο τὴν τοῦ ἡθους ἀγριότητα.
- 6 Ὅτι γελᾶν ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μέγα φρονοῦσι διὰ
τοὺς πατέρας, εἴ γε ἐν Ῥωμαίοις μὲν Μαρίου τὸν
πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ τὰ
ἔργα· Κάτωνος δὲ τοῦ πρεσβυτέρου καὶ αὐτοῦ τὸν ²⁰
πατέρα ἀναζητεῖν χρή.
- 7 Ὅτι Ἀλέξανδρος τὸν Ἀχιλλέως τάφον ἐστεφάνωσε
καὶ Ἡφαιστίων τὸν τοῦ Πατρόκλου, αἰνιτιτόμενος
ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἐρώμενος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὥσπερ ²⁵
Ἀχιλλέως ὁ Πάτροκλος.
- 8 Κλεομένης ὁ Λάκων τῶν ἐταίρων τῶν αὐτοῦ
παραλαβὼν Ἀρχωνίδην κοινωνὸν ἐποιεῖτο τῶν πραγ-
μάτων. ἐπώμυνεν οὖν, εἰ κατάσχοι τὴν ἀρχήν,
πάντα σὺν τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ πράττειν. κατασχὼν
οὖν τὴν ἀρχήν, ἀποκτείνας τὸν ἐταῖρον αὐτοῦ καὶ ³⁰
ἀποκρίνας τὴν κεφαλὴν καὶ μέλιτι ἐμβαλὼν, ὅποτε
μέλλοι τι πράττειν, τῷ ἀγγεῖῳ προσκύψας ἔλεγεν

ὅσα ἔπραττε, λέγων μὴ παρασπονδεῖν μηδὲ ἐπιορκεῖν,
βουλεύεσθαι δὲ μετὰ τῆς Ἀρχωνίδου κεφαλῆς.

Τιμησίας ὁ Κλαζομένιος καλῶς ἐξηγήσατο τῶν ⁹
Κλαζομενίων· ἦν γὰρ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν. ὅς γε
⁵ μὴν εἴωθε κατισχύειν τῶν τοιούτων φθόνος, καὶ τοῦ
Τιμησίου κατεκράτει. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγον ἔμελε
φθονοῦμένῳ αὐτῷ, τῆς δὲ πατρίδος αὐτὸν ἐξελάσαι
ἐκεῖνό φασι. παρήει διὰ διδασκαλείου· οἱ δὲ παῖδες
ἀφθεέντες ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἐπαίζον. γίνεται δὲ
¹⁰ δύο παίδων ὑπὲρ γραμμῆς φιλοτιμία, καὶ ὁ εἰς ἐπώ-
μοσεν· οὕτω ἐγὼ Τιμησίου τὸν ἐγκέφαλον ἐξαράξαι-
μι· τοῦτο ἐκεῖνος ἀκούσας καὶ ὑπολαβὼν ἀκρατῶς
ἔχειν φθόνου καὶ δεινῶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν μεμισῆ-
σθαι, εἶπε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μήτι γοῦν
¹⁵ οἱ ἄνδρες, ἐκὼν ἀπῆλθε τῆς πατρίδος.

Αἰγινῆται ποτε ἐδυνήθησαν τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ¹⁰
Ἑλλησιν, εὐπορίαν τινὰ χρημάτων καὶ εὐκαιρίαν λα-
χόντες· δύναμιν γὰρ ναυτικὴν ἔσχον καὶ ἦσαν μέγι-
στοι. ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Περσικοῖς ἀγαθοὶ ἐγένοντο,
²⁰ καὶ διὰ ταῦτα καὶ τῶν ἀριστείων ἠξιώθησαν. καὶ
πρῶτοι νόμισμα ἔκοψαν τὸ καὶ ἐξ αὐτῶν κληθὲν νό-
μισμα Αἰγιναιῶν.

Ὅτι Ῥωμαῖοι ὑπὸ τῷ λόφῳ τῷ Παλλαντίῳ Πυρρῶ ¹¹
τοῦ καὶ νεῶν καὶ βωμῶν ἰδρύναντο.

²⁵ Μοιχὸς ἐν Γορτύνῃ ἀλοὺς ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἦγετο, ¹²
εἶτα ἐλεγχθεὶς ἐστεφανοῦτο ἐρίῳ. ἐνόει δὲ τοῦτο τὸ
στεφάνωμα αὐτῷ ὅτι ἄνανδρός ἐστι καὶ γύνυς καὶ
ἐς γυναικας μάχλος. καὶ εἰσεπράττετο δημοσίᾳ καὶ
ἀτιμότητος ἦν καὶ οὐδενός οἱ μετῆν τῶν κοινῶν.

³⁰ Ἀφίκετο ἐξ Ἑλλησπόντου παρὰ τὴν Ἀττικὴν ¹³
ἐταῖραν τὴν Γνάθαιναν ἐραστὴς ἀνὴρ κατὰ κλέος

αὐτῆς. παρὰ πότον οὖν πολὺς ἦν λαλῶν, καὶ ἐδό-
κει φορτικός. ὑπολαβοῦσα οὖν ἡ Γνάθαινα πρὸς
αὐτὸν ἔφατο 'εἴτα σὺ μέντοι λέγεις' 'ἦκειν ἐξ
'Ελλησπόντου;' τοῦ δὲ ὁμολογήσαντος 'καὶ πῶς' εἶ-
πεν 'οὐκ ἔγνωσ τῶν ἐκεῖ πόλεων τὴν πρώτην;' τοῦ 5
δὲ εἰπόντος 'καὶ τίς ἐστὶν αὕτη;' ἡ δὲ ἀπεκρίνατο
'Σίγειον.' καὶ ἐμμελῶς διὰ τοῦ ὀνόματος κατεσίγα-
σεν ἄρα αὐτόν.

- 14 Ὁραϊότατοι καὶ ἐρασμιώτατοι λέγονται γενέσθαι
'Ελλήνων μὲν Ἀλκιβιάδης, Ῥωμαίων δὲ Σκιπίων, 10
λέγουσι δὲ Δημήτριον τὸν Πολιορκητὴν ὥρας ἀμφισ-
βητῆσαι. Ἀλέξανδρον δὲ τὸν Φιλίππου ἀπραγμό-
νως ὥρατον γενέσθαι λέγουσι· τὴν μὲν γὰρ κόμην
ἀνασεσύρθαι αὐτῷ, ξανθὴν δὲ εἶναι· ὑπαναφύε-
σθαι δέ τι ἐκ τοῦ εἶδους φοβερόν τῷ Ἀλεξάνδρῳ 15
λέγουσιν.

- 15 Τὸν Ἡρακλῆ λέγουσι τὰς ἐν τοῖς ἄθλοις σπουδὰς
διαναπαύειν ταῖς παιδιαῖς. ἔπαιξε δὲ ἄρα ὁ Διὸς καὶ
'Αλκμήνης μετὰ παιδίων πάνυ σφόδρα. τοῦτό τοι
καὶ ὁ Εὐριπίδης ἡμῖν ὑπαινίττεται, ποιήσας τὸν αὐ- 20
τὸν τοῦτον θεὸν λέγοντα

παίζω· μεταβολὰς γὰρ πόνων αἰεὶ φιλῶ.

λέγει δὲ τοῦτο παιδίον κατέχων. καὶ Σωκράτης δὲ
κατελήφθη ποτὲ ὑπὸ Ἀλκιβιάδου παίζων μετὰ Λαμ-
προκλέους ἐτι νηπίου. Ἀγησίλαος δὲ κάλαμον περι- 25
βάς ἔπνευε μετὰ τοῦ υἱοῦ παιδὸς ὄντος, καὶ πρὸς τὸν
γελάσαντα εἶπε 'νῦν μὲν σιῶπα, ὅταν δὲ γένῃ πατήρ
αὐτός, τότε ἐξαγορεύσεις.' ἀλλὰ καὶ Ἀρχύτας ὁ Τα-
ραντίος, πολιτικός τε καὶ φιλόσοφος ἀνὴρ γενόμενος,
πολλοὺς ἔχων οἰκέτας, τοῖς αὐτῶν παιδίοις πάνυ σφό- 30

δρα ἐτέρπετο μετὰ τῶν οἰκοτρίβων παίζων· μάλιστα
δὲ ἐφίλει τέρπεσθαι αὐτοῖς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Λέγεται Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ζηλοτυπώτατα 16
πρὸς τοὺς ἐταίρους διατεθῆναι καὶ βασκαίνειν μὲν
5 πᾶσιν, οὐ μὴν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας. ἤχθετο γὰρ
Περδίκκα μὲν ὅτι ἦν πολεμικός, Αὐσιμάχῳ δὲ ἐπεὶ
στρατηγεῖν ἀγαθὸς ἐδόκει, Σελεύκῳ δὲ ἐπεὶ ἀνδρεῖος
ἦν· Ἀντιγόνου δὲ αὐτὸν ἐλύπει τὸ φιλότιμον, Ἀντι-
πάτρου δὲ ἤχθετο τῷ ἡγεμονικῷ, Πτολεμαίου δὲ τὸ 12
δεξιὸν ὑπερωρᾶτο, Ταρρόν δὲ ἐδεδίει τὸ ἄτακτον, τό
γε μὴν νεωτεροποιὸν Πείθωνος.

Ὅτι Δημήτριος τοσούτων ἐθνῶν ἡγεμονεύων 17
ἐφοῖτα ἐς Λαμίας τῆς ἐταίρας σὺν τοῖς ὅπλοις καὶ
φορῶν τὸ διάδημα. αἰσχιστον μὲν οὖν ἦν αὐτῷ καὶ
15 οἰκαδὲ μεταπέμψασθαι τὴν ἀνθρωπον· ὁ δὲ παρ'
ἐκείνην ἐφοῖτα φανερώς. ἀλλ' ἔγωγε Θεόδωρον τὸν
αὐλητὴν προτιμήσαιμ' ἂν τοῦ Δημητρίου, ἐπεὶ τὸν
Θεόδωρον μετεπέμπετο ἡ Λάμια, ὁ δὲ ὑπερεῖδε τὴν
κλῆσιν.

20 Τὸν Φάωνα κάλλιστον ὄντα ἀνθρώπων ἡ Ἀφρο- 18
δίτη ἐν Θριδακίαις ἔκρυψε. λόγος δὲ ἕτερος ὅτι ἦν
πορθμεὺς καὶ εἶχε τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα. ἀφικνεῖται
δέ ποτε ἡ Ἀφροδίτη διαπλεῦσαι βουλομένη, ὁ δὲ ἀσμέ-
νως ἐδέξατο, οὐκ εἰδὼς ὅστις ἦν, καὶ σὺν πολλῇ τῇ
25 φροντίδι ἤγαγεν ὅποι ποτὲ ἐβούλετο. ἀνθ' ὧν ἡ θεὸς
ἔδωκεν ἀλάβαστρον αὐτῷ, καὶ εἶχεν αὕτη μύρον, ᾧ
χρηόμενος ὁ Φάων ἐγένετο ἀνθρώπων κάλλιστος· καὶ
ἦρων γε αἱ γυναῖκες αὐτοῦ αἱ Μυτιληναίων. τὰ γε
μὴν τελευταῖα ἀπεσφάγη μοιχεύων ἀλούς.

30 Τὴν ποιήτριαν Σαπφώ, τὴν Σκαμανδρωνύμου 19
θυγατέρα, ταύτην καὶ Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος καλῆν

ἀναγράφει. πυνθάνομαι δὲ ὅτι καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Λέσβῳ
ἐγένετο Σαπφώ, ἑταίρα, οὐ ποιήτρια.

- 20 Λέγει Ἡσίοδος, τὴν ἀηδόνα μόνην ὀρνίθων ἀμοι-
ρεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους ἀργυπνεῖν. τὴν δὲ χελι-
δόνα οὐκ ἐς τὸ παντελὲς ἀργυπνεῖν καὶ ταύτην, ἀπο- 5
βεβληκέναι δὲ τοῦ ὕπνου τὸ ἥμισυ. τιμωρίαν δὲ ἄρα
ταύτην ἐκτίνουσι διὰ τὸ πάθος τὸ ἐν Θράκῃ κατα-
τολμηθὲν τὸ ἐς τὸ δεῖπνον ἐκείνο τὸ ἄθεσμον.

- 21 Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο
τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀλλὰ αὐταὶ 10
γε ἀφικόμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν τὰ τε
ἐμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν. καὶ εἰ ἦν πλείω τὰ ἐναν-
τία, αἱ δὲ γανρούμεναι καὶ σεμνὸν ἅμα καὶ βλοσυρὸν
ὀρῶσαι τοὺς παῖδας ἐς τὰς πατρῷας ἔφερον ταφάς·
εἰ δὲ ἑτέρως εἶχον τῶν τραυμάτων, ἐνταῦθα αἰδοῦ- 15
μεναι καὶ θρηνοῦσαι καὶ ὥς ἐνι μάλιστα λαθεῖν σπέν-
δουσαι ἀπηλλάττοντο, καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν
τῷ πολυανδρίῳ θάψαι, ἢ λάθρα ἐς τὰ οἰκεία ἡρία
ἐκόμιζον αὐτούς.

- 22 Τίτορῳ φασὶ τῷ βουκόλῳ περιτυχεῖν τὸν Κροτῶ- 20
νιάτην Μίλωνα, μεγαλοφρονοῦντα διὰ τὴν ῥώμην τοῦ
σώματος. θεασάμενος οὖν μέγαν τὸν Τίτορμον τὸ
σῶμα ἰδεῖν, ἐβούλετο λαβεῖν αὐτοῦ τῆς ἰσχύος πείραν.
ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγε μηδὲν μέγα ἰσχύειν, καταβάς
δὲ ἐς τὸν Εὐήνον καὶ θοιμάτιον ἀποδύς λίθον λαμ- 25
βάνει μέγιστον, καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει αὐτὸν πρὸς
ἑαυτόν, εἶτα ἀπώθει, καὶ δις καὶ τρίς τοῦτο ἐποίησε,
καὶ μετὰ ταῦτα αὐτὸν ἤρεν ἕως ἐς τὰ γόνατα, καὶ
τέλος ἀράμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερεν ὅσον ἐπ' ὀρνυῖας
ὀκτώ καὶ ἔρριπεν· ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις 30
τὸν λίθον ἐκίνησεν. εἶτα ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἦλθε, καὶ
στὰς ἐν μέσῳ τὸν μέγιστον ταῦρον ἄγριον ὄντα λαμ-

βάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἔσπευδεν, οὐ
μὴν ἐδύνατο. παριόντα δὲ ἕτερον τῇ ἑτέρα χειρὶ συναρ-
πάσας τοῦ ποδὸς ὁμοίως εἶχε. θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων
ἐς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας τείνας ἔφατο· ὦ Ζεῦ, μὴ
5 τοῦτον Ἡρακλῆ ἡμῖν ἕτερον ἔσπειρας;· ἐνθεν τοι καὶ
ῥηθῆναι λέγουσι τὴν παροιμίαν· ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς.

- Ἀνθρώπων ἐγὼ ἀκούω φιλοκινδυνωτάτους εἶναι 23
τοὺς Κελτοὺς. τῶν ἀσμάτων γοῦν ὑποθέσεις ποι-
οῦνται τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀποθανόντας ἐν τῷ
10 πολέμῳ καλῶς. μάχονται δὲ ἐστεφανωμένοι, ἀλλὰ
καὶ τρώπαια ἐγείρουσιν, ἅμα τε ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις
σεμνυνόμενοι καὶ ὑπομνήματα αὐτῶν τῆς ἀρετῆς ἀπο-
λείποντες Ἑλληνικῶς. οὕτως δὲ αἰσχρὸν νομίζουσι
τὸ φεύγειν, ὥς μὴδὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν κατολισθανουσῶν
15 καὶ συμπιπτουσῶν ἀποδιδράσκειν, ἀλλὰ μὴδὲ πιμπρα-
μένων αὐτῶν περιλαμβανομένους ὑπὸ τοῦ πυρός. πολ-
λοὶ δὲ καὶ ἐπικλύζουσιν τὴν θάλατταν ὑπομένουσιν.
εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύ-
μασι καὶ τὴν φορὰν αὐτῶν ἐσδέχονται, γυμνὰ τὰ
20 ἔλφη καὶ τὰ δόρατα προσείοντες, ὥσπερ οὖν ἡ φοβῆ-
σαι δυνάμενοι ἢ τρωῶσαι.

- Σμινδυορίδην τὸν Συβαρίτην λέγουσιν ἐπὶ τοσοῦ- 24
τον τρυφῆς ἐξοκεῖλαι, ὥς ἐς Σικυῶνα αὐτὸν ἀφικέσθαι
μνηστῆρα Ἀγαρίστης τῆς Κλεισθένης, καὶ ἐπάγεσθαι
25 χιλίους μὲν μαγείρους, τοσοῦτους δὲ ὀρνιθευτάς, καὶ
ἀλιεὺς χιλίους.

- Ὁννητο ἄρα καὶ Ὀδυσσεὺς Ἀλκίνοῦ καὶ Ἀχιλλεύς 25
Χεῖρωνος καὶ Πάτροκλος Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνων
Νέστορος καὶ Τηλέμαχος Μενελάου καὶ Ἐκτωρ Πολυ-
30 δάμαντος, ἐν οἷς αὐτῷ προσεῖχε, καὶ οἱ Τρωῆς Ἀντή-
νορος. καὶ οἱ Πυθαγόρειοι μὲν ὁμιλεῖται Πυθαγόρου
ὄννητο, οἱ Δημοκρίτειοι δὲ συγγενόμενοι Δημοκρίτῳ

πολλῶν ἀπέλαυσαν. Σωκράτει δὲ εἰ προσεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι, πάντα ἂν ἐγένοντο εὐδαίμονες. καὶ Ἰέρων δὲ ὁ Λεινομένους Σιμωνίδου τοῦ Κείνου ἀπέλαυσε καὶ Πολυκράτης Ἀνακρέοντος, καὶ Ξενοφῶντος Πρό-
 5 ξενος καὶ Ἀντίγονος Ζήνωνος. ἵνα δὲ καὶ τῶν ἐμῶν 5
 προσηκόντων οὐδὲν ἦτιον ἤπερ καὶ οἱ Ἕλληνες προσ-
 ἤκουσι μεμνῶμαι (διαφέρει δέ μοι καὶ τούτων, εἴ
 γε Ῥωμαῖός εἰμι), καὶ Λεύκολλος Ἀντιόχου τι ὦνητο
 τοῦ Ἀσκαλωνίτου καὶ Μαικήνας Ἀρείου καὶ Κικέρων
 Ἀπολλωνίου καὶ ὁ Σεβαστὸς Ἀθηνόδωρου. Πλάτων 10
 δὲ ἐμοῦ καίτοι σοφώτερος ὢν λέγει ὅτι καὶ Ζεὺς
 εἶχε σύμβουλον· τίνα δὲ καὶ ὅπως, παρ' ἐκείνου μαν-
 θάνωμεν.

26 Ποτίστατοι γέγονασιν ἄνθρωποι ὥς φασι Ξεναγό-
 ρας ὁ Ῥόδιος, ὃν ἐκάλουν Ἀμφορέα, καὶ Ἡρακλείδης 15
 ὁ Πύκτης, καὶ Πρωτέας ὁ Λανίκης μὲν υἱός, Ἀλεξάν-
 δρου δὲ τοῦ βασιλέως σύντροφος. καὶ αὐτὸς δὲ Ἀλέ-
 ξανδρος λέγεται πλείστον πιεῖν ἀνθρώπων.

27 Ἡμερώτατά φασι τὸν Ἡρακλῆ προσενεχθῆναι τοῖς
 ἑαυτοῦ πολεμίοις· πρῶτον γὰρ τῶν ἐξ αἰῶνος νεκροὺς 20
 ὑποσπόνδους ἀποδοῦναι ταφησομένους, εἰωθότων τῶν
 τότε ὀλιγορεῖν τῶν ἀνηρημένων καὶ ἀπολείπειν αὐ-
 τοὺς κυνῶν δεῖπνον εἶναι.

28 Λεωκόριον Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν
 Λεω θυγατέρων Πραξιθέας καὶ Θεόπης καὶ Εὐβούλης. 25
 ταύτας δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων ἀναιρεθῆναι
 λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτάς τοῦ Λεω ἐς τὸν χρησμὸν
 τὸν Λελυγικόν. ἔλεγε γὰρ μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν
 πόλιν, εἰ μὴ ἐκείναι σφαγιασθεῖεν.

29 Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἰδὼν Ἀκραγαντίνους καὶ 30
 οἰκοδομοῦντας πολυτελεῶς καὶ ὁμοίως δειπνοῦντας
 εἶπεν ὅτι ἄρα οἱ Ἀκραγαντῖνοι οἰκοδομοῦσι μὲν ὥς

ἀεὶ βιωσόμενοι, δειπνοῦσι δὲ ὥς αὖριον τεθνηξόμενοι.
 λέγει δὲ Τίμαιος ὅτι καὶ ἀργυραῖς ληνύθοις καὶ σιλεγ-
 ρίσιν ἐχρῶντο καὶ ἐλεφαντίνας κλίνας εἶχον ὅλας.

Ταραντῖνοις ἐν ἔθει ἦν πίνειν μὲν ἐξ ἐωθινοῦ, 30
 5 μεθύειν δὲ περὶ πλήθουσιν ἀγοράν. ἐς τοσοῦτον δὲ
 ἄρα Κυρηνάιοι τρυφῆς ἐξώκειλαν, ὥστε Πλάτωνα
 παρεκάλουν, ἵνα αὐτοῖς γένηται νομοθέτης· τὸν δὲ
 ἀπαξιώσαί φασι διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἡθυμίαν αὐτῶν.
 ὁμολογεῖ δὲ καὶ Εὐπολις ἐν τῷ Μαρκῇ ὅτι αὐτῶν
 10 ὁ εὐτελέστατος σφραγίδας εἶχε δέκα μυνῶν. παρῆν δὲ
 θαυμάζεσθαι καὶ τοὺς διαγλύφοντας τοὺς δακτυλίους.

Φέρε οἶνων Ἑλληνικῶν διὰ σπουδῆς ἰόντων ἐν 31
 τοῖς πάλαι ὀνόματα καταλέξω ὑμῖν. Πράμνειόν τινα
 ἐκάλουν, ἱερὸς δὲ ἦν ἄρα οὗτος τῆς Δήμητρος. καὶ
 15 Χίος οἶνος ἐκ τῆς νήσου, καὶ Θάσιος ἄλλος, καὶ Λέ-
 σβιος. καὶ ἐπὶ τούτοις Γλυκὺς τις ἐκαλεῖτο, πρόπων
 τῷ ὀνόματι τὴν γεῦσιν, καὶ Κρής ἄλλος. καὶ ἐν Συ-
 ρακούσαις Πόλλιος· ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τινος ἐργωρίου
 βασιλέως. ἔπινον δὲ καὶ Κῶον οἶνον, καὶ οὕτως
 20 αὐτὸν ἐκάλουν· καὶ Ῥόδιον, κατὰ τὰ αὐτὰ ὀνομάζον-
 τες. τί δέ; οὐκ ἐκείνο τοῖς Ἑλλήσι τρυφῆς ἀπόδειξις;
 μύρῳ γὰρ οἶνον μιν γνύντες οὕτως ἔπινον, καὶ ὑπερ-
 ησπάζοντο τὴν τοιαύτην κραῖσιν· καὶ ἐκαλεῖτο ὁ
 οἶνος Μυρίνης. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Φιλιππίδης ὁ
 25 τῆς κωμωδίας ποιητής.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος λευκὴν ἐσθῆτα ἤσθητο, καὶ 32
 ἐφόρει στέφανον χρυσοῦν καὶ ἀναξυρίδας. Ἐμπεδο-
 κλῆς δὲ ὁ Ἀκραγαντῖνος ἀλουργεῖ ἐχρήσατο καὶ ὑπο-
 δήμασι χαλκοῖς. Ἰππῖαν δὲ καὶ Γοργίαν ἐν πορφυραῖς
 30 ἐσθῆσι προτεῖναι διαρρεῖ λόγος.

Κινέας ὁ Πύρρον ἰατρός φασι πρὸς τὴν βουλὴν 33
 τῶν Ῥωμαίων ἔγραψε δι' ἀπορορήτων, καὶ ἦτα χρή-

ματα, καὶ ὑπισχνεῖτο ἀποκτενεῖν φαρμάκοις τὸν Πύρρον. οἱ δὲ οὐ προσήκοντο τὴν ὑπόσχεσιν· δι' ἀρετῆς γὰρ Ἰσάσι Ῥωμαῖοι ἀγαθοὶ εἶναι, οὐ μὴν διὰ τέχνης καὶ πανουργίας καὶ ἐπιβουλῆς καταγωνίσασθαι τοὺς ἐχθρούς. ἀλλὰ καὶ αὐτῷ τῷ Πύρρῳ τὴν γνώμην τοῦ Κινέου ἐξέφηναν.

34 Ἐρωτες ἡμῖν τῶν ἀρχαίων πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐς μνήμην ἐδόθησαν, καὶ οὗτοι δὲ οὐχ ἥκιστα. Πανσανίας μὲν γὰρ ἦρα τῆς ἐαυτοῦ γυναικός, Ἀπελλῆς δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου παλλακῆς, ἥπερ ὄνομα ἦν Παγ-¹⁰ κάστη, τὸ δὲ γένος Λαρισαία ἦν. ταύτῃ καὶ πρώτη φασὶν ὁ Ἀλέξανδρος ὁμίλησεν.

35 Ὅτι δύο Περίανδροι, ὁ μὲν σοφὸς ἦν, ὁ δὲ τύραννος. καὶ Μιλτιάδαι τρεῖς, ὁ τὴν Χερρόνησον κτίσας καὶ ὁ Κυψέλου καὶ ὁ Κίμωνος. Σίβυλλαι τέτταρες,¹⁵ ἡ Ἐρυθραία ἡ Σαμία ἡ Αἰγυπτία ἡ Σαρδιανή. οἱ δὲ φασὶ καὶ ἑτέρας ἕξ, ὡς εἶναι τὰς πάσας δέκα, ὧν εἶναι καὶ τὴν Κυμαίαν καὶ τὴν Ἰουδαίαν. Βάκιδες τρεῖς, ὁ μὲν Ἐλεώνιος ὁ δὲ Ἀθηναῖος ὁ δὲ Ἀρκάς.

36 Ἐοίκασιν οἱ ἀρχαῖοι ὑπὲρ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τῆς²⁰ Νιόβης παιδῶν μὴ συνάδειν ἀλλήλοις. Ὅμηρος μὲν ἕξ λέγει ἄρρενας καὶ τοσαύτας κόρας, Αἰσῶς δὲ δὺς ἐπὶ λέγει, Ἡσιόδος δὲ ἐννέα καὶ δέκα, εἰ μὴ ἄρα οὐκ εἰσὶν Ἡσιόδου τὰ ἔπη, ἀλλ' ὥς πολλὰ καὶ ἄλλα κατέψευσται αὐτοῦ. Ἀλκμᾶν δέκα φησί, Μίμνερος²⁵ εἴκοσι, καὶ Πίνδαρος τοσούτους.

37 Ἀλέξανδρος ὅτε Βῆσσαν ἐδίωκεν, ἐν ἀπορίᾳ γινόμενος τροφῶν, αὐτὸς τε ἤφατο τῶν καμῆλων καὶ ὑποζυγίων ἄλλων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. τῶν τε ξύλων αὐτοὺς ἐπιλιπόντων ὡμὰ τὰ κρέα ἤσθιον. ἐπεκούρει³⁰ δὲ αὐτοῖς τὸ σίλφιον πολὺ ὄν, ὥστε τὰς σάρκας συνεκπέττειν.

Ἐν δὲ τῇ Βακτριανῇ οἱ στρατιῶται τὰς κόμας κατελάμβανον, ὅτι οἰκοῦνται ἐκ τοῦ καπνοῦ συνιέντες, καὶ τὴν χιόνα ἀφαιροῦντες τῶν θυρῶν.

Οἱ Σακῶν ἵπποι, ἐὰν ἀποβάλλῃ τις τὸν δεσπότην,³⁸ ἐς τὸ ἀναβῆναι αὐτὸν παρέστηκεν. ἐὰν δέ τις γῆμαι βούληται παρθένον, μονομαχεῖ τῇ παιδί. καὶ κρατήσασα μὲν αἰχμάλωτον ἄγεται καὶ κρατεῖ αὐτοῦ καὶ ἄρχει· ἐὰν δὲ νικηθῇ, ἄρχεται. μονομαχοῦσι δὲ ἄχρὶ νίκης, οὐ μέχρι θανάτου. πενθοῦντες δὲ οἱ Σάκαι¹⁰ ἐς οἴκους τινὰς ὑπάντρος καὶ κατασκίους ἀποκρύπτονται.

Περδίκκας ὁ Μακεδὼν ὁ συστρατευσάμενος Ἀλε-³⁹ ξάνδρῳ οὕτως ἄρα ἦν εὐτολμος, ὥς ποτε ἐς σπήλαιον παρελθεῖν ἐνθα εἶχεν εὐνὴν λέαινα μόνος. καὶ τὴν¹⁵ μὲν λέαιναν οὐ κατέλαβε, τοὺς γε μὴν σκύμους αὐτῆς κομίζων προῆλθε, καὶ ἔδοξεν ἐπὶ τούτῳ θαναμάζεσθαι ὁ Περδίκκας. πεπίστευται δὲ οὐ μόνον παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἀλκιμώτατόν τε καὶ δυσμαχώτατον εἶναι θηρίον ἢ λέαινα, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις. φασὶ²⁰ γοῦν καὶ Σεμίραμιν τὴν Ἀσσυρίαν ὅτι οὐκ, εἴ ποτε εἴλε λέοντα ἢ πάρδαλιν κατέκτανεν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' εἰ λεαίνης ἐγκρατὴς ἐγένετο, μέγα ἐφρόνει.

Τὰ τε ἄλλα ἐφόδια εἶπετο τῷ Ξέρξῃ πολυτελείας⁴⁰ καὶ ἀλαζονείας πεπληρωμένα, καὶ οὖν καὶ ὕδωρ ἠκούθῃ τὸ ἐκ τοῦ Χοάσπου. ἐπεὶ δ' ἐν τινι ἐρήμῳ τόπῳ ἐδίψησεν, οὐδέπω τῆς θεραπείας ἠκούσης, ἐκηρύχθη τῷ στρατοπέδῳ εἰ τις ἔχει ὕδωρ ἐκ τοῦ Χοάσπου, ἵνα δῶ βασιλεῖ πιεῖν. καὶ ἠρώεθη τις βραχὺ καὶ σεσηπὸς ἔχων. ἐπιεν οὖν τοῦτο ὁ Ξέρξης, καὶ³⁰ εὐεργέτην τὸν δόντα ἐνόμισεν, ὅτι ἂν ἀπώλετο τῇ δίψῃ, εἰ μὴ ἐκεῖνος ἠρώεθη.

Πρωτογένης ὁ ζωγράφος τὸν Ἰάλυσόν φασιν ἐπὶ⁴¹

ἔτεσι διαζωγραφῶν ἐξετέλεσεν. ὃν Ἀπελλῆς ἰδὼν τὰ μὲν πρῶτα ἔσθη ἄφρωνος, ἐκπλαγείς ἐπὶ τῇ παραδόξῳ θεᾷ, εἶτα ἔφη· καὶ ὁ πόνος μέγας καὶ ὁ τεχνίτης· ἀπολείπεται γε μὴν τῆς χειρουργίας ἢ χάρις, ἧς ὁ ἀνὴρ εἰ τύχοι, ὁ πόνος αὐτοῦ τοῦ οὐρανοῦ ψεύσει. 5

42 Κῦρον τὸν Μανδάνης ἔθρεψέ φασί κύων, Τήλεφον δὲ τὸν Αὖρης καὶ Ἡρακλέους ἔλαφος, Περίαν δὲ τὸν Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς ἵππος· ἀλλὰ καὶ τὸν Ἀλόπης. Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου ὑπὸ ἄρκτου φασὶ τραφῆναι, Αἰγισθον δὲ τὸν Θυέστου καὶ Πελοπίας ὑπὸ αἰγός. 10

43 Λαρεῖον ἀκούω τὸν Ὑστάσπου φαειροφόρον Κῦρου γενέσθαι. ὁ δὲ τελευταῖος Λαρεῖος, ὁ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου νικηθεὶς, δούλος ἦν. Ἀρχέλαος δὲ ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς δούλης υἱὸς ἦν τῆς Σιμίχης. Μενέλαος ὁ Φιλίππου πάππος ἐς τοὺς νόθους ἐτέλει. ὁ δὲ 15 τούτου υἱὸς Ἀμύντας ὑπὸ τῆς Ἀερόπου καὶ δούλος ἐπεπίστευτο. Περσεὺς δέ, ὃν καθεῖλε Παῦλος ὁ Ῥωμαῖος, Ἀργεῖος μὲν γένος ἦν, ἀδόξου δὲ τινος υἱός. Εὐμένης δὲ πατὴρ ἀπόρου καὶ τυμβαύλου πεπίστευται γενέσθαι. Ἀντίγονος ὁ Φιλίππου, ὁ καὶ 20 ἐτερόφθαλμος καὶ ἐκ τούτου Κύκλωψ προσαγορευθεὶς, αὐτουργὸς ἦν. Πολυσπέρχων δὲ ἐλήστευε. Θεμιστοκλῆς δέ, ὁ τοὺς βαρβάρους καταναυμαχήσας καὶ μόνος συνεῖς τὰς τῶν θεῶν ἐν τοῖς χρησμοῖς φωνάς, Θοράττης υἱὸς ἦν, καὶ ἐκαλεῖτο ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀβρό- 25 τονον. Φωκίων δὲ ὁ Χρηστός ἐπικληθεὶς πατὴρ μὲν δοιδυκάς ἐργαζομένου ἦν, Δημήτριον δὲ τὸν Φαληρεῖα οἰκότριβα γενέσθαι λέγουσιν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς Τιμοθέου καὶ Κόνωνος. Ὑπερβόλου δὲ καὶ Κλεοφώντος καὶ Δημάδου, καίτοι προστατῶν γενομένων τοῦ 30 δήμου τῶν Ἀθηναίων, οὐδεὶς ἂν εἴποι ῥαδίως τοὺς πατέρας. Καλλικρατίδας γε μὴν καὶ Γύλιππος καὶ

Λύσανδρος ἐν Λακεδαιμόνι Μόθακες ἐκαλοῦντο· ὄνομα δὲ ἦν ἄρα τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων δούλοις, οὓς συνεξέπεμπον τοῖς υἱοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις. ὁ δὲ συγχωρήσας τοῦτο Λυκούργος τοῖς ἐμμεύασιν τῇ τῶν παίδων ἀγωγῇ πολιτείας Λακωνικῆς μεταλαγχάνει. καὶ Ἐπαμεινώνδας δὲ πατὴρ ἦν ἀφανούς. Κλέων δὲ ὁ Σικωνίων τύραννος καταποντιστὴς ἦν.

Αἱ ἐν Σικελίᾳ λιθοτομίαι περὶ τὰς Ἐπιπολάς 44 ἦσαν, σταδίου μῆκος, τὸ εὖρος δύο πλέθρων. ἦσαν δὲ ἐν αὐταῖς τοῦ χρόνου τοσοῦτον διατρίψαντες ἄνθρωποι, ὥς καὶ γεγαμηκέναι ἐκεῖ καὶ πεπαιδοποιῆσθαι. καὶ τινες τῶν παίδων ἐκείνων μηδεπώποτε πόλιν ἰδόντες, ὅτι ἐς Συρακούσας ἦλθον καὶ εἶδον ἵππους 15 ὑπεξευγμένους καὶ βόας ἐλαννομένους, ἔφενγον βοῶντες· οὕτως ἄρα ἐξεπλάγησαν. τὸ δὲ κάλλιστον τῶν ἐκεῖ σπηλαίων ἐπώνυμον ἦν Φιλοξένου τοῦ ποιητοῦ, ἐν ᾧ φασὶ διατρίβων τὸν Κύκλωπα εἰργάσατο τῶν ἑαυτοῦ μελῶν τὸ κάλλιστον, παρ' οὐδὲν θέμενος τὴν 20 ἐκ Διονυσίου τιμωρίαν καὶ καταδίκην, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ συμφορᾷ μουσουργῶν ὁ Φιλόξενος.

Φρύγιοι καὶ ταῦτα ἄδουσι λόγοι. Μίδου τοῦ 45 Φρυγὸς ἔτι νηπίου καθεύδοντος μύρμηκας ἐσέρπειν ἐς τὸ στόμα, καὶ πάνν φιλοπόνως καὶ φιλέργως ἐσφείρειν τοὺς πυρούς. Πλάτωνος δὲ μελίττας ἐς τὸ στόμα κηρίον ἐργάζεσθαι. καὶ Πινδάρῳ τῆς πατροφῆς οἰκίας ἐκτεθέντι μελιτταὶ τροφοὶ ἐγένοντο, ὑπὲρ τοῦ γάλακτος παρατιθεῖσθαι μέλι.

Διονύσιον δὲ τὸν Ἐρμοκράτους λέγουσι ποταμὸν 46 διαβαίνειν· ἔφερε δὲ αὐτὸν ἵππος. καὶ ὁ μὲν ἵππος κατὰ τοῦ τέλους ὤλισθεν, ὁ δὲ ἀποπηδήσας τῆς ὄχθης ἐλάβετο καὶ ἀπήει, ὥς οὐκέτι τὸν ἵππον ὄντα

αὐτοῦ ἀπολιπών. ὃ δὲ ἡκολούθησε καὶ χρεμετίσας ἐπέστρεψεν αὐτόν. καὶ ἐκεῖνος ἐλάβετο αὐτοῦ τῆς χαίτης καὶ ἔμελλεν ἀναβαίνειν, καὶ τῇ χειρὶ αὐτοῦ περιπίπτει μελιττῶν πληθός. ἔφασαν οὖν οἱ Γαλεῶται πρὸς τὸν Διονύσιον ἐρόμενον ὑπὲρ τούτων, ὅτι 5 ταῦτα μοναρχίαν δηλοῖ.

- 47 Διονύσιος ἐλαύνει τῆς Σικελίας Δίωνα, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ Ἀρήτην καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ παῖδα ἐφύλαττειν. ὕστερον δὲ τὴν γυναῖκα ἄκουσαν δορυφόρῳ αὐτοῦ τῷ πάντων μάλιστα θεραπευτῇ Τιμοκράτῃ 10 γυναῖκα δίδωσι. Συρακόσιος δὲ τὸ γένος ἦν. Δίων δὲ παραλαβὼν Συρακούσας, ἀποδράντος ἐς Λοκροὺς Διονυσίου, ἐνταῦθα ἢ μὲν Ἀριστομάχῃ ἢ τοῦ Δίωνος ἀδελφῇ προσεῖπεν αὐτόν, ἢ δὲ Ἀρήτῃ εἶπετο δι' αἰδοῦς ἐγκαλυπτομένη καὶ οὐ τολμῶσα προσεῖπεν 15 τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ βιασθεῖσα τὸν θεσμόν τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνῆς οὐ διεφύλαξεν. ἐπεὶ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς ἀπελογήσατο ἢ Ἀριστομάχῃ, τὴν ἐκ τοῦ Διονυσίου ἀνάγκην καταλέξασα, ὁ Δίων προσηγάγετο τὴν γυναῖκα καὶ τὸν παῖδα καὶ ἐς τὴν οἰκίαν ἐπεμψεν. 20

- 48 Ὅτι Ἴνδοι τῇ παρὰ σφίσιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὅμηρον μεταγράψαντες ἄδουσιν οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἰ τι χρὴ πιστεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱστοροῦσιν.

- 49 Φωκίων ὁ τοῦ Φώκου πολλάκις στρατηγήσας κατ- 25 ἐγνώσθη θάνατον, καὶ ἦν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ καὶ ἔμελλε πιεῖσθαι τὸ κώνειον. ἐπεὶ δὲ ὥρεξεν ὁ δῆμιος τὴν κύλικα, οἱ προσήκοντες ἤροντο εἰ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν. ὃ δὲ ἐπισκῆπτω αὐτῷ μηδὲν Ἀθηναίοις μνησικακῆσαι ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῶν φιλοτησίας, ἦν 30 νῦν πίνω. ὅστις δὲ οὐκ ἐπαινεῖ καὶ ὑπερθानυμάζει τὸν ἄνδρα, δοκεῖ μοι μέγα ὁ τοιοῦτος ἐννοεῖν οὐδὲ ἐν.

Λακεδαιμόνιοι μουσικῆς ἀπείρως εἶχον· ἔμελε γὰρ 50 αὐτοῖς γυμνασίων καὶ ὄπλων. εἰ δέ ποτε ἐδεήθησαν τῆς ἐκ Μουσῶν ἐπικουρίας ἢ νοσήσαντες ἢ παραφρονήσαντες ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον δημοσία παθόντες, μετε- 5 πέμποντο ξένους ἄνδρας οἷον ἰατροὺς ἢ καθαγιάς κατὰ πυθόχρηστον. μετεπέμψαντό γε μὴν Τέρπανθρον καὶ Θαλήταν καὶ Τυρταῖον καὶ τὸν Κύδαντα Καφυέα καὶ Ἀλκμᾶνα. καὶ Θουκυδίδης δὲ ἐν οἷς λέγει περὶ Βρασίδου ὁμολογεῖ ὅτι μὴ ἐσπουδασ- 10 μένως περὶ παιδείαν εἶχον. λέγει γοῦν ὅτι ἦν οὐδὲ ἀδύνατος εἰπεῖν, ὥς Λακεδαιμόνιος.

Μενεκράτης ὁ ἰατρός ἐς τοσοῦτον προῆλθε τύφου, 51 ὥστε ἑαυτὸν ὀνομάζειν Δία. ἐπέστειλε δέ ποτε ἐπιστολὴν Φιλίππῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ τοιαύτην. 15 Φιλίππῳ Μενεκράτης ὁ Ζεὺς εὖ πράττειν. ἀντέγραψε δὲ καὶ ὁ Φίλιππος Φιλίππῳ Μενεκράτῃ ὑγιαίνειν. συμβουλεύω σοι προσάγειν τοῖς κατὰ Ἀντίκυραν τόποις. ἡνίκα τετο δὲ ἄρα διὰ τούτων ὅτι παραφρονεῖ ὁ ἄνθρωπος.

30 Εἰστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος, καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπὶ θοίνῃν ἐκάλεσε, καὶ ἰδίᾳ κλίνῃν αὐτῷ ἐκέλευσε παρεσκευάσθαι, καὶ κατακλινέντι θυμιατήριον παρέθηκε, καὶ ἐθυμιάτο αὐτῷ. οἱ δὲ λοιποὶ εἰσιτιῶντο, καὶ ἦν μεγαλοπρεπὲς τὸ δεῖπνον. ὁ τοί- 25 νυν Μενεκράτης τὰ μὲν πρῶτα ἐνεκαρτέρει, καὶ ἔχαιρε τῇ τιμῇ. ἐπεὶ δὲ κατὰ μικρὸν ὁ λιμὸς περιῆλθεν αὐτόν, καὶ ἠλέγχετο ὅτι ἦν ἄνθρωπος, καὶ ταῦτα εὐήθης, ἔξαναστὰς ἀπὼν ὄχρετο, καὶ ἔλεγεν ὑβρίσθαι, ἐμ- 30 μελῶς πάνν τοῦ Φιλίππου τὴν ἄνοιαν αὐτοῦ ἐκκαλύ- ψαντος.

Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἔλεγεν ὑπὲρ τῆς Ἀθηναίων 52 πόλεως ὁμοίαν εἶναι ταῖς ἐταίραις. καὶ γὰρ τοὺς

ἀλισκομένους ὑπὸ τῆς ὥρας αὐτῶν βούλεσθαι μὲν
 συνεῖναι αὐταῖς, ὅμως δὲ μηδένα ἐντελῶς οὕτω παρα-
 φρονεῖν, ὥς ὑπομεῖναι ἂν συνοικῆσαί τινα αὐτῶν. καὶ
 οὖν καὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐνεπιδηῆσαι μὲν εἶναι
 ἡδίστην, καὶ κατὰ γε τοῦτο πασῶν τῶν κατὰ τὴν
 Ἑλλάδα διαφέρειν, ἐνοικῆσαι δὲ ἀσφαλῆ μηκέτι εἶναι.
 ἡνίττετο δὲ διὰ τούτων τοὺς ἐπιχωριάζοντας αὐτῇ
 συνοκάντας καὶ τὰς ἐκ τῶν δημαγωγούντων ἐπι-
 βουλὰς.

53 Ἐμὲ δὲ οὐ λέληθεν ὅτι τῶν μεγίστων πολέμων 10
 αἱ ἀρχαὶ δοκοῦσί πως εὐκαταφρόνητοι γερονέται. τὸν
 μὲν γὰρ Περσικὸν ἐκ τῆς Μαιανδρίου τοῦ Σαμίου
 πρὸς Ἀθηναίους διαφορᾶς τὴν ἀρχὴν λαβεῖν φασί,
 τὸν γε μὴν Πελοποννήσιον διὰ τὸ κατὰ Μεγαρέων
 πινάκιον, τὸν δὲ ἱερὸν καλούμενον ἐκ τῆς ἐσπράξεως 15
 τῶν δικῶν τῶν Ἀμφικτυόνων, τὸν δὲ κατὰ Χαιρώ-
 νειαν, φιλονεικησάντων Ἀθηναίων πρὸς Φίλιππον
 καὶ λαβεῖν οὐ θελησάντων.

54 Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πρᾶνναι
 βουλόμενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς, ταυτὶ 20
 πρὸς αὐτὸν γέγραπεν. ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς
 ἡττοὺς, ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττους γίνεται· σοὶ δὲ
 οὐδεὶς ἴσος.

Ἀριστοτέλης τὰ δέοντα συμβουλευὼν Ἀλεξάνδρῳ
 πολλοῖς ὠφέλημα γέγονεν, ἐξ ὧν καὶ τὴν πατρίδα 25
 κατόικισε κατεσκευασμένην ὑπὸ τοῦ Φιλίππου.

55 Τοὺς ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων ἢ ἐν ταῖς θήραις ἢ ἐν
 ταῖς μάχαις ἀποθανόντας οἱ Αἰβυεῖς θάπτουσι δια-
 πρεπῶς, καὶ ὕμνους τινὰς ᾄδουσιν· ἔστι δὲ τοῖς
 ὕμνοις ὑποθήκη ἐκείνη. ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι τοὺς 30
 ἀντιπάλους γενομένους θηρίῳ τοσούτῳ· λέγουσι

γὰρ καὶ τὸ ἐνδόξως ἀποθανεῖν ἐντάφιον εἶναι τῷ
 θάπτομένῳ.

Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἔλεγε πολλά, τὴν ἀμαθίαν 56
 καὶ τὴν ἀπαιδευσίαν τῶν Μεγαρέων διαβάλλων, καὶ
 ἐβούλετο Μεγαρέως ἀνδρὸς κριὸς εἶναι μᾶλλον ἢ υἱός.
 ἡνίττετο δὲ ὅτι τῶν θρεμμάτων ποιοῦνται πρόνοιαν
 οἱ Μεγαρεῖς, τῶν παίδων δὲ οὐχί.

Ἦνίκα Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου ἐπὶ τὰς Θήβας ἦγε 57
 τὴν δύναμιν, οἱ μὲν θεοὶ σημεῖα αὐτοῖς καὶ τέρατα
 ἀπέστελλον, προσημαίνοντες τὰς περὶ αὐτῶν ὅσον οὐ-
 10 δέπω τύχας, οἱ δὲ ὥς ᾤοντο ἐν Ἰλλυριοῖς Ἀλέξανδρον
 τεθνάναι, πολλὰ καὶ βλάβασφημα ἐς αὐτὸν ἀπερρί-
 πτουν. ἡ μὲν γὰρ ἐν Ὀρχηστῷ λίμνῃ φοβερὸν ἦχον
 ἀνέδωκε καὶ συνεχῇ καὶ ταύρου μυκήματι ἐφίκει· ἡ
 15 δὲ περὶ τὸν Ἰσμήμιον καὶ αὐτὰ τὰ τεῖχη ῥέουσα κρήνη
 καλουμένη Δίρκη, καθαρῶ καὶ ἡδεῖ ῥέουσα ὕδατι
 παρὰ πάντα τὸν πρόσθεν χρόνον, ἄφνω καὶ παρ'
 ἐλπίδα αἵματος ἀνεπλήσθη. Μακεδόσι δὲ ἐπίστευον
 Θηβαῖοι ἀπειλεῖν τὸ δαιμόνιον. ἐν δὲ τῷ κατὰ πόλιν
 20 νεῷ τῆς Ἀήμητρος ἀράχνη κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ
 ἀγάλματος ἐξύφαινε τὴν ἑαυτῆς τέχνην. τὸ δὲ τῆς
 Ἀθηνᾶς τῆς καλουμένης Ἀλαλκομενηίδος ἄγαλμα ἀν-
 τομάτως κατεφλέχθη, πυρὸς μὴ προσαχθέντος, καὶ
 ἄλλα πολλά.

25 Διώξιππος Ὀλυμπιονίκης ἀθλητής, ὁ Ἀθηναῖος, 58
 ἐσήλανεν ἐς τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν νόμον τῶν ἀθλη-
 τῶν. συνέρρει τοίνυν τὰ πλήθη, καὶ ἄλλος ἀλλαχό-
 θεν ἐκκρεμαννύμενος ἐθεῶντο αὐτόν· ἐν δὲ τοῖς καὶ
 γυνὴ κάλλει διαπρέπουσα ἀπήντησε τῇ θείᾳ. ἰδὼν δὲ
 30 αὐτὴν ὁ Διώξιππος παραχρῆμα ἠτήθη τοῦ κάλλους,
 καὶ διετέλεσεν ἀποβλέπων τὴν ἀνθρωπον καὶ ἐπιστρε-
 φόμενος καὶ ἐς πολλὰς τὸ πρόσωπον ἀλλάττων χροᾶς.

ἐκ δὴ τούτων πολλοῖς ἐγένετο κατάφωρος μὴ ἀργῶς
ιδῶν τὴν ἀνθρωπον. μάλιστα δὲ αὐτοῦ τὸ πάθος
κατέγνω Διογένης ὁ Σινωπεύς, καὶ πρὸς τοὺς πλη-
σίον ὁρᾷτε εἶπε τὸν ἀθλητὴν ὑμῶν τὸν μέγαν ὑπὸ
παιδίσκης ἐκτραχηλίζομενον.

59 Πυθαγόρας ἔλεγε δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς
ἀνθρώποις δεδόσθαι κάλλιστα, τό τε ἀληθεύειν καὶ
τὸ εὐεργετεῖν καὶ προσετίθει ὅτι καὶ ἔοικε τοῖς
θεῶν ἔργοις ἐκάτερον.

60 Συνουσία ποτὲ ἐγένετο Διονυσίῳ τῷ δευτέρῳ καὶ 10
Φιλίππῳ τῷ Ἀμύντου. πολλοὶ μὲν οὖν ὥς τὸ εἰκὸς καὶ
ἄλλοι λόγοι ἐπέφθηνον, ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο ἤρτο
ὁ Φίλιππος τὸν Διονύσιον, πῶς τοσαύτην παρὰ τοῦ
πατρὸς λαβὼν ἀρχὴν εἴτα οὐ διεσώσατο αὐτήν. ὃ δὲ
ἀπεκρίνατο οὐκ ἔξω μέλους ὅτι τὰ μὲν ἄλλα μοι 15
κατέλιπεν ὁ πατήρ, τὴν δὲ τύχην, ἣ ταῦτα ἐκτήσατο
καὶ διεφύλαξεν, οὐκέτι.

61 Θουρίοις ἐπέπλει Διονύσιος, καὶ τριακοσίας ἤγρεν
ἐπ' αὐτοὺς ναὺς ὀπλιτῶν πεπληρωμένας· βορρᾶς δὲ
ἀντιπνεύσας τὰ σκάφη συνέτριψε, καὶ τὴν δύναμιν 20
αὐτοῦ τὴν ναυτικὴν ἠφάνισεν. ἐκ δὴ τούτων οἱ Θού-
ριοι τῷ βορρᾷ ἔθυσαν, καὶ ἐψηφίσαντο εἶναι τὸν
ἄνεμον πολίτην, καὶ οἰκίαν αὐτῷ καὶ κλῆρον ἀπε-
κλήρωσαν, καὶ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπιτελοῦν αὐτῷ.
οὐκ οὖν Ἀθηναῖοι μόνον κηδεστὴν αὐτὸν ἐνόμιζον, 25
ἀλλὰ καὶ Θούριοι εὐεργέτην αὐτὸν ἐπέγραψαν. Παν-
σανίας δὲ φησὶν ὅτι καὶ Μεγαλοπολίται.

62 Νόμος καὶ οὗτος Περσικός. εἰάν τις μέλλῃ τι
τῶν ἀπορρήτων καὶ τῶν ἀμφιλόγων συμβουλευεῖν
βασιλεῖ, ἐπὶ πλίνθου χρυσοῦς ἔστηκε. καὶ εἰάν τις 30
παραινεῖν τὰ δέοντα, τὴν πλίνθον λαβὼν ὑπὲρ τῆς
συμβουλῆς μισθὸν ἀπέρχεται· μαστιγοῦνται δὲ ὅμως,

ὅτι ἀντεῖπε βασιλεῖ. ἀνδρὶ δὲ ἐλευθέρῳ κατὰ γε τὴν
ἐμὴν κρίσιν οὐκ ἀνταξίαν ἀντικρίνειν δεῖ ὑπὲρ τοῦ
μισθοῦ τὴν ὕβριν.

Ἀρχεδίκης τις ἠρώσθη τῆς ἐν Ναυκράτει ἐταίρας. 63
ἥ δὲ ἦν ὑπερήφανος καὶ δεινῶς φορτικὴ καὶ ἀδρούς
ἦν μισθοῦς, καὶ λαβοῦσα πρὸς ὀλίγον ὠμίλησε
τῷ δόντι, εἴτα ἀπέκλινεν. ἐρασθεῖς οὖν ὁ νεανίσκος
αὐτῆς, καὶ τυχεῖν μὴ δυνάμενος, ἐπεὶ μὴ πάνν ἦν
πλούσιος, ὅναρ αὐτῇ συνεγένετο, καὶ παραχοῆμα
10 ἐπαύσατο τῆς ἐπιθυμίας.

Ὁ μὲν Φιλίππου καὶ Ὀλυμπιάδος Ἀλέξανδρος ἐν 64
Βαβυλῶνι τὸν βίον καταστρέψας νεκρὸς ἔκειτο, ὁ τοῦ
Διὸς εἶναι λέγων. καὶ στασιαζόντων περὶ τῆς βασι-
λείας τῶν περὶ αὐτόν, ταφῆς ἄμοιρος ἦν, ἥς μεταλαγ-
15 χάνουσι καὶ οἱ σφόδρα πένητες, τῆς φύσεως τῆς κοινῆς
ἀπαιτούσης τὸν μηκέτι ζῶντα κατακρύψαι. ἀλλ'
οὗτός γε τριάκοντα ἡμέρας κατελέλειπτο ἀκηδῆς, ἕως
Ἀρίστανδρος ὁ Τελμησεύς, θεόληπτος γενόμενος ἡ
ἐκ τινος ἄλλης συντυχίας κατασχεθεῖς, ἦλθεν ἐς μέ-
20 σους τοὺς Μακεδόνας καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔφη πάντων
τῶν ἐξ αἰῶνος βασιλέων εὐδαιμονέστατον Ἀλέξανδρον
γεγονέναι, καὶ ζῶντα καὶ ἀποθανόντα· λέγειν γὰρ
τοὺς θεοὺς πρὸς αὐτόν ὅτι ἄρα ἡ ὑποδεξαμένη γῆ τὸ
σῶμα, ἐν ᾧ τὸ πρότερον ὤκησεν ἡ ἐκεῖνον ψυχὴ,
25 πανευδαίμων τε ἔσται καὶ ἀπόρθητος δι' αἰῶνος.
ταῦτα μαθόντες πολλὴν ἐσπεύοντο φιλονεικίαν,
ἕκαστος ἐς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ βασιλείαν τὸ ἀγῶνιμον
τοῦτο ἄγειν ἐπιθυμῶν, ἵνα κειμήλιον ἔχῃ βασιλείας
ἀσφαλοῦς καὶ ἀκλινοῦς ὅμηρον. Πτολεμαῖος δέ, εἰ
30 τι χρὴ πιστεύειν, τὸ σῶμα ἐξέκλεψε, καὶ μετὰ σπου-
δῆς ἐς τὴν Ἀλεξάνδρου πόλιν τὴν κατ' Αἴγυπτον
ἐκόμισε. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Μακεδόνες τὴν ἡσυχίαν

ἦγον, Περδίκκας δὲ αὐτὴν διώκειν ἐπεχείρησεν. οὐ τοσοῦτον δὲ ἔμελε τούτῳ τῆς ἐς Ἀλέξανδρον πολυωρίας καὶ τῆς ἐς τὸν νεκρὸν ὀσίας, ὅσον τὰ προλεχθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀριστάνδρου ἀνέφλεγεν αὐτὸν καὶ ἐξῆπτεν. ἐπεὶ δὲ κατέλαβε τὸν Πτολεμαῖον, ὑπὲρ 5 τοῦ νεκροῦ μάχη καρτερὰ πάννυ σφόδρα ἐγένετο, ἀδελφὴν τρόπον τινὰ τῆς ὑπὲρ τοῦ εἰδώλου τοῦ ἐν Τροίᾳ, ὅπερ Ὅμηρος ἄδει ὑπὲρ Αἰνείου τὸν Ἀπόλλωνα ἐς μέσους ἐμβαλεῖν τοὺς ἥρωας. ἀνέστειλε δὲ τὴν ὀρμὴν τοῦ Περδίκκα ὁ Πτολεμαῖος· εἰδῶλον 10 γὰρ ποιησάμενος ὅμοιον Ἀλεξάνδρῳ κατεκόσμησεν ἐσθῆτι βασιλικῇ καὶ ἐνταφίους ἀξιοζήλοις. εἴτα τοῦτο ἀναπαύσας ἐπὶ μίαν τῶν Περσικῶν ἀμαξῶν, τὸ ἐπ' αὐτῆς κατεσκευάσας φέροντα μεγαλοπρεπῶς ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι· καὶ τὸ μὲν ὄντως Ἀλεξάνδρου 15 σῶμα λιτῶς καὶ ὡς ἔτυχε προῦπεμψε κρυπταῖς ὁδοῖς καὶ ἀτρίπτοις. ὁ δὲ Περδίκκας καταλαβὼν τὸ τοῦ νεκροῦ φάσμα καὶ τὴν διασκευασθεῖσαν ἀρμάμαξαν ἀνεστάλη τοῦ δρόμου, οἰόμενος ἔχειν τὸ ἄθλον· ὅψε δὲ ἔμαθεν ἀπατηθεῖς, ἡνίκα διώκειν οὐκ εἶχε. 20

ΙΓ

1 Λόγος οὗτος Ἀρκαδικὸς ὑπὲρ τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης. ταύτην ὁ πατὴρ γενομένην ἐξέθηκεν· ἔλεγε γὰρ οὐ θυγατέρων ἀλλ' ἀφρύνων δεῖσθαι. ὁ δὲ ἐκθεῖναι λαβὼν οὐκ ἀπέκτεινεν, ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὸ Παρ- 25 θένιον ὄρος ἔθηκες πηγῆς πλησίον· καὶ ἦν ἐνταῦθα ὕπαντρος πέτρα, καὶ ἐπέκειτο συνηρεφῆς δρυμὼν. καὶ τοῦ μὲν βρέφους κατεψήφιστο θάνατος, οὐ μὲν

ὑπὸ τῆς τύχης προουδόθη· ὀλίγῳ γὰρ ὅστερον ὑπὸ κυνηγετῶν ἀφηρημένη τὰ ἑαυτῆς βρέφη ἄρκτος ἦκε, σφριγόντων αὐτῇ τῶν μαστῶν καὶ βαρυνομένων ὑπὸ τοῦ γάλακτος. εἴτα κατὰ τινα θείαν πομπὴν ἡσθεῖσα 5 τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό, καὶ ἅμα τὸ θηρίον ἐκούφισθη τῆς ὀδύνης καὶ ὥρεξε τροφήν τῷ βρέφει. καὶ οὖν καὶ αὐθις ἐπαντλοῦσα τοῦ γάλακτος καὶ ἐποχετεύουσα ἐπεὶ τῶν ἑαυτῆς μήτηρ οὐκ ἔμεινε, τῆς μηδὲν οἱ προσηκούσης τροφὸς ἐγένετο. ταύτην οἱ κυνηγῆται 10 παρεφύλαττον οἱ ἐξ ἀρχῆς ἐπιβουλεύσαντες τῷ θηρίῳ ἐς τὰ ἔκγονα αὐτῆς, καὶ αὐτὰ ἕκαστα τῶν δρωμένων κατασχεψάμενοι, ἀπελθούσης κατὰ συνήθειαν κατὰ τε ἄγραν καὶ νομὴν τῆς ἄρκτου, τὴν Ἀταλάντην ὑφείλοντο, καλουμένην τοῦτο οὐδέπω· αὐτοὶ γὰρ 15 ἔθεντο αὐτῇ τὸ ὄνομα. καὶ ἐτρέφετο ὑπ' αὐτοῖς ὁρεῖω τῇ τροφῇ. κατὰ μικρὸν δὲ αὐτῇ τὰ τοῦ σώματος μετὰ τῆς ἡλικίας ἀνέτρεχε· καὶ ἦρα παρθενίας καὶ τὰς τῶν ἀνδρῶν ὁμιλίας ἔφενε καὶ ἐρημίαν ἐπόθει, καταλαβοῦσα τῶν ὀρῶν τῶν Ἀρκαδικῶν τὸ ὑψηλότε- 20 τον, ἐνθα ἦν καὶ αὐλὼν κατάρρυτος καὶ μεγάλαι δρυς, ἔτι δὲ καὶ πεῦκαι καὶ βαθεῖα ἢ ἐκ τούτων σκιά. τί γὰρ ἡμᾶς λυπεῖ καὶ ἄντρον Ἀταλάντης ἀκοῦσαι, ὡς τὸ τῆς Καλυψοῦς τὸ ἐν Ὀμήρῳ; καὶ ἦν ἐν κοίλῃ τῇ φάραγγι σπήλαιον ἐν καὶ βαθὺ πάννυ, κατὰ πρόσ- 25 πον δὲ βαθεῖ κρημνῷ ὠχύρωτο. κιττοὶ δὲ αὐτὸ περιεῖρπον, καὶ ἐνεπλέκοντο οἱ κιττοὶ μαλακῶς τοῖς δένδροις καὶ δι' αὐτῶν ἀνείρπον. κρόκοι τε ἦσαν περὶ τὸν τόπον ἐν μαλακῇ φυόμενοι καὶ βαθεῖα τῇ πόα. συναν- ἔτελλε δὲ αὐτοῖς καὶ ὑάκινθος καὶ ἄλλη πολλὴ χρῶα 30 ἀνθῶν οὐ μόνον ἐς ἑορτὴν ὅψεως συντελεῖν δυναμένων, ἀλλὰ καὶ ὅσμαι ἐξ αὐτῶν τὸν ἀέρα τὸν κύκλῳ κατελάμβανον· καὶ παρῇν τῇ τε ἄλλῃ πανηγυρίζειν

καὶ κατὰ τὴν εὐωδίαν ἐστιᾶσθαι. δάφναι τε ἦσαν
πολλαί, φυτοῦ διὰ τέλους ἀκμάζοντος ἡδεῖαι προσι-
δεῖν κόμαι· ἄμπελοι δὲ πάνν σφόδρα εὐθενούντων
βοτρύων πρὸ τοῦ ἄντρον τεθηλυταὶ τὸ φιλεργὸν τῆς
Ἀταλάντης ἐπεδείκνυντο. ὕδατά τε διατελῆ καὶ αἰεὶ 5
ρέοντα καὶ καθαρά ἰδεῖν καὶ ψυχρά, ὅσον γε ἄφα-
μένῳ τεκμήρασθαι καὶ καταγινῶναι πίνοντι, χύδην καὶ
ἀφθόνως ἐπέρρει· τὰ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ ἐς ἀρδείαν
τοῖς δένδροις τοῖς προειρημένοις ἦν ἐπιτήδεια, συνε-
χῶς ἐπιρρέοντα καὶ ἐς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς συμμαχόμενα. 10
ἦν οὖν τὸ χωρίον χαρίτων ἀνάμεστον, καὶ σεμνότα-
τόν τε ἅμα καὶ σώφρονα παρθενῶνα ἐδείκνυνεν. ἦν
δὲ ἄρα τῇ Ἀταλάντῃ στρωμνὴ μὲν αἰδοραὶ τῶν τεθη-
ραμένων, τροφὴ δὲ τὰ τούτων κρέα, ποτὸν δὲ ὕδωρ.
στολὴν δὲ ἥσθητο ἀπράγμονα καὶ οἷαν μὴ ἀπάδειν 15
τῆς Ἀρτέμιδος· ἔλεγε γὰρ ζηλοῦν αὐτὴν καὶ ἐν
τούτῳ καὶ ἐν τῷ παρθένος εἶναι διὰ τέλους ἐθέλειν.
ἐπεφύκει δὲ ὠκίστη τοὺς πόδας, καὶ οὐκ ἂν αὐτὴν
διέφυγεν οὔτε θηρίον οὔτε ἐπιβουλεύων αὐτῇ ἄν-
θρωπος· φυγεῖν δ' ἐθέλουσαν, ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν 20
οὐκ ἂν τις αὐτὴν κατέλαβεν. ἥρων δὲ αὐτῆς οὐχ
ὅσοι μόνον αὐτὴν εἶδον, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐκ φήμης
ἠρᾶτο. φέρε δὲ καὶ τὸ εἶδος αὐτῆς, εἴ τι μὴ λυπεῖ,
διαγράψωμεν· λυπεῖ δὲ οὐδέν, ἐπεὶ καὶ ἐκ τούτων
προσγένοιτ' ἂν λόγων τε ἐμπειρία καὶ τέχνη. μέγε- 25
θος μὲν γὰρ ἔτι παῖς οὕσα ὑπὲρ τὰς τελείας ἦν γυ-
ναῖκας· καλὴ δὲ ἦν ὡς οὐκ ἄλλη τῶν ἐν Πελοπον-
νήσῳ παρθένων τῶν τότε. ἀρρενωπὸν δὲ καὶ γοργὸν
ἐβλεπε, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς θηρείου τροφῆς, ἥδη δὲ
καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς ὄρεσι γυμνασίων. κορικὸν δὲ 30
καὶ ραδινὸν οὐδὲν εἶχεν· οὐ γὰρ ἐκ θαλάμου προΐει,
οὐδὲ ἦν τῶν ὑπὸ μητράσι καὶ τίτθαις τρεφομένων.

τὸ δὲ ὑπέρογκον τοῦ σώματος οὐδὲ τοῦτο εἶχε, καὶ
μάλα γε εἰκότως, ἅτε ἐν τοῖς κυνηγεσίῳ καὶ περὶ
τὰ γυμνάσια τὸ σῶμα ἐκπονοῦσα. ξανθὴ δὲ ἦν αὐ-
τῆς ἡ κόμη οὐ τι πον πολυπραγμοσύνη γυναικεῖα 5
καὶ βαφαῖς ἅμα καὶ φαρμάκοις, ἀλλ' ἦν φύσεως
ἔργον ἡ χροά. ἐπεφοίνικτο δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἡλίων
αὐτῇ τὸ πρόσωπον, καὶ ἐρυθίματι ἐφκει ἄντικρυς.
τί δὲ οὕτως ὠραῖον ἂν γένοιτο ἄνθος, ὥσπερ οὖν τὸ
πρόσωπον αἰδεῖσθαι πεπαιδευμένης παρθένου; δύο 10
δὲ εἶχεν ἐκπληκτικά, κάλλος ἅμαχον, καὶ σὺν τούτῳ
καὶ φοβεῖν ἐδύνατο. οὐδεὶς ἂν ἰδὼν αὐτὴν ἠράσθη
ῥάθυμος ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἐτόλμησεν ἀντιβλέ-
πειν τὴν ἀρχὴν· τοσαύτη μετὰ τῆς ὥρας κατέλαμπεν
αἴγλη τοὺς ὀφθαλμούς. δεινὴ δὲ ἦν ἐντυχεῖν τὰ τε 15
ἄλλα καὶ τῷ σπανίῳ· οὐ γὰρ ἂν αὐτὴν τις εὐκόλως
εἶδεν, ἀλλ' ἀδοκῆτως καὶ ἀπροόπτως ἐπεφάνη διώ-
κουσα θηρίον ἢ ἀμυνομένη τινά, ὥσπερ ἀστὴρ διατ-
τουσα, εἴτα ἀπέκρυπτεν αὐτὴν διαθέουσα ἢ δρυμὸν
ἢ λόχμην ἢ τι ἄλλο τῶν ἐν ὄρει δάσος. καὶ οἱ ποτε 20
οἱ τὴν ὁμορον οἰκοῦντες, μεσούσης τῆς νυκτός, ἐρα-
σταὶ θρασεῖς καὶ κωμασταὶ βαρύτατοι, ἐπεκώμασαν
δύο τῶν Κενταύρων, Ὑλαῖός τε καὶ Ροῖκος. ἦν δὲ
ἄρα ὁ κῶμος αὐτῶν οὔτε αὐλητρίδες οὔτε αὐτὰ δῆπου
τὰ τῶν μειρακίων τῶν κατὰ πόλιν, ἀλλὰ πεῦκαι μὲν 25
ἦσαν, καὶ ταύτας ἐξάψαντες καὶ ἀναφλέξαντες ἐκ τῆς
πρώτης τοῦ πυρὸς φαντασίας ἐξέπληξαν ἂν καὶ δη-
μον, μήτι γοῦν μίαν παρθένον. κλάδους δὲ πιτύων
νεοδρεπεῖς ἀποκλάσαντες, εἴτα τούτους διαπλέξαντες
ἑαυτοῖς εἰργάζοντο στεφάνους. συνεχῶς δὲ καὶ θα- 30
μινὰ ἐπικροτοῦντες τοῖς ὅπλοις διὰ τῶν ὀφθῶν, συνεκ-
κάνοντες καὶ τὰ δένδρα ἐπὶ τὴν παιδα ἔσπευδον, κακοὶ
μνηστῆρες, σὺν ὕβρει καὶ οἰστρῳ τὰ ἔδνα τῶν γάμων

προεκτελοῦντες. τὴν δὲ οὐκ ἔλαθεν ἡ ἐπιβουλὴ·
 ἰδοῦσα δὲ ἐκ τοῦ ἄντρου τὸ πῦρ καὶ γνωρίσασα οὔτι-
 νές ποτε ἄρα ἦσαν οἱ κωμασταί, μηδὲν διατραπεῖσα
 μηδὲ ὑπὸ τῆς ὄψεως καταπτήξασα τὸ μὲν τόξον ἐκ-
 κλωσεν, ἀφῆκε δὲ τὸ βέλος καὶ ἐτυχε τοῦ πρώτου 5
 μάλα εὐκαίρως. καὶ ὁ μὲν ἔκειτο, ἐπῆει δὲ ὁ δεῦτερος
 οὐκέτι κωμαστικῶς ἀλλ' ἤδη πολεμικῶς, ἐκείνῳ μὲν
 ἐπαμῦναι θέλων, ἑαυτοῦ δὲ ἐμπλῆσαι τὴν ὀρμὴν.
 ἀπήντησε δὲ ἄρα καὶ τούτῳ τιμωρὸς ὁ τῆς κόρης οἰστός
 ὁ ἕτερος. καὶ ὑπὲρ μὲν τῆς Ἰασίωνος Ἀταλάντης 10
 τοσαῦτα.

- 2 Μυτιληναῖος ἀνὴρ, Μακαρεὺς ὄνομα, ἱερεὺς τοῦ
 Διονύσου, ὅσα μὲν οὕτως ἰδεῖν προῶς ἦν καὶ ἐπι-
 εικῆς, ἀνοσιώτατος δὲ ἀνθρώπων τὰ μάλιστα. ξένου
 δὲ ἥκοντος παρ' αὐτὸν καὶ δόντος αὐτῷ παρακατα- 15
 θήκην χρυσίου πληθός, ἐν τῷ μυχῷ τοῦ ἀνακτόρου
 τὴν γῆν διασκάψας ὁ Μακαρεὺς κατάρωξε τὸ χρυσίον.
 χρόνῳ δὲ ἀφικόμενος ὁ ξένος τὸ χρυσίον ἀπῆτει. ὁ
 δὲ ἐσαγαγὼν ἔνδον, ὥς ἀποδώσων, κατέσφαξε, καὶ
 τὸ χρυσίον ἀνῶρυξεν, ἀντ' αὐτοῦ δὲ τὸν ξένον κατ- 20
 ἔθετο· καὶ ᾤετο, ὥσπερ τοὺς ἀνθρώπους, λανθάνειν
 οὕτω καὶ τὸν θεόν. πλὴν οὐκ ἀπήντησε ταῦτα ταύτῃ,
 πόθεν; χρόνου δὲ ὀλίγου διεληλυθότος, αἱ μὲν τοῦ
 θεοῦ τριετηρίδες ἀφίκοντο, ὁ δὲ ἔθνε μεγαλοπρεπῶς.
 καὶ ὁ μὲν περὶ τὴν βακχείαν εἶχεν, οἱ δὲ παῖδες 25
 αὐτοῦ, δύο ὄντες, ἔνδον ἀπελείφθησαν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 καὶ μιμούμενοι τὴν τοῦ πατρὸς ἱερουργίαν τῷ βωμῷ
 τῷ πατρὶ ὡς προσῆλθον ἔτι καομένων τῶν ἐμπύρων.
 καὶ ὁ μὲν νεώτερος παρέσχε τὸν τράχηλον, ὁ δὲ προ-
 σβύτερος ἡμελημένην εὐρὼν σφαγίδα τὸν ἀδελφὸν 30
 ἀπέκτεινεν ὥς ἱερεῖον, οἱ δὲ κατὰ τὴν οἰκίαν ἰδόντες
 ἀνεβόησαν. ἀκούσασα δὲ ἡ μήτηρ τῆς βοῆς ἐξεπήδησε,

καὶ θεασαμένη τὸν μὲν νεκρόν, τὸν δὲ κατέχοντα ἔτι
 τὴν σφαγίδα ἡμαγμένην, σχίζαν ἀρπάσασα τῶν ἐκ
 τοῦ βωμοῦ ἡμίκαντον, ταύτῃ τὸν παῖδα ἀπέκτεινεν.
 ἦκε δὲ ἀγγελία πρὸς τὸν Μακαρέα, καὶ ἀπολιπὼν τὴν
 5 τελετὴν, ὥς εἶχε σὺν ὀργῇ καὶ θυμῷ ἐσεπήδησεν ἐς
 τὴν οἰκίαν, καὶ τῷ θυρῶ φ' κατεῖχε τὴν ἑαυτοῦ γυ-
 ναῖκα ἐκτεινεν. ἐκπυστα οὖν ἐγένετο τὰ τολμηθέντα
 ἐς πάντας, καὶ συλληφθεὶς ὁ Μακαρεὺς καὶ στρεβλού-
 μενος ὡμολόγησεν ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἔδρασεν· ἐν
 10 αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι τὴν ψυχὴν ἀπέρρηξεν. ὁ δὲ
 παρανόμως σφαγείς διὰ τιμῆς ἤλθε καὶ δημοσίᾳ
 ἐτάφη τοῦ θεοῦ προστάξαντος. ἔτισεν οὖν ὁ Μακα-
 ρεὺς οὐ μεμπτὴν τὴν δίκην τοῦτο δὴ τὸ ποιητικὸν
 σὺν τῇ ἑαυτοῦ κεφαλῇ καὶ τῇ τῆς γυναικὸς καὶ οὖν
 15 καὶ τῇ τῶν παίδων προσέτι.

Ξέρξης ὁ Δαρείου παῖς τοῦ Βήλου τοῦ ἀρχαίου 3
 διασκάψας τὸ μνημα πύελον ὑέλινην εὗρεν, ἐνθα ἦν
 κείμενος ὁ νεκρὸς ἐν ἐλαίῳ. οὐ μὴν ἐπεπλήρωτο ἡ
 πύελος, ἐνέδει δὲ ἀπὸ τοῦ χείλους ἐς παλαιστὴν ἴσως.
 20 παρέκειτο δὲ τῇ πυέλῳ καὶ στήλῃ βραχεῖα, ἐνθα ἐγέ-
 γραπτο· τῷ ἀνοίξαντι τὸ μνημα καὶ μὴ ἀναπληρώ-
 σαντι τὴν πύελον οὐκ ἔστιν ἄμεινον· ἀναγνοὺς δὲ ὁ
 Ξέρξης ἔδεισε, καὶ προσέταξεν ἐπιχέαι ἔλαιον τὴν τα-
 χίστην· οὐ μὴν ἐπεπλήρωτο. ὁ δὲ πάλιν προσέταξεν
 25 ἐπιχέαι. αὐξήσιν δὲ οὐκ ἐλάμβανεν, ἕως ἀπέπε μά-
 την ἀναλίσκων τὸ ἐπιχεόμενον. κατακλείσας δὲ τὸν
 τάφον ἀπηλλάγη ἀδημονῶν. οὐ διεψεύσατο δὲ ἡ
 στήλη ὅσα προεῖπεν· ἀθροίσας γὰρ ἐβδομήκοντα
 μυριάδας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, κακῶς ἀπῆλλαξεν, εἴτα
 30 ἐπανελθὼν αἰσχιστα ἀνθρώπων ἀπέθανεν, ἀπο-
 σφαγείς νύκτωρ ἐν τῇ εὐνῇ ὑπὸ τοῦ νιόυ.

Ἀρχέλαος ὁ βασιλεὺς ἐστίασιν παρεσκεύασε πο- 4

λυτελῇ τοῖς ἑταίροις. προΐοντος δὲ τοῦ πότου ξωρό-
τερον πιὼν Εὐριπίδης ὑπήχθη πως κατ' ὀλίγον ἐς
μέθην· εἶτα συγκλινέντα αὐτῷ Ἀγάθωνα τὸν τῆς
τραγωδίας ποιητὴν περιλαβὼν κατεφίλει, τετταρά-
κοντα ἐτῶν που γερονότα. τοῦ δὲ Ἀρχελαίου πυθο- 5
μένου εἰ καὶ νῦν ἔτι ἐρώμενος αὐτῷ δοκεῖ εἶναι,
ἀπεκρίνατο· ναὶ μὰ Δία· οὐ γὰρ μόνον τὸ ἕαρ τῶν
καλῶν κάλλιστον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετόπωρον·

5 Ἐρασθῆναι πρῶτον γενναίων παιδικῶν λέγουσι
Λαίον, ἀρπάσαντα Χρυσίππον τὸν Πέλοπος. καὶ ἐκ 10
τούτου τοῖς Θηβαίοις ἐν τῶν καλῶν ἐδόκει τὸ τῶν
ὠραίων ἐρᾶν.

6 Ἐν Ἠραΐα τῆς Ἀρκαδίας ἀκούω πεφυκέναι ἀμπέ-
λους, ἐξ ὧν γίνεται οἶνος, ὃς τοῦ λογισμοῦ παράγει
καὶ ἐκφρονας τοὺς Ἀρκάδας ποιεῖ, τὰς δὲ γυναικας 15
τεκνοποιοὺς τίθησιν.

Ἵτι ἐν Θάσῳ δύο γένη φασὶν οἶνων γίνεσθαι· καὶ
τὸν μὲν ἕτερον πινόμενον ἐς ὕπνον κατάργειν εὖ μάλα
βαθύν· καὶ διὰ ταῦτα ἡδύν, τὸν δὲ ἕτερον ἀντίπαλον
εἶναι τοῦ βίου καὶ ἀγρυπνίαν ἐμποιεῖν καὶ ἀνιάσθαι 20
παρεῖχειν.

Ἐν δὲ Ἀχαΐα περὶ Κερύνειαν οἶνος γίνεται, ὃς
ταῖς βουλομέναις γυναιξὶν ἐς τὸ ἀμβλῶσαι συμμάχεται.

7 Ὅτε εἶλε τὴν Θηβαίων πόλιν Ἀλέξανδρος, ἀπέδοτο
τοὺς ἐλευθέρους πάντας πλὴν ἱερέων. ἀφῆκε δὲ τῆς 25
πράξεως καὶ τοὺς τοῦ πατρὸς ξένους (ὠμήρευσε γὰρ
παρ' αὐτοῖς ὁ Φίλιππος ἔτι παῖς ὢν), καὶ τοὺς συγγε-
νεῖς δὲ τούτων ἀφῆκεν. ἐτίμησε δὲ καὶ τοὺς ἐκγόρους
τοὺς τοῦ Πινδάρου, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μόνην
εἶλασεν ἐστίαναι. ἐφόνευσε δὲ τῶν Θηβαίων ἐς ἑξακισ- 30
χιλίους, αἰχμάλωτοι δὲ ἐλήφθησαν τρισμύριοι.

8 9 Αὐσάνδρον τὸν Λακεδαιμόνιον ἐν τῇ Ἰωνίᾳ δια-

τρίβοντα τὰ Λυκούργου φασὶ νόμιμα ῥίψαντα ἐπί-
πονα ὄντα διατεθρύφθαι τὸν βίον. Λάμια γοῦν ἡ
Ἀττικὴ ἑταῖρα εἶπεν· οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος λέοντες ἐν
Ἐφέσῳ γεγόνασιν ἀλώπεκες·

5 Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ δύο γυναικας ἠγάγετο Διονύσιος, 10
Λωρίδα τὴν Λοκρίδα καὶ Ἀριστομάχην τὴν Ἰππα-
ρίνου, Δίωνος δὲ ἀδελφὴν· καὶ παρ' ἑκατέρᾳ ἀνε-
παύετο ἐν τῷ μέρει. καὶ ἡ μὲν ἠκολούθει στρατενο-
μένῳ, ἡ δὲ ἐπανιόντα ὑπέδεχeto.

10 Λόγος τις ἐς ἐμὲ ἀφίκετο λέγων αἴτιον Ἰσοκράτη 11
γενέσθαι τὸν ῥήτορα τοῖς Πέρσαις καταδουλώσεως,
ἧς ἐδουλώσαντο αὐτοὺς Μακεδόνες. τοῦ γὰρ πανη-
γυρικοῦ λόγου, ὃν Ἰσοκράτης ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπε-
δείξατο, ἐς Μακεδονίαν ἐλθοῦσα ἡ φήμη, πρῶτον
15 μὲν Φίλιππον ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἀνέστησεν· ἀποθανόν-
τος δὲ ἐκείνου Ἀλέξανδρον τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῶν πα-
τρῶν κληρονόμον τὴν ὀρμὴν τὴν τοῦ Φιλίππου
διαδέξασθαι παρεσκεύασε.

Μέτων ὁ ἀστρονόμος μελλόντων ἐπὶ τὴν Σικελίαν 12
20 πλεῖν τῶν Ἀθηναίων ἤδη καὶ αὐτὸς εἰς ἣν τοῦ κα-
ταλόγου. σαφῶς δὲ ἐπιστάμενος τὰς μελλούσας τύ-
χας τὸν πλοῦν ἐφυλάττετο δεδιὼς καὶ σπεύδων τῆς
ἐξόδου ἑαυτὸν ῥύσασθαι. ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ἐπραττεν,
ὑπεκρίνατο μανίαν· καὶ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἔδρασε
25 πιστώσασθαι τὴν τῆς νόσου δόξαν βουλόμενος, ἐν δὲ
τοῖς καὶ τὴν συνοικίαν τὴν αὐτοῦ κατέπερσεν· ἐγει-
νία δὲ αὕτη τῇ Ποικίλῃ. καὶ ἐκ τούτου ἀφῆκαν
αὐτὸν οἱ ἄρχοντες. καί μοι δοκεῖ ὁ Μέτων ἄμεινον
ὑποκρίνασθαι τὴν μανίαν τοῦ Ὀδυσσεῶς τοῦ Ἰθακη- 30
σίου· ἐκεῖνον μὲν γὰρ ὁ Παλαμήδης κατεφώρασε,
τοῦτον δὲ Ἀθηναίων οὐδὲ εἰς.

Πτολεμαῖόν φασὶ τὸν Λάγου καταπλουτίζοντα 13

τοὺς φίλους αὐτοῦ ὑπερχαίρειν. ἔλεγε δὲ ἄμεινον εἶναι πλουτίζειν ἢ πλουτεῖν.

- 14 "Οτι τὰ Ὀμήρου ἔπη πρότερον διηρημένα ἦδον οἱ παλαιοί. οἷον ἔλεγον Τὴν ἐπὶ ναυσὶ μάχην καὶ Δολώνειάν τινα καὶ Ἀριστείαν Ἀγαμέμνονος καὶ 5 Νεῶν κατάλογον καὶ Πατρόκλειαν καὶ Λύτρα καὶ Ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄθλα καὶ Ὀρκίων ἀφάνισιν. ταῦτα ὑπὲρ τῆς Ἰλιάδος. ὑπὲρ δὲ τῆς ἐτέρας Τὰ ἐν Πύλῳ καὶ Τὰ ἐν Λακεδαιμόνι καὶ Καλυψοῦς ἄντρον καὶ Τὰ περὶ τὴν σχεδίαν καὶ Ἀλκίνου ἀπολόγους καὶ 10 Κυκλώπειαν καὶ Νέκυιαν καὶ Τὰ τῆς Κίρκης καὶ Νίπτρα καὶ Μνηστήρων φόνον καὶ Τὰ ἐν ἀργῷ καὶ Τὰ ἐν Λαέρτῳ. ὧς δὲ Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος ἀθρόαν πρῶτος ἐς τὴν Ἑλλάδα ἐκόμισε τὴν Ὀμήρου ποίησιν· τὸ δὲ ἀγῶγισμον τοῦτο ἐξ Ἰωνίας, ἥνικα 15 ἀπεδήμησεν, ἦγαγεν. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος συναγρῶν ἀπέφηνε τὴν Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν.

- 15 Φασὶ παχύτατον γενέσθαι τὴν διάνοιαν οἱ τῆς κωμωδίας ποιηταὶ Πολύδωρόν τινα, καὶ ἄλλον Κοινυλίωνα ὄνομα, ὅσπερ τὰ κύματα ἠρόιθμει ὑπὸ τῆς 20 ἄγαν ἀνοίας. λόγος δὲ τις καὶ Σαννυρίωνα τοιοῦτον γενέσθαι, ὃς ἐν τῇ ληκύθῳ τὴν κλίμακα ἐξήτει. καὶ Κόροιβον δὲ καὶ Μελιτίδην καὶ ἐκείνους ἀνοήτους φασίν.

- 16 Ἀπολλωνιάται πόλιν οἰκοῦσι γείτονα Ἐπιδάμνου 25 ἐν τῷ Ἰονίῳ κόλπῳ. καὶ ἐν τοῖς πλησίον αὐτῆς χωρίοις ἄσφαλτός ἐστιν ὀρυκτὴ καὶ πάντα τὸν αὐτὸν ἐκ τῆς γῆς ἀνατέλλουσα τρόπον, ὃν καὶ αἱ πλεῖσται πηγαὶ τῶν ὑδάτων. οὐ πόρρω δὲ καὶ τὸ ἀθάνατον δέικνται πῦρ. ὁ δὲ καόμενος τόπος ἐστὶν ὀλίγος 30 καὶ οὐκ ἐς μέγα διήκει καὶ ἔχει περιβολὸν οὐ πολύν, ὅξει δὲ θεῖον καὶ στυπτηρίας. καὶ περὶ αὐτὸν ἐστὶ

δένδρα εὐθαλῇ καὶ πόα χλωρά· καὶ τὸ πῦρ πλησίον ἐνακμάζον οὐδὲν λυπεῖ οὔτε τὴν τῶν φυτῶν βλάστην οὔτε τὴν τεθληυῖαν πόαν. κάεται δὲ τὸ πῦρ καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ διέλιπεν οὐδέποτε, ὥς 5 Ἀπολλωνιάται λέγουσι, πρὶν τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἰλλυριοὺς συμβάντος αὐτοῖς.

"Οτι Ἀπολλωνιάται ξενηλασίας ἐποιοῦν κατὰ τὸν Λακεδαιμόνιον νόμον, Ἐπιδάμνιοι δὲ ἐπιδημεῖν καὶ μετοικεῖν παρεῖχον τῷ βουλομένῳ.

- 10 Πτήσσει Φοῦνιχος ὥς τις ἀλεκτρῶν παροιμία 17 ἐπὶ τῶν κακῶς πασχόντων. ὑποκρινομένου γὰρ Φοῦνιχου τοῦ τραγικοῦ τὴν Μιλήτου ἄλωσιν οἱ Ἀθηναῖοι δακρύσαντες ἐξέβαλον δεδοικότα καὶ ὑποπτήσ-
σοντα.

- 15 Λιονύσιος ὁ τῆς Σικελίας τύραννος τραγωδίαν 18 μὲν ἡσπάζετο καὶ ἐπῆναι καὶ οὖν καὶ δράματα ἐξεπό-
νησε τραγικά, ἀλλοτρίως δὲ πρὸς τὴν κωμωδίαν διέ-
κειτο, ὅτι οὐκ ἦν φιλόγελως.

- "Ἐλεγεν ὁ Κλεομένης κατὰ τὸν ἐπιχώριον τρόπον 19 20 τὸν Ὀμηρον Λακεδαιμονίων εἶναι ποιητὴν, ὥς χορὴ πολεμεῖν λέγοντα· τὸν δὲ Ἡσίοδον τῶν εἰλωτῶν, λέγοντα ὥς χορὴ γεωργεῖν.

- Ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς 20 ὄνομα, ἀποθνήσκων ἔλεγε πρὸς τοὺς οἰκείους ἀθυ-
25 μουμένους ἠδέως ἀπολύεσθαι τοῦ ξῆν'· δι' ἐλπίδος γὰρ ἔχειν συγγενέσθαι τῶν μὲν σοφῶν Πυθαγόρα, τῶν δὲ ἱστορικῶν Ἐκαταίῳ, τῶν δὲ μουσικῶν Ὀλύμπῳ, τῶν δὲ ποιητῶν Ὀμήρῳ. καὶ ἐπὶ τούτοις ὥς λόγος τὴν ψυχὴν ἀπέλιπεν.

- 30 "Οτι ἐν Κελαιναῖς τῇ δορᾷ τοῦ Φρυγὸς ἐὰν προσ- 21
αυλῇ τις τὴν ἀρμονίαν τὴν Φρύγιον, ἡ δορὰ κινεῖται ἐὰν δὲ ἐς Ἀπόλλωνα, ἀτρεμεῖ καὶ ἔοικε κωφῇ.

22 Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ κατασκευάσας Ὀμήρου νεών, αὐτὸν μὲν ἐν μέσῳ ἐκάθισε, κύκλῳ δὲ τὰς πόλεις περιέστησεν, ὅσαι ἀντιποιοῦνται τοῦ Ὀμήρου. Γαλάτων δὲ ὁ ζωγράφος ἔγραψε τὸν μὲν Ὀμηρον αὐτὸν ἐμοῦντα, τοὺς δὲ ἄλλους ποιητὰς τὰ ἐμῆμε- 5 σμένα ἀρυτομένους.

23 Λυκοῦργος ὁ Λακεδαιμόνιος ὁ Εὐνόμου παῖς δικαίους βουλευθεῖς ἀποφῆναι Λακεδαιμονίους, ὑπὲρ τούτου γε οὐ καλοὺς τοὺς μισθοὺς ἤρυστο. ἀπῆν- 10 τησε γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκοπῆναι ὑπὸ Ἀλκάνδρου, ὥς μὲν τινὲς φασιν, ἐξ ἐπιβουλῆς λίθῳ βληθεῖς, ὥς δὲ ἄλλος διαφροῖτ' ὁ λόγος, βακτηρίᾳ παθὼν τὸ πάθος. λέγεται δὲ ὁ λόγος πρὸς τοὺς ἄλλα μὲν θελήσαντας ἄλλων δὲ τυχόντας. λέγει δὲ Ἐφορος αὐτὸν λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν. 15

24 Λυκοῦργος ὁ ῥήτωρ ἔγραψε μὴ ἐλαύνειν τὰς γυναικας ἐν τοῖς μυστηρίοις ἐπὶ ξενγῶν, ἢ τῇ θρώσῃ τοῦτο ἐπηγοτῆσθαι ζημίαν ἣν γε ᾤετο ὁ τάξας ἀποχωρῶ- 20 σαν. πρώτη δὲ τῷ ψηφίσματι ἠπεύθησεν ἡ τούτου γυνή, καὶ τὴν ζημίαν ἐξέτισε καταδικασθεῖσα.

Καὶ Περικλῆς ἔγραψε μὴ εἶναι Ἀθηναῖον ὃς μὴ ἐξ ἀμφοῖν γέγονεν ἀστοῖν. εἴτα ἀποβαλὼν τοὺς γνησίους παῖδας ἐπὶ τῷ νόθῳ Περικλεῖ κατελέλειπτο. 25 δῆλα δὲ ὅτι καὶ Περικλῆς ἐβούλετο μὲν ἕτερα, ἔτυχε δὲ ἐτέρων.

Κλεισθένης δὲ ὁ Ἀθηναῖος τὸ ἐξοστρακίζεσθαι πρῶτος ἐσηγησάμενος, αὐτὸς ἔτυχε τῆς καταδίκης πρῶτος.

Ζάλευκος ὁ Λοκρῶν νομοθέτης προσέταξε τὸν μοιχὸν ἀλόντα ἐκκόπτεσθαι τοὺς ὀφθαλμούς. ἃ τοίνυν 30 μὴδὲ προσεδόκησε, ταῦτα ὁ δαίμων αὐτῷ παρὰ τὴν δόξαν καὶ τὴν ἐλπίδα ἐπήγαγεν· ὁ γὰρ τοι παῖς ἀλούς

ἐπὶ μοιχείᾳ εἴτα ἔμελλε πείσεσθαι τὰ ἐκ τοῦ πατρῷου νόμου. ἐνταῦθα ἵνα μὴ διαφθαρεῖ τὸ ἅπαξ κεκυρωμένον, ὑπέμεινεν αὐτὸς ὁ ἐσηγησάμενος ὑπὲρ τοῦ ἐτέρου τῶν τοῦ παιδὸς ὀφθαλμῶν ἀντιδοῦναι τὸν 5 ἑαυτοῦ, ἵνα μὴ ὁ νεανίσκος τυφλωθῇ τελέως.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἀγωνιζόμενος ἐν Θήβαις ἅμα- 25 θέσει περιπεσὼν ἀκροαταῖς ἠττήθη Κορίννης πεντάκις. ἐλέγχων δὲ τὴν ἀμουσίαν αὐτῶν ὁ Πίνδαρος σὺν ἐκάλει τὴν Κόρινναν.

10 Διογένης ὁ Σινωπεὺς ἐρημος ἦν καὶ μόνος ἀπέρ- 26 ριπτο, καὶ οὔτε τινα δι' ἀπορίαν ὑπεδέχετο, οὔτε τις αὐτὸν ἐξένιζε, τὸν ἄνδρα ἐκτρεπόμενος διὰ τὸ τοῦ τρόπου ἐλεγκτικὸν καὶ ὅτι ἦν πρὸς τὰ πραττόμενα καὶ λεγόμενα δυσάρεστος. ἡθύμει οὖν ὁ Διογένης 15 καὶ φύλλων ἄκρα ἥσθις· ταῦτα γὰρ οἱ παρῆν. τοῖς δὲ ἀποπίπτουσι τοῦ ἄρτου θρύμμασι μὺς ἐχρήτο ἐπιφοιτῶν. ὁ οὖν Διογένης φιλοπόνως κατεσκέφατο τὸ πραττόμενον, καὶ μειδιάσας καὶ ἑαυτοῦ γενόμενος φαιδρότερός τε καὶ ἴλεως εἶπεν· ὁ μὲν μὺς οὗτος τῆς 20 Ἀθηναίων πολυτελείας δεῖται οὐδὲ ἐν, σὺ δέ, ὦ Διόγενες, ἄχθῃ ὅτι μὴ συνδαιπνεῖς Ἀθηναίους· καὶ ἐπόρισεν ἑαυτῷ εὐκαιρον εὐθυμίαν.

Ὅτι τὸ Σωκράτους σῶμα ἐπεπίστευτο κόσμιον καὶ 27 σωφροσύνης ἐγκρατὲς γεγονέναι καὶ ταύτῃ. ἐνόσουν 25 Ἀθηναῖοι πανδημεῖ, καὶ οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἐπιθανατίως εἶχον· Σωκράτης δὲ μόνος οὐκ ἐνόσησε τὴν ἀρχήν. ὁ τοίνυν τοιοῦτ' ὄντων σῶματι τίνα ἡγούμεθα εἶχε ψυχὴν;

Διογένης ἠνίκα ἀπέλιπε τὴν πατρίδα, εἰς αὐτῷ 28 τῶν οἰκετῶν ἠκολούθει ὄνομα Μάνης, ὃς οὐ φέρων τὴν μετ' αὐτοῦ διατριβὴν ἀπέδρα. προτρεπόντων δέ τινων ζητεῖν αὐτὸν ἔφη· οὐκ αἰσχρὸν Μάνην μὲν

μὴ δεῖσθαι Διογένους, Διογένη δὲ Μάνους; οὗτος δὲ ὁ οἰκίτης ἐς Δελφούς ἀλώμενος ὑπὸ κυνῶν διεσπάσθη, τῷ ὀνόματι τοῦ δεσπότου δίκας ἐκτίσας ἀνθ' ὧν ἀπέδρα.

29 Ἐλεγεν ὁ Πλάτων τὰς ἐλπίδας ἐργηγορότων ἀνθρώπων ὀνειρούς εἶναι.

30 Ὀλυμπιάς ἡ Ἀλεξάνδρου πυθομένη ὅτι πολὺν χρόνον ὁ παῖς αὐτῆς ἀταφος μένει, βαρὺ ἀναστένουσα καὶ θρηνοῦσα εὐμάλᾳ λιγέως ὧ τέκνον' εἶπεν, ἀλλὰ σὺ μὲν οὐρανοῦ μετασχεῖν βουλόμενος καὶ τοῦτο σπεύδων, νῦν οὐδὲ τῶν κοινῶν δῆπου καὶ ἴσων πᾶσιν ἀνθρώποις μετασχεῖν ἔχεις, γῆς τε ἅμα καὶ ταφῆς, καὶ τὰς ἑαυτῆς τύχας οἰκτεῖρας καὶ τὸ τοῦ παιδὸς τετυφωμένον ἐλέγξασα.

31 Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἑταῖρος Πλάτωνος, 15 τὰ τε ἄλλα ἦν φιλοικτίρμων καὶ οὐ μόνον φιλάνθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζώων ἠλέει. καὶ οὐν ποτε καθημένον ἐν ὑπαίθρῳ, διωκόμενος βιαίως στρουθὸς ὑπὸ ἱέρακος ἐς τοὺς κόλπους αὐτοῦ κατέπτη. ὃ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν, καὶ διεφύλαξεν 20 ἀποκρύψας, ἔστε ὁ διώκων ἀπῆλθεν. ἐπεὶ δὲ ἤλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀφήκε τὸν ὄρνιν, ἐπειπὼν ὅτι μὴ ἐξέδωκε τὸν ἰκίτην.

32 Φησὶ Ξενοφῶν ὅτι Θεοδότῃ τῇ ἑταίρᾳ ἐς λόγους 25 ἀφίκετο Σωκράτης, καλλίστῃ γυναικὶ οὕσῃ. ἀλλὰ καὶ τῇ Καλλιστοὶ ἠλθεν ἐς λόγους, ἣ ἔλεγεν ἑγὼ μὲν, ὧ Σωφρονίσκου, κρείττων εἰμί σου· σὺ μὲν γὰρ οὐδένα τῶν ἐμῶν δύνη ἀποσπάσαι, ἐγὼ δέ, ἰὰν βούλωμαι, τοὺς σοὺς πάντας. ὃ δέ' καὶ μάλα γε εἰκότως· σὺ μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κατάντη αὐτοὺς ἄγεις, ἐγὼ

δὲ ἐπὶ τὴν ἀρετὴν ἤκειν βιάζομαι· ὀρθία δὲ ἡ ἀνοδὸς ἐστὶ καὶ ἀήθης τοῖς πολλοῖς.

Ῥοδῶπλιν φασιν Αἰγυπτίων λόγοι ἐταῖραν γενέσθαι 33 ὥραιοτάτην. καὶ ποτε αὐτῆς λουμένης ἡ τὰ παρὰδοξα καὶ τὰ ἀδόκητα φιλοῦσα ἐργάζεσθαι τύχῃ προξένησεν αὐτῇ οὐ τῆς γνώμης ἀλλὰ τοῦ κάλλους ἄξια. λουμένης γὰρ καὶ τῶν θεραπαινίδων τὴν ἐσθῆτα φυλαττουσῶν, αἰτὸς καταπιάς, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων ἀρπάσας, ἀπὼν ὥχετο καὶ ἐκόμισεν ἐς 34 Μέμφιν δικάζοντος Ψαμμητίχου, καὶ ἐς τὸν κόλπον ἐνέβαλε τὸ ὑπόδημα. ὁ δὲ Ψαμμητίχος θαυμάσας τοῦ ὑποδήματος τὸν ὀνυμόν καὶ τῆς ἐργασίας αὐτοῦ τὴν χάριν καὶ τὸ πραχθὲν ὑπὸ τοῦ ὄρνιδος προσέταξεν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Αἰγυπτὸν ἀναζητεῖσθαι τὴν 35 ἀνθρώπων, ἥς τὸ ὑπόδημά ἐστι καὶ εὐρὼν γαμετὴν ἠράγετο.

Ὅτι τὸν Λέοντα ὁ Διονύσιος μετὰ τὴν πρόσταξιν 34 τὴν κατ' αὐτοῦ ἀνευρὼν ἐς τοὺς τοῖς δορυφόροις ἐκέλευσεν ἀπάγειν, καὶ μετέγνων τρεῖς, καὶ καθ' ἑκάστην μεταπομπὴν κατεφίλει κλάων καὶ καταρῶμενος αὐτῷ ὅτι ἔλαβε τὸ ξίφος. τελευτῶν ἡττητὰ τῷ φόβῳ, καὶ προσέταξεν ἀποσφαγῆναι εἰπὼν ὅτι οὐκ ἐστίν, ὧ Λέον, σοὶ ξῆν.

Λέγουσι φυσικοὶ ἄνδρες τὴν ἑλαφον καθάρσεως 35 δεομένην σέσελιν ἐσθίειν, φαλαγγίῳ δὲ κνησμάσιν ἐχομένην καρκίνους.

Ὀλυμπιάς τῇ Φιλίππου θυγατρὶ Εὐρυδίκη (ἣν δὲ 36 ἄρα ἐξ Ἰλλυρίδος γυναικὸς τῷ Φιλίππῳ γενομένη) προσέειπε καίνειον καὶ βρόχον καὶ ξίφος· ἡ δὲ 37 αἰρεῖται τὸν βρόχον.

Γέλων ὁ τῶν Συρακοσίων τύραννος τὴν τῆς ἀρχῆς κατάστασιν πραότατα εἶχε· στασιώδεις δὲ τινες

ἐπεβούλευον αὐτῷ. ἃ πυθόμενος ὁ Γέλων, ἐς ἐκκλησίαν συγκαλέσας τοὺς Συρακοσίους ἐσήλθεν ὥπλισμένος, καὶ διεξελθὼν ὅσα ἀγαθὰ αὐτοῖς εἰργάσατο, καὶ τὴν ἐπιβουλὴν ἐξεκάλυψε καὶ ἀπεδύσατο τὴν πανοπλίαν, εἰπὼν πρὸς πάντας· ἰδοὺ τοίνυν ὑμῖν ἐν 5 χιτωνίσκῳ γυμνὸς τῶν ὀπλῶν παρέστηκα, καὶ δίδωμι χρῆσθαι ὅ τι βούλεσθε· καὶ ἐθαύμασαν αὐτοῦ τὴν γνώμην οἱ Συρακοῖοι, οἳ δὲ καὶ τοὺς ἐπιβουλευόντας παρέδωκαν αὐτῷ κολάσαι καὶ τὴν ἀρχὴν ἔδωκαν. ὁ δὲ καὶ τούτους εἶασε τῷ δήμῳ τιμωρῆσασθαι. καὶ 10 εἰκόνα αὐτοῦ οἱ Συρακοῖοι ἔστησαν ἐν ἀζώστῳ χιτῶνι· καὶ ἦν τοῦτο τῆς δημαγωγίας αὐτοῦ ὑπόμνημα καὶ τοῖς ἐς τὸν μετὰ ταῦτα αἰῶνα μέλλουσιν ἄρχειν δίδαγμα.

38 Ἰσχυρῶς Ὅμηρον ἐθαύμαζεν Ἀλκιβιάδης, καὶ ποτε 15 διδασκαλεῖον παίδων προσελθὼν ῥαψῳδίαν Ἰλιάδος ἦται. τοῦ δὲ διδασκάλου μηδὲν ἔχειν Ὅμηρον φήσαντος ἐντρίψας αὐτῷ κόνδυλον εὖ μάλα στερεῶν παρῆλθεν, ἐνδειξάμενος ὅτι ἐκείνος ἀπαίδευτός ἐστι καὶ τοιοῦτους ἀποφαίνει τοὺς παῖδας. 20

Οὗτος ἐπὶ κρίσιν καλούμενος θανατικὴν ἐκ Σικελίας ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων οὐχ ὑπήκουσεν εἰπὼν· εὖηδες τὸν ἔχοντα δίκην ζητεῖν ἀποφυγεῖν, ἐνὸν φυγεῖν· εἰπόντος δὲ τινος· οὐ πιστεύεις τῇ πατρίδι τὴν περὶ σοῦ κρίσιν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ 25 δέδοικα γὰρ μὴ ἀγνοήσασα καὶ σφαλεῖσα τοῦ ἀληθοῦς εἶτα τὴν μέλαιναν ἐμβάλη ἀντὶ τῆς λευκῆς ψῆφον· πυθόμενος οὖν ὅτι θάνατος αὐτοῦ κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν,· δείξωμεν οὖν· εἶπεν· ὅτι ζῶμεν, καὶ ὀρμίσας πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους τὸν Λεκελεῖκον 30 ἐξῆψε πόλεμον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.

Ἐλεγε δὲ μηδὲν παράδοξον ποιεῖν Λακεδαιμονίους

ἀδεῶς ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθνήσκοντας· τὴν γὰρ ἐκ τῶν νόμων ταλαιπωρίαν ἀποδιδράσκοντας θάνατον ὑπὲρ τῶν πόνων ὧν ἔχουσι προθύμως ἀλλάττεσθαι.

Εἰδότει δὲ φασιν ἐπιλέγειν ταῖς ἑαυτοῦ πράξεσιν 5 ὅτι τὸν τῶν Λιοσκόρων ξῆ βίον παρ' ἡμέραν τεθνηκώς τε καὶ ἀναβιούς· εὐημερήσας γὰρ ἐν τῷ δήμῳ ἴσος θεοῖς νομίζεσθαι, κακῶς δὲ ἀπαλλάξας τῶν νεκρῶν μηδὲ ὀλίγον διαφέρειν.

Ἐφιάλτης στρατηγοῦ ὀνειδίσαντος αὐτῷ τινὸς 39 τὴν πενίαν· τὸ δὲ ἕτερον· ἔφη· διὰ τί οὐ λέγεις, ὅτι δίκαιός εἰμι;

Στρεπτῷ κειμένῳ ἐπὶ τῆς γῆς χρυσοῦ Περσικοῦ 40 ὁ Θεμιστοκλῆς παρεστὼς τῷ παιδί εἶπεν· οὐκ ἀναρήσεις, ὦ παῖ, τὸ εὖρημα τόδε;· δείξας τὸν στρεπτόν. 15 οὐ γὰρ σὺ Θεμιστοκλῆς εἶ δήπου.

Ὅτι ἠτίμασαν αὐτόν ποτε Ἀθηναῖοι, εἶτα ἐπὶ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς παρεκάλουν· ὁ δὲ· οὐκ ἐπαινώ τοὺς τοιοῦτους ἄνδρας, οἵτινες τὴν αὐτὴν ἀμίδα καὶ οἶνοχόην ἔχουσι.

20 Πρὸς Εὐρυβιάδην τὸν Λακεδαιμόνιον ἔλεγέ τις ὑπεναντίον, καὶ ἀνέτεινεν αὐτῷ τὴν βακτηρίαν. ὁ δὲ· πάταξον μὲν, ἄκουσον δέ· ἦδει δὲ ὅτι ἃ μέλλει λέγειν τῷ κοινῷ λυσιτελεῖ.

Ὀδυρομένου τινὸς τῶν μετὰ Φωκίανος μελλόντων 41 ἀποθνήσκειν εἶπεν ὁ Φωκίων· εἶτα οὐκ ἀγαπᾷς, ὦ Θούδιππε, μετὰ Φωκίανος ἀποθνήσκων;

Ἐπαμεινώνδας ἐφρευγε δίκην θανάτου ἐπανελθὼν 42 ἐκ τῆς Λακωνικῆς, ὡς ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ τέταρας μῆνας παρὰ τὸν νόμον. τοὺς μὲν οὖν συνάροντας 30 ἐκέλευσεν ἐς αὐτὸν τὴν αἰτίαν ἀναφέρειν ὡς ἐκβιασθέντας, αὐτὸς δὲ παρελθὼν ἐς τὸ δικαστήριον οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους· εἰ

δὲ μή, ἥξιον ἀποκτείνειν αὐτόν, ἐπιγράψαι μέντοι τῇ στήλῃ ὅτι μὴ βουλομένους Θηβαίους ἠνάγκασεν Ἐπαμεινώνδας τὴν μὲν Λακωνικὴν πυρπολῆσαι πεντακοσίοις ἐνιαυτοῖς ἀδῆστων οὖσαν, οἰκίσαι δὲ Μεσσηνίην δι' ἐτῶν τριάκοντα καὶ διακοσίων, συντάξαι δὲ καὶ συναγαγεῖν ἐς ταὐτὸν Ἀρκάδας, ἀποδοῦναι δὲ τοῖς Ἕλλησι τὴν αὐτονομίαν. καὶ ἀφήκαν αὐτὸν αἰδεσθέντες οἱ δικασταί. ἐπανελθόντα δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ δικαστηρίου Μελιταῖον κυνίδιον ἔσαινε. διὸ πρὸς τοὺς παρόντας εἶπε· τοῦτο μὲν ἀποδίδωσιν εὖρος γεσίᾳ μοι χάριν, Θηβαῖοι δὲ πολλάκις ὑπ' ἐμοῦ εὖ παθόντες ἐκρινάν με θανάτου.

- 43 Ὅτι Τιμόθεος ὁ στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐπεπίστευτο εὐτυχὴς εἶναι. καὶ ἔλεγον τὴν τύχην αἰτίαν εἶναι, Τιμόθεον δὲ οὐδενός, κωμωδοῦντες ἐπὶ τῆς σκηνῆς. καὶ οἱ ζωγράφοι δὲ καθεύδοντα ἐποιοῦν αὐτόν, εἴτα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀπώροητο ἐστῶσα ἡ Τύχη ἔλκουσα ἐς κύρτον τὰς πόλεις.

Πυνθανομένου Θεμιστοκλέους τινὸς κατὰ τί μάλιστα ἦσθη ἐν τῷ βίῳ, ὃ δὲ ἀπεκρίνατο· τὸ θέατρον ἰδεῖν Ὀλυμπιάσιν ἐπιστρεφόμενον ἐς ἐμὲ ἐς τὸ στάδιον παριόντα.

- 44 Τοὺς αὐτοὺς ἐπιτρόπους ἔσχε Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, καὶ διὰ ταῦτά τοι καὶ συνεγράφησαν καὶ συνεπαιδευθῆσαν ὑπὸ κοινῷ διδασκάλῳ. ἐστασιαζέτην δὲ ὅμως καὶ ἔτι παῖδες ὄντες, καὶ παρήμενεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία ἀπὸ τῆς πρώτης ἡλικίας καὶ ἐς ἔσχατον γῆρας.

- 45 Ὅτι Διονύσιος τὴν μητέρα διέφθειρε φαρμάκοις· Λεπτίνην δὲ τὸν ἀδελφὸν σῶσαι δυνάμενος ἐν τῇ ναυμαχίᾳ περιεῖδεν ἀπολλύμενον.

- 46 Πόλις ἐστὶ τῆς Ἀχαΐας αἱ Πάτραι. παῖς παρ

αὐτοῖς δράκοντα μικρὸν ἐπρίατο, καὶ ἔτρεφε μετὰ πολλῆς τῆς κομιδῆς. αὐξηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐλάλει πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς ἀκούοντα, καὶ ἦθυρε μετ' αὐτοῦ καὶ συνεκάθευδεν αὐτῷ. ἐς μέγιστον δὲ μέγεθος ἐλθὼν ὁ δράκων ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐς ἐρημίαν ἀηλάθη. ὕστερον δὲ ὁ παῖς νεανίας γενόμενος ἀπὸ τινος θεᾶς ἐπανιών, λησταῖς περιπεσὼν μετὰ τῶν συνηλίκων, βοῆς γενομένης ἰδοὺ ὁ δράκων· καὶ τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, οὓς δὲ ἀπέκτεινεν, αὐτὸν δὲ περιεσώσατο.

ΙΔ

Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου, σοφὸς ἀνὴρ καὶ ὢν καὶ εἶναι δοκῶν, ἐπεὶ τις αὐτοῦ ἀφείλετο τὰς ψηφισθείσας αὐτῷ ἐν Δελφοῖς τιμὰς, ἐπιστελλῶν πρὸς Ἀντίπατρον περὶ τούτων φησὶν· ὑπὲρ τῶν ἐν Δελφοῖς ψηφισθέντων μοι καὶ ὢν ἀφῆρημαι νῦν οὕτως ἔχω ὥς μήτε μοι σφόδρα μέλειν ὑπὲρ αὐτῶν μήτε μοι μηδὲν μέλειν· οὐκ ἂν δὲ εἴη φιλοδοξία ταῦτα, οὐδ' ἂν καταγνοίην ἔγωγε τοιοῦτόν τι Ἀριστοτέλους, ἀλλ' εὖ φρονῶν ᾔετο μὴ ὅμοιον εἶναι ἀρχὴν τινα μὴ λαβεῖν καὶ λαβόντα ἀφαιρεθῆναι. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα, τὸ μὴ τυχεῖν· τὸ δὲ ἀλγεινόν, τὸ τυχόντα εἴτα ἀποστερηθῆναι.

Ὅτι τοὺς παραβάντας ὄρκους τῶν βαρβάρων ἐπὶ νεσεν Ἀγησίλαος, οἱ τοὺς θεοὺς ἑαυτοῖς ἐχθροὺς ποιησάμενοι ταῖς ἐπιτοκίαις, αὐτῷ φίλους καὶ συμμάχους κατεπράξαντο.

Τιμόθεος ὁ Κόνωνος πρὸς Ἀριστοφῶντα τὸν Ἀθηναῖον πάντων ἄριστα ἔχοντα λόγον εἶπεν. ἐπεὶ

γὰρ ἄσωτος ἦν ὁ Ἀριστοφῶν, πικρότατα αὐτοῦ καθ-
ίκετο ὁ Τιμόθεος εἰπὼν ὅτι ἱκανὸν οὐδέν, ἀλλὰ
τούτῳ γε αἰσχρὸν οὐδέν.

4 Ὅτι Ἀριστείδης ὁ Λοκρὸς ὑπὸ Ταρτησσίας γαλῆς
δηχθεὶς καὶ ἀποθνήσκων εἶπεν ὅτι πολὺ ἂν ἥδιον
ἦν αὐτῷ δηχθέντι ὑπὸ λέοντος ἢ παρδάλεως ἀποθα-
νεῖν, εἶπερ οὖν ἔδει τινὸς τῷ θανάτῳ προφάσεως, ἢ
ὑπὸ θηρίου τοιούτου, τὴν ἀδοξίαν ἐμοὶ δοκεῖν ἐκεί-
νος τοῦ δῆγματος πολλῷ βαρύτερον φέρων ἢ τὸν
θάνατον αὐτόν.

5 Οὐ μόνους τοὺς ἀστοὺς ἐχρῶντο Ἀθηναῖοι τοὺς
πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς στρατηγίας ἐπιτηδεῖσις, ἀλλὰ
γὰρ καὶ ξένους προηροῦντο καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῖς ἐνε-
χειρίζον, εἶπερ οὖν αὐτοὺς ἀγαθοὺς ὄντας κατέγνω-
σαν καὶ ἐπιτηδεῖους ἐς τὰ τοιαῦτα. Ἀπολλόδορον τὸν
Κυζικηνὸν πολλάκις στρατηγὸν εἴλοντο ξένον ὄντα,
καὶ Ἡρακλείδην τὸν Κλαζομένιον· ἐνδειξάμενοι γὰρ
ὅτι ἄξιοι λόγου εἰσίν, εἴτα οὐκ ἔδοξαν ἀνάξιοι τοῦ
Ἀθηναίων ἀρχειν εἶναι. καὶ ὑπὲρ μὲν τούτων ἐπαι-
νεῖν χρὴ τὴν πόλιν μὴ καταχαριζομένην τάληθες τοῖς
πολίταις, ἀλλὰ νέμουςαν καὶ τοὺς γένει μὲν μὴ προσ-
ήκουσι, δι' ἀρετὴν δὲ ἀξίοις τιμᾶσθαι.

6 Πάνν σφόδρα ἐρρωμένως ἐφίκει λέγειν ὁ Ἀρίστιπ-
πος, παρεγγυῶν τοῖς ἀνθρώποις μήτε τοῖς παρελ-
θούσιν ἐπικάμνειν μήτε τῶν ἐπιόντων προκαμνειν·
εὐθυμίας γὰρ δειγμα τὸ τοιοῦτο καὶ ἴλεω διανοίας
ἀπόδειξις. προσέταττε δὲ ἐφ' ἡμέρας τὴν γνώμην ἔχειν
καὶ αὐτὸν πάλιν τῆς ἡμέρας ἐπ' ἐκείνῳ τῷ μέρει, καθ'
ὃ ἕκαστος ἢ πράττει τι ἢ ἐννοεῖ. μόνον γὰρ ἔφασκεν
ἡμέτερον εἶναι τὸ παρόν, μήτε δὲ τὸ φθάνον μήτε
τὸ προσδοκώμενον· τὸ μὲν γὰρ ἀπολωλέναι, τὸ δὲ
ἄδηλον εἶναι εἶπερ ἔστιαι.

Λακεδαιμόνιος οὗτος ὁ νόμος· ὁ δὲ νόμος ἐκεῖνα
λέγει. μηδένα Λακεδαιμονίων ἀνανδρότερον ὁρᾶσθαι
τὴν χροᾶν ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος ἔχειν ὑπὲρ τὰ
γυμνάσια· ἐδόκει γὰρ τὸ μὲν ἀργίαν ὁμολογεῖν, τὸ δὲ
οὐχ ὁμολογεῖν ἄνδρα. προσεγγέγραπτο δὲ τῷ νόμῳ
διὰ δέκα ἡμερῶν πάντως τοῖς ἐφόροις τοὺς ἐφήβους
παρίστασθαι γυμνοὺς δημοσίᾳ. καὶ εἰ μὲν ἦσαν εὐ-
παγεῖς καὶ ἐρρωμένοι καὶ ἐκ τῶν γυμνασίων οἶονεῖ
διαγλυφέντες καὶ διατορευθέντες, ἐπηρεοῦντο· εἰ δέ τι
χαῦνον ἦν αὐτοῖς τῶν μελῶν ἢ ὑγρότερον, ὑποιδού-
σης καὶ ὑπαναφνομένης διὰ τὴν ἡσθητικὴν πιμελῆς,
ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν ἐπαίοντο καὶ ἐδικαιοῦντο. ἐτίθεντο
δὲ καὶ φροντίδα οἱ ἔφοροι καθ' ἑκάστην πολυπραγ-
μονεῖν τὰ περὶ τὴν στολὴν, εἰ ἕκαστα αὐτῆς μὴ ἀπο-
λείπεται τοῦ κόσμου τοῦ δέοντος. ἔδει δὲ ὁμοιοποιεῖν
ἐν Λακεδαιμόνι εἶναι κρέως μόνου· ὁ δὲ παρὰ τοῦτο
ἐπιστάμενος ἐξηλαύνετο τῆς Σπάρτης, ὥς τὰ τῶν
νοσούντων καθάρσια.

Οἱ αὐτοὶ Ναυκλείδην τὸν Πολυβιάδου ὑπερσαρ-
κοῦντα τῷ σώματι καὶ ὑπέρπαχυν διὰ τρυφὴν γενό-
μενον ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν θεωμένων κατήγαγον,
καὶ ἠπέλιψαν αὐτῷ φυγῆς προστίμησιν, ἐὰν μὴ τὸν
βίον ὃν ἐβίου τότε ὑπαίτιον ὄντα καὶ Ἰωνικὸν μᾶλλον
ἢ Λακωνικὸν τοῦ λοιποῦ μεθαρμοσῆται· φέρειν γὰρ
αὐτοῦ τὸ εἶδος καὶ τὴν τοῦ σώματος διάθεσιν αἰσχύ-
ρην καὶ τῇ Λακεδαίμονι καὶ τοῖς νόμοις.

Δύο εἰκόνας εἰργάσατο Πολύκλειτος κατὰ τὸ αὐτό,
τὴν μὲν τοῖς ὄχλοις χαριζόμενος, τὴν δὲ κατὰ τὸν νό-
μον τῆς τέχνης. ἐχαρίζετο δὲ τοῖς πολλοῖς τὸν τρό-
πον τοῦτον. καθ' ἕκαστον τῶν ἐσιόντων μετετίθει τι
καὶ μετεμόρφον, πειθόμενος τῇ ἐκάστου ὑφηγήσει.
προυῆθηκεν οὖν ἀμφοτέρας· καὶ ἡ μὲν ὑπὸ πάντων

ἐπηρεῖτο, ἡ δὲ ἑτέρα ἐγελᾷτο. ὑπολαβὼν οὖν ἔφη ὁ Πολύκλειτος ἄλλα ταύτην μὲν ἦν φέρετε ὑμεῖς ἐποιήσατε, ταύτην δὲ ἦν θαυμάζετε ἐγώ.

Ἰππόμαχος ὁ αὐλητῆς ἐπεὶ αὐτῷ μαθητὴς αὐλῶν ἦμαρτε μὲν κατὰ τὸ αὐλῆμα, ἐπηνέσθη δὲ ὑπὸ τῶν παρόντων, καθίκετο αὐτοῦ τῇ ῥάβδῳ καὶ ἔφη κακῶς ἠύλησας· οὐ γὰρ ἂν οὗτοί σε ἐπῆνον.

9 Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐς τὸ ἄχαρι σκωπτόμενος οὐδέποτε ἠγανάκει φασίν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸν παροξύνοντα αὐτὸν ὑπὲρ τούτου, 10 ἵνα τι ἀποκρίνηται τῷ Πλάτῳ, ὃ δὲ καὶ πάννυμφρονως κατασιγάζων τὸν ἄνδρα ἔφατο ἄλλα τοῦτο ἐμοὶ συμφέρει.

10 Προείλοντο τοῦ Φωκίως Ἀθηναῖοι τὸν Δημάδην στρατηγεῖν. ὃ δὲ προτιμηθεὶς καὶ μέγα φρονῶν, 15 προσελθὼν τῷ Φωκίῳ· χρῆσόν μοι· ἔφη τὴν ὕπαρὰν χλαμύδα, ἣν εἰώθεις φορεῖν παρὰ τὴν στρατηγίαν· καὶ ὅς οὐδέποτε εἶπεν οὐδενὸς ὕπαρου σὺ ἀπορήσεις, ἔστ' ἂν ἦς τοιοῦτος.

11 Φιλίσκος πρὸς Ἀλέξανδρον ἔφη ποτέ· δόξης φρόντιζε, ἀλλὰ μὴ ἔσο λοιμὸς καὶ μὴ μεγάλη νόσος ἀλλὰ 20 ὑγίεια, λέγων τὸ μὲν βιαίως ἄρχειν καὶ πικρῶς καὶ αἰρεῖν πόλεις καὶ ἀπολλύειν δῆμους λοιμοῦ εἶναι, τὸ δὲ εἰρήνης προνοεῖσθαι καὶ σωτηρίας τῶν ἀρχομένων ὑγίειας.

12 Ὅτι ὁ Περσῶν βασιλεὺς ὁδοιπορῶν, ἵνα μὴ ἀλύη, 25 φιλύριον εἶχε καὶ μαχαίριον, ἵνα ξέῃ τοῦτο. καὶ τοῦτο εἰργάζοντο αἱ χεῖρες αἱ βασιλικαί· πάντως γὰρ οὐκ εἶχεν οὐ βιβλίον, οὐ διάνοιαν, ἵν' ἡ σπουδαῖον τι καὶ σεμνὸν ἀναγινώσκη ἢ γενναῖόν τι καὶ λόγου ἄξιον 30 βουλευῆται.

Πολλοὺς πολλάκις χρῆται τοῖς ἀντιθέτοις ὁ Ἀγά-

θων. ἐπεὶ δὲ τις οἶον ἐπανορθούμενος αὐτὸν ἐβούλετο περιαιρεῖν αὐτὰ τῶν ἐκείνου δραμάτων, εἶπεν ἄλλα σύ γε, γενναῖε, λέληθας σεαυτὸν τὸν Ἀγάθωνα ἐκ τοῦ Ἀγάθωνος ἀφανίζων. οὕτως ἐκόμα 5 ἐπὶ τούτοις ἐκεῖνος, καὶ ᾤετο τὴν ἑαυτοῦ τραγωδίαν ταῦτα εἶναι.

Στρατόνικον τὸν κιθαρωδὸν ὑπεδέξατό τις ἀμφι- 14 λαφῶς, ὃ δὲ ὑπερήσθη τῇ κλήσει· καὶ γὰρ ἔτυχε οὐκ ἔχων καταγωγὴν, ἅτε ἐς ξένην ἀφικόμενος. ὑπερ- 10 ησπάζετο γοῦν τὸν ἄνδρα διὰ τὸ πρόχειρον τῆς κοινῆς τῆς κατὰ τὴν στέγην. ἐπεὶ δὲ καὶ ἄλλον εἶδεν ἐσιόντα καὶ ἄλλον, καὶ τρόπον τινὰ ἀκλειστον αὐτοῦ τὴν οἰκίαν πᾶσι τοῖς καταλύειν προσηρημένοις, 15 ἐνταῦθα ὁ Στρατόνικος ἔφη πρὸς τὸν ἀκόλουθον· ἀπίωμεν ἐντεῦθεν, ὦ παῖ· εἰκάμεν γὰρ ἀντὶ περισσεύρας ἔχειν φάτιαν, ὑπὲρ οἰκίας εὐρόντες πανδοκεῖον.

Λόγος τις διεφύλαττο λέγων τοὺς Σωκράτους λόγους 15 εἰκέναι τοῖς Παύσωνος γράμμασι. καὶ γὰρ τοὶ καὶ Παύσωνα τὸν ζωγράφον ἐκλαβόντα παρὰ τινος γράφαι ἵππον καλινδούμενον, τὸν δὲ γράφαι τρέχοντα. ἀγανακτοῦντος οὖν τοῦ τὸ πινάκιον ἐκδόντος ὡς 20 παρὰ τὰς ὁμολογίας γράψαντος, ἀποκρίνασθαι τὸν ζωγράφον ὅτι· στρέψον τὸ πινάκιον καὶ καλινδούμενος ἔσται σοι ὁ τρέχων· καὶ τὸν Σωκράτη μὴ σαφῶς 25 διαλέγεσθαι. εἰ γοῦν τις αὐτοὺς στρέψειν, ὀρθότατα ἔχειν. οὐκ ἐβούλετο δὲ ἄρα ἀπεχθάνεσθαι τούτοις πρὸς οὓς διελέγετο, καὶ διὰ τοῦτο αἰνιγματώδεις αὐτοὺς παρείχετο καὶ πλαγίους.

Ἰππόνικος ὁ Καλλίου ἐβούλετο ἀνδριάντα ἀναστή- 16 30 σαι τῇ πατρίδι ἀνάθημα. ἐπεὶ δὲ τις συνεβούλευσε παρὰ Πολυκλείτῳ κατασκευάσαι τὸ ἄγαλμα, οὐκ ἔφη προσέξειν τοιούτῳ ἀναθήματι, οὗ τὴν δόξαν οὐχ ὁ

ἀναθεὶς ἄλλ' ὁ ποιήσας ἔξει. δῆλον γὰρ ὡς οἱ ὄρων-
τες τὴν τέχνην ἐμελλον τὸν Πολύκλειτον ἄλλ' οὐκ
ἐκείνον ἄρασθαι.

- 17 Σωκράτης ἔλεγεν Ἀρχέλαον ἐς τὴν οἰκίαν τετρα-
κοσίας μνᾶς ἀναλῶσαι, Ζεῦξιν μισθωσάμενον τὸν 5
Ἡρακλεώτην, ἵνα αὐτὴν καταγράφοι, ἐς ἑαυτὸν δὲ
οὐδὲ ἓν. διὸ πόρρωθεν μὲν ἀφικνεῖσθαι σὺν σπουδῇ
πολλῇ τοὺς βουλομένους θεάσασθαι τὴν οἰκίαν, δι'
αὐτὸν δὲ Ἀρχέλαον μηδὲνα ἐς Μακεδόνας στέλλεσθαι,
ἐὰν μὴ τινα ἀναπείσῃ χρήμασι καὶ δελεασῇ, ὑφ' ὧν 10
οὐκ ἂν αἰσθεῖναι τὸν σπουδαῖον.
- 18 Ἀνὴρ Χίος ὀργιζόμενος τῷ οἰκέτῃ ἔγώ σε ἔφη
οὐκ ἐς μύλην ἐμβαλῶ, ἀλλ' ἐς Ὀλυμπίαν ἄξω. πολλῶ
γὰρ ᾤετο πικροτέραν ὥς τὸ εἶκος εἶναι τιμωρίαν
ἐκείνος ἐν Ὀλυμπίᾳ θεώμενον ὑπὸ τῆς ἀκτίνος 15
ὀπταῖσθαι ἢ ἄλιν μύλην παραδοθέντα.
- 19 Ἀρχύτας τὰ τε ἄλλα ἦν σώφρων καὶ οὖν καὶ τὰ
ἄκοσμα ἐφυλάττετο τῶν ὀνομάτων. ἐπεὶ δέ ποτε
ἐβιάζετό τι εἰπεῖν τῶν ἀπρεπῶν, οὐκ ἐξενικήθη, ἀλλ'
ἐσιώπησε μὲν αὐτό, ἐπέγραψε δὲ κατὰ τοῦ τοί- 20
χου, δείξας μὲν ὃ εἰπεῖν ἐβιάζετο, οὐ μὴν βιασθεὶς
εἰπεῖν.
- 20 Συβαρίτης ἀνὴρ παιδαγωγός (καὶ γὰρ οὖν μετὰ
τῶν ἄλλων Συβαριτῶν καὶ αὐτοὶ ἐτρούφων) τοῦ παι-
δός, ὃν ἦγε διὰ τῆς ὁδοῦ, ἰσχάδι περιτυχόντος καὶ 25
ἀνελομένου, ἐπέπληξεν αὐτῷ ἰσχυρότατα γελιοτάτα
δὲ αὐτὸς τὸ εὖρημα παρὰ τοῦ παιδός ἀρπάσας κατέ-
τραγεν. ὅτε τοῦτο ἀνελιξάμην ἐν ἱστορίαις Συβαρι-
τικαῖς, ἐγέλασα· ἔδωκα δὲ αὐτὸ ἐς μνήμην, μὴ βα-
σκήνας διὰ φιλανθρωπίαν γέλασαι καὶ ἄλλον. 30
- 21 Ὅτι Οἰαγόρος τις ἐγένετο ποιητὴς μετ' Ὀρφέα καὶ
Μουσαῖον, ὃς λέγεται τὸν Τρωικὸν πόλεμον πρῶτος

ἄσαι, μερίστης οὗτος ὑποθέσεως λαβόμενος καὶ ἐπι-
τολήσας ταύτην.

Ὅτι Τριζός τις τύραννος βουλόμενος ἐξελεῖν τὰς 22
συνωμοσίας καὶ τὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ἔταξε τοῖς
ἐπιχωρίοις μηδὲνα μηδενὶ διαλέγεσθαι μήτε κοινῇ
μήτε ἰδίᾳ. καὶ ἦν τὸ πρᾶγμα ἀμήχανον καὶ χαλεπόν.
ἐσοφίσαντο οὖν τὸ τοῦ τυράννου πρόσταγμα, καὶ
ἀλλήλοις ἔνευον καὶ ἐχειρονόμουν πρὸς ἀλλήλους,
καὶ ἐνεώρων δριμύ καὶ αὖ πάλιν γαληναῖον καὶ φαι-
5 ὄδρον· καὶ ἐπὶ τοῖς σκυθρωποῖς καὶ ἀνηκέστοις ἑκάστος
αὐτῶν συνωφρονούμενος ἦν δῆλος, τὸ τῆς ψυχῆς πάθος
ἐκ τοῦ προσώπου τῷ πλησίον διαδεικνύς. ἐλύπει τὸν
τύραννον καὶ ταῦτα, καὶ ἐπίστευε τέξεσθαι τι αὐτῷ
πάντως κακὸν καὶ τὴν σιωπὴν διὰ τὸ τῶν σχημάτων
15 ποικίλον. ἀλλ' οὖν ἐκείνος καὶ τοῦτο κατέπαυσε.
τῶν τις οὖν ἀχθομένων τῇ ἀμηχανίᾳ καὶ δυσφορούν-
των καὶ τὴν μοναρχίαν καταλῦσαι διψώντων ἀφίκετο
ἐς τὴν ἀγοράν, εἴτα ἔκλαε στὰς πολλοῖς ἅμα καὶ θα-
λεροῖς τοῖς δακρύοις. περιέστησαν οὖν αὐτὸν καὶ
20 περιήλθον τὸ πλῆθος, καὶ ὀδυρμῷ κἀκεῖνοι συνεί-
χοντο. ἦκεν ἀγγελία παρὰ τὸν τύραννον ὡς οὐδεὶς
αὐτῶν χρῆται νευματι οὐκέτι, δάκρυα δὲ αὐτοῖς ἐπι-
χωριάζει. ὃ δὲ ἐπειγόμενος καὶ τοῦτο παῦσαι, μὴ
μόνον τῆς γλώττης καταγινώσκων δουλείαν μηδὲ μό-
25 νον τῶν νευμάτων ἀλλ' ἤδη καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν
ἐκ φύσεως ἀποκλείων ἐλευθερίαν, ἣ ποδῶν εἶχεν
ἀφίκετο σὺν τοῖς δορυφόροις, ἵνα ἀναστείλῃ τὰ δά-
κρυα. οἱ δὲ οὐκ ἔφθασαν ἰδόντες αὐτὸν καὶ τὰ ὄπλα
τῶν δορυφόρων ἀρπάσαντες τὸν τύραννον ἀπέκτειναν.
30 Κλεινίας ἀνὴρ ἦν σπουδαῖος τὸν τρόπον, Πυθα-
γόρειος δὲ τὴν σοφίαν. οὗτος εἴ ποτε ἐς ὄργην προ-
ήχθη καὶ εἶχεν αἰσθητικῶς ἑαυτοῦ ἐς θυμὸν ἑξαγο-

μένου, παραχοῖμα πριν ἢ ἀνάπλεως αὐτῷ ἡ ὀργή
καὶ ἐπίδηλος γένηται ὅπως διακείται, τὴν λύραν ἀρ-
μοσάμενος ἐκιδάριζε. πρὸς δὲ τοὺς πυνθανομένους
τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνετο ἐμμελῶς ὅτι 'πραῦνομα'. δο-
κεῖ δέ μοι καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Ἀχιλλεύς, ὁ τῇ κιθάρα 5
προσάδων καὶ τὰ κλέα τῶν προτέρων διὰ τοῦ μέλους
ἐς μνήμην ἑαυτῷ ἄγων, τὴν μῆνιν κατευνάειν·
μουσικὸς γάρ ὢν τὴν κιθάραν πρώτην ἐκ τῶν λαφύ-
ρων ἔλαβε.

24 Χορημάτων κατεφρόνησαν καὶ μεγαλοφροσύνην 10
ἐπεδείξαντο ὁρῶντες ἐν πενία τοὺς πολίτας ὄντας
πλουτοῦντες αὐτοὶ ἐν μὲν Κορίνθῳ Θεοκλῆς καὶ Θρα-
σωνίδης ἐν δὲ Μυτιλήνῃ Πραῖξις. καὶ οὖν καὶ ἄλλοις
συνεβούλευον ἐπικουφίσαι τῆς πενίας τὴν ἀνάγκην
τοῖς ἀπορομένοις. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθον, ἀλλ' αὐτοὶ γε 15
τὰ ἑαυτῶν ἀφῆκαν χρέα, καὶ ὄνητο οὐκ ἐς ἀργύριον,
ἀλλ' ἐς αὐτὴν τὴν ψυχὴν· οἱ γὰρ μὴ ἀφεθέντες ἐπι-
θέμενοι τοῖς δανείσασιν, προβαλλόμενοι τῆς ὀργῆς τὰ
ὄπλα καὶ εὐλογωτάτην χρεῖαν τὴν ἄμαχον ἐκ τῶν ἐπει-
ρόντων ἀνάγκην ἀπέκτειναν τοὺς δανειστάς. 20

25 Ἐστασίασαν ποτε πρὸς ἀλλήλους οἱ Χιοὶ, ἀνδρειό-
τατα νοσήσαντες νόσον ταύτην βαρυντάτην. ἀνὴρ οὖν
ἐν αὐτοῖς πολιτικὸς τὴν φύσιν πρὸς τοὺς σπουδάζοντας
τῶν ἐταίρων πάντας ἐκβάλλειν τοὺς ἐναντίους· μῆδα-
μῶς ἔφη· 'ἀλλ' ἐπεὶ κεκρατήκαμεν, ὑπολειπώμεθα 25
τινας, ἵνα μὴ τοῦ χρόνου προϊόντος, οὐκ ἔχοντες ἀντι-
πάλους, ἡμῖν αὐτοῖς ἀρξώμεθα πολεμεῖν.' καὶ εἰπὼν
ἔπεισε· καὶ γὰρ ἔδοξε καλῶς λέγειν, ἐπεὶ οὕτως
ἔλεγεν.

26 Ἀρχεσίλαον τὸν ἐξ ἀκαδημείας Ἀνταγόρας ὁ ποιη- 30
τῆς ἰλοιοδορεῖτο προσφθαρὲς αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἐν τῇ
ἀγορᾷ· ὃ δὲ σφόδρα μεγαλοφρόνως, ἐνθα ἰώσα μά-

λιστα συνεστῶτας πολλοὺς, ἐνταῦθα ἐπορευέτο δια-
λεγόμενος, ἵνα ὁ λοιδορῶν ἐν πλείοσιν ἀσχημονῇ.
οἱ γοῦν ἀκούοντες ἀπεστρέφοντο καὶ μανίαν ἐπεκά-
λουν τῷ Ἀνταγόρᾳ.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπαινῶ μάλιστα ἐκείνους, ὅσοι τὰ ὑπο- 27
φνόμενα τῶν κακῶν φθάνοντες ἐκκόπτουσι πρὶν ἢ
δυνάμεώς τινος ἐπιλαβέσθαι. Ἀγησίλαος γοῦν συνε-
βούλευσεν ἀκρίτως ἀποκτείνειν τοὺς συνιόντας νύ-
κτωρ ὑπὸ τὴν τῶν Θηβαίων ἐσβολήν.

10 Ὠνείδισέ τις τῷ ῥήτορι Πυθέᾳ ὅτι κακὸς ἐστίν, 28
ὃ δὲ οὐκ ἠρνήσατο· τὸ γὰρ συνειδὸς οὐκ ἐπέτρεπεν
αὐτῷ. ἀπεκρίνατο δὲ ἐκεῖνο, ἐλάχιστον χρόνον τῶν
πεπολιτευμένων Ἀθηνησὶ γενέσθαι κακὸς, μέγα φρο-
νῶν δῆλον ὅτι μὴ διὰ τέλους ἦν τοιοῦτος, καὶ ἡγού-
15 μενος μὴ ἀδικεῖν, ἐπεὶ μὴ τοῖς πονηροτάτοις παρε-
βάλλετο. εὖηδες δὲ τοῦτο τοῦ Πυθέου· οὐ γὰρ μόνον
ὁ ἀδικήσας κακὸς ἀλλὰ καὶ ὁ ἐννοήσας ἀδικῆσαι, παρὰ
γε ἔμοι κριτῇ.

Ἵνα δὲ Ἀνδρόμαχος ἐκόμισεν ἐς Λακεδαιμόνα χρό- 29
20 ματα καὶ ἐδίδαξε τοὺς Λακεδαιμονίους παρανομεῖν
ἐς τὸ πρόσταγμα τοῦ θεοῦ τὸ κελεῦον ἄβατον εἶναι
χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ τὴν Σπάρτην. τῶν οὖν φρονούν-
των τινὲς διεκώλυνον, φρόνημα ἔτι κεκτημένοι Λακω-
νικὸν καὶ Λυκούργου καὶ τοῦ Πυθίου ἄξιον· οἱ δὲ
25 προσέμενοι διεβλήθησαν, καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν ἀρετὴ
κατὰ μικρὸν ὑπέληξεν.

Ἄντων ὁ Καρχηδόνιος ὑπὸ τρυφῆς ἐν τοῖς ἀνθρώ- 30
πων ὄροις οὐκ ἡξίου διαμένειν, ἀλλ' ἐπενόει φήμας
ὑπὲρ ἑαυτοῦ κατασπεῖρεσθαι κρείττονας ἢ κατὰ τὴν
30 φύσιν ἦν περ οὖν ἔλαχεν. ὀρνίθας γάρ τοι τῶν ὀδι-
κῶν παμπόλλους πριάμενος ἔτρεφεν ἐν σκότῳ αὐτοῦς,
ἐν διδάσκων μάθημα λέγειν· θεὸς ἐστίν Ἄντων.

ἐπεὶ δὲ ἐκεῖνοι μίαν φωνὴν ταύτην ἀκούοντες ἐγκρα-
τεῖς ταύτης ἐγένοντο, ἄλλον ἄλλοσε διαφῆκεν, οἰό-
μενος διαρρεῦσεν τῶν ὀρνίθων τὸ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μέλος.
οἱ δὲ τὸ πτερόν ἀπολύσαντες ἅπαξ καὶ ἐλευθερίας
λαβόμενοι καὶ ἐς ἥθη τὰ σύντροφα αὐτοῖς ἐλθόντες,⁵
τὰ οἰκεῖα ἥδον καὶ τὰ τῶν ὀρνίθων ἐμουσούργουν,
μακρὰ χαίρειν εἰπόντες Ἄννωνι καὶ μαθήμασι τοῖς
ἐν τῇ δουλείᾳ.

31 Πτολεμαῖος ὁ Τρύφων (τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν
ἐκ τοῦ βίου) γυναικὸς ὥραιας ἐντυχεῖν αὐτῷ βουλο-¹⁰
μένης ὃ δὲ ἔφη ἄπηγόρευσέ μοι ἡ ἀδελφὴ παρὰ γυ-
ναικὸς καλῆς λόγον δέξασθαι. ἡ δὲ ἀτρέπτως πάνυ
καὶ ἐμμελῶς παρὰ καλοῦ λάβοις ἄν; εἶπε. καὶ
ἐκεῖνος ἀκούσας ἐπήνεσε.

32 Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ Τιμανδρίδας ὄνομα ἀποδη-¹⁵
μῆσας τὸν υἱὸν ἀπέλιπε μελεδωνὸν τῆς οἰκίας. εἰτα
ἐπανελθὼν χρόνῳ ὕστερον καὶ εὐρῶν τὴν οὐσίαν
ποιήσαντα ἧς ἀπέλιπε πλείω, ἔφη πολλοὺς ἀδικεῖσθαι
ὑπ' αὐτοῦ, θεοὺς τε καὶ οἰκείους καὶ ξένους· τὰ γὰρ²⁰
περιττὰ τῶν ὄντων ἐς ἐκείνους ἀναλίσκεσθαι ὑπὸ τῶν
ἐλευθέρων. τὸ δὲ ζῶντα μὲν φαίνεσθαι πένητα, τε-
λευτήσαντα δὲ καταφωραθῆναι πλούσιον, ἀλλὰ τοῦτο
τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶν αἰσχιστον.

33 Διελέγετο ὑπὲρ τινων ὁ Πλάτων, παρὼν δ' ὁ²⁵
Διογένης ὀλίγον αὐτῷ προσεῖχεν. ἡγανάκτησεν οὖν
ἐπὶ τούτοις ὁ Ἀρίστιωνος καὶ ἔφη ἑπάκουσον τῶν
λόγων, κύον· καὶ ὃς οὐδὲν διαταραχθεὶς ἄλλ' ἐγὼ
εἶπεν οὐκ ἐπανῆλθον ἐκεῖσε ὅθεν ἐπράθην, ὥσπερ
οἱ κύνες, αἰνιττόμενος αὐτοῦ τὴν ἐς Σικελίαν ἐπά-
νοδον. εἰώθει δὲ φασιν ὁ Πλάτων περὶ Διογένης³⁰
λέγειν ὅτι μαινόμενος οὗτος Σωκράτης ἐστίν.

34 Αἰγύπτιοί φασι παρ' Ἐρμού τα νόμιμα ἐκμουσώ-

θῆναι· οὕτω δὲ καὶ ἕκαστοι τὰ παρ' ἑαυτοῖς σεμνύνειν
προήρηται. δικασταὶ δὲ τὸ ἀρχαῖον παρ' Αἰγυπτίους
οἱ ἱερεῖς ἦσαν. ἦν δὲ τούτων ἀρχὸν ὁ πρεσβύτατος,
καὶ ἐδίκασεν ἅπαντας. ἔδει δὲ αὐτὸν εἶναι δικαιοτά-⁵
τον ἀνθρώπων καὶ ἀφειδέστατον. εἶχε δὲ καὶ ἀγάλμα
περὶ τὸν αὐχένα ἐκ σαπφείρου λίθου, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ
ἀγάλμα Ἀλήθεια. ἐγὼ δὲ ἡξίουν μὴ λίθου πεποιη-
μένην καὶ εἰκασμένην τὴν Ἀλήθειαν περιφέρειν τὸν
δικαστήν, ἀλλ' ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἔχειν αὐτήν.

10 Ὅτι Λαῖς καὶ Ἀξίνη ἐκαλεῖτο. ἡλεγγε δὲ αὐτῆς 35
τὸ ἐπώνυμον τοῦτο τὴν τοῦ ἡθους ἀγριότητα καὶ ὅτι
πολὺ ἐπράττετο, καὶ ἔτι μᾶλλον παρὰ τῶν ξένων,
ἅτε ἀπαλλαττομένων θάπτον.

Γελᾶν δὲ ἔξεστιν ἐπὶ τοῖς μέγα φρονουσί δια³⁶
15 τοὺς πατέρας καὶ τοὺς ἄνω τοῦ γένους, εἶγε Μαρίον
μὲν τὸν πατέρα οὐκ ἴσμεν, αὐτὸν δὲ θαυμάζομεν διὰ
τὰ ἔργα, καὶ Κάτωνα δὲ καὶ Σέρβιον καὶ Ὅστίλιον
καὶ Ρωμύλον.

Φιλῶ δὲ μήτε τὰ ἀγάλματα, ὅσα ἡμῖν ἡ πλαστικὴ³⁷
20 δείκνυσι, μήτε τὰς εἰκόνας ἀργῶς ὁρᾶν· ἔστι γάρ τι
τῆς χειρουργίας σοφὸν καὶ ἐν τούτοις. καὶ πολλὰ
μὲν καὶ ἄλλα δύναται τις καταγνῶναι ἔχοντα ταύτη,
ἐν δὲ τοῖς καὶ ἐκεῖνο. τῶν Μουσῶν οὐδεὶς οὐδέποτε
οὔτε γραφικὸς ἀνὴρ οὔτε πλαστικὸς οἶός τε ἐγένετο²⁵
ψευδίστατα καὶ κίβδηλα καὶ ἀλλότρια τῶν Διὸς θυ-
γατέρων τὰ εἶδη παραστήσαι ἡμῖν. ἢ τίς οὕτως νεα-
νικῶς ἐμάνη δημιουργός, ὥστε ὀπλισμένως ἐργά-
σασθαι; ὁμολογεῖ δὲ τοῦτο ὅτι δεῖ τὸν ἐν Μούσαις
βίον εἰρηνικόν τε ἅμα καὶ πρᾶον εἶναι καὶ ἄξιον³⁰
ἐκείνων.

Ἐπαμεινώνδου τοῦ Θηβαίου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα³⁸
καλὰ οἶδα, ἐν δὲ τοῖς καὶ τόδε. ἔλεγε πρὸς Πελο-

- πίδαν μὴ πρότερον ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἀγορᾶς πρὶν ἢ φίλον τοῖς ἀρχαίοις τινὰ προσπορίσασθαι νεώτερον.
- 39 Ὁ Περσῶν βασιλεὺς (βούλομαι γάρ τι ὑμῖν καὶ παιδρὸν εἰπεῖν) στέφανον ἐς μύρον βάψας (διεπλέκτο δὲ ῥόδων ὁ στέφανος) ἐπεμψεν Ἀνταλκίδα 5 πρεσβεύοντι ὑπὲρ εἰρήνης πρὸς αὐτόν. ὃ δὲ δέχομαι μὲν ἔφη τὸ δῶρον καὶ ἐπαινῶ τὴν φιλοφροσύνην, ἀπώλεσας δὲ τὴν ὁσμὴν τῶν ῥόδων καὶ τὴν τῆς φύσεως εὐωδίαν διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης κυβδηλίαν.
- 40 Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος ἐν τοῖς μάλιστα 10 ἔδοξεν ὠμότατος εἶναι. Θεοδώρου δὲ τοῦ τῆς τραγῳδίας ποιητοῦ ὑποκρινομένου τὴν Μερόπην σφόδρα ἐμπαθῶς, ὃ δὲ ἐς δάκρυα ἐξέπεσεν εἴτα ἐξανέστη τοῦ θεάτρου. ἀπολογούμενος δὲ ἔλεγε τῷ Θεοδώρῳ ὡς οὐ καταφρονήσας οὐδὲ ἀτιμάσας αὐτὸν ᾤχετο, ἀλλ' 15 αἰδούμενος εἰ τὰ μὲν τῶν ὑποκριτῶν πάθη οἷός τε ἦν ἔλεειν, τὰ δὲ τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν οὐχί.
- 41 Ὅτι Ἀπολλόδωρος πλεῖστον ἀνθρώπων πίνων οἶνον οὐκ ἀπεκρύπτετο τὸ ἑαυτοῦ κακόν, οὐδὲ ἐπειρᾶτο περιαμπέχειν τὴν μέθην καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς κακά, 20 ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ οἶνου ὑπαναφλεγόμενος καὶ ὑπεξαπτόμενος ἐγίνετο φονικώτερος, πρὸς τῇ φύσει καὶ τὸ σῶμα ἔχων ἐνδόσιμον.
- 42 Ξενοκράτης ὁ Πλάτωνος ἑταῖρος ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν ἢ τοὺς πόδας ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἀλλοτρίαν 25 οἰκίαν τιθέναι· ἐν ταύτῳ γὰρ ἁμαρτάνειν τὸν τε ἐς ἃ μὴ δεῖ χωρία βλέποντα καὶ ἐς οὓς μὴ δεῖ τόπους παριόντα.
- 43 Ὁ μὲν Πτολεμαῖός φασιν (ὁπόστος δὲ ἦν οὗτος, εἴαν δεῖ) καθήστο ἐπὶ κύβοις καὶ πεττεύων διατέλει· 30 εἴτα τις αὐτῷ παρεστὼς ἀνεγίνωσκε τῶν κατεγνωσμένων τὰ ὀνόματα καὶ τὰς καταδίκας αὐτῶν προσεπέ-

- λεγειν, ἵνα ἐκεῖνος παρασημῆνται τοὺς ἀξίους θανάτου. Βερενίκη δὲ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ λαβοῦσα τὸ βιβλίον παρὰ τοῦ παιδὸς εἴτα οὐκ εἴασε διαναγνωσθῆναι τὸ πᾶν οὐκέτι, φήσασα πάνυ σφόδρα προσέχοντα τὴν 5 διάνοιαν ὑπὲρ ἀνθρώπου ψυχῆς δεῖν λογιζέσθαι καὶ μὴ πρὸς παιδιᾶ γινόμενον· οὐ γὰρ ὁμοίαν εἶναι τὴν πτώσιν τῶν κύβων καὶ τὴν τῶν σωμάτων. πρὸς ταῦτα ὁ Πτολεμαῖος ἦσθη, καὶ οὐδέποτε κυβεύων μετὰ ταῦτα ὑπὲρ ἀνθρώπου κρίσεως ἤκουσεν.
- 10 Λακωνικὸν μειράκιον ἐπρίατο χωρίον ὑπερεῖώ- 44 νον, εἴτα ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἤχθη καὶ ἐξημιώθη. τὸ δὲ αἷτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ἐπεὶ νέος ὢν τοῦ κερδαίνειν ὀξύτατα ἦρα. ἦν δὲ Λακεδαιμονίων ἐν τοῖς μάλιστα ἀνδρικὸν καὶ τοῦτο, μὴ πρὸς μόνους 15 πολεμίους παρατετάχθαι ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀργύριον.
- Γυναῖκας τῶν Ἑλλήνων ἐπαινοῦμεν Πηνελόπην καὶ 45 ἈλκΗΣτιν καὶ τὴν Πρωτεσιλάου, Ῥωμαίων Κορνηλίαν καὶ Πορκίαν καὶ Κεστιλίαν. ἐδυνάμην δὲ εἰπεῖν καὶ ἄλλας, ἀλλ' οὐ βούλομαι τῶν μὲν Ἑλλήνων εἰπεῖν 20 ὀλίγας, ἐπικλύσαι δὲ τοῖς τῶν Ῥωμαίων ὀνόμασιν, ὥς ἂν μὴ μέ τις δοκοίη χαρίζεσθαι ἑμαυτῷ διὰ τὴν πατρίδα.
- Οἱ Μαϊάνδρῳ παροικούντες Μάγνητες Ἐφεσίους 46 πολεμοῦντες ἕκαστος τῶν ἱππέων ἦγεν αὐτῷ συστρα- 25 τιώτην θηρατὴν κύνα καὶ ἀκοντιστὴν οἰκίτην. ἡνίκα δὲ ἔδει συμμῖξαι, ἐνταῦθα οἱ μὲν κύνες προπηδῶντες ἐτάραττον τὴν παρεμβολήν, φοβεροὶ τε καὶ ἄγριοι καὶ ἐντυχεῖν ἀμείλικτοι ὄντες, οἱ δὲ οἰκίται προπηδῶντες ἠκόντιζον. ἦν δὲ ἄρα ἐπὶ τῇ φθανούσῃ διὰ τοὺς 30 κύνας ἀταξία καὶ τὰ παρὰ τῶν οἰκίτων δρώμενα ἐνεργῇ. εἴτα ἐκ τρίτου ἐπῆρσαν αὐτοί.
- Ὅτι Ζεῦξίς ὁ Ἡρακλεώτης ἔγραψε τὴν Ἑλένην. 47

Νικόμαχος οὖν ὁ ζωγράφος ἐξεπλήττετο τὴν εἰκόνα, καὶ τεθηπῶς τὸ γράμμα δῆλος ἦν. ἤρετο οὖν τις αὐτὸν προσελθὼν τί δὴ παθὼν οὕτω θανμάζοι τὴν τέχνην; ὁ δὲ οὐκ ἂν με ἠρώτησας' εἶπεν, εἰ τοὺς ἐμοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκέκτησο. ἐγὼ δ' ἂν φαίην τοῦτο καὶ ἐπὶ τῶν λόγων, ἀλλ' εἰ τις ἔχοι πεπαιδευμένα ὦτα, ὥσπερ οὖν οἱ χειρουργοὶ τεχνικὰ ὄμματα.

- 48 Ὅτι Φίλιππος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δοκιμωτάτων τοὺς νίξας παραλαμβάνων περὶ τὴν ἑαυτοῦ θεραπείαν εἶχεν, οὐτὶ πού φασιν ἐνυβρίζων αὐτοῖς οὐδὲ ἔξευτε- 10 λίζων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντιῶν καρτερικοὺς αὐτοὺς ἐκπονῶν καὶ ἐτοιμοὺς πρὸς τὰ δέοντα πράττειν ἀποφαίνων. πρὸς δὲ τοὺς τρυφῶντας αὐτῶν καὶ ἐς τὰ ἐπιταττόμενα ἡσθύνως ἔχοντας δέκετο φασὶ πολεμίας. Ἀφθόνητον γοῦν ἐμαστίγωσεν, ὅτι τὴν τάξιν 15 ἐκλιπὼν ἔξετράπετο τῆς ὁδοῦ διψήσας καὶ παρῆλθεν ἐς πανδοκείως. καὶ Ἀρχέδαμον ἀπέκτεινεν, ὅτι προστάξαντος αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅπλοις συνέχειν ἑαυτὸν ὁ δὲ ἀπεδύσατο. ἤλπισε γὰρ διὰ τῆς κολακείας καὶ ὑποδρομῆς χειρώσασθαι τὸν βασιλέα, ἅτε ἀνὴρ ἥτιων 20 τοῦ κερδαίνειν ὦν.

INDEX

HOMINUM LOCORUM ET RERUM MEMORABILIMUM.

- Abderitarum* iudicium de Democrito et Protagora IV, 20.
Abrotonum mater Themistoclis XII, 43.
Academia erat gymnasium IX, 10. schola Platonis IV, 9. iungitur Lyceo IX, 29. in Academia ridere non licuit III, 35. locus morbosus IX, 10.
Achaei se dediderunt Philippo VI, 1.
Achilles Chironem habet adiutorem XII, 25. cithara res maiorum cantat IX, 38. et ita iram sibi mitigat XIV, 23. manuarum facit opera VII, 5. sepulcrum eius coronatur XII, 7. tertius ab Iove VII, 6.
Acragas fluvius dedit nomen Agrigento II, 33.
adiutores varii heroum et principum XII, 25.
adversarii non sunt penitus extinguendi XIV, 25.
adulteri poena apud Cretenses XII, 12. Locenses XIII, 24.
Aeginetae victi ab Atheniensibus II, 9. fortes et potentes mari, primi monetam cudunt XII, 10.
Aegisthus nutritus a capra XII, 42. succedit Agamemnoni IV, 26. Aegisthi, pluraliter II, 11.
Aegium, urbs Achaiae I, 15.
Aegyptii barbari II, 31. patientes tormentorum VII, 18. didices IV, 8. iura a quo didicerint quosque iudices habuerint XIV, 34.
aemuli non sunt plane delendi XIV, 25.
Aeneas pius in deos et patrem se suaque omnia conservavit in hostium victoria III, 22. an proditor III, 22. ex Aeneae posteris erat mater Romuli VII, 16. de Aeneae spectro certatum apud Troiam XII, 64.
Aenianes supra Oetam montem III, 1.
Aerope vide *Merope*.
Aeropus rex Macedonum post Archelaum XII, 43.
Aeschines acceptus Philippo Macedoni VIII, 12.
Aeschylus tragoedus impietatis damnatus et liberatus V, 19.
Aesculapii sacra avis V, 17.
Aesopi fabula de subitis et tyrannis X, 5. eius mors XI, 5.
Aethra mater Thesei capta a Castore et Polluce IV, 5.
Aetna mons decrescit paulatim VIII, 11.
Aexoneus IV, 25.
Agamemnon Nestoris consilio est usus XII, 25. a Clytaemnestra occisus IV, 26. pater Electrae *ibid.* Agamemnoni II, 11.
Agariste filia Clisthenis Sicyonii multos habuit procos XII, 24.

Agatho poeta tragicus XIII, 4. amatur ab Euripide *ibid.* et Pausania II, 21. antithetis delectatur XIV, 13.
Agathocles fuit calvus XI, 4.
Agesilaus privatam regis Persarum amicitiam respuit X, 20. equitat in arundine cum filiolo XII, 15. magnanimus IV, 16. patiens frigoris VII, 13. conspiratos indicta causa occidit XIV, 27. servat iusiurandum XIV, 2.
Aglais multivora I, 26.
Agnon inter comites Alexandri luxuriosus in calceis IX, 3.
agones inventi primum ab Atheniensibus III, 3. VIII, 5.
Agrigentum ad fluvium cognominem Acraganta II, 33. Agrigentinorum luxus et de eo dictum Platonis XII, 29.
Agron rex Illyriorum, Pleurati f. vino deditus II, 41.
Agrotera Diana II, 25.
Aidoneus rex Molossorum IV, 5.
Alcaeus Epicureus Roma eiectus IX, 12.
Alcander Lycargo oculum excutit XIII, 23.
Alcestis femina clara apud Graecos XIV, 15.
Alcetas Macedo, vino deditus II, 41.
Alcibiades amasius Socratis IV, 21. formosissimus XII, 14. ἀλαζών IV, 16. opulentus, sed superbiam eius ut repraesentat Socrates III, 28. Socrati dona mittit IX, 29. placentam quoque XI, 12. Homerum admiratur XIII, 28. discedit a Socratis praeceptis et insolens evadit, ac vitia gentium variarum imitatur IV, 15. concitat bellum Deceleicum XIII, 38. ut ei Socrates timorem populi exemerit II,

1. Alcibiades duos Athenae ferre nequeunt XI, 7. eius dictum de fuga iudicii XIII, 38. varia prorsus fortuna utebatur apud populum *ibid.*
Alcinous amicu set adiutor Ulixis XII, 25.
Alcithoe una ex Minyadibus III, 42.
Alcman poeta vorax I, 27. quot Nioben liberos habuisse putarit XII, 36. accessit a Lacedaemoniis XII, 50.
Alcyoneus Antigoni Gonatae filius mortuus III, 5.
Alexander Phereorum tyrannus crudelissimus XIV, 40.
Alexander Priami filius, h. e. Paris, nutritus ab ursa XII, 42. Vide et IX, 38.
Alexander Magnus, filius Philippi et Olympiadis, natus et mortuus una die, et quae ista fuerit II, 25. Aristotelem magistrum habet III, 17. fidibus canere discit III, 31. formosus XII, 14. cum Pancasta primum rem habet XII, 34. nuptias celebrat VIII, 7. vino deditus II, 41. III, 23. XII, 26. audiens infinitos esse mundos dolet ab se nondum occupatum esse unum IV, 29. Achilles sepulcrum coronat XII, 7. Achillem in omnibus vult imitari XII, 7. restituit patriam Aristotelis XII, 54. Callano suprema facit II, 41. Hephaestionem ingenti luctu prosequitur VII, 8. celeritatis fuit incredibilis X, 4. et fortunae XII, 64. perisse credebatur in Illyrico XII, 57. cur bellum adversus Persas susceperit XIII, 11. Thebas invadit XII, 57. capit et Pindari posteros honorat XIII, 17. egestate ciborum premi-

tur in persecutione Bessi XII, 37. Phocion soli scribit salutem eique civitatem donat I, 25. et magnam vim pecuniarum XI, 9. ungitur apud Anaxarchum IX, 30. diu manet insepultus XII, 64. XIII, 30. a quo tandem humatus sit XII, 64. quorum virtutibus infensus fuerit XII, 16. vult se a Graecis pro deo haberi, sed a Lacedaemoniis ridetur II, 19. nec ab Atheniensibus id impetrat V, 12. ut ab Apelle pictore fuerit reprehensus II, 3. Alexandri praecipuae res gestae III, 23. apparatus regius IX, 3. superbia post devictos Indos III, 29. iudicium de Iyra Paridis et Achillis IX, 38. *Alexandria* dicitur ἡ Ἀλεξάνδρου πόλις ἢ καὶ Ἀλεξάνδρον XII, 64.
Alexis poeta X, 6.
aliena non tollenda IV, 1.
Alope filia Cercyonis XII, 42.
Alpheus fluvius Elidis II, 33.
Alyattes Lydus, avus Pindari Ephesii III, 26.
amantes fortiores aliis III, 9. amantium irae amoris redintegratio II, 20.
Amasis Aegyptius rex II, 41.
ambulatio damnatur a Lacedaemoniis II, 5.
amici quotidie parandi XIV, 38.
Aminias, frater Aeschylus V, 19.
Amoebeus citharoedus, continentissimus III, 30.
amor Spartanus arrogantiam non admittit aut fastum III, 12. amores ridiculi hominum erga res inanitas et animalium erga homines IX, 39. erga pueros III, 10. XIII, 6. amorum puerilium utilitas III, 9. 10. 12. amor Socratis in Alcibiadem IV, 21.

Amphictyonum sententia causa belli Sacri XII, 53.
Amphipolis ad fl. Strymonem, ubi pugnatum inter Athenienses et Lacones III, 17.
Amphoreus dicebatur Xenagoras Rhodius ob bibacitatem XII, 26.
Amyclas Aristoteli praefertur a Platone III, 19.
Amyntas pater Philippi Macedonis, servus Aëropi creditus XII, 42. regno pellitur, idque recuperat IV, 8.
Anacharsis Scythae, vir sapiens, peregrinatur in Graeciam tempore Solonis V, 7. multum bibit II, 41.
Anacreon Polycratis amicus IX, 4. et adiutor XII, 25. ab Hipparcho honoratur et diligitur VIII, 2.
Anapus fluvius Syracusarum II, 33.
anatum pulli X, 3.
Anaxagoras Clazomenius nunquam risit VIII, 13. mortem liberorum fortiter fert III, 2. Anaxagorae sepulchrum et ara VIII, 19. iudicium de custodia divitiarum IV, 14. scripsit de Regno *ibid.*
Anaxarchus militat sub Alexandro et inopiam lignorum providet IX, 30. ridet Alexandrum IX, 37.
Anaxilas comicus I, 27.
Anaximander Milesius, discipulus et successor Thaletis, coloniam ducit Apolloniam III, 17.
Androtionis historici, qui veteres fabulas ad fidem historicam revocavit iudicium de Orpheo VIII, 6.
anima ubi noctu aut interdum agat in homine III, 11.

Anniceris Cyrenaeus auriga bonus II, 27. an diversus a philosopho *ibid.*
Anno Carthaginiensis fastuosissimus XIV, 30.
annulus magnus X, 7.
annulorum usus III, 19. pretium XII, 30.
Antagoras Poeta conviciatur Arcesilao XIV, 26.
Antalcidas coronam unguento tinctam et missam sibi reicit XIV, 39.
Antenor Troianis utilis fuit XII, 25.
Anticyra insula. in qua helleborum XII, 51.
Antigonus, Philippo genitus, pauper fuit et ipse coluit agrum XII, 43. Psalten corripit IX, 36. ambitiosus vel laudis studiosus XII, 16. altero carebat oculo, et ideo Cyclops fuit dictus XII, 43.
Antigonus secundus seu Gonatas magnanime fert mortem filiorum III, 5. popularis, increpat filium, regnum dicens nobilem esse servitutem II, 20. Persaeo praeceptore utitur III, 17. Zenonem praeceptorem habet VII, 14. XII, 25. eumque vehementer amat IX, 26.
Antiochus rex, temulentus II, 41.
Antiochus Magnus, vino deditus II, 41.
Antiochus Epiphanes, vino deditus *ibid.*
Antiochus, ut videtur, Sidetes bellum gessit contra Arsacem et vino deditus fuit II, 41.
Antiochus Ascalonita, philosophus, praeceptor Luculli XII, 25.
Antipatro paene produnt Piraeum III, 47. ad Antipatrum

scripsit Aristoteles de sublimitate sibi honoribus Delphicis XIV, 1. Antipater invisus Alexandro XII, 16.
Antisthenes philosophus Diogenem frustra a se repellere conatur X, 16. eius praepostera laceri pallii ostentatio reprehensa a Socrate IX, 35. aequalis Socrati II, 11.
antitheta Agathonis XIV, 13. 27—30.
Anytus, inimicus et accusator Socratis II, 13.
Apelles Ephesi pingit Alexandri imaginem, eumque reprehendit II, 3. amat Alexandri concubinam XII, 43. eius de Ialysio picto a Protegene sententia XII, 41.
Aphthonetus Macedo, adolescens caeditur a Philippo XIV, 49.
Apis Aegyptiorum deus immolatur IV, 8. VI, 8.
apium edunt cervi XIII, 35.
Apollo Pythius expiatur in Tempe Delphicumque occupat oraculum III, 1. eius simulacrum aureis cincinnis ornatum I, 20. templum ditissimum habetur, et ideo paene spoliatur VI, 9. immittit spectrum pro Aenea XII, 64. colitur ab Hyperboreis III, 1. Apollo cum Homero ab Argivis colitur et invitatur ἐν ἑστία IX, 15. eius responsum de Hercule II, 32. de caede citharoedi, Sybaritis datum III, 43. de caede socii casu facta III, 44. ei pueri Delphici sacra faciunt apud Tempe III, 1.
Apollo Hyperboreus quis? II, 26.
Apollocrates, Dionysii tyranni filius, vino deditus II, 41.

Apollodorus Cyzicenus, dux Atheniensium XIV, 5.
Apollodorus philosophus, Socrati morituro tunicam adfert I, 16.
Apollodorus Cassandreae tyrannus, vino insanus truculentusque redditur XIV, 41.
Apolloniatae vicini Epidamno bellum gesserunt cum Illyriis, et peregrinos urbe eiciunt XIII, 10. eorum regio bituminosa *ibid.*
Apollonia ad Pontum Euxinum in Europa, colonia Milesiorum III, 17, 9.
Apollonius praeceptor Ciceronis XII, 25.
ara duodecim deorum V, 12.
araneae tela in templo Cereris, prodigium XII, 57.
Arbela, ubi victor Alexander III, 23.
Arcadion, potator II, 41.
Arcadium cibus glandes III, 39. in unam urbem contracti ab Epaminonda XIII, 42.
arcana nec in tormentis detecta II, 4.
Arcesilaus academicus ab Antagora conviciis proscinditur XIV, 26.
Archedamus a Philippo interficitur XIV, 49.
Archedice meretrix fastidiosa XII, 63.
Archelaus rex, vel potius tyrannus VIII, 9, 1. ex ancilla natus XII, 43, 3. literis et amoribus dat operam II, 21. VIII, 9. XIII, 4. domum suam magnis impensis exornat XIV, 17. interficitur ab amasio VIII, 9.
Archemori in honorem ludi Nemei instituti IV, 54.
Archestrati Atheniensis dictum de Alcibiade XI, 7.
Archestratus alius, homo gracillimus X, 6.
Archidamus rex quam de Ceosene dixerit sententiam VII, 20.
Archilochus laudatissimus fuit poeta X, 13. se ipsum redarguit X, 13. abiecit scutum, et Paro profectus est Thasum X, 13. aetas eius X, 13, 3. eius de divitiarum cura dictum IV, 14.
Archonides Spartanus dolose circumvenitur a Cleomene XII, 8.
Archontes Atheniensium V, 13. primum creabantur, dein vero sorte capiebantur VIII, 10, 1.
Archytas Tarentinus remp. constituit III, 17. sexies dux electus est VII, 14. ludit cum pueris XII, 15. eius de hominibus apophthegma X, 12. in loquendo modestia XIV, 19.
Areopagus V, 15. 18.
Arete soror Dionis XII, 47.
Argivi vinolenti III, 15. eorum cibus pyra III, 39. colunt maxime Homerum IX, 15.
Argolicum scutum III, 24.
Argyraspides IX, 3.
Aribazus Hyrcanus insidias struxit Dario Hystaspidae VI, 14.
Aristaenete Hipparini filia, uxor Dionysii XIII, 10.
Aristander Telmisseus facit Alexandrum terrae mandari XII, 64.
Aristides Atheniensis, filius Lysimachi, philosophia imbutus III, 17. educatur cum Themistocle et contendit semper cum eo XIII, 44. pauper II, 43. XI, 9. iustus IV, 16. despondet filias, sed irritum matrimonio post eius mortem ob paupertatem X, 15.

Aristides alius, Locrensis, mustelae morsu moritur XIV, 4.
Aristippus perturbatus in tempestate IX, 20. ut lugentes amicos consolatus sit VII, 3. eius sententia de hilaritate XIV, 6. eius philosophia IX, 20.
aristocratia Atheniensium V, 13.
Aristogiton Hipparchum quare interfecerit XI, 8.
Aristomache soror Dionis iungitur Timocрати in matrimonium XI, 47.
Ariston philosophus, magister Caesaris VII, 21.
Ariston alius philosophus, tempore Antigoni Gonatae, et Satyri tibicinis de eo iudicium III, 33.
Ariston alius, pater Platonis II, 10. IV, 9. X, 21.
Aristophanes poeta comicus I, 18. nugator et ridiculus II, 13. pauper ac scelestus, Socratem traducit *ibid.*
Aristophanes alius, Byzantinus, quid de Laide indicarit XII, 5, 1.
Aristophon prodigus, rhetor, inimicus Timothei XIV, 3.
Aristoteles Cyrenensis quid de beneficiis senserit X, 2, 8.
Aristoteles Stagiritas, vocatur absolute *ὁ Στάγειρος* III, 19. Nicomachi filius fortuna varie tentata tandem fit philosophus V, 9. et discipulus Platonis, cui mox adversatur IV, 9. et cum ipso disputat III, 19. fit praeceptor Alexandri III, 17. eaque occasione plurimis prodest XII, 54. Alexandrum iratum quomodo sedarit *ibid.* honores sibi ablatis nec spreuit nec magni fecit XIV, 1. Athenis

profugit et quare III, 36. patriam de integro condi curat III, 17. historiam animalium scripsit opibus ad id instructus a Philippo Macedone IV, 19. aegrotat IX, 23. fuit autem vir sapiens XIV, 1. et peritus medicinae IX, 22. Aristoteles habitus oris III, 19. loquacitas et vestitus delicatior *ibid.*
Aristoxenus nunquam risit VIII, 13.
Aristus Cyprius, amicus regis Antiochi II, 41.
Arius praeceptor Maecenatis XII, 25.
Arrhias Alexandro invisus XIV, 48.
Arsaces Parthorum rex II, 41.
Arsippe una ex Minyadibus, Barchico furore percita III, 42.
Artaxerxes I, 33 et 34.
Artaxerxes Mnemon frater Cyri Minoris, Aspasiam vehementer amat XII, 1. et Tiridatem puerum *ibid.* Darium, maximum natu ex filiis, interficit sibi insidiantem IX, 42. aquam sibi dono datam grato animo accipit I, 32. filium habet Ochum II, 17. Antalcidam honorat corona unguento tincta XIV, 39.
Artaxerxes Ochus sacrilegia facit, in Aegypto maxime, et Apin occidit VI, 8. crudeliter imperat, quemadmodum a Magis praedictum erat II, 17. interficitur ab Eunuchis VI, 8. Apin mactat IV, 8 et VI, 8. Asinus ab Aegyptiis cognominatur IV, 8.
ad Artemisium vicere Graeci Persas II, 25.
arundo erat cibus Indorum III, 39.

Asia Europa et Africa insulae III, 18.
Asopus fl. Peloponnesi et Sicyonis II, 33.
Aspasia Cyri primum, deinde Artaxerxis concubina, pulcherrima XII, 1.
Assyriorum consuetudo in matrimoniis IV, 1.
astronomus futurorum sciens XIII, 12.
Astydamia filia Phorbantis I, 24.
Atalanta Iasionis filia, eiusque studium in venationibus et servanda virginitate XIII, 1. nominis etymon XIII, 1, 5.
Atarbes morte muletatus ob occisam avem V, 17.
Athenae communis ara Graeciae IV, 6. urbs Minervae XII, 28.
Athenienses legibus iustissimis uti sunt II, 22. abrogatis legibus Draconis VIII, 10. statum reipublicae commutant saepius V, 13. etiam externos ad gubernacula illius admittunt XIV, 5. facile recipiebant supplices et alienos exules IV, 6. decem duces quotannis eligebant III, 17, 12. optimos quosque odio habent II, 13. et praesertim eminentiores cives III, 17. multos habent sycophantas III, 36 et XII, 52. crudeles in Aeginetas II, 9. Chalcidenses in Euboea VI, 1. Mytilenenses et Samios II, 9. de Euripide male indicant II, 8. pessime de Socrate I, 16. III, 36. quem audisse debuerant XII, 25. delicati in ornatu corporis IV, 22. feminae in primis I, 18. Boream ventum Beneficium nominant XII, 61. Herculis posteros iuvant grato erga Heruleum animo IV, 5. legatos puniunt, qui vel mi-

nimum contra imperata fecerant VI, 5. Atheniensium cibus erant ficus III, 39. classes et clades navales V, 10. duces et quibus electi III, 8. loca iudiciaria V, 15. inventa agones, indicia, olea, ficus, quadrigae III, 38. *ῥώραξ* seu lorica III, 24. sepeliendi consuetudo VII, 19. superstitio V, 17. respublica a quibus constituta III, 17. ex quibus hominibus fuerit composita II, 1. similis meretricibus XII, 52. quid de ea iudicavit Aristoteles III, 36.
Athenodorus Augusti Caesaris magister XII, 25.
Athenodorus Imbrius I, 25.
atheo philosophi II, 23 et II, 31.
athletae curru in Atheniensium urbem vecti, obtenta victoria XII, 58. caste vivebant III, 30 et XI, 3.
Athos mons et in eo columbae I, 15. perierunt istae naves Persarum *ibid.* in Atho monte longissime vivunt homines IX, 10.
Atrous II, 11.
Atrometus pater Aeschinis VIII, 12.
Auge ab Hercule compressa, Telephi mater XII, 42.
Augeas I, 24.
auguria apud Graecos II, 31.
Augustus (Octavianus) praeceptorem habuit Athenodorum XII, 25.
Ausones primi populi Italiae IX, 16.
Axine cognomen Laidis X, 2. XIV, 35.
Babylonis *προαστείον* V, 6.
Bacchi cognomina III, 41. comites Satyri III, 40. Baccho

- proprii Chori, et dein Comodiae etc. III, 40, 1.
Bacchiadae regnum per luxuriam amittunt 1, 19.
Bacchylides Iulieta, poeta, Hieroni regi amicissimus IV, 15.
Bacides quot fuerint XII, 35.
Bactrianorum regio nive repleta usque ad cacumina tectorum XII, 37.
Bagoas Alexandri amicus III, 23. alius Artaxerxem Ochum occidit VI, 8.
balneo abstinendum secundum Pythagoram IV, 17.
barbarorum sententia de diis eorumque providentia II, 31. ignoratio litterarum VIII, 6. periurium XIV, 2.
bellorum levissimae nonnullam causae XII, 53.
bellica mors gloriosa XII, 55.
Belus, eius monumentum et sepulchrum XIII, 3.
beneficentia virtus, qua imitatur deum XII, 59. beneficium recipere an oporteat X, 8. beneficiorum memores qui IV, 6.
Berenice uxor Ptolemaei XIV, 43.
Bessum persequabatur Alexander XII, 37.
Bias utilis fuit Ionibus III, 17.
bibonum catalogus II, 41. cognomina eorundem XII, 26.
bitumen fossile XIII, 16.
Boeotarchia XIII, 42. Boeotarchia Epaminondas in Leuctrica pugna VII, 14. Boeotica galea III, 24. Boeotorum mulieres, furore Bacchico percitae III, 42.
Boreas ventus a Thuriis et Atheniensibus civitate donatus et cultus XII, 61.
boves Solis earumque cognatae X, 18. bovem aratro aut plastro iungi solitum mactare Athenis prohibitum V, 14.
Brasidas Laeo XII, 50.
Briarei columnae V, 3.
bruta an rationalia I, 5. medicinae non imperita I, 7. sepulta VIII, 4. hominum amantia IX, 39. eosdem nutrientia XII, 42. 45. XIII, 1.
bucolica a quo et cur inventa X, 18, 1 et 10.
Buphonia festum quale VIII, 3.
Butae urbis Aegyptiae oraculum II, 41.
Byblis non tollunt res inventas non suas IV, 1.
Byzantinorum violentia III, 14. ineptitudo ad bella *ibid.* collunt Bacchum maxime, cedunt uxores suas exteris *ibid.*
- Caecinus* fluv. apud Locros Italiae VIII, 18.
caelibatus poena VI, 4.
Caesar Iulius magistro Aristone est usus VII, 21.
Calamodrys vorax I, 27.
Calanus Brachman II, 41, 13. se ipsum comburit V, 6.
calceamenta Romanarum mulierum VII, 11. Calcei aureis clavis confixi IX, 3.
calculi iudicium albi et atrii XIII, 38.
Callias Hipponici fil. luxuriosus ac vinosus IV, 16. quae res ei mortem attulit IV, 23. eius maiores XIV, 16.
Callierates Lacedaemonius minutissima opera sculpsit I, 17.
Callicratides Laeo inter Mothacas fuit XII, 43.
Callimachus quid de columbis senserit I, 15.
Callisto meretricula, Socrati familiaris XIII, 32.

- Calypso*, eiusque antrum XIII, 1, 9.
Cambetis voracitas I, 27.
Camyses Apin interfecit VI, 8.
cancris contra phalangiorum morsus efficaces XIII, 35.
canes Aegyptii furtim bibunt I, 4. canis Gelonis I, 13. canes bello apti XIV, 46.
Cantibaris Persa vorax I, 27.
capillus fluens XI, 4. fucatus VII, 20.
captivorum aliquot poenae VI, 1.
caprae Cretenses ut tela excutiant I, 10.
cardamum, Persarum cibus III, 39.
Cardianus Eumenes, scriptor rerum Alexandri Magni III, 23.
Cares expulsi sedibus a Neleo VIII, 5.
Carmanorum cibus palmarum III, 39.
Carneades academicus, legatus ab Atheniensibus Romam III, 17.
Carthaginensis vincuntur a Gelone ad Himeram VI, 11. obsident Dionysium, sed dein ab eo vincuntur IV, 8. vincuntur a parva classe Syracusanorum *ibid.*
Cartomes filius immorigerus Rhacocis I, 34.
Castor et Pollux, Tyndaridae, expulsi Athenis liberos Theae, et regnum dederunt Menestheo IV, 5. a quo *Avaxēs* et *Σωτήρης* appellati *ibid.*
Catanensis republ. a Charonda emendata III, 17. eum dein elegerunt *ibid.*
catapulta a Dionysio inventa VI, 12, 5.
Cato ex parente ignobili natus XII, 6. XIV, 36.
Cauco Neptuni filius I, 24.
cauponae inhonestae viris honestis, ut in iis agerent III, 14, 1 et IX, 19. vide *diversoria*.
Cecrops primus rex Atheniensium V, 13, 1.
Celaenae, urbs Phrygiae, ubi suspensa est pellis Marsyae, XIII, 21.
Celaene, Proeti filia, amens III, 42.
Celtae barbari verentur deos II, 33. audaces XII, 23.
Centaurorum pugna XI, 2.
Cephissus fluvius Argivorum II, 33. et Atheniensium *ibid.*
Cercidas Megalopolitanus, poeta et legislator, amavit antiquiores eruditos, et alacriter mortem obiit XIII, 20.
Cerevis delubrum Thebis XII, 57. Cereris Frumentariae templum in Sicilia I, 27.
cerei valetudinis causa apium vel caneros edunt XIII, 35.
Cerynia in Achaia XIII, 6, 3.
Cestilia clara inter Romanas femina IV, 45.
Ceus senex, tinctis capillis VII, 20. Cei seniores ipsos se ex lege interficiunt III, 37.
Chaeronensis pugna VIII, 15. eius causa XII, 53. consequentia VI, 1. quot istic perierint V, 10.
Chalcidensium in Euboea agri divisi ab Atheniensibus VI, 1, 1.
Chaldaei sapientes Babylonis IV, 20, 2.
Charidemus Orites, gener Coctos regis Thracum, potator II, 41.
Charilas vorax I, 27.
Charippus vorax I, 27.
Chariton Acragantinus amator Melanippi II, 4.
Charmides Glauconis filius, Socratis amicus VIII, 1.

Charon Lampsacenus, historiam habet de columbis I, 15.
Charondas Catanensium, Rheginorum et Thuriorum legislator III, 17.
Cherronesii οἱ ἀπὸ Κυρίδου II, 33.
Cherronesum condidit Miltiades XII, 35.
Chilon Lacedaemoniis utilis III, 17.
Chiron Achillis praeceptor XII, 25.
Chius insula VIII, 5. Chiorum mulieres furiosae ex Baccho III, 42. Chii seditiosi XIV, 25. Chium vinum XII, 31.
Chaoaspis aqua in potum serviebat regni Persarum XII, 40.
Χάρη cognomen Diotimi II, 41.
chori Baccho sacri III, 40, 1. chori cyclii X, 6, 3.
Chrysippus filius Pelopis, raptus a Laio XIII, 5. Chrysippum tragoediam fecit Euripides II, 21.
cicadae Atheniensium IV, 22, 4. ab antiquissimis innexae crinibus, hinc res antiquae ab his cicadis denominantur.
Cicero Apollonium magistrum habuit XII, 25.
Cimon pictor VIII, 8.
Cimonis equae IX, 32.
Cineas Pyrrhi medicus XII, 33.
Cinesias, poetae dithyrambicus, homo gracillimus X, 6.
Cithaeron mons celebris ex furore bacchantium III, 42, 7.
citharoedi venere abstinebant III, 30.
Cius urbs Phrygiae I, 25.
Clazomenae occupatae a Neleo et Ionibus VIII, 5. Clazomeniorum insolentiae Spartae II, 15.
Cleacnetus, pater Cleonis II, 9.
Clearchus, tyrannus Heracleae Ponticae, tempore Philippi

Macedonis, pater Dionysii IX, 13, 1.
Cleo bibacissima mulierum II, 41.
Cleobulus Rhodiis utilis fuit III, 17.
Cleomenes I. Laconum rex, temulentus II, 41, 9. sententia de Homero et Hesiodo XIII, 19. Cleomenis II. dolus contra Archoniden XII, 8.
Cleon auctor Atheniensibus decreti sanguinarii II, 9. tractus in comoediis II, 13. e publico se ditat X, 17, 4.
Cleon tyrannus Sicyoniorum, pirata fuit XII, 43.
Cleonenses, amici et socii Herculis, cum eo pugnarunt contra Molionidas, et perierunt, et honoribus affecti ab Hereule IV, 5, 9. Cleonensis pictor VIII, 8.
Cleonymus vorax I, 27.
Cleophon ex parentibus ignobilibus XII, 43, 15.
Clinias Tarentinus, Pythagoreus, musica iram repressit XIV, 23. alius Alcibiadis pater II, 1.
Clisthenes Sicyonius, vir potens, Agaristae pater XII, 24.
Clisthenes alius, auctor ostracismi XIII, 24, 5.
Clitomachi pancratiastae continentia III, 30.
Clitus Alexandri amicus, superbus IX, 3.
Cloelia XIV, 45, 3.
Cnidii Chersonesii II, 33.
Codrus pater Nelei VIII, 5. Codridae, Archontes perpetui V, 13.
Cocclio stultus XIII, 15, 4.
Colchorum consuetudo in sepe liendo IV, 1.
Colophon urbs Ioniae VIII, 5.

eius incolae luxu perierunt I, 19.
columbae variorum generum I, 15. internuntiae IX, 2.
coma pro ornamento delicatiorum hominum, sed viro indecora IX, 4.
comicorum sales non urunt, nec mordent Socratem II, 13.
Conon pater Timothei II, 10. II, 18 et XII, 43.
continentiae singularis exempla III, 30.
conversationis vis IV, 16.
coquos reiciebant Spartani XIV, 7.
cor ne edant homines vetuit Pythagoras IV, 17.
Corinna Tanagraea superat Pindarum in poetico certamine XIII, 25.
Corinthii vinolenti III, 15. Medae liberos interficiunt V, 21. rempublicam luxu perdunt I, 19. ad Corinthum militavit Plato VII, 14.
Cornelia nobilis Romae femina XIV, 45.
Coroebus fatuus XIII, 15, 6.
coronae varii generis II, 41. coronae rebus laetis et sacris propriae III, 3. XI, 4. coronatae erant deorum statuae XII, 1, 7.
Corrhagus victus a Dioxippo X, 22. pater Stratonis Olympionicae IV, 15.
Cothocides erat Aeschines VIII, 12.
Coum vinum XII, 31.
Craterus Alexandri amicus IX, 3.
Crates Thebanus, cynicus philosophus post Alexandrum, dedit pecuniam suam civibus III, 6.
Cratueas Archelai amasius occidit Archelaum, sed mox ab alio occiditur et ipse VIII, 9.
Cratini iudicium de theatro II, 13.
Cratippus Pompeii magister VII, 21, 2.
Cretenses bonis legibus utuntur II, 22. liberi ipsorum discunt leges memoriter II, 39. adulterum ut puniant XII, 12. optimi sagittarii I, 10. Cretensium instituta congruunt cum Laconicis II, 39 et III, 9. Cretenses amores puerorum honestos in usum belli constituerunt III, 9, 6. Cretense vinum XII, 31.
Crimissus fluvius Siciliae II, 33.
Critias Callaeschri filius, amicus Socratis II, 13. eundem mox deserit, tyrannus fit pessimus, turpiterque moritur IV, 15. alius reprehendit Archilochum X, 13, 1. et Themistoclem X, 17.
Crito Socratis discipulus I, 16. suadet ei ut fugiat II, 6.
Critolaus Peripateticus, legatus ad Romanos ab Atheniensibus III, 17.
Crobylus coquus vel helluo IV, 16.
Croesus Ephesum obsidet et vastat Ioniam III, 26. memor beneficii erga Pamphaen IV, 27.
Croton urbs Italiae IV, 17.
Crotoniatae vicerunt et deleverunt Sybaritas III, 43.
Ctesias vorax I, 27.
Cyana fons Syracusarum II, 33.
Cyclops, Carmen Philoxeni XII, 44.
Cydas Cephyeus XII, 50.
cygnus I, 14. an canat moriturus *ibid.*
Cynna Philippi Macedonis filia XIII, 36.
Cyrenensium luxus XII, 30.
Cypriorum carminum auctor IX, 15, 2. agunt ea de bello Tro-

iano *ibid.* Cypriorum regum successio VII, 2.
Cypselidarus tyrannis VI, 13, 6.
Cypselus pater Miltiadi XII, 35.
Cyrus Mandanae filius a cane nutritus XII, 42. eius pharetriphorus fuit Darius Hystaspis XII, 43.
Cyrus alius, Darii Nothi et Parysatidis filius XII, 1. Aspasianus habet concubinam, et in proelio contra fratrem occumbit *ibid.* et III, 17.
Cyrus amnis I, 32.
Daiphantus Thebanus, ad Mantineam mortuus XII, 3.
Damasippus pater Democriti IV, 70.
Damon III, 14.
Daphnis pastor X, 18.
Dardanenses ex Illyrico IV, 1.
Dares Phrygius ante Homerum XI, 2, 2.
Darius antiquior Hystaspide, a quo nummi Darici I, 22.
Darius Hystaspis filius, olim pharetriphorus XII, 43. memor beneficiorum IV, 5. ad eum regulus Zancleorum ex Sicilia in Asiam proficiscitur VIII, 17. mansuetus in insidiatores ac intrepidus VI, 14.
Darius ultimus seu Codomannus, e serva natus XII, 43. victus ab Alexandro III, 23 et VIII, 7.
deambulationes interdictae Spartanis II, 5.
Declea II, 5.
Decleicum bellum XIII, 38.
delirantium incunda vita IV, 24.
Delium urbs Boeotiae, ubi victi Athenienses III, 17, 14.
Delphicum oraculum unde III, 1. Delphicum templum opulentum VI, 9. a Delphis suf-

fossus edit miracula VI, 9. Delphica lex praecipitandi sacrilegos XI, 5. Delphici canes XIII, 28. vide *Apollo*.
Delphinium Atticum, locus iudicii capitalis V, 15, 3.
Delus insula et eius plantae V, 4. Delum mittebatur Navis Sacra Athenis, ante cuius reditum de damnatis supplicium non sumebatur I, 16. Delius deus IV, 28.
Demades ex ignotis parentibus XII, 43. dux Atheniensium Phocioni praefertur XIV, 10. mulctatur pecunia V, 12.
Demaratus Rhodius I, 25.
Demetrius Phalereus verna fuit Timothei XII, 43. Athenis praestitit reipubl. et in Aegypto legibus scribendis, praefuit etiam bibliothecae III, 17. luxuriosus IX, 9.
Demetrius Poliorceces comparatur Timotheo in urbis facile capiendis III, 19. crudelis III, 17. luxuriosus IX, 9. et meretricibus obnoxius XII, 17. forma alias egregia XII, 14.
Demochares, Demosthenis sororis filius, spernit maledicos III, 7. reprehendit Theophrastum VIII, 12.
Democedes Crotoniata, medicus celebris, reprehensus a Dario VIII, 17.
Democrates pugil IV, 15.
Democritus filius Damasippi IV, 20. Gelasinus unde dictus *ibid.* semper risit *ibid.* et IV, 29. peregrinatur IV, 20. bona paterna cessit fratribus *ibid.* utilis fuit multis XII, 25. omnium gentium audivit philosophos IV, 20. sapientior et doctior Protagora I, 23. innumerabiles esse mundos dixit IV, 29.

Demodocus pater Theagis, Atheniensis VIII, 1.
Demosthenes eloquens IV, 16. infantis adhuc ori mel apes inserunt XII, 45. coram Philippo sermo eum destituit VIII, 12. eius orationes olent lucernam VII, 7. laudis erat studiosus ad levitatem usque IX, 17. recusat intrare cauponam IX, 19. patrem habet Demosthenem VII, 7. sororis filium Democharem III, 7.
depositi abnegatio punita a diis XIII, 2.
Derbicarum mos mactandi senes IV, 1.
deus, pro diis culta etiam mala, ac templis et aris honorata XII, 11, 2.
Diagoras Melius negat esse deos II, 31. ideo diis odio est II, 23. amat Nicodorum *ibid.*
Diana virgo, quam aemulabatur Atalanta XIII, 1. Diana Agrotera et Agraulos II, 25. Dianae Ephesinae templum III, 26. statua coronata V, 16.
dictamnus herba I, 10.
dies fatales II, 25.
Diipolia, festum Athenis VIII, 3.
Dinomachemater Alcibiadis II, 1.
Dinomenes pater Hieronis XII, 25.
Dinon historicus VII, 1.
Diogenes Sinopensis, Cynicus philosophus, discipulus Antisthenis X, 16. Platonem audit neglegentius XIV, 33. cui dictus furens Socrates *ibid.* arguit Socratem deliciarum in cultu et vestitu IV, 11. Spartanos IX, 28. ridet Demosthenem renuentem ad se venire in cauponam IX, 19. Rhodios et Laconas IX, 34. dieterium eius in Diotimum IV, 27. in

Megarenses propterea, quod filios neglegentius educabant XII, 56. aversabantur eum plerique propter continuas reprehensiones XIII, 26. reliquit patriam, et a servo deseritur XIII, 28. exemplo muris se erigit in paupertate XIII, 26. quid responderit ei, qui ipsum mori iusserat X, 11. quid de Dioxippo athleta dixerit XII, 58. pauper, sed magno cum animo III, 29. in pontem se abicit moribundus, et in fluvium voluit post mortem abici VIII, 14.
Diogenes alius, Phrygius, negat deos esse II, 31.
Diogenes, histrio tragicus, continentissimus III, 30.
Diomedes Homericus quali lecto sit usus IX, 24.
Dion, Hipparini filius, amasius Platonis IV, 21. reducitur eius consiliis in Siciliam III, 17. constanter fert mortem filii III, 4. pellitur in exilium a Dionysio iuniore IV, 8. quem iterum expellit *ibid.* et VI, 12. VII, 14 et XII, 47. uxorem alteri collocatam recipit IX, 8 et XII, 47. sororem habet Aristacneten XIII, 10.
Dionysia, festum Bacchi, quo agebantur comediae et tragoediae II, 13. 30.
Dionysius Colophonius, pictor IV, 3.
Dionysius Heracleotes tyrannus, sed mitis, Clearchi filius, pinguis IX, 13, 1.
Dionysius, Hermocratis filius, regnatum se prodigio discit XII, 46. duas uxores una ducit XIII, 10. templa expoliat I, 20. obsidetur a Carthaginensibus et animum despondet, sed mox ab amico

confirmatus eos ingenti proelio superat IV, 8. fratrem habuit Leptinen, quem passus est perire XIII, 45. amat traegediam et parum ridet XIII, 18. vino deditus II, 41. Leonem amicum occidi iubet XIII, 34. medicinam callet et exercet XI, 11. belligerat cum Thuriis XII, 61. crudelissimus in matrem XIII, 45.

Dionysius iunior, Dionysii filius ex Doride Locrensi, libidinosissimus IX, 8. crudelis in fratres suos VI, 12. tyrannidem opulentissimam accepit a patre *ibid.* invenit catapultam VI, 12, 5. Platonem vocat in Siciliam et curru excipit IV, 18. suspicax neminem admittebat, nisi excusum *ibid.* pellitur regno a Dione III, 17 et IV, 8. fugit Locros XII, 47. Corinthi exulat, stipemque colligit IX, 8. moriturque in paupertate VI, 12. quid Philippo de fortuna sua responderit XII, 60. eius uxor et liberi a Locrensibus dirissime habiti IX, 8.

Dioscuri servatores I, 30. vide etiam IV, 5. Dioscurorum vita XIII, 38.

Diotimus Carystius, mollis IV, 27. Atheniensis, vino deditus II, 41.

Dioxippus Atheniensis Athleta militem armatum nudus superat X, 22. erga mulieres imbecillis XII, 58.

Dirce fons apud Thebas XII, 57.

ditare alios regium est XIII, 13. *diversoria* publica olim nulla erant IV, 1. et villae XIV, 14. vide et *cauponae*.

divinationis species II, 31.

divitiarum lubrica possessio IV, 14.

docti principibus in deliciis et utiles XII, 25.

Dolonis caedes XIII, 14.

Dorienses apud Oetam versus Delphos III, 1 p. 40, 22.

Doris Locrensis, uxor Dionysii iunioris XIII, 10.

dos apud Lacedaemonius nulla VI, 6.

Dracones leges quando abrogatae VIII, 10.

draco serpens, cum puero educatus, puerum in vita servat XIII, 46.

Dysmenidae III, 7.

Ecbatanorum arcem et muros deiecit Alexander in luctu VII, 8.

Echecratides sophista e captivitate liberatur I, 25.

Elaea urbs Aeolidis I, 25.

Electra unde sic dicta IV, 26. vocata vero nomine Laodice *ibid.*

Elega Proeti filia, amens III, 42.

Elei sedediderunt Philippo VI, 1. contra *elephantos* pugnant Libyes, et ab iis occisos homines celebrant XII, 55.

Elyssus vel Elisso, fluvius Corinthi VIII, 14, 4.

Ellopides Dionysium ad retinendam tyrannidem adhortatur IV, 8.

Empedoclis amictus XII, 32.

Epaminondas Thebanus ex parente ignobili XII, 43. Polymnide natus, philosophiae incubuit III, 17. et Lysimachum praecceptorem habuit *ibidem*. primus fuit Graecorum et Romanorum VII, 14. peritus fuit *εργαργγής* IV, 16. Spartam occupare potuit, sed no-

luit, metu omnium Peloponnesiorum IV, 8. Lacedaemonios vicit pugna Leuctrica VII, 14. tandem pugna Mantinensi vulneratus occubuit XII, 3. condidit Messenem XIII, 42. indicatus et absolutus, quum imperium diutius retinisset *ibid.* amicitiarum fuit cupidissimus XIV, 38. pauper II, 43. XI, 9. continens ut una tantum veste uteretur V, 5. multumque auri a Persarum rege dono sibi oblatum recusaret *ibid.*

Ephesus occupata a Neleo VIII, 5. Dianae suae consecratur III, 26. Ephesi vulpes, qui alibi leones XIII, 9. Ephesiorum tyrannus Pindarus tempore Croesi III, 26.

Ephialtes Sophonidae filius philosophus III, 17. pauper II, 43. nec tamen oblata munera recipit XI, 9. paupertatemve obiectam sibi probro ducit XIII, 39.

*ephor*i Lacedaemoniorum laudantur III, 10. corporum et vestimentorum curam agebant XIV, 7. throni ipsorum tincti fuligine II, 15. constituti a Chitone III, 17, 5.

Ephorus Cumanus scripsit res Graecorum XIII, 23.

Epicharmus, quid de senectute senserit II, 34.

Epicurei eiecti urbe Roma, et quare IX, 12.

Epicurus Gargettius negat providentiam deorum II, 31. etiam cum pane et aqua felicissimus IV, 13. voluptas Epicuri qualis fuerit IV, 13. Epicuri philosophia reip. perniciose IX, 12.

Epidamnus vicina Apolloniae XIII, 16. peregrinos facile

recepit, et ideo ab *ἐπιδάμοις* videtur dicta XIII, 16.

Epidaurii equi III, 24.

Epipolae pars urbis Syracusanae XII, 44.

equum quis primus conscenderit IX, 19. Epidaurius optimus III, 24. pictus Apellis II, 3. volutans Pausonius XIV, 15. equi Sacarum XII, 38. equos curru primus iunxit Erichthonius III, 38.

Erasinus fluvius II, 33.

Erasixenus vinosus II, 41.

Erechtheus rex Athenarum V, 13.

Eresus urbs Lesbi, patria Theophrasti VIII, 12.

Eretricus adolescens, Zenonis auditor, fert iram patris patienter IX, 33.

Ergane dea I, 2. III, 42.

Erichthonius quadrigas invenit III, 68.

Erymanthus fluvius et mons Arcadiae II, 33.

Erysichthon vorax I, 27.

Erythrae occupatae a Neleo VIII, 5.

Eryx mons Siciliae I, 15.

Eteocles ephorus Spartae XI, 7.

Eubotas Cyrenaeus, continens, X, 2.

Euboea olim etiam Chalcis dicta a venis aeris istis reperiis VI, 1.

Euboenses se tradunt Philippo VI, 1.

Eubule filia Leonis XII, 28.

Eudoxus Platonem visitat in Sicilia VII, 17.

Euhemerus Messenius II, 31.

Eumenes Cardianus III, 23. patre fuit paupere et siticino natus XII, 43.

Eupolis Comicus XII, 30.

Euripides amat Agathonem, et

eum respiciens tragoediam fecit II, 21. certat cum Xenocle Athenis II, 8. in Piraeo certat II, 13. libenter auditur a Socrate II, 13. primus fingit Medeam occidisse liberos V, 21. eius de Hercule dictum XII, 15. ebrietas in convivio Archelai XIII, 4. *Europa*, Asia et Africa, insulae creditae III, 18. barbaris eius incolis turpe, nosse literas VIII, 6. *Eurotas* flumen Laconicae II, 33 et IV, 3. *Eurybiades* Laco minatur Themistocli XIII, 40. *Eurydamas* Cyrenaeus athleta dentes proprius absorbet X, 19. *Eurydice*, Philippi neptis, Amyntae et Cynnae filia, uxor Aridaei, occisa ab Olympiade XIII, 36. *Euthymus* vincit heroem Teme-seum VIII, 18. *Evenus* fluvius XII, 22. *Exaenetus* victor stadio II, 8. *expositio* infantum apud Thebanos illicita II, 7. varii expositi XII, 42. sic Atalanta XIII, 1. *Febris* templum Romae XII, 11. *felicitas* vera II, 10. *feminae* amentes III, 42. *fenerari* India non licitum IV, 1. *ficus* inventa Athenis III, 38. ea vescebantur istae primum III, 39. *fluvius* salutem Pythagoram II, 26. fluvii forma hominum vel boum consecrati II, 33. *folia* arborum comedebant olim homines XIII, 26. *fons* in sanguinem mutatus XII, 57.

formicarum divinatio I, 12. *formosi* XII, 14. *fortuna* mutabilis exempla IV, 8. Fortuna Bonae statua Athenis apud Prytaneum IX, 39. *forum* iudiciale inferis postponit Themistocles IX, 18. in foro quotidie versabantur homines XII, 30 et XIV, 38. *frons* captivis inusta stigmatem II, 9. frigus non sensit VII, 6. *Furiarum* habitus IX, 29. *Galaton* pictor pinxit Homerum vomentem XIII, 22. *Galeotae*, vates Siculi XII, 46. *Galeotes* amasius Ptolemaei I, 30. *galli* gallinacei certa die Athenis in pugnam committuntur, et quare II, 28. gallo albo Pythagoras suos iubebat abstinere IV, 17. *Gargettus* δῆμος Atticae IV, 13. *Gelo* Syracusanos, frater Hieronis, homo illiteratus IV, 15. excitatur a cane, metuque solvitur I, 13. vincit Carthaginenses VI, 11. insidias modestia evitat, et ita imperium accipit XIII, 37. et ad posteros Siciliae imperium transfert VI, 13. simulat, nudus prodiens, reddere se velle imperium VI, 11. *Gentius* rex Illyrici II, 41. *geographica* tabula III, 28. geographiam qui invenerint III, 28. *glandibus* Arcades olim vescebantur III, 39. *Glaucē* citharistria amat a cane IX, 39. *Glaucō* pater Lepreae I, 24. *Glaucō* alius pater Charmidis VIII, 1. *Gnathaena* meretrix loquacita-

tem adolescentis comprimit XII, 13. *Gordius* pater Midae IV, 17. *Gorgias* Leontinus celebris apud Graecos I, 23. in vestitu insolentior XII, 32. eius de somno et morte sententia II, 35. *Gortyna*, urbs Cretae XII, 12. *Granicus* fluvius, illustris Alexandro III, 23. *gravidae* non traduntur supplicii, nisi post partum V, 18. *Graecorum* dies auspicae II, 15. misericordia in devictos III, 22. vina varia XII, 31. *Gryllus* Xenophontis f. perit in proelio ad Mantineam, cum Atheniensibus pro Lacedaemoniis bene pugnans contra Thebanos III, 3. *Gylippus* Laco, inter Mothacas fuit XII, 43. *gymnasticae* dediti pulverem curabant secum deportari IX, 3. *gymnasticis* exercitiis corpus reddebant validum II, 5 et XIV, 7. *Halonesus*, insula Thraciae XII, 53, 4. *Hanno* Carthaginensis pro deo voluit haberit XIV, 30. *Harma* Lacus Thebanus III, 45. *Harmatidii* Thespiensis filii fortitudo VI, 2. *Harmodius* cur Hipparchum occiderit XI, 8. *haruspicina* apud barbaros et Graecos II, 31. *Hecataeus* historicus XIII, 20. *Hector* Polydamantis consilio utitur XII, 25. *hedera* contra morsum araneorum medicamentum I, 8. *Helena* picta a Zeuxide XIV, 47. meretrix diuta et quare IV, 12. *Hellanodicae* IX, 31. X, 1. *Hellespontus* regio, cuius prima urbs Sigeum XII, 13. *Helotae* III, 20. VI, 7 et XIII, 19. *Hephaestionem* luctu prosequitur Alexander VII, 8. coronat tumulum Patrocli XII, 7. *Heracleotes* erat Zeuxis IV, 12. *Heracleotes* absol. de Heraclea Pontica IX, 13. *Heracidae* in Peloponnesum ab Atheniensibus deducuntur IV, 5. *Heracides* ante dictus, qui deinde Hercules II, 32. *Heracides* Clazomenius, dux Atheniensium XIV, 5. *Heracides* alius, pugil et vinosus XII, 26. *Heracitus* semper plorabat VIII, 13. *Heraense* in Arcadia vinum XIII, 6. Heraenses ad fl. Alpheum II, 33. *Hercules* Iovis et Alcmene filius XII, 15. quomodo primo vocatus II, 32. Linum magistrum suum interficit III, 32. purgat terram et mare a monstribus V, 3. occidit leonem Nemeis, et ideo a Nemeis honoratur IV, 5. pugnat contra Molionidas, et adiuvatur a Cleonensibus IV, 15. The-seum liberat IV, 5. Lepream occidit I, 24. Nestorem regem facit regni paterni, patre eius Neleo, quod se lustrare noluisse, occiso IV, 5. Cleonensibus gratiam refert IV, 5. a Neleo non lustratur IV, 5. ludit cum pueris XII, 15. corpora occisorum primus permittit sepeliri XII, 27. eius columnae V, 3. filius XII, 42. *Hermocrates*, pater Dionysii maioris XII, 46.

Hermotimus Phocaeensis, pater Aspasiae XII, 1.
Heroes culti divinis honoribus V, 17. ipsi per se opus suum faciebant VII, 5.
Hesiodus agriculturam docens, Helotibus scripsit XIII, 12.
Hiero Dinomenis filius, primum rudis, mox literatus IV, 15. liberalis IX, 1. Pindarum amat et Simonidem *ibid.* et XII, 25. habet fratrem Gelonem IV, 15. arcetur ludis Olympiis a Themistocle, quia particeps non fuerat periculi Graecorum IX, 5.
ad Himeram vicit Gelo Carthaginiensis VI, 11.
Hipparchus, filius Pisistrati, natus maximus VIII, 2. amat literas *ibid.* occiditur XI, 8. Homerum primus attulit Athenas VIII, 2. Hipparchus dialogus, Platoni adscriptus VIII, 2.
Hipparinus, Dionysii prioris filius temulentus II, 41. Hipparinus Dionis pater III, 4. IV, 8 et VI, 12. Dionysii maioris socer XIII, 10.
Hippias Eleus, rhetor, purpura utitur XII, 32, 4.
Hippobolus regio Euboeae VI, 1.
Hippocrates Democritum ridet, mox aestimat IV, 20. Ionica lingua scripsit *ibid.*
Hippomachus gymnastes, vulgi applausum non probat II, 6. at idem tibi cenat dicitur XIV, 8.
Hippomigis Mares IX, 16.
Hipponax Ephesius, tempore Cyri poeta, auctor Hipponatei carminis, parvus et gracilis X, 6.
Hipponicus Galliae f. et eius familia ac maiores XIV, 16.
Hippothous nutritus ab equa XII, 42.

hirundines maximam partem insomnes et quare XII, 20.
Homerus VI, 9. X, 18. XII, 1. XII, 14. XII, 64. XIII, 1. poeta Lacedaemoniorum, at Hesiodus Helotarum XIII, 19. ab Argivis princeps poeta indicatur IX, 15. docebatur et exponebatur in ludis puero-rum XIII, 38. Homeri opus olim dividebatur in varias partes ex argumento nominatas XIII, 14. filiae dotem dedit carmina Cypria IX, 15. eius aetas XIII, 14, 15. carmina Homeri Lycurgus portat in Graeciam, Pisistratus componit VIII, 2. XIII, 14. canuntur in Panathenaeis ex instituto Hipparchi VIII, 2. etiam apud Persarum reges et Indos XII, 48. eiusdem templum, et sedentis effigies, adstantibus urbibus XIII, 22. Homerum magni fecit Alcibiades XIII, 38. vomentem pinxit Galaton XIII, 22. Homero antiquiores scriptores XI, 2.
hominem te memento VIII, 15.
homines pauci sunt qui nihil habeant dolosi et maligni X, 12.
honores nec nimium nec nihil curandi XIV, 1.
Horacianus de lucta leges tulit XI, 1.
hospitalitas veterum, et quae eius ratio IV, 1. hospitalia munera III, 20.
Hostilius Tullus ignotis parentibus ortus XIV, 36.
hyacinthus flos XIII, 1.
Hylaenus centaurus *ibid.*
Hymettus mons Atticae, unde Hymettium mel X, 21.
hymni in mortuos XII, 55.
hyoscyamus herba, suisbus noxia I, 17.

Hyperbolus ex ignotis parentibus XII, 43, 14.
Hyperborei II, 26. felicissimi III, 18 p. 48, 7. eorum sacra III, 1.
Hyperides orator X, 6.
Italysus a Protogene pictus, a quo unum ex tribus oppidis insulae Rhodi nominatum XII, 41.
Iasion Atalantae pater XIII, 1.
Iason Phraeus donum mittit Epaminondae XI, 9.
Iccus Tarentinus Athleta, temperans XI, 3.
ignis perpetuus in monte iuxta Apolloniam XIII, 16.
Ilias Phrygia, Daretis opus XI, 2.
Iliissus flumen Corinthi VIII, 14.
Illyrii vinosi et patientes circa feminas III, 15. Illyriorum bellum cum Apolloniatis XIII, 16.
imprecationes tragicarum III, 29.
Indi barbari II, 31. vinosi II, 41. Indorum sophistae IV, 20. circulatorum, *ῥαυα-ροποιοί* VIII, 7. studiosi libertatis X, 14. Indorum cibus arundines, vel potius milium III, 39. feminae ipsas se cum viris mortuus comburunt VII, 18. columbae I, 15. Indis ferari non erat licitum, nec iniuriam alteri facere IV, 1. Indi Homero delectantur XII, 48. ab Alexandro victi III, 23.
indoles cito matura III, 21.
infantes exposito, et a feris nutriti XII, 42 et XIII, 1.
invidia summis infesta II, 12. post fata quiescit II, 36.
Inycus urbs Siciliae VIII, 17, 1.
Iolaidas Thebanus, ad Mantineam periit XII, 3.
Ion Chius, poeta et ebriosus II, 41.

Iones luxuriae dedit II, 38. XIII, 8. XIV, 7.
Ioniae civitates duodecim quae et a quo occupatae VIII, 5. rempublicam Bias et Thales constituerunt III, 17.
iridis origo Pythagorica IV, 17.
Isadas puer punitus a Lacedaemoniis et quare VI, 3.
Ismenias tibi cenat IV, 16.
Ismenias alius, Thebanus legatus, ut Persam adoravit I, 21.
Ismenus fluv. iuxta Thebas XII, 57.
Isocrates rhetor, meretrici similes Athenas esse dixit XII, 52. causa belli inter Macedonas et Persas panegyrica oratione XIII, 11.
Issus, ad quem Alexander vicit Darium III, 23.
Italia qualis, quique primi eam habitaverint IX, 16. fuerunt olim in ea 197 civitates *ibid.*
iudices regii apud Persas I, 34.
iudicia de homicidio tria Athenis V, 15.
Iulis oppidum Cei insulae: unde Iulietae IV, 15, 3.
Iuno colitur a Sybaritis III, 43. in Sicilia VI, 11.
Iupiter in columbam versus I, 15. Eleutherus II, 9. Xenius IV, 1. consiliarium habuit Promethea XII, 25.
iuris iurandi abusus VII, 12.
laboris improbi vis I, 33.
Lacedaemonii legibus utuntur iustissimis II, 23. quales recensentur III, 34. VI, 6. XIV, 7. peregrinos in civitatem non admittunt XIII, 16. coquos non habebant XIV, 7. temperanti utuntur victi III, 34. sordidis vestiti *ἑσουλαι*, idque in Olympiis IX, 34. ve-

- stitutum eorum inspiciebant Ephori XIV, 7. rident Alexandrum, qui se deum decerni volebat II, 19. Athenas statuunt evertere IV, 6. Thebanos vincunt et iterum vincuntur IV, 8. Taenarensi ab ara abductos supplices occidunt et ideo terrae motu affliguntur VI, 7. crudeles sunt in devictos VI, 1. literis operam non dant XII, 50. argento et auro non dabatur aditus in Spartam ex oraculo, sed Lyxander primus intulit XIV, 29. gymnasiis multam dabant operam II, 5 et XIV, 7. servos in gymnasia admittunt XII, 43. in bello fortiter occumbunt propter gravitatem suarum legum XIII, 38. certo aetatis anno ad militiam vocantur VI, 3. Lacedaemoniorum mos in amandis pueris III, 9 et III, 12. feminae quondam oestro Bacchico percitae III, 42. Lacedaemonii suos occisos in proelio ut sepeliant XII, 21. dotem an dederint VI, 4.
- Lacedaemonius* quidem obiurgatus ob lacrimas quid responderit IX, 27.
- Laconica* 500 annis non fuerat vastata ante Epaminondam XIII, 43.
- lactucae* veneri adversae XII, 18.
- Lacydes* philosophus, princeps Academiae Novae, vinosus II, 41.
- Laertes* pater Ulyssis, bonus agricola VII, 5.
- Lais* meretrix *Axine* dicta, et quare XII, 5. quaeustus cupida XIV, 35. Eubaten maritum cupit X, 2.
- Laius* primus paederasta XIII, 5. rapuit Chrysippum Pelopis f. *ibid.*
- Lamachus* pauper II, 43.
- Lamia* meretrix a Demetrio rege amatur XII, 17. eius dictum XIII, 9.
- Lamprocles* Socratis f. XII, 15.
- Lanice*, nutrix Alexandri, soror Clyti XII, 26.
- Laodamia* Protesilai uxor, laudatissima XIV, 45.
- Laodice*, quae et Electra, Agamemnonis filia IV, 26.
- Laodocus* citharoedus litigat cum Nicostrato IV, 2.
- lapidatio* usitata Graecis V, 19.
- Lapitharum* pugna XI, 2.
- Lasus* poeta XII, 36.
- latomiae* Syracusanae XII, 44.
- Latona* in Delo perit V, 4.
- lavantur* ter tantum in omni vita Dardanenses IV, 1.
- Lebedus* urbs Asiae a Neleo et Ionibus occupata VIII, 5.
- legati* puniuntur, quia iverant alia via, quam praeceptum erat VI, 5.
- leges* propriae, quibus nocuerint XIII, 24. cantatae a Cretensibus II, 39. sumptuariae III, 34. leges aliquando utiliter negliguntur publici boni causa XIV, 27. vid. *lex*.
- Lelantus* fluvius et campus in Euboea VI, 1.
- Leleges* barbari a Neleo sedibus pulsati in Asia VIII, 4.
- Leo* quidam interfectus iussu Dionysii ciulantis VIII, 34.
- Leo* alius Athenensis XII, 28.
- leo* Nemeus cuncta vastans IV, 5. femellae ferocissimae animalium XII, 39. leo aegrotus simiam in remedium morbi vorat I, 9.
- Leocorium* Athenis sacellum filiarum Leos XII, 28.

- Leonides* rex Lacedaemoniorum occumbit ad Thermopylas III, 25.
- Leonides* alius, dux Byzantinorum, eiusque artes militares III, 14.
- Leonnatus* inter amicos Alexandri supra modum venationibus deditus IX, 3.
- Leoprepis* Cei sententia de conservanda amicitia. pater is fuit Simonidis IV, 24.
- Lepreas* Cauconis filius contendit cum Hercule et superatur I, 24.
- Leptines* frater Dionysii maioris XIII, 45.
- Lesbium* vinum XII, 31.
- Leucippe*, una ex Minyadibus, amens Baccho, filium interficit III, 42.
- Leuconacum* demus Atticae X, 7.
- Leuconiorum* tyrannis in Bosphoro Cimmerico, translata ad posterum VI, 13.
- Leucothea* dea I, 20.
- ad *Leuctra* vicit Laconas Epaminondas VII, 14.
- lex* Atheniensium de pugna galorum II, 28. sepultura et mactatione bonum V, 14. peregrinis in civitatem non recipiendis VI, 7. XIII, 24. mulieribus, quod curru uti non debeant in sacro mysteriorum XIII, 24. ostracismo *ibid.* Ceorum lex, de senioribus necandis III, 37. Cretensium, de disciplina liberorum II, 39. Indorum de fenore et syngrapha IV, 1. Lacedaemoniorum de amoribus III, 8. obsoniis III, 34. iure trium liberorum, artibus manualis, vestitu militari, sepultura caesorum in proelio VI, 6. bono corporis habitu X, 7. Locren-
- sium de vino aegrotis non danto II, 37. Lucanorum de hospitalitate IV, 1. Massiliensium de non bibendo vino II, 38. Persarum de adoratione regis I, 21. donis regi ferendis I, 31. potu regis XII, 40. consiliariis XII, 62. Romanorum de vino non bibendo II, 38. non obsonando ad lubitum III, 34. Sardorum de necandis parentibus decrepitae aetatis IV, 1. Stagiritarum de non tollendo eo, quod non posuisti III, 46.
- Libya* insula credita III, 18.
- Lilybaeum* promontorium Siciliae XI, 13.
- Linus* citharoedus, interfectus ab Hercule discipulo III, 32.
- Lityerses* Phryx I, 27.
- Locrenses* Italiae VIII, 18. Locrenses bonis legibus utuntur II, 22. quas condidit Zaleucus III, 17. eorum crudelitas in uxorem et liberos Dionysii IX, 9.
- Locri* Epizephyrii II, 37.
- Locri* Hesperii, qui et Ozolae III, 1.
- Lucanorum* hospitalitas IV, 1. de *lucta* leges tulit Horicadmus et excogitavit luctanti modum, qui Siculus dicitur XI, 1. in *luctu* radebant sibi caput et capillos inciebant in pectus defuncti, ut et vestes, arma, aliaque in rogam VII, 8. erant atra veste induti XII, 1. luctus Sacarum XII, 38.
- Lucullus* praeceptorem habuit Antiochum Ascaloniten XII, 25.
- Lusciniae* insomnes non reperiuntur in Daulide XII, 20. qui *lustrabantur*, secedere ab aliis debebant, ne eos contaminarent VIII, 5.

luxus gentibus exitium affert I, 9. *luxus* muliebris I, 18.
Lycaon, drama Xenoclis II, 9.
Lyceum gymnasium Athenis IX, 10. IX, 29.
Lycurgus Eunomi filius XIII, 23. carmina Homeri portat secum ex Ionia in Graeciam XIII, 14. legem tulit quoque de mothacis XII, 43. oculum amittit, inedia moritur XIII, 23. *Lycurgi* leges spernit *Lysander* XIII, 8 et XIV, 29.
Lycurgus alius, rhetor Atheniensis, legem tulit, qua ipsa primus punitur XIII, 24.
Lydi puellas ante nuptias constituunt IV, 1. servituti nati sunt X, 14.
Lysander Spartanus inter Mothacas fuit XII, 43. continens in cibo III, 20. pauper VI, 4. primus tamen contra leges pecuniam infert Spartae XIV, 29. in Ionia corruptus XIII, 8. viros iuramentis decipendos censet VII, 12. *Lysandros* duos ferre non potuisset *Sparta* XI, 7. *Lysandri* filiae desponsae deseruntur a sponsis post illius mortem VI, 4 et X, 15.
Lysimachus pater Aristidis II, 43. III, 17. XIII, 44.
Lysimachus alius, invisus Alexandro, quia peritus erat dux belli XII, 16.
Lysis Pythagoreus, praeceptor Epaminondae III, 17.
Macareus Mitylenensis, sacrificulus Bacchi, punitus a deo, et quare XIII, 2.
Maecander fluv. iuxta Magnesium XIV, 46.
Maecandrius Samius bellum Persicum accendit XII, 53.

Maecenas Arium habuit praetorem XII, 25.
Maecotae vescebantur milio III, 39.
Magnetum pugna cum Ephesiis XIV, 26. acies ipsorum mira ibid.
Magi Persarum, rerum futurarum divinatores II, 17. Magos audivit Democritus IV, 20.
maiorum virtus an ad posterum pertineat XIV, 36.
malva herba sanctissima IV, 17.
Mandane Cyri mater XII, 42.
Manes servus fugitivus Diogenis XIII, 28.
Mantinienses bonis legibus instructi II, 22.
ad Mantineam pugna III, 3.
Marathonia pugna IV, 22.
Mardus Rhacoces I, 34.
Mares dictus, primus homo Italiae IX, 16.
Marius ex ignoto patre XII, 6. XIV, 36.
Marsyae pellis XIII, 21.
Massiliensium severitas erga feminas II, 38.
Medea non occidit suos liberos V, 21.
medici urunt et secant III, 7 et XI, 11. medicus inhumanus XII, 1.
medicinae studiosi philosophi IX, 22. et tyranni XI, 11.
Medius Alexandri amicus III, 23.
Medi pro Persis II, 41. IX, 41.
Medon Codri f. VIII, 5.
Megabyzus ridetur a pueris Zenxidis II, 2.
Megacles, pater Aglaidis I, 26.
Megalopolitae boream ventum colunt XII, 61. iis ut leges scriberet, rogatur Plato ab Arcadibus et Thebanis II, 42.
Megarenses vincuntur a Solone VII, 19. arietes plus curant,

quam filios XII, 56. decretum Atheniensium de illis causa belli Peloponnesiaci XII, 53.
Melanippus amatur a Charitone, cum quo Phalaridem aggredi conatur II, 4.
Melanus pater Pindari Ephesii III, 26.
Meletus macilentissimus X, 6. inimicus Socratis II, 13.
Melienses iuxta Oetam in Thessalia, unde sinus Maliacus III, 1.
Melisander poeta antiquissimus quid scripserit XI, 2.
Melissus Samius, philosophus, praefectus classis VII, 14.
Melitenensis canis XIII, 42.
Melitides fatuus XIII, 15.
Memphis urbs Aegypti, et regia Psammetichi XIII, 33.
Menander poeta III, 14.
Meneceates Syracusanus, medicus fastuosissimus tempore Philippi Macedonis XII, 51.
Menelaus Agamemnonis frater, Telemachi amicus XII, 25. erravit circum littora, ut pecunias et opes colligeret IV, 20.
Menelaus Philippi Macedonis avus, nothus creditus XII, 43.
Menelaus alius, inter duces Alexandri, deditus venationibus IX, 3.
Menestheus rex Athenarum, Tyn-daridarum beneficio IV, 5.
menes fatales II, 25.
Mercurius Aegyptiis legum auctor XII, 4 et XIV, 34. eius statua prae foribus II, 41.
Meropes III, 18.
Messenii eiciunt Epicureos IX, 12. capti a Lacedaemoniis acerbè habentur VI, 1. Messene post annos 230 restituta

XIII, 42. perierunt per Laconas, vicinos suos IX, 28.
Metapontus urbs Italiae IV, 17.
Meton astronomus, anni magni conditor X, 7. se ipsum liberat ab expeditione in Siciliam XIII, 12.
Metope fons iuxta Stymphalon Arcadiae II, 33.
Midas Gordii f. Phryx IV, 17. eius confabulatio cum Sileno III, 18. eius adhuc infantis ori formicae frumentum inse-ruerunt XII, 45.
Milesiae mulieres vinum gustare prohibentur II, 38.
Milesiorum colonia fuit Apollonia ad Euxinum III, 17.
Mileti ἀλώεσις a Neleo et Ionibus facta VIII, 5. alia a Persis, de qua tragoediam fecit Phrynichus XIII, 17.
milio vescebantur olim Maeotae, Sauromatae et Indi III, 39.
Milo Crotoniates Athleta pugnat cum Titormo XII, 22. vincitur ab amica II, 24.
Miltiades capellas immolat trecentas II, 25. Miltiades quot fuerint XII, 35.
Milto, quae et Aspasia XII, 1.
Mimnermus poeta XII, 36.
Minerva Chalcioecus IX, 41. Alalcomeneis, in urbe Thebarum XII, 57.
minutissima opera sculpta I, 17.
Minyades III, 42.
Mithridates rex Pontivox I, 27.
Mitylenaei victis adimunt literas VII, 15. maris imperium tenent ibid. eorum mulieris amant Phaonem XII, 18. eorum puberes occidi voluerunt Athenienses II, 9. eorum Aesymneta fuit Pittacus III, 17. vide II, 29.

Mnaso Phocensis discipulus Aristotelis III, 19.
moechus causa seditionis XI, 6.
 qua poena affectus XII, 12.
molam laudat Pittacus VII, 4.
Molionidae, duo fratres unius corporis, occisi ab Hercule IV, 5.
Molossorum rex Aedoneus IV, 5.
monetam qui primicerii XII, 10.
morientes in vestibus pretiosis I, 16.
mors et somnus fratres II, 35.
mortuus in proelio hymnis celebrabant veteres XII, 55.
Mothaces qui fuerint apud Lacedaemonios XII, 43.
multa 100 talentorum V, 12.
mulier praegnans damnata capitis V, 18. mulieres laudatae XIV, 45. Sacarum bellicosae XII, 38.
mundus sensim interit VIII, 11.
munerum contemptus I, 25. XI, 9.
mures futurorum praesagi I, 11.
Musae sunt mansuetae XII, 2. pinguntur ideo inermes XIV, 37. Musis sacrificia fiunt in Hymetto X, 21.
Musaeus poeta, Orphei ferme aequalis XIV, 21.
musica fugat iram XIV, 23. pestem XII, 60. musicam docebant suos pueros Graeci VII, 15.
mustelae frequentes in Graecia, pugnant cum muribus XIV, 4.
Mycalensis victoria, quando obtenta II, 25.
Mycerinus rex Aegypti, temulentus II, 41.
Mygdones VIII, 5.
Mylasa, urbs Asiae I, 25.
Myllias Crotoniatae, Pythagorae familiaris IV, 17.

Myrmecides, eiusque quadrigae minutissimae I, 17.
Myrmidon, pater Erysichthonis I, 27.
Myrrhinum vinum XII, 31, 7.
mysteriorum festo mulieribus non licebat bigis vehi XIII, 24.
Myus urbs Ioniae VIII, 5.
nasturtio vescuntur Persae III, 39.
Naucrides Spartanus, pinguis et ideo increpitus XIV, 7.
Naucratis emporium Aegypti XII, 63.
navis una duo habet gubernacula IX, 40. navis Delia I, 16.
Naxum venit Neleus, in Ioniam proficiscens Athenis VIII, 5.
Neleus Codri filius occupat Ioniam VIII, 5.
Neleus, pater Nestoris ab Hercule occisus cum filiis praeter Nestorem IV, 5.
Nemei ludi IV, 5. Nemeum leonem occidit Hercules, et ideo ab Nemeis honoratus IV, 5.
Neocles pater Themistoclis II, 12. X, 17.
Neptuni ira in Laconas ob templum suum violatum VI, 7. stupravit Tyro et ex ea genuit Pelian XII, 42.
Nestor Agamemnonis consiliarius XII, 25. regnat beneficio Herculis IV, 4.
Nicias tempore Ptolemaei Soteris, pictor diligens III, 31.
Nicias Pergaseus, helluo, se ipsum interficit IV, 23.
Nicias Pyrrhi medicus XII, 33.
Nicippus tyrannus portento monetur de obventura sibi tyrannide Coorum I, 29.
Nicocles Cyprius, luxuriosus VII, 2.
Nicodorus pugil et legislator Mantineensium II, 23.

Nicomachus pater Aristotelis II, 26.
Nicomachus pictor, miratur picturam Teuxidis XIV, 47.
Nicodemus claudus XI, 9.
Nicostratus citharista certat cum Laodoco IV, 2.
Nicoteles Corinthius, vino deditus II, 41.
Nili splendor excitat iridem ex sententia Pythagorae IV, 17.
Niobe quot liberos habuerit XII, 36.
nomina rebus dedisse, sapientissimum ex sententia Pythagorae IV, 17.
numerus generatim Pythagorae erat in pretio IV, 17.
Nymphae filius Silenus III, 18.
Nymphaeus Cydoniatae a Lacedaemoniis arcissus XII, 50.
Nysaeus tyrannus, Dionysii prioris f. vino deditus II, 43.
obscenitas fugienda XIV, 19. eius osiores III, 30.
obscuri quidam celebres facti XII, 43.
Oceanus circumluit Europam, Asiam et Africam III, 18.
odium civium adegit Timesian ad exilium voluntarium XII, 9.
Oeagrus poeta primus cecinit bellum Troianum XIV, 21.
Oedipus II, 8.
Oenopides astrologus peritus, eiusque de Anno Magno sententia, eius etiam actas X, 7.
oenutia herba II, 40.
Oeta mons III, 1.
olea arbor, Athenis inventa III, 38.
oleum, unctio veterum III, 13. etiam cadavera in eo servabantur XIII, 3.
Olympia urbs IX, 2.

Olympias mater Alexandri, mortem imperat Eurydicæ XIII, 36. deflet insepultum filium XIII, 30.
Olympii Dii V, 12.
Olympiis in ludis spectatores erant radiis solis expositi XIV, 18. eos spectare feminis prohibitum erat X, 1.
Olympus mons III, 1. Olympus Piericus paulatim decrescit VIII, 11.
Olympus musicus celebris XIII, 20.
omnia futurum exitum portendentia XII, 57.
Omises Persa I, 33.
Omphacites Bacchus III, 41.
Onchesti lacus, qui dictus est Copias XII, 57.
Onomademus Chius, vir sapiens XIV, 25.
opificum artes non exercebantur a Lacedaemoniis VI, 6.
oraculum Telluris III, 1. Spartanis datum XIV, 29. Philippo datum ex antro Trophonii III, 45.
Oreos, urbs Euboeae, unde Oristes II, 41.
orgia II, 31.
Oroebantius Troezenius, antiquior Homero XI, 2.
Oricadmus pugil et legislator pugilatus XI, 1.
Orophernes rex Cappadociae II, 41.
Orpheus an fuerit sapiens VIII, 6. poeta antiquissimus XIV, 21.
Ossa mons III, 1.
ostracismi auctor Clisthenes XIII, 24.
otii iudicium IV, 1. otium civium tyrannis periculosum IX, 25. otium soror libertatis X, 14.
ovis, quae leonem peperit I, 29.
Oxydracae III, 23.

- in *palaestris* sedebant etiam otiosi homines IV, 24.
Palamedes deprehendit simulatam insaniam Ulixis XIII, 12.
Palatium mons Romae, in quo templum Febris XII, 11.
Palladium, locus Athenis, ubi iudicia de homicidio casus fortuiti fiebant V, 15.
palmarum fructibus vescebantur Carmani III, 39.
Pamphaes Prienensis Croeso dedit 30 minas, vivo illius patre IV, 27.
Panaretus Arcesilaiauditor, macilentus X, 6.
Panathenaea XI, 8.
Pancaste concubina primum Alexandri, dein Apellis XII, 34.
Paris ab ura nutritus XII, 42, 5. ejusque lyra IX, 38.
Parnassus mons, paulatim minuitur VIII, 11.
Paropamisadae sub septentrione siti XII, 37.
Parrhasius pictor vestimentis utitur insolentioribus IX, 11. victus a Timanthe *ibid.*
parsimonia et eius vitium contrarium IV, 14.
Parthenius mons XIII, 1.
partus prodigiosi I, 29.
parvis intentus magna negligit II, 27.
Parysatis, mater Cyri iunioris XII, 1.
Patara urbs Lyciae I, 25.
Patrae urbs Achaiae XIII, 46.
patres senes, occisi a filiis ex lege IV, 1.
Patroclus carus Achilli XII, 7. ab Achille adiuvatur XII, 25. Patrocli sepulcrum coronatum ab Hephæstione XII, 7.
Patroclae XIII, 14.
Paulus, Romanus imperator, vincit regem Persae XII, 43.
paupertas bonae mentis soror inter Graecos II, 43. XI, 9.
Pausanias Ceramensis amat Agathonem II, 21.
Pausanias, rex Lacedaemonius, uxorem vehementer amat XII, 34. spernit monitum Simonidis, iubentis meminisse, hominem se esse IX, 41. ad Medos transire conatur IV, 7. res novas molitur Byzantii III, 47. sed captus perit fame, et insepultus abicitur *ibid.* et IV, 15.
Pausanias alius, Macedo, Philippum interficit III, 45.
Pausanias alius, scriptor rerum Graecarum XII, 61.
Pauson pictor pingitequum currentem, quum deberet pingere volutantem se XIV, 15, 2.
peculatus suspecti quidam, locupletati certe ex muneribus publicis X, 17.
Pelasia III, 1.
Pelias ab equa nutritus XII, 42.
Pellenii afflicti a Sicyoniis VI, 1.
Pelopia filia Thyestae, et ex eo mater Aegisthi XII, 42.
Pelopidas pauper II, 43. contemnit opes XI, 9. amicus Epaminondae XIV, 38.
Peloponnesiacum bellum quibus causis ortum XII, 53.
Peneus fluvius per Tempe Thessalica inter Olympum et Oesam decurrit III, 1.
Penelope clara apud Graecos femina XIV, 45.
Perdiccas gymnasticae deditus IX, 3. leaenae speluncam solus intrat XII, 39. Alexandro est invisus, quia erat bellicosus XII, 16. pugnat contra Ptolemaeum de cadavere Alexandri, et decipitur XII, 64.
perdicum pulli X, 3.

- peregrini* ad magistratus admissi Athenis XIV, 5. et ab Epidamniis XIII, 16.
Pergase pagus Atticae IV, 23, 3.
Periandri quot fuerint XII, 35. apud Periandrum fuit Anacharsis, quum istic certamen bibendi esset propositum II, 42.
Pericles Xanthippi filius, philosophiae operam navavit III, 17. exagitatus ab Aristophane II, 13. optat nihil unquam Atheniensibus adversum dicere IV, 19. legem proponit, ne quis civis habeatur, nisi utroque parente cive natus, vimque eius ipse primus sentit VI, 10. XIII, 24. filiorum mortem fert constanter IX, 6. filii ipsius Paralus et Xanthippus VI, 10. veneno se perimit, luxu ad inopiam redactus IV, 23.
Pericles filius Periclis nothus XIII, 24.
Perictione mater Platonis X, 21.
Peripateticorum sententiae de somniis III, 11.
periuri deos sibi reddunt hostes XIV, 2. periuriis utebantur Philippus et Lysander de industria VII, 12.
Persae studiosi libertatis X, 14. terebintho seu pistaciis et nasturtio pro cibo utuntur III, 39. post captum cibum computationi se dedunt XII, 1. Persarum adoratio Graecis damnata I, 21. Persarum regi contradicere non licebat, nec nisi cum periculo XII, 62. Persarum rex dicitur Rex Magnus XII, 1. canit Homerum XII, 48.
Persicum bellum unde suam duxerit originem XII, 53.
Perseus, rex Macedonum, Argivus erat, ex ignobili matre XII, 43.
Persaeus philosophus Antigoni Gonatam discipulum habet III, 17.
pestilentia tempore Periclis IX, 6.
Peteus, pater Menesthei IV, 5.
Phacacum comessationes VII, 2, 3.
Phaedon Socratis discipulus I, 16.
Phaenarete Socratis mater II, 1.
Phalaris, eiusque erga insidiatos humanitas II, 4.
Phaonius forma XII, 18.
Pharnabazi in aedibus egit Alcibiades IV, 15.
Pherecydes praeceptor Pythagrae confectus a pediculis, et quare IV, 28. V, 2.
Pherenice, quia patrem, tres fratres et filium habebat olympionicas, spectat ludos Olympicos, quod feminis non licebat X, 1.
Philetas Cous, poeta hexametorum tempore Alexandri, eiusque macies IX, 14. X, 6.
Philippides, poeta comicus XII, 31. parvus et macilentus X, 6.
Philippus Amyntae filius, Menelai nepos XII, 43. obsidem agit Thebis XIII, 7. doctus IV, 19. vincit Graecos ad Chaeroneam VI, 1. VIII, 15. XII, 53. mox Graeciam contra pacta in servitutem redigit VI, 1. honorat Platonem, Theophrastum, et sumptus praebeat Aristoteli ad historiam animalium scribendam IV, 19. Aeschinem VIII, 12. Stagiram Aristotelis patriam evertit XII, 54. clarissimorum hominum filios habet satellites ac ministros, et quare XIV, 49. Isocrates oratione excitatur ad bellum Persicum

- XIII, 11. iure iurando viros decipere fas esse putat VII, 12. mortalitatis suae perpetuo memor est VIII, 15. oraculo Trophonii monitus ut sibi caveret, tamen a Pausania occiditur III, 45. eius ad Menecratem festivae literae XII, 51. colloquium cum Dionysio iuniore XII, 60.
- Philippus*, pater Antigoni XII, 43.
- Philiscus* Epicureus, Roma eiectus IX, 12. alius, amicus Alexandri XIV, 11.
- Philolaus* sapientior Gorgia Leontino I, 23.
- philosophi* magnorum virorum amici, et gubernatores rerum publicarum III, 17. philosophi a politicis, regibus, et populis adhibiti in consilium II, 42. philosophorum austerior habitus, et longior coma III, 19. nonnunquam etiam militarunt VII, 14. philosophis quae maxime indigna III, 19.
- Philoxenus* helluo X, 9. damnatus ad lapidinas, et quare XII, 44.
- Phliasii* in Peloponneso II, 33.
- Phocaea* VIII, 5.
- Phocion* filius Phoci, accusat Athenienses ingrati II, 16. filius cochlearii XII, 43. cognomento Bonus III, 47. XII, 43. Alexandro acceptus I, 25. Antipatro Piraeum voluit prodere III, 47. vixit 70 annos *ibid.* respuat munera Alexandri I, 25 et XI, 9. vid. etiam XIV, 10. praelatus ipsi iam Demades XIV, 10. capite damnatur ab Atheniensibus III, 47. et XII, 49. iniuriam accipere mavult quam facere II, 16. igitur veniam ipsis dat
- XII, 49. sociosque moriturus solatur, vel obiurgat XIII, 41. fuit autem vir probus IV, 16. et pauper II, 43. XI, 9. praeterea doctus III, 17. uxoreius vestimentis mariti usa est VII, 9.
- Phocus* Phocionis pater II, 43.
- Phoenices* mercatores, omnia pererrant et navibus perlustrant IV, 20, 5.
- Phorbas* Astydamiæ pater I, 24.
- Phryges* servituti nati X, 14.
- Phryne* scortum eiusque statua IX, 32. forma et animus *ibid.*
- Phrynichus* poeta tragicus, dux Atheniensium III, 8. muletatur ab Athen. XIII, 17. agit ipse fabulam de Mileto a Persis capta *ibid.*
- Phthia* Jovi adamata I, 15.
- phthiriasi* mortui V, 2.
- pictores* veterum rudes VIII, 8. et X, 10. pictores etiam certabant IV, 3. de pictura lex Thebana IV, 4. ex picturis etiam disci aliquid potest XIV, 37.
- Piericus* Olympus VIII, 11.
- Pindarus* Melanis filius, Alyattis nepos, tyrannus Ephesus, patriae amans III, 26.
- Pindarus* poeta, aequalis Hieroni Siciliæ tyranno IV, 15. a quo etiam amatus est IX, 1. superatur a Corina XIII, 25. expositus et ab apibus nutritus est XII, 45. eius domus ab Alexandro Thebis servata ab excidio XIII, 7. testimonia de Homero IX, 15. XII, 36.
- pinguedo* corporis enormis IX, 13. in vitio apud Lacedaemonios XIV, 2.
- Pisa* et Olympia promiscue ponuntur IX, 2.
- Pisander* vorax I, 27.
- Pisistratus*, tyrannus Athenien-

- sium V, 13. civibus non permittit otium IX, 25. a Solone suspectus habetur VIII, 16. Iliadem et Odysseam colligit VIII, 2. XIII, 14. eius aetas III, 21.
- pisces* se invicem devorant I, 1.
- pistacia* terebinthi III, 39.
- Pittacus* de fortuna quid senserit II, 29. molam laudat VII, 4. Mytilenaeorum Aesymneta fuit III, 17. VII, 15. inter philosophos πολιτυσάμενους memoratur III, 17.
- Pityreus* vorax I, 27.
- placenta* Socrati missa XI, 12.
- Plataeensis* pugna quando commissa II, 25. victoria eius ascribitur Pausaniae III, 47.
- Plato* filius Aristonis II, 10. III, 17. ab apibus melle nutritur X, 21. XII, 45. primum poeta et tragicus, dein fit philosophus II, 30. cum ob paupertatem in militiam profecturus esset, a Socrate suscipitur III, 27. medicinam quoque didicit IX, 22. amasium habet Dionem IV, 18. 21. quem etiam in Siciliam reducit ex exilio III, 17. Cyrenensium legislator esse recusat XII, 30. Aniceridis artem aurigandi non miratur II, 27. Agrigentorum luxum perstringit XII, 29. Aristotelis mores improbat III, 19. Diogenem quoque reprehendit XIV, 33 et Xenocratem XIV, 9. a Philippo Macedone honoratur IV, 19. item a Dionysio iuniore in Siciliam vocatus IV, 18. apud quem et commoratur VII, 17. auditur a Timotheo II, 10. contra Platonem scripsit Zoilus XI, 10. reditum eius in Siciliam exprobrat ei Diogenes XIV, 33. interest duobus
- proeliis fortiterque rem gerit VII, 14. Aristotelem ingrati accusat, et pullo comparat IV, 9. ab Aristotele eiectus e peripato docet in hortis III, 19. in cibo frugaliter II, 18. in habitu corporis minus curiosus III, 19. facilis et ab arrogantia ac fastu plane alienus IV, 9. longævam vitam spernit IX, 10. eius fama nominis etiam ad Arcades pervenit, qui eum invitaverunt, ut leges ipsis scriberet II, 42. citatur IV, 15. XII, 25. dictum eius de spe XIII, 29.
- Poecile* XIII, 12.
- poetae* erant et ipsi histriones XIII, 17.
- Poliagrus* infirmus adversus convicia V, 8.
- Poliarchi*, canes etiam et gallos sepelientis, luxuria VIII, 4.
- Pollium* vinum XII, 31.
- Polybiades* Spartanus XIV, 7.
- Polycleti* statuæ XIV, 8 et 16. eius aetas XIV, 8, 1.
- Polycrates* Samius, amator literarum et poeseos et Anacreontis IX, 4. XII, 25.
- Polycrates* alius Zoilum docet XI, 10. accusationem Socratis scribit post eius mortem *ibid.*
- Polydamas* Hectoris consiliarius XII, 25.
- Polydorus* stultus XIII, 15.
- Polygnotus* Thasius pictor pinxit res iusta statura et moralia IV, 3.
- Polymnis* pater Epaminondæ II, 43.
- Polysperchus* latrocinium exercuit XII, 43.
- polypus* vorax et colorem mutat I, 1.
- Pompeius* audit Cratippum VII, 21.

Porcia praecipuae fuit virtutis inter Romanas mulieres XIV, 45.
Porpax fons Siciliae II, 33.
Porticus regio Athenis VI, 1.
Porus rex Indorum, victus ab Alexandro V, 6.
Posidippus auctor I, 26.
potatores celebres II, 41. potandi certamen *ibid.*
Potidaea urbs Thraciae ad mare Aegaeum, obsessa ab Atheniensibus III, 17.
praeco publicus II, 15.
praesentibus acquiescendum XIV, 6.
Pramnium vinum XII, 31.
prandium apud veteres mane sumptum IX, 19.
Praxis Mitylenaeus remittit aes alienum suis debitoribus XIV, 24.
Praxithea una ex filiabus Leo XII, 28.
Priene urbs Ioniae VIII, 5.
principiis obsta XIV, 27.
privata amicitia in bello postponenda reip. X, 20.
προδοτής turris III, 26.
Proetides oestro Veneris percitae, sed non mutatae in vacas, earumque nomina III, 42.
Proetus III, 42.
Procnes coena XII, 20.
Promachus II, 41.
Prometheus Iovis consiliarius XII, 25.
Pronax occumbit propter septem duces, qui in illius honorem ideo instituunt agona Nemeum IV, 5.
Proserpinae fabula unde orta IV, 5.
Protagoras celebris apud Graecos I, 23. Logos cognominatus IV, 20. comparatur Democrito I, 23. IV, 20.
Proteas Lanicae, quae Nutrix

Alexandri, filius, vinosus XII, 26.
Protesilai uxor Laodamia XIV, 45.
Protophones pictor quamdiu in unica tabula pinxerit et quid de eo senserit Apelles XII, 41.
Proxenus Xenophontem habet praeceptorem XII, 25.
prytaneum proprie est curia prytanum IX, 39.
Psammethicus rex Aegypti, duxit Rhodopin XIII, 33.
Psophidii in Arcadia II, 33.
Ptolemaeus unus ex Alexandri ducibus, Lagi filius, Alexandro suspectus propter sollertiam suam XII, 16. XIV, 48. amasium habuit Galeten I, 30. pugnat contra Perdiccam de corpore Alexandri XII, 64. Alexandrum sepulturae tradit *ibid.* amicos libenter ditat XIII, 13. amat Demetrium Phalereum III, 17.
Ptolemaeus secundus, seu Philadelphus, doctior post morbum IV, 15.
Ptolemaeus Euergetes inter aliam supplicia decernit, sed inhibetur ab uxore Berenice XIV, 43.
Ptolemaeus Philopator templum aedificat Homero et circa illum collocat urbes de ipso certantes XIII, 22. Tryphon cognominatus XIV, 31.
pugili dentes excutuntur, quos absorbet, ne id sentiat adversarius X, 19.
purpura victoriae insigne IX, 2.
purpureae vestes in bellis apud Lacedaemonios VI, 6.
pyris olim vesebantur Argivi et Tirynthii III, 39.
Pyrro regi medicus insidias struit XII, 33.
Pythagoras Pherecydis discipu-

lus V, 2. Cercidas eum habuit pro philosophorum praecipuo XIII, 20. dictus Apollo Hyperboreus, femur aureum habuit II, 26. uno eodemque tempore pluribus in locis visus est *ibid.* et IV, 17. divino semine natus est *ibid.* quibus vestimentis sit usus XII, 32. de veritate et beneficiis quid senserit XII, 59. dicta eius accipiebantur ut oracula, nec licebat quidquam ulterius interrogare, nedum litigare cum eo IV, 17. venire dicebatur, ut homines sanaret *ibid.* in edendo volebat suos abstinere a corde, a gallo albo, a morticinis, porro etiam a balneo et a via publica IV, 17.
Pythagorei XII, 25. dant operam medicinae IX, 22.
Pytheas rhetor, Demosthenem dictorio petit VII, 7. improbitas cum ei obiecta esset, quid responderit XIV, 28.
Pytho Draco servabat Delphos, occisus ab Apolline III, 1.
Pythonem suspectum habet Alexander XIV, 48.
reges tragoediis materiam praebent II, 11. non recte indicant de artibus II, 3. IX, 36. suspicaces XIV, 48. reges salutandi formula I, 32.
regnum splendida servitus II, 20.
religiones novae Athenis prohibita II, 13.
Remus VII, 16.
Rhacoces Mardus eiusque iudicium de filo immorigero I, 34.
Rhea Sylvia VII, 16.
Rheginorum resp. a Charonda ordinata III, 17. ieiunium in usum Tarentinorum V, 20.
Rhodi urbis respublica a Cleo-

bulo constituta III, 17. Rhodii piscium amantes I, 28. sumptuose vestiti in Olympiis IX, 34. Dorienses erant IV, 20. Rhodium vinum XII, 31.
Rhodope mons V, 11.
Rhodopis meretrix Aegyptia, mox regina XIII, 33. Rhodopides duae fuerunt XIII, 33.
Rhodus tria olim habuit oppida III, 17.
Rhoecus Centaurus ab Atalanta occisus XIII, 1.
risus hostes Anaxagoras, Aristoxenus et Heraclitus VIII, 13.
robur corporis cum animi molitie coniunctum XII, 58.
Roma a quo condita VII, 16.
Romani Epicureos eiciunt e civitate IX, 12. non omnia obsonari concedunt III, 34. virtute in bello sola vincere cupiunt, et insidiatorem indicant Pyrrho XII, 33. Romanae mulieres vinum bibere non solent II, 38. eosdem quos viri, calceos gestant VII, 11.
Romulus quibus natus sit parentibus VII, 16. XIV, 36.

Sacrarum equi et bellicosae mulieres et luctus XII, 38.
saccharum veterum quale fuerit III, 39.
sacerdotes apud Aegyptios erant simul iudices eorum, et ante pectus ideo gestabant imaginem veritatis XIV, 34.
sacrificia humana ex oraculo XII, 28.
sacrilegi praecipitabantur Delphis XI, 5.
sacrilegium etiam in puero punitum V, 16. 17.
sacris praeparantur homines

- castimonia II, 31. in sacris erant coronati et laeti, at luctus erat ab iis alienus III, 3.
- Salamis*, de ea bellum gerunt Athenienses et Megarenses VII, 19.
- salivae vis contra fascinum* I, 15.
- Samus* insula VIII, 5. capta ab Atheniensibus eiusque incolae stigmatibus noctuae notati II, 9. Samum Sylosonti, fratri Polycratis, dedit Darius Hystaspis IV, 5.
- Sannyrion* comicus, gracilis X, 6.
- Sannyrion* alius, stultus XIII, 15, 5.
- Sappho*, poetria celebris, sapientibus seu eruditibus adscribitur a Platone XII, 19, 1.
- Sappho* alia, meretrix Lesbica XII, 19, 3.
- Sardorum* leges IV, 1.
- Satyri* unde dicti III, 40.
- Satyrica* fabula II, 8.
- Satyrus* tibicen III, 33.
- Sauromatorum* cibus milium III, 39.
- scala* symbolum fortunae instabilis II, 29.
- Scamandronymus* pater Sapphus XII, 19.
- scholae* publicae apud Graecos et Romanos III, 21.
- Scipio* formosus XII, 14. nil aut vendit aut emit XI, 9. quamdiu vixerit *ibid.*
- Scopas* Creontis f. vino deditus II, 41, XII, 1.
- Scythae* raro peregrinantur IV, 7. vinum merum bibunt II, 41, 10 et 20. eorum nomen a Sacis ortum XII, 38, 1.
- Scythia* regulus Zancleaeorum in Sicilia, fugit ad Darium Hystaspis VIII, 9.
- Segestani* II, 33.
- Seleucus* Alexandro suspectus, quia fortis erat XII, 16.
- Semiramis* ut regno potita sit Ninum occidens VII, 1. leenam interfecisse gloriatur XII, 39.
- Septem duces contra Thebas* IV, 5.
- sepulturae* varia genera IV, 1. V, 14. VII, 19. sepulturam non assequuntur impii IV, 7. at assequuntur etiam pauperissimi XII, 64. insepulto cadaveri terram inicere debebant V, 14. sepeliebant Attici mortuos versus occasum *ibid.* sepulci canes et galli gallin. VIII, 4. sepulcrum commune plebis XII, 21. in sepulcris columna ponebatur cum inscriptione XIII, 42.
- Servius Tullius*, vir egregius, sed ignotis parentibus ortus XIV, 36.
- Sesostris* a Mercurio doctus XII, 4, 1.
- Sibyllae* quot fuerint XII, 35 et 4. Sibyllae nomen unde derivandum XII, 34. Sibylla Iudaea XII, 35.
- Siculus* mos luctandi XI, 1. Siculus quidam acuto visu praeditus XI, 13. Siculae lapicidinae XII, 44.
- Sicyonii* crudeles in devictos VI, 1.
- Sidoniorum* reges multi, qui Stratones dicti ab Astarte VII, 2.
- Sigeum* prima urbs Hellesponti XII, 13.
- Silenus* nymphae f. homine maior et immortalis, sed deo minor, eiusque cum Mida colloquium III, 18.
- Sileni* unde dicti III, 40.
- Silvia* mater Romuli VII, 16.
- Simicha* ancilla, mater Archelai regis Macedonum XII, 43.

- Simmas* Socratis discipulus I, 16.
- Simonides* filius Leoprepis IV, 24. Ceus XII, 25. avarus VIII, 2. IX, 1. discipulum habet regem Hieronem IV, 15. Pausaniam admonet inconstantiae rerum humanarum IX, 41.
- Sinaetas* Persa, aquam regi dono dat I, 32.
- Sito* Ceres I, 27.
- Smerdies* amasius Polycratis IX, 4.
- Smindyrides* Sybarita eiusque luxur IX, 24. XII, 24.
- Socrates* filius Sophronisci et Phaenaretae II, 1. quando natus II, 25. damnatus et quare I, 16. ad Delium alibique militat III, 17. tertia vice VII, 14. pro XXX tyrannis pugnare non vult III, 17. Atheniensium republica abstulit et quare *ibid.* carus est Apollini II, 13. Alcibiadem et Critiam discipulos habuit IV, 15. Platonem hortatur ad philosophiam III, 27. Alcibiadem etiam amasium habet IV, 21. metum ei vanum demit II, 1. fastumque retundit III, 28. placentiam sibi missam ab eo amittit uxoris importunitate XI, 12. in Sophistas invehitur II, 13. Antisthenem corripit IX, 34. Iudit cum Lamprocle puero XII, 15. traditur ab Aristophane II, 13. et ridet V, 8. amat tragicos et maxime Euripidem II, 13. genium dehortatorem habet VIII, 1. lascivientes iuvenes non fugit IX, 29. sapiens IV, 16. contemnit mortem II, 36. et munera IX, 29. spernit vulgi de se iudicium II, 16. et calumnias adversariorum II, 13. dissertationes eius inverti debent, ut intelligantur; delectabatur enim figuris et ironia XIV, 15. eodem semper vultu est IX, 7. desiderat nihil IX, 29. vocem Sirenum habet II, 30. loquitur cum meretriculis XIII, 32. delicatior in vestitu etc. indicatus a Diogene IV, 11. solus in pestilentia publica corpore sanus XIII, 27. pauper II, 43. aegrotat II, 36. coniux eius Xanthippe VII, 10. Socrates quot annus natus II, 36.
- Soli*, urbs Ciliciae IX, 39.
- Solon*, Execestidae filius, archon Atheniensium VIII, 10. eorum rempublicam format III, 17. imperator ipsorum est in bello Salaminio VII, 19. stratagemate utitur *ibid.* Pisistratum odit ob tyrannidem VIII, 16. admiratur Anacharsin V, 7. laudatur II, 22. moritur senex VIII, 16. eius sepulcrum *ibid.*
- somnium* divinum XII, 1.
- Somnus* mortis frater II, 35.
- Sophonides* pater Ephialtis II, 43. III, 17.
- Sophroniscus* pater Socratis II, 1 et II, 43.
- Sosias* atheus II, 31.
- Sparta* terrae motu concutitur VI, 7.
- spes* vigilantium somnium XIII, 29.
- Speusippus* praelatus Aristoteli a Platone III, 19.
- spolia* non detrahebant Lacones hostibus VI, 6, 5.
- sponsae* emebantur olim IV, 1, 10.
- stadia* quot conficere soleat exercitus X, 4.
- Stagiritarum* lex III, 46.
- Stasinus* carminum Cypriorum auctor IX, 15, 2.

Stesichorus Himeraeus tempore Cyri IV, 26. primus auctor bucolicorum X, 18.
Strabo, visus acie pollens XI, 13.
Straton Corrhagi filius Olympionices IV, 15.
Straton alius, Sidonius, luxuriosus VII, 2, 1.
Stratonicus citharoedus XIV, 14.
Stymphalii II, 33.
subtilia opera artificum I, 17.
superstitio Atheniensium V, 17.
supplices praeferebant insignia quaedam III, 26, 7. ab ara abstracti et occisi et vindicati a deo VI, 7.
sus sibi metuit semper X, 5. suem vocavit Pindarus Corinam XIII, 25.
Sybaritarum luxus I, 19. IX, 24. XIV, 20. occidunt citharoedum in ara Iunonis III, 43.
Sybarita paedagogus et ridicula de eo historia XIV, 20. vincuntur a Crotoniatset urbs eorum deletur III, 43.
Syloson, Polycratis frater, imperat Samiis beneficio Darii Hystaspis, cui olim dederat amiculum IV, 5.
Syracusanorum descriptio VI, 12. Syracusani pellunt Carthaginenses parva classe IV, 8.
Syrius Pherecydes IV, 28.
Tachos Aegyptius per luxuriam Persicam mortuus V, 1.
Taenarum promontorium Laconicae et templum ibi Neptuni VI, 7.
talentum Babylonium I, 22.
ad Tanagram militavit Plato VII, 14.
Tapyrorum vinolentia III, 13.
Tarentinorum resp. a quo constituta III, 17. urbs obsessa

et in fame adiuta a Rheginis V, 20. vinolentia XII, 30. ipsorum ieiunium solenne V, 20. luxuria VII, 9.
Tartesiaca felis XIV, 4.
Taurosthenes victor Olympiae columbam misit ad patrem IX, 2.
Taxilas rex Indorum V, 6.
Telemachus adiutus a Menelao XII, 25.
Telephus a cerva nutritus XII, 42.
Telmessus fluv. Siciliae II, 33.
Telmessensis Aristander XII, 64.
Temensis heros VIII, 18.
Tempe Thessalica III, 1.
templorum columnae III, 26.
tempus aestimatum valde a Lacedaemoniis II, 5.
Teos urbs Ioniae VIII, 5.
terebinthus seu pistacia cibus Persarum III, 39.
Terpander a Lacedaemoniis accessitus XII, 50.
terrae motus quid Pythagorae? IV, 17.
testudo marina I, 5.
Thales utilis fuit Ionibus III, 17.
Thaletas vocatus a Lacedaemoniis XII, 50.
Thasium vinum XII, 31. XIII, 6.
Polygnotus pictor Thasius IV, 3.
Theages philosophus IV, 15. VIII, 1.
Thebani amoribus puerorum dediti XIII, 5. venduntur ab Alexandro XIII, 7. victi a Lacedaemoniis eos iterum superant IV, 8. Alexandrum convicii proscindunt et ab eo evertuntur XII, 57. XIII, 7. coll. III, 6. Thebana lex de imaginibus honeste exprimentis IV, 4. de non exponendis infantibus II, 7.

Themistocles Neoclis filius fit continens II, 11. ludum et pugnam gallorum gallinaceorum instituit II, 28. dissidet ab Aristide XIII, 44. Eurybiadis minis nil se deterri patitur XIII, 40. legatus Spartam III, 47. Hieronem certamine ludorum Olymp. arcet IX, 5. quercubus se comparat IX, 18. torquem puero ostendit, eumque iubet tollere XIII, 40. Thressam habet matrem XII, 43. dives ex publico factus X, 17. iucundissimum in vita ipsi fuit cum admiratione in Olympiis aspicit XIII, 43. ut puer adhuc Pisistratum non sit veritus III, 21. ut in exilium eiectus sit III, 47. quid de iudiciis et foro senserit IX, 18. oracula solus interpretari norat XII, 43.
Themison Cyprius, aulicus regis Antiochi II, 41.
Theocles Corinthius remisit debita sibi XIV, 24.
Theodorus poeta tragicus XIV, 40.
Theodorus alius, tibicen, continens XII, 17.
Theodote meretrix XIII, 32.
Theon pictor egregius II, 44.
Theope una ex filiabus Leo XII, 28.
Theopompus Chius III, 18. VI, 12. VII, 2.
Theophrastus de Milesiis II, 38. de Parrhasio IX, 11. Democritum laudat IV, 20. sermone destituitur in Areopago VIII, 12. honoratur a Philippo IV, 19.
Theramen eiusque casus mirabilis IX, 21.
Theseus liberatus ab Hercule ex carcere regis Molossorum IV, 5. rex Atheniensium V, 13.

Thonis meretrix XII, 63.
Thraces vinosi III, 15. literas nesciunt VIII, 6. regis ipsorum in liberos crudelitas V, 11. quousque se extenderit Thracia olim VIII, 6.
Thrasonides Corinthius remisit aes alienum debitoribus XIV, 24.
Thrasyllus demens IV, 25.
Thucydides XII, 50.
Thudippus cum Phocione damnatus perit XIII, 41.
Thuri colunt Boream ventum XII, 61.
Thyestis filius ex filia Pelopia Aegisthus XII, 42. Thyestae pluraliter II, 11.
Thyus Paphlago vorax I, 27.
Timaeus XII, 29.
Timandridas Lacon XIV, 32.
Timanthes pictor vicit Parrhasium IX, 11.
Timesias Clazomenius abit in exilium sua sponte XII, 9.
Timocrates Dionysii satelles XII, 47.
Timocreon Rhodius I, 27.
Timolaus Thebanus vinosus homo II, 41.
Timon philosophus Pyrrhonius et temulentus II, 41.
Timotheus audivit Platonem II, 10. dominus fuit Demetrii Phalerei XII, 43. spernit coenas opiparas II, 18. ratione hostes subigit III, 16. ut iners et felix a pictoribus traducitur XIII, 43. Aristophontem reprehendit XIV, 3. damnatur sprete virtute III, 47.
Tiridates enuchus amatus ab Artaxerxe XII, 1.
Tirynthiorum vinolentia III, 15. cibus pyra III, 39.
Tithraustes I, 21.
Titormus pastor robustissimus XII, 22.

Tityri qui III, 40.
tragoedia usitatae sunt execrationes et mala III, 29.
triginta tyranni Athen. II, 10. V, 13.
Trizi XIV, 22.
Troezenii sua extollunt XI, 2.
Trophonii antrum III, 45.
tuba bellica II, 44.
tympana qualia fuerint et qualium IX, 8.
Tyndaridae Mnesteum regem constituunt IV, 5.
tyranni similes Aesopi suibus X, 5. pauci imperium ad posteros promovent VI, 13. Trizorum tyrannus XIV, 22.
tyrannis est pulcrum sepulturae ornamentum IV, 8.
Tyro mater Peliae ex Neptuno XII, 42.
Tyrtaeus poeta a Lacedaemoniis vocatus XII, 50.
ad Tyrum res gestae Alexandri III, 23.
Venti culti pro diis XII, 61.
Venus Aspasiam curat XII, 1. Phaonem in lactucis abscondit XII, 18. certo tempore navigat in Libyam I, 15. regina Cypri III, 42. pulcherrima dearum XII, 1. sacrae ei columbae I, 15 et XII, 1. venere abstinebant citharoedi, histriones, cantores, athletae III, 30. XII, 17.
veritas dependet collo indicis Aegyptii XIV, 34. hominem deo reddit similem XII, 59.
vestitu splendidiore quinam ut sint apud veteres IX, 34. ad vestitum attendebant ephori Spartanorum XIV, 7.
via publica abstinere suos vult Pythagoras IV, 17.

vicinus malus et bonus IX, 28.
victoria eo, quo parta, die nunciata IX, 2.
vina antiquis dilaudata XII, 31. vini varia effecta XIII, 6. vino pro unguento utuntur Tapyri III, 13.
Ulysses Alcinoou amicum habet XII, 25. frustra simulat demetiam XIII, 12. cur tanta suscepit itinera IV, 20. ratem ipse facit VII, 5.
voraces quinam supra modum fuerint I, 27.
vulgo placere II, 6. XIV, 8.
vulpes marina, eiusque astutia I, 5.
uxores duas simul duxit Dionysius III, 10.

Xanthippe uxor Socratis vestimentis mariti uti detrectat VII, 10. placentam pedibus conculcat XI, 12. eius de marito testimonium IX, 7. desiderat munera IX, 29.
Xanthippus pater Periclis III, 17. IV, 10.
Xanthus poeta melicus, antiquior Stesichoro IV, 26.
Xenagoras Rhodius, Amphora dictus, quia quam plurimum bibebat XII, 26.
Xenocles poeta tragicus, certavit cum Euripide II, 8.
Xenocrates Chalcedonius II, 41 et XIII, 31. discipulus Platonis praefertur Aristoteli III, 19. bibendo meretur coronam auream II, 41. misericors etiam erga bruta XIII, 31. iram praeceptoris patienter fert XIV, 9. sententia eius de his, qui oculos inferunt in aliena XIV, 42. comparatur Sileno III, 18, 2.
Xenophon filius Grylli III, 24. et pater Grylli III, 3. bonus mi-

litia III, 17. dux strenuus VII, 14. studiosus rerum et armorum elegantium III, 24. mortem filii fert patienti animo III, 3. amicus Proxeni XII, 25.

Xenophon, puer Solensis, amatus a cane IX, 39.

Xerxes Darii filius, Graecis bellum infert V, 11. cum septuaginta myriadibus infelicitur in Graeciam proficiscitur XIII, 3. Choaspis aquam solam bibebat XII, 40. Beli sepulcrum aperit XIII, 3. amat arborem II, 14. IX, 39. occiditur a filio XII, 3.

Zaleucus Locrensiu legislator II, 37. III, 17. XIII, 24.

Zanclaei VIII, 17.

Zeno amicus Antigoni XII, 25. IX, 26. pro Atheniensibus bene rem gerit apud Antigonum VII, 14. discipulus eius patiens verberum a patre IX, 33.

Zeuxis Heracleota, pictor, pingit domum Archelai XIV, 17. et Helenam, et ex ea, aliis ostentata, quaestum facit IV, 12. quam picturam etiam Nicostratus admiratur XIV, 47. pueri ipsius rident Megabyzum II, 2.

Zoilus discipulus Polycratis, maledicus XI, 10. eius habitus et ornatus *ibid.*

INDEX

AUCTORUM AB AELIANO LAUDATORUM

- | | |
|--------------------------------|---------------------------------|
| AESOPUS X, 5. | EURIPIDES II, 12. XII, 15. |
| ALCMAN I, 27. XII, 36. | HERODOTUS II, 41. |
| ALEXIS X, 6. | HESIODUS IX, 28. XII, 20. 36. |
| ANAXARCHUS DE REGNO IV, 14. | HOMERUS III, 9. VI, 9. VII, 2. |
| ANAXILAS COMICUS I, 27. | 8. X, 18. XII, 1. 14. 27. 36. |
| ANDROTION VIII, 6. | 44. 64. XIV, 23. |
| ARCHILOCHUS IV, 14. | LASUS XII, 36. |
| ARISTOPHANES I, 18. II, 13. | MENANDER III, 14. |
| ARISTOPHANES BYZANT. XII, 5. | MIMNERMUS XII, 36. |
| ARISTOTELES I, 14. 15. II, 26. | PAUSANIAS XII, 61. |
| V, 3. | PHILIPPIDES XII, 31. |
| CALLIMACHUS I, 15. | PINDARUS IX, 15. XII, 36. |
| CHARON LAMPSACENUS I, 15. | PLATO IV, 15. VIII, 2. XII, 25. |
| CRATINUS II, 13. | POSIDIPPUS I, 26. |
| CRITIAS X, 13. 17. | THEOPHRASTUS II, 38. IX, 11. |
| DAMON III, 14. | THEOPOMPUS III, 18. VI, 12. |
| DINON VII, 1. | VII, 2. |
| EPHORUS XIII, 23. | THUCYDIDES XII, 50. |
| EPITIMIDES IV, 7. | TIMAEUS XII, 29. |
| EUMENES CARDIANUS III, 23. | XANTHUS IV, 26. |
| EUFOLIS IN MARICA XII, 30. | XENOPHON VII, 14. XIII, 32. |

